

PÍ-VODA

a jiné léčivé vody

*Miroslav Hansman
Vlastimil Žert*

VODA PRO ZDRAVÝ ŽIVOT

FONTÁNA

*Voda může být bez ryb,
ale žádná ryba bez vody.*

Staré čínské přísloví

Miroslav Hansman

Vlastimil Žert

PÍ-VODA

a jiné léčivé vody

Voda pro zdravý život

2004

Miroslav Hansman

Vlastimil Žert

PÍ-VODA

a jiné léčivé vody

Voda pro zdravý život

Vydání první

© Ing. Vlastimil Žert, Ing. Miroslav Hansman, 2003

1. Předmluva

Psáno k mezinárodnímu roku čistoty vod 2003

Jakmile se začne psát o vodě ve vztahu k životu na naší rodné planetě, tak je obvykle sneseno množství důležitých a nezanedbatelných argumentů o tom, že voda je ve skutečnosti kolébkou života, o tom, že bez ní není život organismů možný, o tom, že lidstvo dnes trpí anorganickým přemíneralizováním v důsledku pití tvrdé vody se současným nedostakem minerálií v organické vazbě. Proto někteří lidé z obav ze „*zacementování krevních cest a dokonce i svého mozku*“ doporučují pít pouze destilovanou vodu, což je jinými odborníky striktně zavrhováno. Pak se při takovýchto polemikách o chemickém složení pitné vody obvykle zapomene na to, že tato voda má i své důležité fyzikální vlastnosti a strukturu, které jí mohou udělit zcela mimořádné a neočekávané vlastnosti. Přestože tuto skutečnost dobře znali a dokonce ji prakticky k terapeutickým účelům více než před 4000 lety v Mezopotámii úspěšně dovedli používat staří Sumerové a jejich sousední národy, tak bylo postupně na tyto možnosti zapomínáno, hlavně díky poměrně rychle postupujícím znalostem v oblasti farmakologie.

Uměle vyráběné léky obvykle působí relativně velmi rychle, ale postupně zatěžují různými balastními látkami organismus, často jej ani úplně nevyléčí a neuzdraví, ale odstraňují jen navenek se projevující potíže. Dnešní lékaři se rádi posmívají lidovým léčitelům, kteří dávají lidem léčivé bylinky na žaludek, na žlučník, na játra, na průdušky atd., aniž by znali jejich komplexní zdravotní stav. Přitom si sami neuvědomují, že v důsledku nedostatku času, který mají na vyšetření jednoho pacienta, a finančních limitů na potřebné odborné a laboratorní vyšetření, jsou často nuceni chovat se obdobně. Přesvědčte se o tom sami v lékárně, při návštěvě nemocných starých osob v nemocnicích a domovech důchodců. Z lékárny si odnášejí plnou igelitovou tašku s léky na 14 dní. V nemocnici jim sestra na tácku přinese několik druhů prášků, které musejí před ní spolykat. Pokud tak dobrovolně neučiní, tak druhý den jim ošetřující lékař doplní ještě „prášky na hlavu“ a pak se již požívání neúměrného množství léků nebrání a je jim vše jedno. Vše jedno je zřejmě i těm, kteří předepisují tyto

různorodé léky ošetřovaným pacientům, aniž by se přitom zajímali o to, co z nich po vzájemném smísení a sloučení v organismu vznikne a zda se tyto výsledné látky vůbec z těla dostanou ven a v jaké formě.

O této formě jsme se mohli přesvědčit na jednom nově postaveném interním oddělení nemocnice, kde bylo nutné brzy vyměnit a podstatně zesílit odpadní novodurové potrubí od pisoárů, neboť bylo téměř zcela zaneseno tvrdými inkrusty, převážně z močoviny. Obdobně rychle se zaneše i sifon fajancové klozetové mísy na onkologických odděleních, kde je prováděna chemoterapie.

Nalézt vhodnou kombinaci léků, která by po vzájemné interakci v těle pacienta nevytvářela těžce anebo vůbec nevyplavitelné látky, je stále problém i pro biochemika vybaveného moderní laboratorní, měřicí a počítačovou technikou. Nedivme se proto, že mezi lékaři, kteří si tento stav uvědomují, se zvyšuje počet těch, kteří se snaží nahradit přenos léčebných informací prováděných dosud na bázi chemických vazeb biofyzikálním způsobem nebo homeopatickými prostředky tak, aby minimalizovali anebo zcela vyloučili přetěžování organismu chemickými preparáty. Jedním z těchto účinných prostředků pro nenásilný a racionální způsob přenosu informací a pro bioenergetické posílení organismu je i obyčejná pitná voda upravená fyzikálními poli, takže získá některé fyzikální vlastnosti některých významných přírodních léčivých vod.

Možnost takovéto úpravy vody doma se dnes pro mnohé méně solventní nemocné osoby po privatizaci a komercionalizaci lázní stane velmi aktuální. Lázně již nepatří pracujícím, ale obchodníkům s lidským zdravím.

•

POZNEJTE PRAVDU A PRAVDA VÁS OSVOBODÍ.

Ježíš Kristus

2. Úvod – Jaká je pravda o vodě?

Kšeftovat se dnes dá se vším možným, dokonce i s obyčejnou pitnou vodou. V dnešní době je totiž v řadě států s velkým počtem obyvatel problém zajistit dostatečné množství kvalitní pitné pramenité vody. Proto je na pitnou vodu nutné upravovat vodu povrchovou, odebíranou často z řek, do kterých několik desítek kilometrů výše proti toku je zaústěn výtok z čisticí stanice odpadních vod velkoměsta. Pro získání pitné vody splňující přísné hygienické požadavky je nutné do takovéto povrchové znečištěné vody přidávat celou řadu různých čiridel, srážedel a různých chemikálií a dezinfekčních prostředků, s nimi je směšovat a vysrážené kaly pak odstraňovat filtrací. Nakonec je nutné ještě takto získanou vodu důkladně dezinfikovat a zbavit ji choroboplodných zárodků. Takto upravená voda nejenže ztrácí řadu svých přirozených vlastností, ale ještě navíc i chuť a jsou v ní cítit zbytky chlóru. Proto se lidé, kteří jsou nuceni takovouto nechutnou a odpornou vodu pít, zajímají o její další úpravu doma tak, aby se vůbec dala pít, hlavně malými dětmi a nemocnými osobami.

Tuto smutnou realitu však pohotově dovedli využít různí podnikatelé a vyrobili řadu malých filtrů určených pro úpravu malého množství vody, potřebného v rodině pro pití a vaření. Byla by to snaha určitě chvályhodná, kdyby jednoduché absorpční filtry nebyly postupně nahrazovány dokonalejšími a účinnějšími, které na bázi reversní (obrácené) osmózy, nanofiltrace anebo dokonce destilace vyrábí vodu prakticky zbavenou všech minerálních látek, tedy vodu vysloveně hladovou, útočící na části těla obsahující vápník a hořčík, takže takováto voda zbavená celé řady životně důležitých minerálních solí, vápníku, hořčíku, křemíku a dalších látek je údajně pro lidský organismus mnohem škodlivější než pramenitá voda obsahující v podlimitních hodnotách některé škodliviny. Z prací vedoucího Národního referenčního centra pro pitnou vodu MUDr. Františka Kožiška a dalších odborníků z celého světa vyplývá, že pití demineralizované vody, tj. vody zbavené všech minerálních látek, vede prokazatelně ke zvýšenému riziku úmrtí na infarkt, ischemickou chorobu, mozkovou mrtvici, dále k odvápnění

nění kostí, potížím v těhotenství, k snížení obranyschopnosti organismu a tím náchylnostem k dalším druhů onemocnění včetně nádorových. Následné doplňování demineralizované vody pomocí patron s minerály nemůže dát takovéto vodě rovnocennou biologickou hodnotu, ale je jen ubohou náhražkou kvalitní pitné vody. Tu si obvykle v zahraničí kupují lidé v obchodech, zásobovaných upravenou vodou z řek, v lahvích. I když toto není ideální řešení, neboť tato voda bývá nevhodně skladována při vyšších teplotách a vystavována slunečnímu světlu, tak je to rozhodně lepší řešení, než pít destilovanou anebo osmózou upravovanou vodu. Když se v 60tých letech pokoušeli Rusové zásobovat obyvatele jednoho městečka ve Střední Asii osmózou upravovanou vodou, brzy od toho museli upustit, neboť zdravotní stav obyvatel se počal rychle zhoršovat.

Obvyklým trumfem výrobců nevhodných filtrů na pitnou vodu bývá tvrzení, že **d**ostatek minerálních látek potřebných pro naše tělo získáváme z potravy. Pokud však tuto potravu uvaříme anebo zapijíme takovouto „hladovou vodou“, tak tato pohltí do sebe převážnou část těchto minerálních látek. Někteří autoři uvádějí, že téměř až tři čtvrtiny.

Člověk, který si sám sobě dal přívlastek sapiens – moudrý, však často dělá různé hlouposti a přitom se ještě navíc domnívá, že to tak musí být a že to ani jinak dělat nejde. Tak například nevhodnou tepelnou úpravou a konzervací v potravě zničí řadu pro život důležitých látek a pak se je snaží nahradit umělými v pilulkách. Ty však zdaleka nemají tak dobré účinky jako látky v přirozených vazbách.

Kdybychom se měli důsledně řídit návodem Braggových (2) a pít pouze destilovanou vodu, pak bychom měli podle jejich představy po celé naší vlasti uzavřít všechny prameny minerálních a léčivých vod. Namísto toho v kotelnách lázní destilovat vodu pro pitné kúry a v lázeňských parcích namísto okrasných rostlin pěstovat čerstvou zeleninu a ovoce, ze kterého by se lisovala zázračná léčivá šťáva, přímo do nastavených kalíšků lázeňských hostů na kolonádách za zvuků koncertu symfonického orchestru. To, že takto lisovaná šťáva při styku se vzdušným kyslíkem okamžitě hnědne a ztrácí na své biologické hodnotě, ani nikomu příliš nevádí. O ztrátě aromatu a degradaci chutě raději nemluvíme. V našich lázních pomocí pitných kúr je ročně léčeno několik desítek tisíc našich lidí a zahraničních hostů. Mnohé z těchto lázní si díky této úspěšné léčbě udržují již několik století světovou pověst. Mnoho pacientů, kteří si v lázních léčili své vleklé zdra-

votní potíže, se do nich po několika letech rádo a s důvěrou vrací. Vraceli by se tam, kdyby se jim tam podle názorů Braggových při pití silně mineralizovaných vod tvořily ledvinové kameny velikosti holubího vejce, zabetonoval se jim mozek a jejich krevní cesty se staly neprůchodnými?

To, co uvedli Braggovi ve své knize o vodě (2), rozhodně nelze označit jako lež a taky ne jako celou pravdu. Ta je docela prostá a známá. **U pitné vody je si totiž zapotřebí povšimnout kromě jejího chemického složení i jejích fyzikálních vlastností, na kterých též závisí schopnost vypité vody v organismu udržet v roztoku v sobě rozpuštěné nejen minerální látky, ale i řadu organických látek tak, aby z něj nevypařovaly v nerozpustné formě, ve které pak již nemohou být vyloučeny ven z organismu běžnými způsoby.** O to se již dávno snažili staří Sumerové, jak bude dále uvedeno, a dnes se snaží biofyzici, zdravotní inženýři a někteří léčitelé. Účelem této publikace je proto poskytnout čtenářům srozumitelným způsobem přehled o základních mechanizmech různých fyzikálních úprav vody a jejích vlastnostech, aby mohli poznat skutečnou celou pravdu o vodě. Současně uvádíme celou řadu jednoduchých metod a v praxi po staletí v různých kulturách užívané osvědčené návody o přípravě a použití takových vod po svoji osobní potřebu a pro své blízké.

ŽIVOT JE VODA, DO KTERÉ BYLA VDECHNUTA DUŠE.

Dubois

3. Akumulátor V-voda

Je již takovou lidskou vlastností, že toho, čeho je kolem nás na světě hodně nebo dokonce nejvíce, si všímáme nejméně. To platí právě pro vodu. Moderní biochemici údajně objevují až 300 000 nových organických látek ročně. Za takovýto objev lze snadněji získat další akademický titul než za bádání o fyzikálních vlastnostech obyčejné pitné vody.

Známý angl. přírodovědec prof. Baldwin, aby zdůraznil svým posluchačům význam vody pro život, jednou řekl: „*Vždy i ctihodný pan arcibiskup z Canterbury je více než ze dvou třetin jen voda.*“

Život na Zemi vznikl v mořské vodě obsahující téměř všechny prvky Mendělejevovy soustavy. Díky schopnosti vody do sebe naakumulovat různé formy energie pocházející z četných blesků bijících do hladin oceánů, záření slunce, planet i Vesmíru postupně se mohl od nejjednodušších forem vyvíjet život. Velmi názorně to znázornil lidový umělec profesor Tomáš Kopeček z Brna (viz obr. 3a v barevné příloze). Tuto akumulární schopnost vody brzo poznaly a k osobnímu prospěchu na zlepšení svého zdraví a zvýšení úrovně bioenergie používaly staré kulturní národy, jak bude v dalším textu podrobněji uvedeno. Během tisíciletí byly v oblasti léčitelství i medicíny používány různé způsoby aktivace vody fyzikálními prostředky.

DRUHY VODY POUŽÍVANÉ LÉČITELI

1.	Dešťová	44.	Získaná z kosmu – Kosmická voda
2.	Mořská	45.	Mínerální voda
3.	Z mořských hlubin	46.	Voda ovlivněná krystaly
4.	Vodovodní	47.	Voda ovlivněná nerosty
5.	Převařená	48.	Voda ovlivněná drahokamy
6.	Destilovaná	49.	Voda ovlivněná kovy
7.	lontová voda	50.	Homeopatická voda
8.	Magneticky upravená	51.	Voda ze zeleniny a ovoce
9.	Ozářená UV zářením A i B	52.	Voda nasycená kyslíčnický
10.	Ozářená infračerveným světlem	53.	Voda vřídlení
11.	Ozářená polarizovaným světlem	54.	Voda z Mrtvého moře
12.	Ozářená světlem měsíce	55.	Voda z vodopádů
13.	Ozářená slunečním světlem	56.	Voda z jeskyní
14.	Ozářená barevným světlem – color voda	57.	Voda sopečná
15.	Upravená infrazvukem	58.	Voda vakuovaná
16.	Upravená ultrazvukem	59.	Voda lisovaná vysokým tlakem
17.	Upravená hudbou – music voda	60.	Luminiscenční voda
18.	Upravená MG polem země	61.	Kapilární voda
19.	Upravená biopolem	62.	Voda – míza ze stromů
20.	Radioaktivně ozářená	63.	Tkáňová voda
21.	Upravená Vř polem	64.	Koloidní voda
22.	Upravená elektrickým výbojem	65.	Ionizovaná voda
23.	Upravená chemicky	66.	Deionizovaná voda – Deo voda
24.	Polarizovaná	67.	Filtrovaná
25.	Zmrzlá	68.	Antibakteriální
26.	Sněhová	69.	Prehistorická voda
27.	Roztátá z ledu	70.	Voda bažinná
28.	Roztátá ze sněhu	71.	Z hlubinných vrtů
29.	Živá -	72.	Včelí voda – upravená včelstvem
30.	Mrtvá+	73.	Voda anolitická – beze změny kys.
31.	Směšová – živá + mrtvá	74.	Voda katolitická – beze změny kys.
32.	Studená	75.	Voda fluorizovaná
33.	Teplá	76.	Fluorescenční voda
34.	Horká	77.	Granderova voda
35.	Měkká	78.	Radonová voda
36.	Tvrdá	79.	Voda levitovaná
37.	Pára	80.	π -voda
38.	Mlha	81.	Ultravoda
39.	Rosa	82.	Voda nabíjená léčitelem
40.	Slzy	83.	Voda pravotočivá
41.	Sliny	84.	Voda levotočivá
42.	Těžká voda D ₂ O	85.	Voda desintegrovaná
43.	Získaná směsí vodíku + kyslíku = H ₂ O	86.	Bioaktivovaná voda Astradat
		87.	Voda aktivovaná řečí
		88.	Voda aktivovaná myšlenkou

Tento seznam v devadesátých letech pro potřeby svého Muzea psychotroniky a léčitelství v Mulenovicích sestavil F. E. Kunst. Ani po našem doplnění zdaleka nevystihuje všechny dosud používané aktivované vody.

Čtenáře, který by se náhodou zalekl toho, že o všech v tomto seznamu uvedených druzích vod bude pojednáno, jak to konečně při dokonale systematických pracích bývá zvykem, ujistujeme, že v tomto případě jsme vybrali pouze několik nejzajímavějších a nejvýznamějších druhů. Zaměřili jsme se hlavně na srozumitelný nástin problematiky a na praktické použití.

Tuto přehlednou tabulku o používání různými fyzikálními způsoby aktivované vody jsme použili jako doklad o tom, že již od pradávna se lidstvo různými způsoby aktivace vody zabývalo, neboť si bylo vědomo její schopnosti akumulovat různé formy energie a informace do ní vložené. Vše probíhalo v klidu a v pokoji až do 70. let min. stol., kdy se počali zabývat fyzikální úpravou vody i na různých renomovaných vědeckých pracovištích. Impulsem pro to byl neočekávaný úspěch a rychlý rozmach takzvané magnetické úpravy vody, vyvolaný vynálezem výkonného přístroje pro magnetickou úpravu vody belgickým inženýrem Vermeinerem. Když v bývalém SSSR zjistili přednosti tohoto jednoduchého přístroje, který umožnil například sovětským mořským flotilám a ponorkám používat k chlazení motorů a reaktorů přímo silně slanou mořskou vodou bez jakékoli další úpravy a bez rizika zanášení chladicích systémů a potrubí solí, tak nastal velký rozruch. Několik pracovišť Akademie věd a na vysokých školách bylo pověřeno výzkumem a studiem dalších možností aplikace magnetické úpravy vody v průmyslové a zemědělské výrobě. Zatímco v oblasti praktického použití byly dosahovány prokazatelné kladné výsledky a zvýšení výnosů zvláště na pracovišti prof. V. I. Klassena (9), tak přes veškerou snahu teoretiků nebylo možné zjistit objektivním měřením nejmodernějšími přístroji nějaké výraznější změny fyzikálních vlastností vody magnetickou úpravou. Od ředitele belgické firmy Epurex pana Mohnena jsem obdržel celý svazek kopií výzkumných zpráv různých pracovišť v SSSR a jinde, kde se zabývali výzkumem magnetické úpravy vody přístrojem od Vermeinera. U nás to byli ve Výzkumném ústavu vodohospodářském Praze na Podbabě manželé Koubíkovi.

Tak vznikla paradoxní situace. Na jedné straně tu byly viditelné a statisticky prokázané úspěchy při používání magnetické úpravy vody v široké praxi a na druhé straně tu chyběla potřebná vysvětlující teorie. Tím

se vytvořila příznivá situace pro halasný nástup ochránců čistoty vědy. Jako jeden z prvních vstupuje do boje člen korespondent Sovětské akademie věd Michail Vladimír Volkenštejn, vedoucí laboratoře teoretické a experimentální biofyziky v Moskevském fyzikálně-technickém ústavu a všechny dosavadní úspěšné výsledky docílené ve více než 5000 případech (tolik přístrojů Sověti tehdy nakoupili od firmy Epurex pro své loďstvo, průmysl a zemědělství) byly prohlášeny za pseudovědecké a dílo V. I. Klassena bylo očerněno. Protože tehdy sovětská věda byla naším vzorem, tak byly Volkenštejnovy názory na magnetickou úpravu vody ochotně převzaty i našimi ochránci čistoty materialistického marxistického vědeckého světového názoru, dnes již jen vědeckého. Takže i u nás dodnes je předmětem velkých rozepří otázka, zda voda má a nebo nemá „paměť“. Léčitelé o ní vědí již déle než čtyři tisíciletí a nijak jim přitom nevadí, že vědci se o související teoretické otázky stále dosud přou. Ponechme je i my, ať jsou permanentně ve při, a v klidu čekajme na výsledek jejich pře. Protože rozvoj vědy nelze zastavit, tak se raději podívejme na výsledky práce těch, kteří v této oblasti v poslední době dosáhli prokazatelné úspěchy, zvláště když správně pochopili a ověřili si, že voda díky svým jedinečným fyzikálním a strukturálním vlastnostem „paměť“ skutečně má a je schopná do sebe nakuumulovat různé formy energie a informace, ty pak ve vhodnou dobu uvolňovat a přenášet tam, kde je to zapotřebí. Je přitom pozoruhodné, že s iniciativou v této oblasti přichází odborníci z techniky a vědecky velmi vyspělých zemí jako je Japonsko, Jižní Korea a další.

K vysvětlení základního mechanismu přenosu takzvané látkové informace do vody a její předání do živého organismu přispěl nositel Nobelovy ceny za rok 1924, francouzský fyzik hrabě de Broglie. Stanovil, že každá hmota vyzařuje ze sebe ven určité specifické látkové informace. Známý současný německý radiestét Walter Häge v informacích ve svém workshopu o tom dále uvádí, že dnes je známo, že informace jsou přenášeny vzorem. Dříve bylo nutné tyto vzory zjišťovat různými radiestetickými způsoby, jako např. pomocí automatické kresby, symbolů a v poslední době i čárového kódu. Dnes se již začínají používat moderní měřicí přístrojové techniky, o nichž bude zmíněno v dalších kapitolách.

Voda díky svým fyzikálním vlastnostem umožňuje převádět nejen zářivou sluneční energii, ale i energii z jiných zdrojů na životní energii. Těla rostlin i živočichů obsahují 65–95% vody, a tak plní roli nejen transfor-

mátoru, ale i současně akumulátoru zářivé energie, dodané do ní buď přímo, anebo nepřímo v potravě obsahující vodu. Z tělesných a buněčných tekutin si pak živý organismus odebírá energii pro své vitální pochody. Tohoto procesu se zúčastňují též různé prvky a látky ve vodě rozpuštěné anebo suspenzované. Tak se vytvoří uzavřený systém, ve kterém probíhá energetická aktivace spojená s uložením a akumulací zářivé energie a jako opak probíhá pasivace systému spojená s uvolněním a předáním naakumulované energie.

Důležitou roli při těchto pochodech energetické aktivace atomů a molekul mají jejich absorpční spektra, neboť předávání zářivé energie probíhá na bázi rezonance mezi atomy a molekulami jen určitého typu s jejich stejným okolím, které též charakteristickým způsobem ovlivňuje posun rezonančních pásem jejich spektra.

Mimořádně velká relativní permitivita vody ($\epsilon = 78$) umožňuje uzavřít vodou pohlcované záření, jeho odrazem na rozhraní vody, pokud jej nestačily absorbovat příslušné rezonující atomy nebo molekuly obsažené ve vodě.

Slunce je pro naši planetu Zemi hlavním zdrojem životodárné energie, kterou vyzařuje v širokém spektru. Cestou k Zemi sluneční zářivá energie aktivuje meziplanetární vodík, který pak k ní přivádí záření o své vlnové délce 21,1 cm. V ionosféře pak toto záření meziplanetárního vodíku a helia je absorbováno atmosférickým vodíkem a heliem. Takto aktivovaný vodík pak při interakci s vodní parou předává energii jejímu hydroxyly (OH-), který počne vyzařovat na vlnové délce 18 cm. Kyslík aktivovaný v molekule hydroxyly počne pak sám zářit v infračerveném pásmu 0,8446 μm (mikrometrů).

Zářivou energií jsou každý atom a molekuly zasažené zářením s korespondující vlnovou délkou energeticky aktivovány. To znamená, že do sebe akumulovaly zářivou energii a jejich jednotlivé složky se dostaly do stavů energeticky bohatších.

Důležitou roli má velké množství energeticky aktivovaných molekul, rozptýlených v zemské atmosféře. Některé z nich se tak stávají zdroji stimulované emise záření a společně s podvrchovými vrstvami Země, které plní úlohu rezonátoru, vytváří zářivé zóny koherentního mikrovlnného záření přírodních maserů.

Objevitel těchto zářivých zón, po kterém byly i pojmenovány, není žádný geofyzik, ale geobiolog, lékař, doktor Ernst Hartmann. Ten na pod-

kladě mnohých zkušeností dospěl k závěrům, že tyto zářivé zóny tvoří funkci rezonátorů, mají podobu stěn a na povrchu země vytvářejí síť, jejichž trasy jsou ovlivněny i geofyzikálními poli z podloží. Šířka těchto zářivých stěn je úměrná vlnové délce, na níž přírodní maser osciluje. Pobývá-li v takovéto stěně delší dobu tělo živého organismu, ať z říše živočišné anebo rostlinné, pak jeho některé složky, zvláště vodní molekuly, jsou nuceny na bázi rezonance oscilovat společně, což může závažně narušit řadu důležitých vitálních regulačních pochodů v takto zasaženém jedinci a být tak příčinou různých zdravotních potíží. (Blíže viz 21, 22)

V literatuře bývají uváděny některé vlnové délky přírodních maserů. Maser vodíkový 21 cm, hydroxylový (OH) 18,0 cm, oxidu uhličitého 18,0 cm, čpavku $L_1 = 1,49$ cm, $L_2 = 1,25$ cm.

Voda díky své velké optické mohutnosti pohlcuje a uchovává velké množství zářivé energie, kterou pak aktivuje i látky a příměsi ve vodě obsažené. Tak je živým organismům dodáváno dostatečné množství energie. Část z ní využijí, ale zbývající nadbytečná část je vyzářována z organismu ven do jeho okolí a obsahuje v sobě informace o struktuře a chování organismu. Takto vyzářené záření ze živého těla je i svým způsobem schopné ovlivnit i některé vlastnosti atomů a molekul v předmětech a věcech svého okolí (viz kap. 13.3).

4. Pitná voda jako lék?

Co je to zase za podivný nápad? Cožpak dnes nemáme dostatek lékáren plných moderních a rychle působících léků, bylinkáře se žoky zázračných léčivých bylin, homeopaty s tisíci druhy různých přípravků atd. A ještě nakonec, cožpak obyčejná pitná voda, byť různě aktivovaná, může vůbec nějak léčit? Proč raději nepoužít přímo minerální vodu s obsahem různých léčivých látek a životně důležitých prvků?

Na tyto a na další otázky se v této knize pokusíme odpovědět, neboť skutečně i obyčejná pitná voda po vhodné fyzikální úpravě může snadno získat zcela nové, netušené, pro živé organismy velmi prospěšné vlastnosti. A to jak pro živočichy a člověka, tak pro rostliny. Ačkoliv i u nás již řadu let jsou prováděny různé způsoby fyzikální úpravy vody, např. magnetické úpravy vody již od 60tých let minulého století a další, které se v praxi dobře osvědčily, tak o nich kromě stručných komerčních informací z propagačních letáčků a krátkých zpráv z rozhlasu, televize a tisku, širší veřejnost není dostatečně informována. Mimoto získané informace bývají často velmi rozporuplné, a proto nedůvěryhodné.

Pokusíme se proto ve vymezeném prostoru poskytnout informace o řadě osvědčených způsobů aktivace vody, o možnostech jejího použití jako pitné vody a zálivkové vody bioenergeticky posilující a léčivé informace přenášející. Namísto dlouhých rádobyvědeckých polemik uvedeme celou řadu příkladů úspěšného použití takto aktivovaných vod společně s praktickými návody, jak a čím si můžeme takovou aktivovanou vodu v čerstvém stavu sami připravit. Nejprve však v dalších kapitolách nahlédneme trochu do historie, podle známého hesla „*Historia magistra vitae*“ – historie, učitelka života. Již před čtyřmi tisíciletími staré kulturní národy používaly různé fyzikální způsoby k aktivaci vody pro pitné i léčebné účely. Oproti nám měli tehdejší lidé jednu obrovskou výhodu. Voda, kterou k aktivaci používali, byla čistá a prostá toxických látek. Naopak my většinou dnes musíme často velmi pracně a nákladně z vody předem odstranit produkty civilizace, které ji činí zdravotně závadnou, někdy i zcela

nepoživatelnou. Tak se například dnes ani bezpečně nemůžeme napít ve vysokých horách vody z tajícího ledovce, neboť ten byl posypán radioaktivním popílkem z tepelných elektráren. Ten zřejmě podle názoru některých ekoteroristů je méně nebezpečný lidem než atom uzavřený hermeticky v reaktoru atomové elektrárny.

Během rychlého rozvoje techniky a průmyslu se zátěž našeho životního prostředí různými škodlivými látkami postupně zvyšuje a dochází ke znečištění zdrojů pitné vody. Výsledkem toho je, že těžiště zájmu o kvalitu pitné vody se zvrátilo do oblasti chemie a bakteriologie a téměř odvrátilo od sledování fyzikálních vlastností a struktury pitné vody. Chemickou úpravou a nutnou dezinfekcí pitné vody dochází však k její denaturalizaci, hlavně s ohledem na její fyzikální vlastnosti. Dnes, kdy lidé tvoří velká společenství ve velkoměstech, by docela prostá střevní infekce byla doslova katastrofou. Proto je dezinfekce pitné vody neoddiskutovatelnou nutností.

Diskutovat však je nutné o tom, jak a čím šetrně dezinfikovat pitnou vodu, anebo co s takovou vodou udělat, aby nebyla vodou degradovanou, ale vhodnou a zdravou vodou pro živé organismy i podle kritérií fyzikálních vlastností.

Cožpak dosud nikoho nenapadlo dát si otázku, jak může silně přechlorovaná voda vytékající z vašeho kohoutku v kuchyni nad dřezem, ve které musí bezpečně zdechnout i ta nejvirulentnější tyfová bakterie, sloužit jako kvalitní pitná voda pro lidi, v jejichž trávicím systému musí žít miliony bakterií zpracovávajících požitou stravu? Jak se může takto degradovaná voda stát dobrým médiem pro transport živin a látek v živém organismu?

Jak může voda s takto narušenými fyzikálními vlastnostmi rozpouštět a z těla odvádět odpadní toxické látky a radikály?

Priznám se (vypráví Žert), že i já jako zdravotní inženýr a vodohospodář, jsem se těmito otázkami příliš nevzrušoval a pro klid v plné šíři respektoval požadavky hygieniků na dezinfekci vody chlorováním, podle zásady, že mírné předávkování nemůže lidem škodit, ale nedostatečné dávkování může způsobit vznik nebezpečné epidemie. Ten, kdo zná chemické pochody probíhající při chlorování, tak ví, že dezinfekčním agensem není chlor, ale kyslík ve stavu zrodu (*in statu nascendi*), který doslova spaluje při aktivní oxidaci organické látky, tudíž i mikroorganismy ve vodě. Vyžaduje to však několikaminutové působení, aby tento pochod zdárně

proběhl. Jenomže při radosti z toho, že jsme schopni všechny tyto choroboplodné potvůrky ve vodě takto skutečně spolehlivě zahubit, se zapomíná, že při oxidaci se z okysličeného prostředí odebírají potřebné valenční elektrony, a to podle zásady „*vem kde vem*“, čímž je po fyzikálně-chemické stránce voda ochuzována o energii potřebnou k její stabilizaci jako koloidní soustavy. Při úpravě vody je to vcelku vítaná věc, neboť nám spoří potřebu dávkování chemických čiridel a srážedel, nutných pro mechanické odstranění nejjemnějších koloidních částic z vody. Jenomže takto energeticky ochuzená pitná voda rozhodně není tím nejlepším dodavatelem energie pro tělní tekutiny a buňky živých organismů. Naopak se doslova stává ještě zlodějem této bioenergie potřebné pro život jedince, a tak zdrojem civilizačních nemocí včetně alergií.

Přiznám se, že jsem po ujištění hygieniky, že i mírně přechlorovaná voda po vstupu do žaludku je po smíchání se žaludečnými šťávami obsahujícími kyselinu solnou v mnohem vyšší koncentraci, než je obsažena v chlorované vodě, příliš nečinil starosti s tím, zda mnou kontrolované chlorování nepatrně o jedno či dvě promile přesáhlo stanovenou dávku.

Ke zlomu v názoru došlo před více než 35 lety na podkladě bolestivého záchvatu ledvinové koliky. Urolog na rentgenových snímcích zjistil, že mám z každé ledviny vyvedeny dva močovody, což není výhoda mít jeden rezervní, ale možná příčina vzniku různých zánětlivých onemocnění a vzniku bolestivých kolik. Postačilo mírné nachlazení a výroba písku v ledvinách započala. U lidí s jedním močovodem obvykle tento písek s řezavými bolestmi v močových cestách snadno odejde. V případě zdvojených močovodů již ne. Písek způsobí infekci a zánětlivé zduření jednoho močovodu a moč nerušeně odchází druhým močovodem, takže pro odstranění zánět způsobujícího písku v prvním močovodu není dostatečný tlak moči.

Když jsem si pak nechal ochotným urologem podrobně vysvětlit všechny souvislosti vzniku tzv. biologických konglomerátů (lidově tzv. kamenů) v různých orgánech lidského těla, v ledvinách, v močovém měchýři, žlučníku a žlučových cestách, u koně dokonce i ve střevech, tak při řeči o tvorbě usazenin v krevních cestách mě najednou napadla podobnost těchto mechanismů se zanášením vodovodního potrubí zevnitř inkrustačními povlaky, takže se stávají těžko průchodné. Obojí má totiž stejnou příčinu spočívající na prostinkém fyzikálně-chemickém ději, tj. vypa-

dávání rozpuštěných látek z roztoku při jeho energetickém oslabení, obvykle při ztrátě nábojů. Takto z roztoku vypadlé částice se pak zachycují na stěny cév, na zárodky krystalů, a to i krystalů z organických látek a vytvoří na nich ve vodě za normální tělesné teploty trvale nerozpustné různě tuhé usazeniny anebo na krystalizačních centrech různě tvarované konglomeráty. Podrobné vysvětlení těchto dějů na bázi fyzicky koloidních soustav je sice dobře možné, ale v tak ohraničeném prostoru této informace prakticky neproveditelné. Proto v pro nás důležitém vztahu k chlorované vodě alespoň stručně uvedu nejdůležitější zásady:

- Dnes většina pitné vody je získávána úpravou vody z povrchových anebo znečištěných zdrojů, a proto musí být dezinfikována. Zajímejme se proto o jiné možné způsoby dezinfekce vody, které nedegradují její příznivé fyzikální vlastnosti a nezbavují ji energie.
- Pokud již k uvedené degradaci vody došlo, pak se ji snažme vhodným způsobem energeticky aktivovat, aby se stala vhodným transportním médiem v živém organismu. Jen voda s dobrou strukturou je schopná splnit tyto požadavky na dopravu výživy a energeticky posilujících látek v tělech živých organismů a na odvedení nepotřebných a škodlivých látek v rozpuštěném stavu z těla ven. Jen kvalitní energeticky neochuzená voda je schopna v živých buňkách udržet potřebný turgor, zabraňující jejich svrašnění a zpomalující stárnutí buněk. Jinak při nedostatku vody v buňkách dochází k nebezpečnému zahuštění jejich obsahu, což může být i příčinou oslabení organismu a ztrátě obraných schopností.
- V posledních letech se silně projevují tendence pít pouze vodu s velmi nízkým obsahem minerálů, někteří k tomu dokonce doporučují pít vodu destilovanou anebo filtrovanou v nákladném složitém zařízení přes membránový systém. To vše s pevným přesvědčením, že jedině takto se zabrání usazování nevyhnutelných minerálií v lidském těle. Minerální látky jsou ve vodou rozpustné formě pro lidský organismus nepostradatelné, zvláště některé stopové prvky. Musí však být i po vstupu do trávicího traktu v dostatečně energeticky silném prostředí, tak, aby nevypadly z vodního roztoku, který musí být pravotočivý, aby nerušeně prošel buněčnými membránami.

Je-li však voda příliš tvrdá, s vysokým obsahem levotočivých minerálních látek anebo byla-li nevhodným nakládáním energeticky ochuzena o náboje udržující vodní roztok těchto solí ve stabilním stavu, tak se stává levotočivou, přičemž její proniknutí do buňky není možné. Takovéto minerální látky se v těle pak hromadí a je jimi ještě navíc jímána extracelulárně neupotřebitelná voda. Tímto pochodem trpí nakonec i buňky samotné nedostatkem vody. (Blíže viz kap. 1.8.)

Díky obrovské reklamě v médiích se dnešní člověk již od raného dětství stává stále více závislý na výhradním pití průmyslově vyráběných nápojů, kávy, čajů, piva a podobně, které nejsou v žádném případě pro organismus rovnocennou náhražkou pitné čisté vody. Takže tyto druhy nápojů se často stávají více zlodějem energie, což se zvláště nepříznivě projevuje u výkonných sportovců, u těžce pracujících anebo nemocných osob.

K odplavení a k vyloučení škodlivých látek potřebuje tělo dostatek pravotočivé vody. Chybí-li tato voda, zvyšuje se produkce histaminu. Při podávání antihistaminik a dalších chemických prostředků se zatížení organismu chemickými produkty často ještě zvyšuje. Když pak takto jsou chemickými produkty potlačeny různé signály alarmující nedostatek vody, vznikající škody na tělesných buňkách.

Přitom si většinou ani neuvědomujeme, že pouhou jednoduchou regulací „vodního hospodaření“ našeho těla, vypitím dvou sklenek vody (nejlépe vlažné a pravotočivé) před každým jídlem mohou být jak alergie, tak astmatické potíže zmírněny a při včasném vypití vody v počátečním stadiu záchvatu, může být jeho průběh podstatně zmírněn.

Závěrem doufám, že čtenář správně pochopil, že jsem můj příklad nepoužil k tomu, abych se pochlubil, že mám dva močovody z každé ledviny, což rozhodně není důvod ke chlubení. Chtěl jsem však na tomto příkladu jednoduše a srozumitelně nastínit to, co se běžně ve fyzice koloidních soustav popisuje na mnoha stranách teoretických úvah. Něco, co však vysvětluje potřebu věnovat zvýšenou pozornost fyzikálním vlastnostem vody a jejich nápravě a navozování umělými prostředky. Další souvislosti viz kap. 14.2.

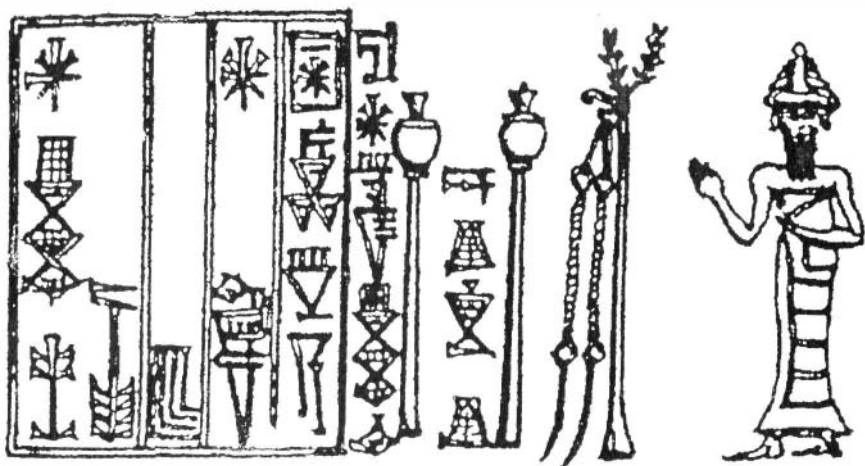
5. Voda jako léčebný prostředek starých kultur

Po přečtení názvu této kapitoly může někdo namítnout, jak dnes, po několika tisíciletích je ještě možné něco objektivního a přínosného na toto téma uvádět. Díky archeologům a historikům to možné je, neboť našťastí sumerští lékaři před 4200 lety nevedli záznamy o svých pacientech a jejich léčbě v počítačích, ale psali je klínovým písmem na hliněné tabulky, které nevyžral žádný počítačový virus ani koroze. Dnes, v době nebývale rychlého rozvoje vědy a techniky, internetu, se nám zdají zprávy o pokroku v těchto oblastech staré dva roky již zastaralé a překonané. Na archeology a historiky se dnes s oblibou nahlíží jako na brzdu nové výstavby a jako na sběratele bezcenné veteše plnicí již přeplněné depozitáře muzeí za peníze daňových poplatníků, které by se snad daly využít i účelněji.

V tomto případě však archeologové v babylónském městě Lagasg objevili nález nesmírné důležitosti a vědecké hodnoty, z oblasti používání a úpravy vody pro léčebné účely. Nález, který může jako zdroj inspirace sloužit i dnešním odborníkům při výzkumu fyzikálních vlastností vody pro léčebné i pitné účely.

Ze zpracovaných zpráv archeologů a historiků se dozvíme, že již po dvě tisíciletí před Kristem zřizovali Sumerové své svatyně a chrámy vedle studní, jejichž zhlaví bylo opatřeno keramickými prstenci, po kterých stékala spirálovitě, pravotočivě, svatá voda, kterou po dlouhé cestě vyprahlou pustinou dychtivě pili nejen poutníci na ukájení žízně, ale jako bioenergeticky posilující i nemocní lidé v široké paletě terapií. Tuto terapii prováděli odborně vzdělaní léčitelé, kteří byli nazýváni sumerským výrazem „AZU“ a své zápisy a chorobopisy na hliněných destičkách signovali speciálním rotačním válcovým razítkem. Jedno takové je vystaveno ve sbírkách v Louvru a je zhotoveno dokonce ze vzácného alabastru (viz obr. 5a). Různé tajemné obrazce a symboly na něm vyryté připomínají obrazce na obrovském amuletu, který na krku míval zavěšený jeden z našich podnikatelů, rychlokvašených „taky-léčitelů“. Necítím se však být kompetentní posoudit, zda by jeho počínání Sumerové chápali jako znalecké a označili

jej jako „Azuka“, nebo jako šarlatánské a označili ho jako potrhlého Pošuka. Mnoho našich důvěřivých lidí, stojících v dlouhé frontě před jeho domem na to, až mu budou moci otevřít své srdce a hlavně peněženky, ho považovalo téměř za svatého muže. Soudci pak již ne.

Obr. 5a

Alabastrové válcové razítko sumerských léčitelů AZU vystavené v pařížském Louvru.

Sumerští Azuové však údajně měli božského prapředka, lidem přátelsky nakloněného boha Ea, boha hloubky vody a moudrosti. Sumerové při této technologii používali takzvanou π -sílu, která je všeprostopující kosmickou silou. Tuto sílu úspěšně využívá i dnes moderní technologie, popsána v kapitole 17 této knihy. Jejich znalosti o léčivých a organismus očišťujících účincích vody i o způsobech její úpravy fyzikálními prostředky přebíraly sousední národy, Babylóňané a Semité. A tak postačí podle návodu Voskovce a Wericha sednout na židli, vzít si Bibli a tam to ve tři tisíce let starém zákoně o používání vody psáno je. Neotevřeme však Samuelovu knihu, ale o několik století starší III. Knihu Mojžíšovu, kde v 11. kapitole a dalších se dozvíme, jak staří Židé důsledně dodržovali stravovací a základní hygienické zásady. Nejen tehdy, ortodoxní Židé většinu z těchto více než 600 příkazů a zákonů dodržují dodnes. Oproti součas-

ným příkazům a zákazům, které se dozvíme obvykle na přednášce o správné výživě nebo na kursu makrobiotiky, mají však tato židovská pravidla a zásady jednu obrovskou přednost.

Byly v nich respektovány místní podmínky, kdežto u nás jsou přednášeny názory často komerčně ovlivněné americkými potravinářskými koncerny anebo způsoby jogínského stravování v teplých oblastech blízko rovníku, kde kromě meditování vsedě v poloze lotosu se zastrčeným prstem do nosu již toho pro zajištění obživy a existence své rodiny nemusejí manuálně moc dělat. Mimoto většina jimi konzumovaných plodů a plodin, obsahující dostatek potřebných látek pro udržení zdravého způsobu života bez konzumace živočišných bílkovin a tuků, je u nás prakticky cenově nedostupná a v našem klimatu kaloricky nedostačující. Aniž by staří Židé znali mikrobiologii a toxikologii, tak měli stanoveny přísné zásady, jak se neinfikovat při doteku anebo požitím zdechlin. Každý, kdo se jich jenom dotkl, byl nečistý až do večera, musel si po dotyku se zdechlinou vyprat šaty. Dokonce pec nebo krb, kterého se dotkla zdechlina, bylo nutné zbořit. Jen vodní pramen a jímka zadržující vodu budou čisté. Naopak pokud například se utopila myš ve džbánu s vodou, pak nestačilo hliněný džbán vypláchnout čistou vodou, ale musel se vyřadit a rozbít. Patrně se jednalo o neglazovanou keramiku, která do svých pórů nasávala patogenní mikroorganismy.

Mimořádnou bdělost měli židovští kněží vůči malomocenství a po zhojení vředů prováděli speciální očistný postup s použitím dezinfekčního vodního roztoku připraveného z krve ptáka, cedrového dřeva, karmínového barviva a yzopu. Šaty vyléčeného bylo možné vyprat ve vodě. Oděv nevyléčitelně nemocných s otevřenými hnisajícími ranami bylo nutné spálit.

Ve dvanácté kapitole je podrobně popsán očistný proces rodičky vodou po narození chlapce a zvláště pak děvčete, který je podstatně jednodušší a kratší. Samozřejmě, neobešel se bez příslušné zápalné oběti provedené jako součást smírčího obřadu kněze – snad za oltární oponou, aby rodička neviděla, jak se pálí pouze peří, nohy a hlava holouběte a na prsíčkách a stehýnkách si pochutnává kněz, který pak vystoupí před oponu s mastnou bradou. V patnácté kapitole jsou uvedena pravidla pro očišťování vodou lidí i předmětů poskvrněných výtokem, krví nebo mužským semenem. V tamních horkých klimatických podmínkách všechny tyto věci, včetně krvácení při menstruaci, byly závažným potenciálním zdrojem

infekce. Takže se omývalo důkladně vše, co s tím přišlo do styku, včetně lůžka, oděvů i židle. Po skončení výtoku krve u ženy po provedené sedmi-denní pauze se opět žena musela dostavit ke knězi, který opět s hrdličkami nebo s holoubaty provedl očistný obětní rituál. Zřejmě tam u nich ještě nefungovali ochránci přírody.

Mezi zahradníky donedávna panoval názor, že žena v období menses nemá vysazovat sazeničky rostlin, neboť pak pomalu rostou nebo dokonce některé zahynou.

Z přečtených biblických textů vyplývá, že voda i oheň sehrávaly v období očisty Židů důležitou roli. Voda je však i součástí krve, která je nositelem života v každém živém tvorů, kde hraje i důležitou roli akumulátoru bioenergie, což si zřejmě staré kultury dobře uvědomovaly a jako s takovou s ní citlivě nakládaly. Dnes naopak takovéto hodnocení kvality vody pro živé organismy muselo ustoupit do pozadí před jiným kritériem, stanoveném strohými hygienickými předpisy a normami kvality pitné vody. Ta již nevytéká z čistých podzemních pramenů a studní jako v Mojžíšově době, ale je znečištěna z nejrůznějších zdrojů, takže většinou je ji nutné chemicky upravovat anebo přinejmenším alespoň dezinfikovat, aby ji vůbec bylo možné pít. Tak se doslova denaturalizují její přirozené fyzikální vlastnosti, takže – obrazně řečeno – stane se z ní „voda mrtvá“, která sice organismus nepoškodí, ale ani mu příliš neprospěje. O tom však v dalším textu.

Při dnešním upěchaném způsobu života se stalo samozřejmostí vyrobit co nejvíce potravin a zdrojů obživy bez ohledu na to, zda přitom nedochází k degradaci dalších životně důležitých látek. Např. při nevhodných způsobech konzervace, při špatném skladování potravin dochází k poničení enzymů, vitamínů a dalších látek. Ty se pak snažíme nahradit uměle vyrobenými preparáty, které je nutné dodávat až v 10násobných dávkách oproti dodávání v potravě. Tak je zbytečné organismus přetěžovat balastními látkami, které často ani rychle z těla nelze vyloučit. Totéž platí i pro vodu, která úpravou ztratila své důležité fyzikální vlastnosti a je ji nutné konzumovat ve zvýšeném množství, čímž je organismus zbytečně přetěžován.

5.1 Vlastnosti vody v radiestetickém pojetí

O vodě v přírodě je známo, že je nejen vynikajícím transportérem energie a informací, ale je i jejich vynikajícím akumulátorem. Ze základů dialektiky přírody je známo, že pro docílení dobrého zdravotního stavu jedince je nutné, aby obě tendence jeho bioenergie jin a jang byly uvedeny do pokud možno vyváženého stavu. K tomuto účelu je vhodné pití vody nabitě oběma tendencemi, přičemž organismus si vezme jen tu a v takovém množství, kterou potřebuje k dosažení vyváženého stavu. Na této bázi je založena příprava π -vody, levitované vody a dalších vod energeticky obohacovaných nejen fyzikálními prostředky, ale i biochemickým způsobem bioenergií léčitele. V našich zeměpisných podmínkách severní polokoule, kde převládá ve zdravé přírodě mírná pravotočivá tendence, je při přípravě některých energizovaných vod pro léčebné a posilující účely již dbáno na to, aby v nich po skončení jejich přípravy převládala mírně jangová – tj. pravotočivá – tendence.

Pravotočivé rotační kmity energizované vody (viz obr. 8a) dodávají lidem pozitivní radiální silou energii podporující jejich proces výměny látkové, ve vodě chudé na minerálie dokonce na sebe váží levotočivé jedovaté minerální látky z tělních tekutin a tím zvyšují stupeň jejich vylučování z těla. Jedná se i o takové organické látky jako cholesterol anebo anorganické minerální látky jako vápno, sádra, dolomit, mramor a další, které v těle vypadly z tvrdé nestabilní pitné vody ve ve vodě nerozpustné formě, proto nejsou schopné prostoupit difúzní blány buněk ani být z těla běžnými mechanismy odstraněny.

Voda, ve které převládají levotočivé radiální síly (viz obr. 8b) jinovou tendencí, tedy většinou voda energeticky chudá s vysokým obsahem minerálních látek, naopak v živých organismech odbourává svoji negativní radiální silou jejich vitální energii.

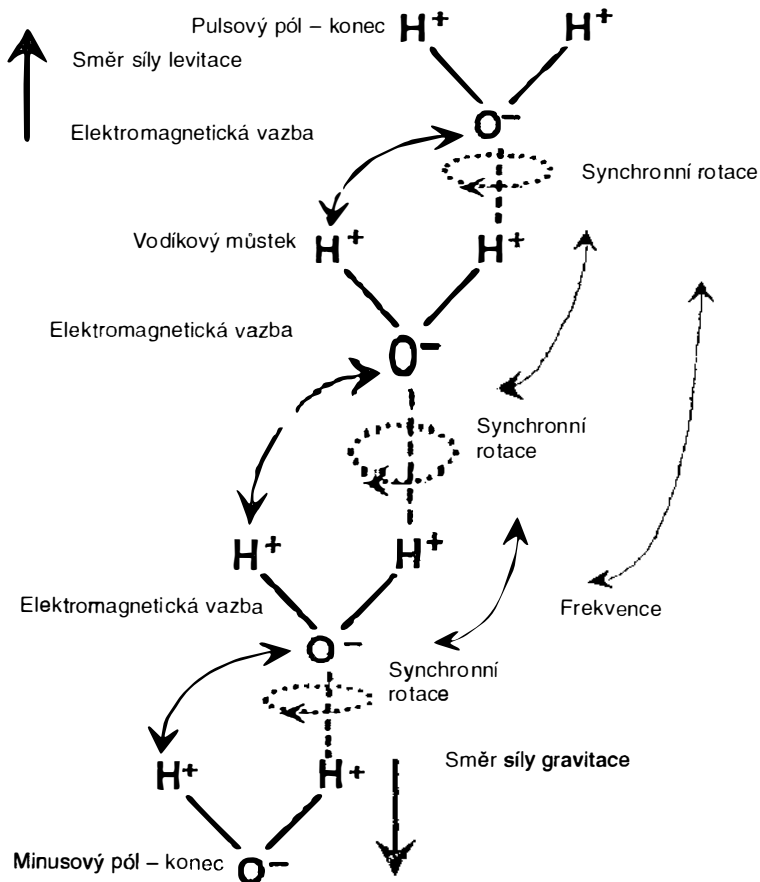
Tato stručná zkrácená definice by mohla vést k vytvoření zkresleného pohledu na tuto důležitou problematiku tím, že na vodu s levotočivou tendencí by bylo nazíráno jako na vodu naprosto nevhodnou a dokonce škodlivou. Je však z pohledu zákonů dialektiky přírody nutným protikladem pravotočivých tendencí a teprve při dosažení jejich vzájemného harmonického vyvážení je docílen správný stav bioenergie v organismu. Obdobně

VODNÍ MOLEKULA – ŘETĚZOVÁ STRUKTURA

Radiální síla = rotační kmitání

Polarita na koncových pólech řetězu

Pravotočivě kmitající řetěz

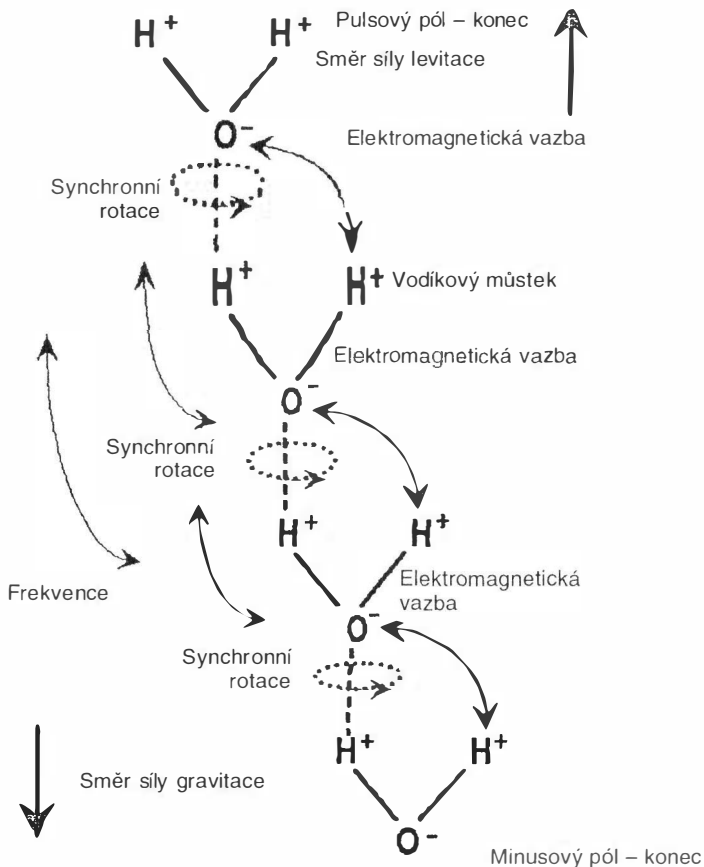

Obr. 8a
Pravotočivý řetězec z molekul vody.

VODNÍ MOLEKULA – ŘETĚZOVÁ STRUKTURA

Radiální síla = rotační kmitání
Polarita na koncových pólech řetězu

Levotočivě kmitající řetěz

Obr. 8b

Levotočivý řetězec z molekul vody, jak jej znázorňuje Helmut Seifert v *Zeitschrift für Geobiologie* 5/2001, str. 25 a 26.

tak jen s jedním pólem nemůže existovat ani magnet, který když dělíme na půlky, tak se na nich vždy objeví dva protikladné póly.

Při přípravě energizované vody, obsahující obě tendence, různými způsoby je však dodržována ve všech případech jedna společná zásada, aby v ní byly naakumulovány ve vyváženém stavu obě tendence. Docílí se to u tekoucí vody poměrně snadno tak, že při průtoku fyzikálním prostředím na ni působí střídavě dvě protichůdná pole, například přírodní zemské magnetické pole, což jak je vepředu uvedeno, dovedli využít již i staří Sumerové k výrobě pravotočivé vody, kterou nechali na keramické míse v tomto poli protékat ve směru pohybu otáčení hodinových ručiček. Tak naprosto jednoduchými prostředky, bez dodávání pomocné energie přirozenou cestou dovedli provést složitě fyzikálně definovatelný úkon, dodat a nakumulovat do protékající vody pravotočivou potenciální energii a ovlivnit prostorové energetické rozmístění vodních molekul při vytváření jejich řetězových struktur (clusterů). Názory teoretiků na existenci a vznik takovýchto struktur se od sebe vzájemně liší a jsou stále předmětem prudkých polemik a často i neurvalých př. Proto teoretiky ponechme se dohodnout s tím, že si rádi počkáme, až se ve svých názorech ujednotí a zaměříme se na praktické využití této po tisíciletí známé a v různých formách používaných metod energizování vody k léčivým a bioenergeticky posilujícím účelům. Protože ani nejmodernější fyzikálně chemická laboratoř dnes nemá k dispozici vhodnou měřicí techniku, se kterou by bylo možné snadno a rychle provádět potřebná měření v této oblasti, tak i v tomto případě musíme použít osvědčené detekční metody používané již nejen starými Sumery, Egypťany, ale i moderními radiestéty dodnes. Samozřejmě k velké neľibosti různých skeptických kritiků, jejichž znalosti léčitelských umění a dovednosti starých kulturních národů obvykle začínají i končí u historických vševědeckých spisů velkého Vladimíra Iljiče a jeho pohrobků. Přičemž již zapomínají, že když v revoluci poničeném hospodářství nevěděl kudy kam, tak doporučil učit se historii a zavedl politiku NEPu. Pokud vám náhodou tento stav připomíná současný stav v naší zdravotnické péči o obyvatelstvo, tak zvažte, zda se nejedná o podobnost čistě náhodnou. Na jedné straně někteří aparátníci vedou zavilý boj proti třídě léčitelů, aniž by přitom rozlišovali, co je dobré a co je dílem šarlatánů a podvodníků a na druhé straně ani nedovedou vytvořit podmínky pro existenci moderního zdravotnictví pro lidi třetího tisíciletí a objektivně oce-

nit práci kvalifikovaných pracovníků tak, aby mohli v klidu pracovat a dále se vzdělávat a cele se věnovat svému náročnému povolání.

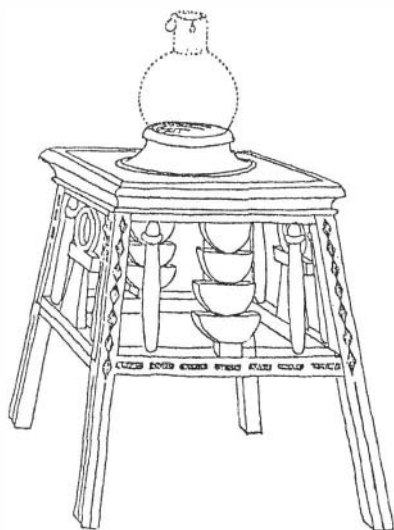
Zatímco pro většinu současné populace je akumulace bioenergie anebo některých druhů energie do hmoty anebo do vody doslova terra incognita, tak ve starých dobách to byla záležitost rutinní praxe. Tak např. v Bibli ve Skutcích apoštolů (19, 11–12) je o tom psáno: *„Bůh konal skrze Pavla neobvyklé mocné činy. Lidé dokonce odnášeli k nemocným šátky a zástěry, kterých se dotkl, a zlí duchové (míněno nemoc způsobující) je opouštěli.“* Podrobněji je o této tematice uvedeno v 8. kapitole mé knihy *„Zázračná uzdravování...“* (26) Jednotlivým dnes používaným způsobům aktivace vody budou věnovány samostatné kapitoly.

6. Aktivace vody ve starém Egyptě

Jako dnes si vzpomínám, jakými slovy začínali mí profesori na gymnáziu více než před 60 lety svoje vyučování na začátku roku, aby tak zdůraznili privilegovanou důležitost svého předmětu, založeného na tradičních dobrých historických základech: „*Již staří Římané...*“, říkával latinář. Dnes v době internetu se naopak údaje staré dva roky zdají někomu příliš zastaralé. Každý seriózní vědecký pracovník se však snaží stavět své nové poznatky na letitých základech vybudovaných již v předchozí době.

A tak když jednou francouzští archeologové dovezli z jedné staré egyptské hrobky zajímavý nálezný (viz obr. 6a barevný), tak zkušeni francouzští radiestéti si dovedli rychle učinit správný závěr, k čemu předmětná stolička sloužila. Protože jsme právě s kolegou Sandorem skončili psaní knihy „*Po stopách lovců éteru*“, pojednávající o použití tzv. tvarových záříčů jako konvertorů volné energie, tak jsme požádali našeho spolupracovníka pana Slavomíra Bartáka, aby nám pro ověřovací pokusy jeden model této stoličky zhotovil. O tom, že se mu to skutečně povedlo, svědčí obr. 6a. Povedlo se mu to nejen po výtvarné umělecko-řezbářské stránce, ale i ve volbě vhodné technologie i materiálu, takže stolička ihned po svém dokončení dokonale a s velkou účinností a rychlostí plnila svoji funkci.

Velkou pomocí při zkoumání funkce a účinků tohoto staroegypt-

Obr. 6a
Staroegyptská stolička sloužící k aktivaci vody volnou energií a k přenosu informací do této vody z různých látek vkládaných do podložky pod nádobku.

ského tvarového zářiče nám byly poznatky a zkušenosti našeho učitele, ing. Karla Drbala. K uctění jeho památky jsme věnovali zmíněnou knihu (24), ve které čtenář v případě zájmu nalezne dostatek podrobných informací o funkci tvarových zářičů jako konvertorů volné energie. Zde si jen připomeneme a zdůrazníme, že tvarové zářiče samy o sobě nejsou žádným zdrojem nějakého záření, ale pracují výhradně jako konvertory všude přítomné volné energie. Drbal zjistil, že ke konverzi volné energie může dojít zcela nezávisle na všudypřítomném elektromagnetickém záření různého původu. Proto není nutné tvarové zářiče zhotovovat z elektricky vodivých materiálů a naopak nejlépe se osvědčily zářiče zhotovené z dobrých dielektrik a elektretů.

Při pokusech s nabíjením vody Drbal zjistil, že jeden litr vody ve skleněné kádince lze nabít v uměle napájeném kondenzátoru cca za 80 minut. Pod malou sestavou pěti Belizalových polokoulí o průměru 50 mm se mu toto nabití dařilo již za 1/100 vteřiny, tedy 500tisíckrát rychleji.

Když jsme měli k dispozici ještě mnohem výkonnější zářič v podobě staroegyptské stoličky, tak jsme se pokusili úspěšně přenášet některé informace z léčivých rostlin, léků, homeopatických přípravků, kovů, drahých kamenů apod. přímo do nabíjené vody určené pak jako léčivý anebo harmonizující a bioenergetický posilující prostředek. Tyto prostředky jsou pak ukládány do stojánku pod skleněnou kulovitou baňku na vodu nebo přímo na stůl do středu mezi nožičky. Tak lze přenést do nabíjené vody např. informace ze zlata, diamantu a jiných drahých prostředků, aniž by přišly s touto vodou do styku anebo byly do ní rozptýlovány.

Povšimněme si nyní alespoň letmo konstrukce a funkce této stoličky, které jsou svým způsobem podobné konstrukci a funkci pyramidy. Proto je zde důležité přesné nasměrování vůči světovým stranám, které však navíc ještě umožňuje nabíjení s převahou jangové nebo jinové tendence, v závislosti na nasměrované části s polokoulemi, vyzařujícími záření V+ (zelené +) směrem vzhůru, směrem k severu anebo k východu. Dalším pozoruhodným a funkčně důležitým prvkem je i počet sedmi stejných ozdob na těle stoličky.

Použití tohoto výkonného zářiče však vyžaduje určité znalosti a zkušenosti, které v případě zavedení její výroby u nás by měly být součástí kompletní dodávky v podobě návodu, případně provedení, praktického zaškolení k odbornému používání.

Do nabíjení vody lze dát vhodný krystal, měsíční kámen apod., a tak se zesílí její aktivace, ale i nabije voda informacemi vyzařovanými vloženou látkou.

7. Jaké vlastnosti má mít léčivá voda?

Voda jako základní tekuté transportní médium zprostředkovává v lidském těle nejen transport živin do buněk a tkání, ale musí i odvádět z těla různé odpadní produkty, případně i odbourávat různé již vytvořené usazeniny zanášející cesty, kterými putuje. K tomuto účelu se výborně hodí čisté vody chudé na minerální látky, prostě znečištění. Takovéto vody se v odborné mluvě nazývají akratopogeny a nepůsobí ani tak mnoho tím, jaké do těla látky přinesou, ale hlavně tím, co všechno dokážou z těla odnést. Tak například při pití akratopogenů je snižován krevní tlak, z krevních cest jsou postupně uvolňovány různé pevné, jiným způsobem prakticky neodstranitelné usazeniny, zabraňuje se jejich další tvorbě a tvorbě biologických konglomerátů, tj. různých kamenů a písku v močových cestách. Takovéto akratopogenní vody s velmi nízkým obsahem rozpuštěných minerálních látek jsou však u nás velkou vzácností. Vyskytují se obvykle ve výše položených oblastech, kde je podloží tvořeno geologicky velmi starými horninami ve vodě těžko rozpustnými.

V tomto okamžiku pozorného čtenáře určitě napadne, že prakticky všechny naše často i světově uznávané lázně mají léčivé minerální vody s mimořádně vysokým obsahem rozpuštěných látek a dokonce se tím na etiketách vychloubojí, jak širokou a pestrou paletu různých iontů a v jakém množství obsahují. Jak potom vlastně mohou mít tak vynikající léčebné působení? Vysvětlení však nemůžeme hledat v oblasti analytické chemie, ale v oblasti moderní fyzikální chemie a radiestézie. Lze to stručně vyjádřit jednou větou: „*Tyto vody při putování pod zemí získaly převážnou pravotočivost.*“ Jinak řečeno fyzikálním způsobem dočasně jim byla udělena převaha jangové tendence nad jinovou. Takto energeticky obohacená voda by měla být, konzumována pokud možno přímo u zdroje, neboť po určité době tyto mimořádně důležité vlastnosti postupně ztrácí. Nejedná se však o známou optickou, ale radiestetickou točivost, o níž bude pojednáno na jiném místě.

Výstižně to popsal jeden bývalý lázeňský lékař z Karlových Varů, který po válce přesídlil do Haify v Izraeli. Při svých pokusech postupně smě-

šoval strychnin s obyčejnou vodou na smrtelně nebezpečný roztok. Při použití normální vody by při této koncentraci všechny očkované myši zahynuly. Při ředění stejným množstvím čerstvé vody z Vřídla však všechny myši tuto jinak smrtelnou dávku přežily. Pokud však byla použita vřídelní voda stará 24 hodin, tak již několik myší z pokusné řady očkování nepřežilo. Při použití vody staré jeden týden již nepřežila ani jediná myš.

Pokud navštívíte Karlovy Vary, tak si určitě povšimnete, kolik pacientů, návštěvníků lázní a zaměstnanců lázeňských domů, navečer nabírá u pramenů vodu do plastických lahví, aby druhý den ráno k pití nemuseli vstávat, často znaveni po nočním flámu. Přitom si ani dobře neuvědomují, že se tak ve skutečnosti ochuzují o to nejvzácnější, co je v těchto vodách dočasně uděleno a poměrně se rychle vytrácí, co lze s trochou obrazovostnosti označit jako „ducha“ vody. To však neznamená, že kupovaná lázeňská voda v lahvích je naprosto bezcenná. Je cenná pro svůj obsah různých látek i pro obsah jemně rozptýleného kyslíčnicku uhličitého, neboť tento na rozdíl od uměle doplňovaného kyslíčnicku uhličitého netvoří velké na jazyku štípací a v břicho nadýmající bubliny. A tak zůstává jen na konzumentovi těchto vod, jak s nimi bude při jejich skladování a nalévání dále nakládat. Tyto vody v zelených lahvích by měly být uloženy ve tmě, neboť při ozáření světlem zelené sklo vytváří filtr propouštějící jen tak barevnou složku světla mající baktericidní působení. Ta je sice schopná zahubit různé mikroorganismy náhodně se vyskytující ve vodě v lahvi, ale současně pak ozářená voda rozhodně není prospěšným médiem pro různé důležité mikroorganismy v zaživacím traktu člověka.

Nyní, kdy řada naléhavě potřebných lidí nemá možnost se včas anebo většinou vůbec do lázní dostat a pít léčivou vodu přímo u zdroje, byly hledány náhradní a většinou velmi účinné fyzikální způsoby úpravy vody jak nahradit to, co se pod zemí s léčivou vodou tajemného děje. Protože v případě Karlovarské vody to dokonce nemusí být ani nějaký vysokotlaký kotel s rozžhavenými stěnami, kde je voda vystavována vysoké teplotě přes 200° C a tlaku 20 MPa a pak proudí velkou rychlostí členitým podzemním labyrintem, kde se obohacuje solemi různých prvků, ale k dosažení stejně silné pravotočivosti vody nám postačí velmi jednoduchá a často i poměrně levná zařízení, která v dalších kapitolách budou popsána, včetně uvedení jednoho modelu zhotovitelného svépomocí. Přitom se nejedná jen o nějakou utěšující lacinou náhražku, ale v případě námi uve-

deného a v řadě případů úspěšně odzkoušeného způsobu rozrušování a odstraňování biologických konglomerátů z močových cest pomocí pitné kůry magneticky upravenou vodou zdaleka předčí mnohé dosud v lékařské praxi používané, často dosti drastické způsoby, k tomuto účelu. Blíže o tom pojednává samostatná kapitola 14.4.

Abychom vše dobře a správně pochopili i v širokých souvislostech, tak je zapotřebí znovu si přečíst stať o tom, v čem spočívá základní rozdíl mezi vodou pravotočivou a vodou levotočivou a připomenout si, že zdravý lidský organismus má vyvážený vzájemný poměr mezi těmito dvěma tendencemi a jeho harmonizace spočívá v zesílení oslabené tendence, takže nemůžeme docela jednoduše a prostě označit pravotočivou vodu za zdraví prospěšnou a levotočivou za špatnou, zdraví škodlivou, podle známého lidového rčení „*je to levota*“ nebo „*na levačku*“, tudíž něco špatného a nevhodného.

Podle mnohaletých pozorování lázeňských odborníků z německy mluvících zemí se v lázních, ve kterých na různých vzdálených místech vyvěrá několik pramenů minerálních vod používaných k pitným kúram i k lázním, obvykle vyskytují vody s jednou i druhou odlišnou převažující tendencí. Ty pak lékaři používají k léčbě určitých specifických onemocnění. Němečtí radiestéti se dokonce zasazují o to, aby údaje o točivosti vody z těchto pramenů byly na nich uvedeny společně s dosud uváděnými údaji.

Podíváme-li se na schematické znázornění hydrogeologů o tom, jak přitéká jedna a táž voda členitým podložím k jednotlivým vývěřům léčivých vod v Karlových Varech, tak by to v nás mohlo vzbudit dojem, že všechny budou mít jednu společnou převažující tendenci v různém stupni intenzity. Díky rozdílnému obsahu solí, teplotě i směrům pohybu, které tato voda v různých směrech cestou vzhůru vykoná, jsou i zde prameny s odlišnými poměry podílu tendencí jin a jang, takže výběr je skutečně bohatý.

V úvodu této kapitoly byla i důležitá zmínka o tom, že nejlepší léčivé vody, schopné odstraňovat již vytvořené tuhé usazeniny v různých místech živých organismů, jsou akrapogeny, to jsou vody s velmi nízkým obsahem rozpuštěných minerálních látek, vyznačujících se velkým elektrickým odporem. Přední francouzský odborník Louise Claude Vincent ve své známé knize s prostým názvem „*L'eau*“ – Voda – uvádí, že tento odpor by měl být nejméně 600 Ohmů, (Ω), pH hodnota mezi 6–6,8, rH₂ mezi 25–28. Sestavil i speciální vzorec umožňující objektivní posouzení fyzikálních vlastností takovéto vody.

To prakticky znamená, že žádná z našich minerálních léčivých vod tato kritéria zdaleka nesplňuje, a přesto se v našich lázních prameny silně mineralizovaných vod po staletí ročně úspěšně léčí desetitisíce nemocných osob. V čem spočívá vlastně úspěšnost pitných kúr v těchto lázních? Zastánci medikamentózní léčby a biochemici vyrukují pohodlně s tvrzením, že přírodní soli v těchto vodách obsažené velmi přísně podporují tvorbu sekretu nejen v žaludku, ale i v celém trávicím systému, přirozeně ovlivňují peristaltiku, harmonizují trávicí trakt atd. Jiní, příznivci moderní fyzikální terapie, naopak tvrdí, že příliš vysoký obsah solí ve většině léčivých vod zatěžuje zbytečně organismus solemi vyvolávajícími celou řadu zažívacích potíží průjmem počínaje, bolestmi kloubů pokračujíc a vysokým krevním tlakem konče.

Jako dnes se vzpomínám, když jsem se při řešení jednoho pracovního úkolu opatrně zeptal ředitele velmi úspěšných lázní na léčení srdečních a oběhových poruch, když jsme probírali chemické složení mimořádně tvrdé vody pro námi navrhovanou kotelnu, na to, které ze solí obsažených v jejich minerálních pramenech přisuzují jejich odborníci hlavní význam při tak úspěšné léčbě. Očekával jsem, že mi sdělí soli některých vzácných prvků, ale na místo toho doslova vypěnil a bez ohledu na přítomné dámy skutečně naplno řekl: „*Žádné z obsažených solí. Ty nám jen ztěžují léčbu, neboť při pití většiny potřebného množství vody se nám po nich většina pacientů po- ...*“ Pak se rychle zklidnil a s úsměvem dodal: „*Tou nejceněnější substancí v naší vodě je vysoký obsah kysličníku uhličitého.*“ Další vysvětlení nám jako lidem zabývajícím se mimo jiné i úpravou vody již podávat nemusel. Dobře jsme věděli, že pokud je ve tvrdé vodě dostatek přírodního kysličníku uhličitého, tak z ní nevypadávají žádné sraženiny tvořící ve vodě nerozpustné povlaky. Mimo to kysličník uhličitý je i jako důležitý antioxidant ve vodních roztocích a zabraňuje odnímání nábojů z nich při oxidaci, čímž přímo podporuje jejich stabilitu. O důležitosti zajištění této stability bude pojednáno ve stati o způsobech, jak zabránit tvorbě biologických konglomerátů (kap. 14.4.).

A tak stále postrádáme dostatečnou odpověď na skutečnost, že řada lázeňských vod proudících z hlubokého podzemí, obsahujících vysoké množství solí, má obdobné léčivé schopnosti jako vody s velmi nízkým obsahem těchto solí – akrapogeny. Je to proto, že v podzemí byly fyzikální cestou, vysokou teplotou, změnami teplot, hydrodynamicky a mag-

netohydrodynamicky upraveny, že dočasně získaly určité formy točivosti nejen jejich vodní molekuly, které se pak sestavují do určitých prostorových struktur, ale i tato fyzikální pole zanechala informace v prostorových mřížkách v této vodě rozpuštěných solí. O tom, že se jedná o velmi důležitý fenomén, bude podrobněji uvedeno v kapitole o fyzikálních vlastnostech π -vody v kapitole 17.1.

V souhrnu lze konstatovat, že neexistuje jedna ideálně universální voda vhodná pro všechny druhy terapeutického použití. Tyto vody se vzájemně liší nejen ve svém chemickém složení, ale i svými fyzikálními vlastnostmi. A tak dnes používají terapeuti pro intracelulární léčbu pravotočivou vodu chudou na obsah minerálních látek. Pro extracelulární léčení v intravazálním tekutinovém prostoru se osvědčila hydrokarbonátová voda, regulující svým alkalizujícím působením kyselinovou bázi krve a hospodaření s vodou obsahující chloridy. Pro balneologické lázně jsou vhodné solanky, zvláště při zábalích. Důležitou roli zde mají právě sodíkové ionty ze soli, které proniknou do nervových buněk, kde po vytečení draslíkových iontů vznikne tzv. akční potenciál, a tak udržuje bioelektrickou činnost nervové soustavy. Při zápalových procesech v pletivech vznikají početné mediátory, které na sebe váží sodíkové ionty a tím je vyřadí z činnosti. Tak se nervovým buňkám nedostává pohonná látka a eklektřina potřebná k prokrvení v mikrocélulární oblasti pak chybí a zápal nelze zastavit. Proto lékař někdy musí aplikovat injekci solného roztoku, a tak vyrovnat deficit sodíku.

Z uvedeného příkladu je zřejmá důležitost dodávání určitých důležitých látek do těla i ve formě jejich vodních roztoků.

K zajímavému poznatku při svých výzkumech prováděných v polovině 60tých let minulého století dospěli lékaři v Dartmouth Medial School, kteří zjistili při sledování počtu infarktů a sklerosy ve 25 městech s tvrdou pitnou vodou a ve 25 městech s měkkou pitnou vodou ve veřejných vodovodech. Ve městech s tvrdou vodou byla překvapivě podstatně menší úmrtnost na uvedená dvě onemocnění, než ve městech, která měla vodu měkkou. Podobné zkušenosti tehdy byly získány i v Británii, ve Švédsku a v Japonsku. Příčinou však byla vyšší agresivita měkké vody na kovové rozvodné potrubí vně i uvnitř budov. Takto uvolněné ionty kovů, železa, mědi, zinku a snad i olova obsažené v pitné vodě rozhodně lidské zdraví nepodporují. Mohou ovlivnit činnost nadledvinek a tak přes jimi dodávaný

adrenalin ovlivnit srdeční činnost a vyšší tlaku krve. Dnes se již však pro rozvody vody používají moderní potrubní materiály, které tyto nečistoty nemají.

Počátkem minulého století vypukla v jedněch pražských jezdeckých kasárnách velká aféra. Panu generálovi v přísně střežené stáji náhle zemřel za záhadných okolností nádherný jezdecký kůň. Při soudní pitvě byl zjištěn mimořádně vysoký obsah zinku v jeho srdci. Několik měsíců předtím vyměnili instalatéři ve stáji staré olovené vodovodní potrubí a nahradili jej ocelovými pozinkovanými trubkami. V nich se pak poměrně dlouho zdržovala voda a obohacovala se rozpuštěným zinkem z potrubí. Co škodí koni, škodí i lidem.

Zdroje kvalitní neznečištěné podzemní pitné a minerální vody ubývají, neboť stále více jsou znehodnocovány činností člověka, který však při honbě za vysokými zisky nepociťuje za to morální spoluzodpovědnost. Známý německý vědec C. F. von Weizsäcker varuje: „**Zemře-li voda, zemře i člověk.**“ O urychlení této smrti se i aktivně starají zemědělci, používající stále větší množství pesticidů a insekticidů, které se v půdě neodebourávají ani nejsou jí absorbovány. Pak lehce jsou splavovány do spodní vody a pronikají do studní na pitnou vodu. Abychom takto znečištěnou vodu vůbec mohli pít, tak je nutné ji předem filtrovat, a tak zničit její přirozenou strukturu, často označovanou jako „*duch vody*“. Známý odborník a znalec vody, profesor Wilhelm Schneider, o tom kdysi prohlásil: „*Když provedeme exaktní analýzu léčivé vody a přesně všechny v ní nalezené látky nahradíme exaktním dozírováním, tak nezískáme stejné léčivé působení, neboť se nám nikdy nemůže podařit analyzovat ducha pramenů.*“ Totéž se nepodaří, když rozpustíme sůl, získanou odpařením z léčivé minerální vody, v destilované vodě a obohatíme ji kyslíčnícem uhličítým z bomby. Proto chceme-li prodělat úplnou a účinnou pitnou kúru, přírodními minerálními léčivými vodami, pak je musíme pít čerstvé přímo u pramene.

8. Voda pravotočivá a voda levotočivá

To jsou skutečně dva poněkud neobvyklé názvy pro označení vlastnosti vody. O jakou točivost se vlastně jedná? Již předem je nutné uvést, že tato točivost nemá nic společného se známou optickou točivostí různých látek, a proto se nedá ani sledovat na běžném refraktometru. Označuje se tak snad pro lepší srozumitelnost a dokonalejší vystižení toho, jakým fyzikálním způsobem se tyto vody vyrábějí. Vhodnější by bylo používat názvy „**voda otáčená vpravo** a **voda otáčená vlevo**“. A tak po tomto úvodu se již můžeme zajímat o to, proč staří Sumerové upřednostňovali k léčebným účelům vodu pravotočivou natolik, že ji označovali jako **svatou vodu**. Svatou proto, že podle jejich zkušeností dovedla snadno a rychle téměř zázračně harmonizovat tělní tekutiny v orgánech, které v důsledku oslabení, ztráty imunologických schopností, nemoci anebo dokonce otravy se staly levotočivými. Tato točivost je v tomto případě brána v čistě radiestetickém pojetí.

Každý, kdo se jen trochu blíže seznámil se základními principy orientální a holistické medicíny, dobře ví, že **dobrý zdravotní stav každého jedince je výslednicí vyváženého rozdělení obou tendencí, jin a jang, jedné životní energie**. Přestože v našich zeměpisných podmínkách severní polokoule se většina zdravotních potíží, zatížení zamořeným životním prostředím a otravy různého druhu projevují v oblasti s přemírou jinové tendence, a k jejich zneškodnění se používají prostředky s převahou jangové tendence, tak tuto skutečnost nelze paušalizovat, neboť jak známe např. z Kushiho „Makrobiotiky“, tak řada zdravotních potíží může vznikat i z přemíry jangové tendence anebo dokonce ze současné přemíry obou tendencí. Proto je v první řadě nutné naučit se zjistit bioenergetický stav jedince, který se bude podle individuální potřeby sám nebo za pomoci zkušeného léčitele harmonizovat různými způsoby. Jedním z nich je i použití pravo- a levotočivých vod, do kterých jsou během jejich přípravy tyto důležité tendence nakumulovány v různém poměru.

Ve vodě, kterou bylo otáčeno na severní polokouli směrem doprava, tedy při pohledu shora ve smyslu otáčení ručiček hodin, vzniká jangová ten-

dence, a při otáčení směrem doleva vzniká voda levotočivá se silně převažující tendencí jinovou. Jak je pro nás již na staříčké čínské monádě vtípně naznačeno, tím, že její jangová část má v sobě nepatrné kolečko jinové a jinová zase naopak jangové, tak nelze nikdy prakticky docílit u živého organismu při jeho harmonizaci naprosto ideální rovnováhu obou tendencí. Vždy bude mít jedna z nich malou převahu.

V přírodě, kde nám v různých hydrogeologických podmínkách vznikají léčivé a pitné podzemní vody, které mají v sobě obsaženy obvykle obě tendence, ale v různém poměru, nikdo těmito vodami pod zemí nepohybuje a přesto získávají cestou v podloží uvedené vlastnosti. Tuto skutečnost zřejmě poznali i Sumerové a uměle vytvořili pravotočivou cestu. (Viz obr. na str. 26 a 27.)

Pro ty, co znají alespoň základy radiestézie a chtějí si vodu s takovými vlastnostmi sami vyrobit, uvádíme jednoduchý návod. Ti, co mají na zahradě hadicový kolektor, tvořený dlouhou hadicí stočenou doprava nebo levotočivé spirály (pravotočivá spirála je stáčena od vnějšku směrem doprava a levotočivá směrem doleva) mají zařízení pro otáčení jím protékající vody hotové a po napojení na přívod tekoucí vody připravené k použití. Ti ostatní, co mají alespoň hadici a možnosti připojení na tekoucí vodu, si ji uvedeným způsobem stočí. Zoufat však nemusejí ani ti, kteří tyto možnosti nemají, neboť jim docela dobře poslouží pro tento účel asi 3 m dlouhá hadička z průhledné plastické hmoty o světlosti kolem 8 mm, kterou po stočení do spirály jejím vnějším koncem zapojí na kohoutek u kuchyňského dřezu a druhý zavedou do dřezu s odpadem. Z tohoto středového konce hadice pak odebírají upravenou vodu do nekovové nádoby. Aby nemuseli pracně převinovat natočenou hadici, aby získali vodu s opačnou tendencí, tak lze prostě přehodit napojení přívodu vody na druhý konec hadice. Takto v silných hadicích upravená voda je pak vhodná pro bioenergeticky posilující koupel a zálivku oslabených rostlin nebo k napájení zvířat. Ještě než bude řečeno, jak ohodnotíme radiesteticky vlastnosti takto upravené vody, tak je nutné upozornit, že při této úpravě je nutné dodržet běžné hygienické zásady pro nakládání s pitnou vodou, např. řádně vypláchnout předem hadice roztokem chloraminu, dbát na to, aby teplota upravené vody při její úpravě a skladování nepřesáhla +1 2° C, kdy se počnou rychle rozmnožovat ve vodě různé nežádoucí mikroorganismy, upravenou vodu nejlépe ihned použít, neboť dlouhým skladováním udělená úprava se rychle ztrácí.

Protože tato fyzikální úprava vody probíhá pouze v přírodním fyzikálním prostředí, bez přídavných umělých fyzikálních polí a dodávání energie zvenčí, jedná se o nejjednodušší, avšak poměrně málo účinný způsob. V dalších kapitolách budou uvedeny postupy mnohem výkonnější. Přesto tento jednoduchý způsob v řadě případů dobře poslouží, neboť upravovaná voda přitom nepřichází do styku se vzduchem, takže se zbytečně neokysličuje a zabraňuje se jejímu znečištění a infikování zvenčí.

Pro úplnost alespoň několika stručnými větami hrubý nástin mechanismu této jednoduché fyzikální úpravy vody. Při průtoku vody v ohnuté hadici dochází k jejímu turbulentnímu proudění ve zdánlivě velmi slabém přirozeném zemském magnetickém poli. V závislosti na směru pohybu vody jednotlivým složkám tohoto pole dochází na indukční bázi k dočasnému obohacení dipólů vodních molekul o nepatrné množství energie, takže při chemických vazbách se chovají různě a aktivněji. To se zvláště příznivě projevuje při odstraňování odpadních a jedovatých látek z těla.

Při rotačním spirálovém pohybu v hadici působí na protékající vodu ještě další síly, které v ní vytváří radiální potenciální sílu pravo- nebo levotočivou. Podrobněji tyto jevy budou popsány v samostatných kapitolách o magnetické úpravě vody a o levitované vodě.

Zahraniční odborníci, kteří věnovali hodně pozornosti rozdílné točivosti vody, uvádějí několik zajímavých zkušeností a poznatků. Doporučují pravotočivou vodu k léčbě močových cest, nefritis, otylosti a při dietě hypertoniků. Zvláštní důležitost pravotočivé vodě přisuzoval již dávno Hippokrates a Galenos. Později Hahn a Kneipp. Zajímavé vlastnosti u vody z hlubinného artéského vrtu z pramene sv. Leonharda u Rosenheimu zjistil známý německý biofyzik, vynálezce terapie magnetickým polem, Dr. Wolfgang Ludwig, který ve svém biofyzikálním institutu stanovil, že tato voda vykazuje vysoký podíl biologicky aktivní pravotočivě uspořádané vody a přitom vysílá frekvenci kmitů, která odpovídá čistému tónu komorního „A“. Tak se přibližuje k frekvenci svatých vod v Lourdech, Fatimě a Domiano (v Assisi).

Všeobecně je však málo známé, že pravo- a levotočivou vodu si lze připravit současně ve dvou sklenkách s pitnou vodou, nad kterými držíme otevřené dlaně pravé a levé ruky ve vzdálenosti cca 10–15 cm. Tak vysoko, abychom ze dlaní při vydechnutí a zadržení dechu pociťovali vycházet naši „auru“, přesněji elektrony uvolněné z našeho těla při právě v něm probí-

hající redukci. Je to známá praktika ze stařícké jógy, kterou úspěšně dovedl využívat známý německý léčitel F. Mesmer a jeho následovníci k akumulaci vitální energie do vody (blíže viz V. Žert – *Zázračná uzdravování z pohledu víry a vědy a Léčitelské pomůcky*). Ti však nabíjeli vodu v jedné velké nádobě obojími tendencemi jin a jang současně. Činili tak do zásoby v době, kdy neměli dostatek pacientů. Uměli tak pomocí důmyslného uspořádání tvarových zářičů pro bioenergetické harmonizování organismu pacientů odebírat z tohoto vodního akumulátoru energii s potřebnou tendencí. (Viz obr. 16a.)

Dnes již konečně pomocí nejnovější přístrojové měřicí techniky lze zjišťovat v tekutinách jejich točivost. Jedná se o technologii Mora, o níž lze získat informace na internetových stránkách http://www.medtronik.de/html/mora_super.html.

V mlékárenství jsou některé produkty označovány L+, což znamená, že obsahují zdraví podporující pravotočivou kyselinu mléčnou.

Přestože intenzita nabíjení vody bioenergetickým polem v porovnání s v dalším textu popsány technickými prostředky, používajícími mnohem silnější fyzikální pole, tak výsledný efekt je uspokojivý a pro dané účely dostatečný. Znovu je zapotřebí zdůraznit, že i v tomto případě se jedná o přenesení bioenergie, o její dočasnou akumulaci ve vodě. Tedy ne o nějaký reaktor měnící strukturu hmoty urychlováním jejích částic. Přesto se tu dějí prapodivné věci. Tak např. jsem při jedné příležitosti požádal známého propagátora jógy, ing. Františka Víchu z Ostravy, aby nám při příležitosti demonstrování zásad vědomě řízeného dechu nabil svým energetickým biopolem vodu ve sklenice. Během těchto několika málo minut se naplnila celá místnost příjemnou vůní lipového květu. Takovými schopnostmi oplývají někteří indičtí swami. Při tomto nabíjecím procesu se na jimi přenášenou bioenergii přidružila ještě informace o vyšší kvalitě jejich osobnosti tvořené nejen fyzickým tělem.

Protože při úpravě vody levitované i při výrobě π -vody vzniká voda obsahující obě velmi silné, avšak vzájemně vyvážené tendence jin a jang, tj. levotočivou a pravotočivou vodu, tak je zapotřebí se zajímat, jak tyto tendence jsou organismem z vypité vody přijímány a zužitkovány. Jak je bylo v vpředu citovaných publikacích uvedeno, tak na rozdíl od elektrických nábojů s opačným znaménkem se protichůdné tendence vzájemně neruší vybitím, ale mají snahu dosáhnout vzájemné vyváženosti a harmo-

nie. Po dosažení tohoto stavu je pak ve vodě obsaženo maximum vitální energie. Snaha po dosažení harmonické vyváženosti obou tendencí je velmi silná a řídí se zcela neobvyklými zákonitostmi a vztahy. Tak například při dlouhodobém jednostranném zvyšování jedné tendence, po dosažení určité úrovně, přechází v tendenci druhou, opačnou. Takže v přírodě nemůže v důsledku toho dojít k nějaké mimořádné situaci. Podrobnější vysvětlení těchto podivuhodných vztahů nalezne zájemce v moderně koncipovaném díle známého amerického fyzika Fritjofa Capry s názvem „*Tao fyziky*“.

Vraťme se však k energizované vodě, obsahující velmi silné tendence pravotočivého jang a levotočivého jin v téměř ideálně vyváženém stavu, např. π -voda nebo levitovaná voda. Je to ve skutečnosti univerzální bioenergeticky vyvažující prostředek. Organismus si z této vody vybírá tu tendenci a v takovém množství, které momentálně potřebuje pro své zharmonizování. Zbývající voda odejde obvyklým vylučovacím způsobem z organismu, aniž by jej přitom nějak zatěžovala nějakými balastními látkami v něm se usazujícími. Tato jedinečná schopnost takto upravené vody však dosud u odborné i široké veřejnosti není dostatečně známa a využívána. Přitom se jedná o velmi jednoduchý a účinný postup.

Pro úplnost je však nutné znovu zdůraznit, že umělé udělování obou tendencí stále jedné a téže energie při této úpravě vody probíhá téměř současně a vyváženě. Pokusíme-li se vyrobit takovouto vodu tak, že slijeme dohromady dvě přesně stejně velká množství vody, z nichž každé je nabitó jednou opačnou tendencí, např. jedna sklenka vody vyzařující z pravé a druhá z levé ruky, tak si snadno můžeme zopakovat velmi atraktivně působící pokus, předváděný salónními magnetizéry v 18. a 19. století.

Vpředu uvedeným způsobem si nabijete vodu ve dvou sklenkách o obsahu cca 2 dl. Pak ji dáte postupně ochutnat několika osobám, nejlépe nabráním na čistou kávovou lžičku na špičku jazyka. Pro pokus vhodné citlivé osoby budou většinou pociťovat při ochutnání vody nabíjené pravou rukou s jangovou tendencí příjemný osvěžující, někdy až mírně chladivý pocit, jako kdyby ochutnávali slabou minerální vodu. Při ochutnávání vody nabíjené levou rukou s jinovou tendencí chutná tato voda odporně louhově vlažně. Když se nám konečně podaří vybrat osobu se silnými pociťovými vjemy, tak ve větší nádobě slijeme obě vody a dále je nemícháme. Pak pokusnou osobu posadíme na židli tak, abychom všichni mohli dobře

pozorovat mimiku jejího obličeje, a požádáme ji, aby vypila dva až tři větší loky této vody. V závislosti na stupni její citlivosti během krátké doby se jí dostaví dva postupně se neustále střídající pocity. Příjemný pocit uvolněnosti, posílení a lehkosti je záhy vystřídán svíravým pocitem těžkosti, někdy i s nucením ke zvracení. Toto vše se střídá ve 2–3minutových intervalech s oslabující tendencí. Pokud by u mimořádně citlivého jedince tento proces probíhal příliš silně, křečovitě nebo s upadáním do spánku, tak lze rychle jeho vnější bioenergetické pole uzavřít a zharmonizovat několika léčivými tahy otevřenými dlaněmi rukou taženými od hlavy dolů až po špičky nohou ve vzdálenosti cca 10–15 cm od těla. Pro zintenzivnění bioenergetického vyzářování je zapotřebí tyto tahy provádět vydechnutí se zadrženým dechem. Nádech se provádí při zvedání rukou vzhůru velkým otevřeným kruhem.

Kromě do čisté vody lze přenášet bioenergii s určitými mentálními informacemi i do nápojů a látek obsahujících vodu nebo uhlovodany. Tak je možné si upravit bioenergeticky posilující zálivkovou vodu pro své oblíbené rostliny, vodu pro domácí zvířata a drůbež i k běžnému pití, s přáním, aby se jim dobře dařilo. Ti zkušenější a odvážnější si mohou vyzkoušet i své léčitelské schopnosti, že s mentálním naladěním nabijí i zálivkovou vodu, která nebude chutnat mšicím a různým chorobám parazitujícím na rostlinách. Musí však počítat s tím, že působení bude jen pozvolné, ale nenásilné, avšak bez poškození rostlin a bez znečištění životního prostředí.

Máte-li doma alkoholika anebo začínajícího slabého narkomana, tak takovýmto nabitím doprovázeným uměle vyvolaným pocitem odporu až ke zvracení mu můžete učinit bez jeho vědomí tyto věci postupně nechutnými až odpornými, aniž byste museli otevřít láhev s pivem nebo alkoholem anebo rozbalit balíček s drogou nebo s cigaretami. Nejedná se v podstatě o žádnou novou praxi, ale o postup používaný léčiteli od pradávna. Jen s tím rozdílem, že dříve neměli tolik „hašíšáků“ jako máme dnes my, ale i různých „ožungrů“ schopných vypít i Alpu a denaturovaný líh.

9. Učme se od přírody vyrábět léčivou vodu!

Nemusíme proto jezdit ani do ciziny, která nám tak často byla dávána za náš veliký vzor, ale postačí si zajet do Karlových Varů, odebrat si přímo u všech dvanácti pramenů vzorky vody a provést přímo na místě důkladné radiestetické posouzení. Potom si můžeme získané výsledky konfrontovat se zajímavými poznatky tamních zkušených hydrogeologů, kteří od roku 1977 jako zaměstnanci podniku Stavební geologie Praha prováděli vrty postupné zachytávání jednotlivých vyvěrajících pramenů ve větší hloubce, přímo v žulovém masivu, až do hloubky 88 m v případě Vřídla. Tak je zabezpečili před jejich možnou kontaminací povrchovými vodami a splaškovými vodami ze staré již často netěsné kanalizace, jak k tomu předtím došlo v některých starých italských a francouzských lázních. RNDr. Břetislav Vylita v roce 1990 o tom populární formou podává zprávu v malé přehledné publikaci s názvem „*S geologem po Karlových Varech*“. Jeho spolupracovník RNDr. Jan Pěček často býval mým průvodcem po prameništích i dalších západočeských lázní a zasvěcoval mě do jejich tajů.

Přestože z hydrogeologického hlediska se jedná o velmi podobné poměry, tak vlastnosti vyvěrajících minerálních vod se od sebe velmi liší, v závislosti na kvalitě podloží, ze kterého vyvěrají. Odborníky i pacienty však jako zcela mimořádně dobře účinné bývají označovány karlovarské termální prameny, čímž lázně Karlovy Vary získaly světové pověsti. Není to však žádný optický klam vyvolaný mohutným do výše tryskajícím vývěrem horké vody Vřídla. Když při katastrofě v roce 1809 praskla v řece Teplá vřídelní deska, minerální voda počala téci volně do řeky a Vřídlo přestalo tryskat, tak i škarohlídvé v tom spatřovali konec léčivosti těchto pramenů a prorokovali konec lázní. O tom, že nic neztratily na své kvalitě, tyto škarohlídy přesvědčily podrobné analýzy tehdy provedené předním chemickým odborníkem A. E. Rusessem. Jedinečné účinky karlovarských léčivých vod přetrvaly dodnes, i když během staletí při různých stavebních pracích, hlavně při nedávném hloubkovém zachycování pramenů, došlo k určitým změnám v jejich složení, ne však ke škodě. Tak např. po zpevnění a utěsnění vřídelní

desky v říčním korytě a po dokončení jímacích vrtů se u některých pramenů změnila výstupní cesty, takže obrazně řečeno přitéká do nich více primární horké termální vody, čímž se zvýšila jejich teplota, např. U Mlýnského pramene z původních 50° C, uváděných ještě v roce 1955 v rozbořech Dr. Veselého, na dnešních 56° C. Obdobně i u Václavova pramene, který teplotou i chutí dnes připomíná více Vřídlo. A tak i po všech těchto provedených změnách v jímací karlovarských pramenů nebylo nejen na jejich účinnosti, jejich složení se změnilo jen nepatrně, ale zůstalo jim to nejdůležitější, tak potřebné pro různé druhy léčby, tj. pestrá škála v jejich fyzikálních vlastnostech, hlavně v rozdílných kvalitách a intenzitách vzájemného poměru jejich pravotočivosti a levotočivosti. Protože stejné a někdy i dokonce lepší vlastnosti požadujeme i u uměle vyráběných vod, tak se napřed seznamme s názory odborníků na to, co vše se pod zemí s vodou děje, než získá uvedené fyzikální vlastnosti.

Podle představ našeho předního odborníka, univerzitního profesora Hyníeho v hloubce 2 až 2,5 km pod povrchem země získává spodní voda přitékající až z Krušných hor svoji konečnou teplotu. Tam je prostoupena i plynými produkty z dozívající sopečné činnosti, hlavně kysličníkem uhličitým, který za vysokých teplot a tlaků se zčásti slučuje s vodou na kyselinu uhličitou a zčásti velmi jemně rozptýlený zůstává ve volné plynné formě. Určitý podíl plynné složky tvoří i endogenní vodní páry.

Karlovarské lázeňské prameny svým chemickým obsahem jsou zařazovány mezi alkalicko-salinicko-muriatrické prameny, které se vyznačují podstatným obsahem iontů kyseliny sírové a chloru. Protože teplota vody u většiny z nich překračuje +37° C, jsou označovány jako vody hypertermální a při teplotě vody nad +50° C jako vřídla. Většina z nás považuje za vřídlo jen nejvydatnější vývěr, na vřidelné kolonádě označovaný jako Vřídlo, tryskající po seškrcení vysoko nad hladinu fontány pod tlakem kolem 0,1 MPa. Vydatnost tohoto pramene je více než 30 l/sec⁻¹, o teplotě +73° C. Vylita uvádí, že pro potřeby lázeňských domů i pro solivar by bylo možné odebírat i více než uvedené množství vody a kolem 75 l/sec⁻¹ plynného kysličníku uhličitého, který se odděluje v přelivných věžích a odvádí do plínrny. Při větším odběru vřidelní vody by však byla narušena hydrodynamická rovnováha přítoku k ostatním pramenům, zvláště k Hornímu Zámeckému, a proto se tak již neděje. Přesto však ještě zůstává v 73° C teplé vodě 350–400 mg/l vody volného kysličníku uhličitého. Je

to velmi důležité, neboť při této teplotě ve vodě přítomný kysličník uhličitý i za normálního atmosférického tlaku udržuje stabilitu roztoku, to znamená, že z něj nevypadávají ve formě ve vodě nerozpuštěného v kalu obsažené minerálie. Co je však nejdůležitější, že takto bezprostředně po odběru u zdroje vypitá voda, díky jemně rozptýlenému volnému kysličníku uhličitému, je schopná rozpouštět i určité minerální látky v organismu již zabudované, obdobně tak jako krasová voda rozpouští vápenec nad jeskyní a odplavuje jej na krápník. Toto právě měl na mysli ředitel lázni, když jsem se ho nešetrně zeptal, kterou minerální složku v jejich léčivé vodě považuje za nejdůležitější při léčbě kardiovaskulárních onemocnění. Tehdy řekl, že žádnou, ale kysličník uhličitý. (Viz kap. 7.)

Jakmile však je tato voda ochlazená anebo nešetrným zacházením, např. přeléváním a provzdušňováním, tento důležitý kysličník uhličitý z vody unikne, tak se rychle vytrácí i uvedené jedinečné fyzikální vlastnosti této vody, takže již po řadu let provizorně prováděné nouzové ochlazování vřídelní vody ze 73° C na 50° a na 30° bez současného potřebného dosycení kysličníkem uhličitým v přímém poměru, snižuje její pravotočivost, přičemž levotočivost zůstává na přibližně stejné hodnotě. Proto má takto na 30° C ochlazená vřídelní voda z tohoto hlediska stejné parametry jako „z posledních sil vytékající“ Horní Zámecký pramen. Vylita tato nouzová řešení oprávněně kriticky odmítá s tím, že neodpovídají striktním požadavkům lázeňských lékařů na kvalitní hodnoty vody pro pitnou léčbu. Jak by taky ne, když dělal sedmnáct let u Čs. lázni správce karlovarských pramenů a se vším se dokonale seznámil. V této funkci nyní pokračuje jeho syn Otakar a věřme, že se mu podaří toto nevhodné provizorium nahradit moderním technickým řešením.

Možná, že v tomto okamžiku čtenáře napadne, proč tolik starostí o ztrátu trochy bublinek kysličníku uhličitého při nešetrném zacházení s minerální vodou při jejím chlazení a odplynění. Jako dnes si vzpomínám na přednášku docenta Josefa Sukovitého, našeho předního odborníka v oboru provzdušňování vody a čerpací techniky, který nás jako autor velkého provzdušňovacího systému v úpravě vody v Tlumačově seznámil s touto problematikou, která nastane, když se tvrdá železitá voda provzdušňováním zbaví kysličníku uhličitého a okamžitě ve vaně pod Plasgurovými provzdušňovacími tryskami se počne z vody vylučovat ve velkém množství mazlavý, odporně rezavý kal kysličníku železitého, který však ve vodě je

již nerozpustný. Současně nás přitom nabádal k šetrnému nakládání s minerálními vodami při jejich čerpání, dopravě a plnění do lahví, při exkurzi v plně známé léčivé vody Vincentky v Luhačovicích.

O tom, jak ještě počátkem minulého století se šetrně zacházelo s vodou z Vřídla, svědčí mnohé dobové fotografické snímky. Tehdy ani ve snu nikoho nenapadlo tuto vodu před pitím odplynit a ochladit. Pacienti dávali své kalíšky se sací trubičkou lázeňské, oblečené v čisté bílé zástěře. Ta zachycovala vodu vystřikovanou Vřídlem a padající dolů do kalíšku, upevněného na dlouhé tyči. Díky ochlazování v sací trubičce, bez kontaktu se vzdušným kyslíkem, mohl pacient ihned po naplnění kalíšku tuto horkou vodu po malých doušcích popíjet, aniž by si přitom popálil jazyk. Tato voda přitom prakticky nic neztrácela na své energetické užité hodnotě.

Díky obrovské rychlosti, kterou je voda z nitra země vytlačena k povrchu, nesníží se nijak výrazně její teplota. S poklesem tlaku však postupně klesá v této termě i obsah kysličníku uhličitého, který se od ní odděluje v plynné formě. To má však za následek, že se z této vody počnou uvolňovat v ní rozpuštěné minerální látky, které v cestách vody v žule v nejspodnější vrstvě počnou vytvářet takzvaný aragonitový žilník. V případě Vřídla, jak uvedení geologové z jader vrtů zjistili, jsou to vodorovně uložené aragonitové vrstvy až jeden metr silné, ve kterých je žula doslovně protkána aragonitovými žilkami o průměru 10 až 100 mm, které se různorodě rozdělují a v určitých místech čoučkovitě rozšiřují nebo klínovitě zužují. Vylita uvádí, že nejhluběji našli žilník v hloubce 32 m pod terénem. Ve výše uložených vrstvách, za nižších tlaků vzniká další druh sintru, vřídlovec, který však již začíná zanášet výstupné cesty termy, až se postupně zanesou natolik, že výbuchem dojde k jejich uvolnění a terma nachází k výstupu novou cestu. Na povrchu, kde za atmosférického tlaku se z vody uvolní značná část volného kysličníku uhličitého, dochází k intenzivní tvorbě hnědě zbarveného povrchového sintru.

S trochou obrazotvornosti si lidé, kteří prodělali a přežili infarkt, doveďou nyní představit, proč jim při něm praskl jejich zanesený „žilník“ obdobně, jako se tomu občas stává při zanesení výstupních cest term. Toto vše se děje však až těsně při povrchu, kdežto ve větších hloubkách, kdy termální voda má ještě větší obsah kysličníku uhličitého, schopného udržet rozpuštěné minerální látky v roztoku, se tam odehrávají za vysokých teplot, tlaků a rychlosti proudící vody v žilníku ty nejdůležitější fyzikální

pochody, dávající této vodě mimořádné vlastnosti, které ji činí nenapodobitelně světoznámou. Účelem této kapitoly je poskytnout alespoň stručný přehled o tom, jaké pochody se tam hluboko dole v podzemním labyrintu cest v žilnicích dějí a nastínit možnosti jejich umělého vytváření anebo alespoň dosažení podobných efektů dostupnými prostředky.

Rozhodně přitom nechceme nikomu doporučovat, aby si ve Škodovce nechal upravit vysokotlakou nádrž a výměník atomového reaktoru, jehož dokončení zabránili ekologičtí aktivisté, na směšovací vysokotlaký reaktor na obohacování horké vody kyslíčnickem uhličitým pod tlakem. Pak nakonec, aby vysokotlakým labyrintem nahrazujícím žilník proháněl vodu v přirozeném zemském magnetickém poli sem a tam, nahoru a dolů, tvarovými tryskami ji stlačoval a opět uvolňoval a snižoval tlak. Zde je však možné technickými prostředky při použití např. umělých mnohonásobně silnějších magnetických polí než je přirozené zemské magnetické pole, docílit mnohem snadněji a intenzivněji to, co se děje v podzemí s vodou protékající podzemním labyrintem různými směry vůči siločarám přirozeného magnetického pole. Existují a v dalším budou i dokonce popsány způsoby magnetické úpravy stojící vody v nádobě kolem které rotuje uměle vytvářené magnetické pole. Upravuje se tu tak dnes i při magnetické terapii přímo voda v tělních tekutinách živých organismů, aniž by ji bylo nutné z těla vyjmát a po skončení vnější úpravy do těl a vracet. Žel, i takto se „upravuje“ tělní tekutiny nežádoucím způsobem a zdánlivě neškodnými elektromagnetickými poli od technických zdrojů, pokud dojde při jejich vzájemném křížení ke vzniku rotujících vírových struktur. (Blíže viz 21, 22.) Dodnes si však většina lidí tuto skutečnost neuvědomuje nebo nechce vůbec připustit, že by i jejich ctěné tělo mohlo být neviditelně a nepocítovatelně biologicky dráždivými fyzikálními poli doslova impregnováno. Podobné dráždivé vlivy mají i různá elektromagnetická pole doprovázející povětrnostní fronty, trápící citlivé a oslabené osoby od pradávna. Proto si s nimi dovedly již staré kultury různými fyzikálními způsoby poradit. O tom jak, píšeme v naší publikaci vydané Fontánou 2001 pod názvem „*Jsou mobily bezpečné?*“ Jedním ze způsobů dezimpregnace těla od těchto škodlivých vlivů je i pití vhodně točivé magneticky upravené nebo přírodní léčivé vody. Způsoby dezimpregnace tělních tekutin uvádíme v naší nové publikaci s podtitulem „*Po stopách lovců éteru*“ (24).

Neméně kvalitní a silně energetizované léčivé minerální vody nalezneme u nás v řadě dalších lázeňských míst. Tak například v Luhačovicích. Tam sice nemají teplé termy jako v Karlových Varech, ale díky své chemické skladbě a ještě vyššímu obsahu kysličníku uhličitého, než mají karlovarské prameny, tak jejich energetická hodnota je i o něco vyšší. Určitou nevýhodou je jejich vyšší obsah chloridových a sodíkových iontů a potřeba dostatečného umělého přehřívání vod v lázních Luhačovice elektrickými topnými tělesy. Frekvence 50Hz používaného poměrně silného elektrického proudu protékajícího topnými tělesy, vytváří kolem topného tělesa střídavé elektromagnetické pole, které rozhodně nenabíjí ohřívanou vodu tím nejvhodnějším kmitočtem (vibracemi) a nevytváří ty nejlepší vzory v její struktuře.

Biologové zjistili, že přibližně 20% vypité vody velmi rychle projde trávicím traktem a je odvedeno do ledvin k vyloučení. Má-li tato voda přiměřenou teplotu blízkou teplotě těla (37° C), případně vyšší, tak tělo nemusí již vynakládat energii na její ohřátí, naopak přebytečnou část z teplejší vody si odebere. Takto získaná energie snižuje v tělních tekutinách jejich povrchové napětí, usnadňuje rozpustnost látek a tím jejich odvedení z těla ve formě roztoku. Obdobně se tomu tak děje při odstupňování produktů různých infekčních onemocnění zvýšenou teplotou při horečce, která, pokud je to možné, nemá být uměle chemickými prostředky snižována.

Zatímco u nás v Evropě jsme zvyklí se v parném létě osvěžovat pitím doslova ledových nápojů, tak pouštní národy popíjejí pouze horký čaj. Naši stavbaři budoucí v libyjské poušti dálnici, se tomu nechápavě vysmívali a provokativně před nimi pili hluboce chlazené pivo. Ne však dlouho, neboť zdravotní potíže na sebe nedaly dlouho čekat, zvláště v oblasti zažívacího traktu a žaludeční vředy si mnozí doléčovali ještě dlouho po návratu domů do vlasti.

Účelem této kapitoly bylo upozornění na to, že o léčebných účincích minerálních vod nerozhoduje pouze jejich chemické složení, ale i jejich fyzikální vlastnosti, které je nutné při pitné kúře zohledňovat a neničit je nešetrným zacházením.

10. Voda kormoucená andělem a pulsační sprchy

Jedním z nejstarších pramenů o tom, jak učinit fyzikálním způsobem záračně léčivou vodu z obyčejného bravného rybníka Bethesda, je 5. kapitola, 1.–8. verš Evangelia Janova, kde je v Kralickém překladu popsán postup a zásady pro záračné uzdravení těžce nemocných lidí v této vodě. Tak se tomu dělo až do doby, kdy tam přišel Ježíš a vyzval jednoho 38 let těžce nemocného člověka, který neměl nikoho, aby ho jako prvního ponořil do čerstvě zvířené vody, aby vstal, vzal své lože a chodil. V pozdějších překladech je právě na tento důležitý moment kladen největší důraz a pasáž o kormoucení (víření) vody andělem je značně zredukována. Bravný (dobytčí) rybník byl asi naplněn nějakým bahnem, ve kterém se s oblibou bahnil vepři a lidem již tehdy sloužil jako slatinné koupele. Kolem rybníka bylo zřízeno pět sloupořadí přístřešků pro nemocné. Převvedeme-li si počínání anděla kormoutícího (vířícího) rybníční vodu do současné srozumitelné řeči a budeme pátrat po fyzikálních účincích takového kormoucení, tak dospějeme k zajímavým domněnkám a závěrům. Nejprve by bylo přímo na místě zapotřebí zjistit, zda ke kormoucení vody nedocházelo nárazovým výronem některého ze zemních plynů při změnách tlaků v atmosféře a v podzemí. Zajímavá je i popisovaná skutečnost, že vyléčena mohla být pouze první osoba, která sestoupila do takto upravené vody, to znamená, že odňala všechnu energii udělenou do vody kormoucením.

V moderní balneologii se již dnes nečeká, až zkormoutí pacientům vodu anděl. Voda se zkormoutí zvířením vrtulkami vířičů poháněných elektrickými motory. Ve vanách se pak provádí jemné víření v perličkových a uhličitých koupelích, kde však kromě toho ještě navíc spolupůsobí účinky použitého plynu ve směru tendence jin nebo jang, přičemž kyslík při oxidaci odebírá valenční elektrony z okysličovaného prostředí, kdežto kysličník uhličitý do redukováného prostředí uvolněné elektrony dodává.

V neposlední míře je i příprava léčebných homeopatických preparátů, při nichž se váže a zesiluje (potencuje) léčebná informace zředováním a třepáním. Kolem roku 1500 píše Paracelsus, že voda, aniž by materiálně

něco ze substance obsahovala, tak přece něco z ní obsahuje. Výzkumy Benevista a Harische tuto domněnku potvrdily. Jsou to její informace.

Při všech těchto dosud popsaných fyzikálních úpravách vody je však nutno si uvědomit, že na takto upravovanou vodu v přístroji spolupůsobí i faktory z vnějšího přirozeného i umělého prostředí a bioenergetické pole člověka přístroj obsluhujícího.

Před několika lety jsme byli výrobcem levného zařízení pro Agropolaris – magnetickou úpravu vody, s obalem z plastické hmoty, požádání o sestavení vzájemné polarity magnetů tak, aby biologické účinky takto upravované vody byly co nejpríznivější. S velikým překvapením jsme zjistili, že pouhým natočením štěrbin mezi magnety, kterou protékala upravovaná voda, vůči světovým stranám (vůči přirozenému magnetickému poli), došlo k okamžitému přehození polarity upravené vody. To je však základním faktorem při její aplikaci pro léčebné bioenergetické účely. Protože nevíme, zda zázračně uzdravující izraelský rybník Bethesda ještě vůbec existuje, a pokud existuje, zda dnes není podmínovaný, tak jsme odkázáni na termální lázně jako Trenčianské Teplice. Ty však obdobně tak jako naše lázně nepatří „pracujícím“, ale těm zahraničním hostům, kteří mají dosti peněz na placení předražených služeb. Nad tímto stavem nemusíme však nijak zoufat, pokud se nám podaří praktikovat některé fyzikální způsoby úpravy a aktivace vody. Jeden z nich je snadno za několik set korun realizovatelný přímo v naší koupelně, jsou to pulsační sprchy.

V posledních letech se na našem trhu objevily speciální zahraniční ruční masážní sprchovací nástavce, nasazované na hadici, s plynule regulovatelnou frekvencí pulsů. Při správném naladění frekvence a zvolení teploty vody lze docílit vysokou účinnost (míněno bioenergetickou) této masáže, takže se svojí kvalitou vyrovnají bioelektrickému působení reflexní i normální masáže prováděné dobrým a zkušeným masérem. Již před mnoha lety jsem měl možnost za přítomnosti citlivé osoby sledovat velmi příznivý vliv takovéto sprchové pulzující masáže na kvalitu a rozložení bioenergetického pole kolem těla člověka, na radiální zesvětlení tmavé barvy aury, na rychlé uzavření míst úniku atd.

V moderní balneologii je uměle s velkou intenzitou „kormoučená“ voda v perličkové lázni jemnými bublinkami vzduchu a uhlíčitě lázni unikajícími bublinkami kyslíčnicku uhlíčitěho. Ve vířivých koupelích dokonce výkonnými čerpadly, takže je dostatek „kormoučené“ vody pro všechny potřebné, pokud na to mají dost peněz anebo zda to za ně uhradí nemocenská pojišťovna. Anděl dříve kormoutící vodu se dnes může věnovat jiné činnosti.

11. Hamletovská otázka

Pít či nepít minerální vody?

A když již pít, tak jaké, aby nám neškodily, ale naopak prospívaly, léčily a bioenergeticky posilovaly? Je však vůbec toto možné, lze to vše nějak řádně vysvětlit, zdůvodnit a nakonec i ověřit? Vždyť jedni tvrdí pravý opak než ti druzí. Cožpak kolem nás nevidíme tolik postižených lidí, tak jak uvádějí Braggovi, nebo nám tady lžou všichni ti, kteří tvrdí, že je pitné kúry např. v Karlových Varech rychle a dlouhodobě zbavily potíží, což žádný jiný lék tak snadno a bez obvyklých vedlejších účinků nedovedl? Je to jen tvrzení proti tvrzení, anebo snad má každý kus své pravdy, obratně kulantně řečeno, tak abychom se snad náhodou někoho nedotkli? Braggovým musíme dát za pravdu, že skutečně dochází k jimi tak názorně popsanému zanášení cest, kterými protékají tělní tekutiny, minerálními látkami pocházejícími ze silně mineralizované pitné vody anebo z minerálních vod. Tento názor se jim podařilo v USA tak rychle rozšířit, že při nedávné návštěvě mých známých z Texasu odmítla jejich 18letá dcera podávanou vysoce kvalitní vodu Magnezia a s velkou chutí se napila vlažné odporné chlorované vodovodní vody. Chceme-li však v této oblasti minerálních, mineralizovaných pitných vod a léčivých vod znát skutečnou a celou pravdu o tom, zda se z nich po vypití budou v těle oddělovat ve vodě nerozpustné sraženiny minerálů, tak musíme dát slovo i hydrogeologům a vodohospodářům zabývajícím se úpravou vody, aby k tomu řekli své.

V těchto oborech je běžně známá skutečnost, že v uvedených vodách je vždy přítomen určitý obsah volného kysličníku uhličitého, který při sloučení s vodou vytváří kyselinu uhličitou, která s řadou minerálů vytváří ve vodě rozpustné soli, které jsou pro živé organismy přístupné a ve většině případů pak slouží i jako přirozený zdroj živin a stopových prvků. Každý zkušený zemědělec nebo zahradník dobře ví, že když použije některá minerální hnojiva, vápenec, magnesit a podobně, tak je musí napřed půdní

bakterie během svých životních pochodů přeměnit na formu ve vodě rozpustnou a tak přijatelnou kořenovým systémem rostlin na bázi difuze. To znamená, aby mohla proniknout přes blánu buněčnou do živé buňky. Proto si zopakujme a zdůrazněme:

Ve vodě přítomný volný kysličník uhličitý je silné redukční činidlo, které při redukčních pochodech své prostředí obohacuje uvolněnými valenčními elektrony, takže toto prostředí obohacené náboji se stává stabilnější a rozpustěné látky z něho nevypadávají. Naopak v nábojově chudém prostředí z roztoku vyloučené minerálie z vypité vody se ukládají u spotřebitele v krevních cévách v pletivech i v jednotlivých buňkách, neboť přes buněčnou membránu nemohou proniknout. To znamená, že osmotický tlak mimo buňku a buněčné svazky může stoupnout, což pak má za následek, že v buňce dojde ke ztrátě vody, na což je v biologii nahlíženo jako na faktor energeticky oslabující buňku a tím usnadňující vypuknutí nemoci a stárnutí buňky.

Mnohostranná nabídka minerálních vod nám umožňuje velký výběr. Většina z nich je však již jen „šimrající vodou“ často i dodatečně dosycovanou kysličníkem uhličitým, bez zvláštní bioenergetické síly. U přírodních minerálních vod je nutné se zajímat, zda je to pravotočivá minerální voda. Čím větší obsah některých minerálních látek a méně kysličníku uhličitého voda má, tím větší jsou její tendence k přechodu k levotočivosti a podstatně se snižuje její ohmický elektrický odpor.

Jedno je však jisté, že neexistuje ideální minerální léčivá voda pro univerzální terapeutické použití. Při terapeutickém použití má zvláště být dbáno na to, aby pro intracelulární léčbu byla používána jen pravotočivá voda s velmi nízkým obsahem minerálních látek. Takováto voda je v mnoha případech dokonce schopná odbourávat a z těla odplavovat usazeniny anorganických minerálií, někdy dokonce i některé organické látky. Takovéto vody se obvykle získávají ve vysokohorských masivech prahorního původu, roztátím vody ze starých ledovců, hlubinných vrtů a podobně.

Pro extracelulární léčení v intravazálním tekutinovém prostoru (krevní a lymfatický systém) je zvláště vhodná hydrokarbonátová voda, která svým alkalizujícím působením reguluje poměr kyselina – báze krve. Voda s chloridy reguluje tekutinové hospodářství a sulfátová voda je vhodná na úpravu trávicích pochodů. Pro balneologické ošetření se hodí slané vody.

Čistá, na minerály chudá, pravotočivá voda zvyšuje vylučování tekutin z těla. Potvrzují to i klinické pokusy se dvěma osobami ve věku 35 let. Jedna z nich pila velmi mineralizovanou vodu s obsahem sušiny 1100mg/l a druhá jen s 25mg/l. Druhá osoba přitom vylučovala o 37,5% moči více než prvá. Zvláštní péči je nutné věnovat výběru vody pro kojence s nízkým obsahem minerálních látek, méně než 500mg/l. Mladý nevypělý organismus dítěte není schopný se s dodávaným nadbytkem minerálních látek vypořádat a tvoří nezdravé otoky. Dnes se stalo módou některých mladých maminek nekojit novorozence a pokud možno co nejrychleji přejít na umělou výživu. Udrží si tak podle jejich názoru štíhlou sexy postavu. O tom, jak se to projeví na imunologických schopnostech dítěte a že její dítě bude bledé a doslova oteklé z nadbytku minerálních látek ve stravě jako dobře vykrmená husa, se příliš nezajímají. Být „sexy“ je pro ně přednější, a tak velmi brzo se svým potomkem budou trávit raději dlouhé hodiny v přeplněné čekárně alergologa.

Důležité upozornění:

Při podrobnějším studiu použití vod aktivovaných různými způsoby pro přenos léčebných a bioenergeticky posilujících informací s překvapením zjistíte, že názory a doporučení od různých autorů se od sebe často velmi liší, což v nás pak vzbuzuje oprávněnou nedůvěru. To, co nám doporučuje nám dobře známý léčitel Karel, nepoužívá ke stejnému účelu léčitel Pavel, a léčitel Ondřej zavrhuje obojí. Přitom všichni tři dosahují ve své praxi velmi dobré výsledky. Jak je to tedy vůbec možné, vždyť přece na stejné nemoci by měly být používány stejné anebo velmi podobné prostředky? Nesmíme však zapomenout, že lidé podle svého konstitučního založení jsou velmi různí a pro harmonizaci svého organismu potřebují určité specifické prostředky. Těmito důležitými věcmi se od poloviny 50tých let minulého století v Německu zabýval známý bioklimatolog a lékař dr. Ernest Hartmann. K uctění jeho světlé památky a k seznámení naší veřejnosti s jeho průkopnickým dílem jsme věnovali nejen samostatnou publikaci (23), ale i v dalších našich knihách upozorňujeme na důležitost jeho prací pro moderní pojetí vztahu člověka k jeho přirozenému i technickými vlivy ovlivněnému životnímu prostředí.

Dr. Pavel C. Bragg nám ve své knize „Šokující pravda o vodě“ (2) důrazně a upřímně radí: „*Nepijte minerální vodu!*“ Varuje, že podporuje tvorbu a růst ledvinových kamenů. To je však jen částečná pravda, která se vztahuje pouze na osoby různým způsobem energeticky oslabené, jejichž tělní tekutiny nejsou schopné zabránit vypadávání rozpuštěných látek z roztoku. Zdraví anebo energeticky silní jedinci mohou pít tvrdou vodu bez potíží. Různými fyzikálními způsoby lze energetizovat pitné i léčivé vody s velkým obsahem rozpuštěných minerálních solí, aniž by došlo k jejich vypadávání z roztoku v tělních tekutinách a ke tvorbě ve vodě nerozpustných usazenin. Již vytvořené ledvinové kameny lze snadno *in vivo* (tj. přímo v živém těle) rozrušit pitnou kúrou s magneticky upravovanou vodou, jak dále blíže popsáno v kapitole 14.4. Takže rady Braggových je nutné brát s určitou rezervou jako platné hlavně jen pro určité případy a ne paušálně pro celou populaci normálních lidí. Chceme-li psa bít, tak hůl se vždycky najde. V našem případě by se jí však neměly stát po staletí osvědčené světoznámé prameny našich léčivých a minerálních vod. Proto ponecháváme na zdravé soudnosti čtenáře, aby sám posoudil, zda a jak dalece je varování před pitím minerálních vod „Braggové“ anebo „brakové“ a sám se rozhodl, zda bude nadále tyto jedinečné dary přírody pít anebo nepít.

Při jednostranném pohledu podle kritérií biochemie lze Braggovým dát za pravdu. Ne však již z pohledu moderní biofyziky a fyzikální chemie. Tak, jak se na to např. dívá jejich americký kolega, lékař a agilní propagátor racionálního způsobu biovýživy N. W. Walker (18) – tedy osoba, která rozhodně nekšeftuje s destilátory na pitnou vodu – který doslova říká:

„Každý ví, že se ve vodě rozpuštěné minerální látky usazují jako kotelní kámen na stěnách varných nádob a na vodovodním potrubí, dokonce i na potrubí z plastických hmot jako měkký, dosud neztuhlý povlak. K tomu samému dochází i u člověka při elektrolytickém přetížení krve. Také v těle dochází k zvápenatění.“

Takovéto zvápenatění bývá spojeno s tvorbou cholesterolových plaků a solí obsahujících vápník. Tak může být způsobena řada aterosklerotických potíží jako ucpávání cév, různé poruchy prokrvení a krevního oběhu, srdeční infarkt nebo mozková mrtvice. Pokud pití vysoce mineralizované vody trvá příliš dlouhou dobu, tak buňky v těle musejí vydávat příliš mnoho energie na kompenzaci.

Dostatek této energie postrádají staří anebo nemocní lidé, a tak snadno dochází v tělních tekutinách k vypadávaní v nich rozpustných látek a ke vzniku látek nerozpustných ve vodě, které pak již nemohou být z těla vyloučeny, neboť nejsou v tomto stavu již schopné prostoupit membránami buněk. Tak například jako školský případ v laboratorních praktikách bývá uváděno stárnutí jednobuněčných organismů – kvasinek, doprovázené tvorbou drobných ve vodě nerozpustných krystalických útvarů. Takto zestárlé kvasinky ztrácejí schopnost se dělit. Obdobně i zestárlé buňky vyšších organismů nejsou již schopné při nedostatku vitální energie reprodukce a ztrácejí turgor. Včasným dodáním aktivované vody do stárnoucích buněk však lze nejen tento proces zbrzdit, ale někdy i zvrátit a regenerovat osláblé buňky, jak bude dále uvedeno.

Fyzikální chemici a biofyzici zjistili, že při elektrolýze silně mineralizované vody je spotřeba elektrické energie větší než u slabě mineralizovaných vod. To se projevuje i zvýšením teploty a potřebou více ampérů. Toto však platí převážně pro laboratorní pokusy s vodou v kádinkách a pro elektrolýzu prováděnou stejnosměrným elektrickým proudem. Pokud je však použito k elektrolýze pulzující elektrické pole, tak vyvolává rezonanci uvnitř molekul vody, zvyšuje se energetická hladina uvnitř molekul ve skocích v přímé závislosti na funkci aplikovaného pulzujícího elektrického pole. Jakmile síla tohoto pole přeskočí sílu vazby působící uvnitř molekul vody (kovalenční elektrické vazby mezi vodíkovými a kyslíkovými atomy molekul vody), voda se snadno a energeticky nenáročně rozdělí na dva elementární plyny vodík a kyslík. Tak se to děje alespoň v amerických vývojových laboratořích připravujících vyvíječe vodíku pro pohon automobilových motorů.

V tělech živých organismů lze předpokládat obdobný pulzující proces pracující však bez technických zdrojů elektrické energie a pulsačních generátorů. Tato těla získávají potřebnou energii pro výměnu látkovou jak z vnějšího fyzikálního prostředí (z takzvané volné energie), tak přímo z vody energetizované slunečním zářením v potravě. Tato voda společně s energetizovanými organickými kyselinami umožňuje organismům přijímat s potravou potřebné množství minerálních látek, které pak snadno zpracuje bez velkých nároků na energii. Zde však není nutné připomínat a zdůvodňovat, že dlouhým vařením, mražením, nešetrnou konzervací a mixováním a podobnými zásahy se při přípravě stravy snadno uvedené

energie z potravy uvolní, takže ji při trávení a zažívání musí dodávat sám živý organismus, často již oslabený stářím a nemocí. To si dobře uvědomují někteří lékaři a svým těžce nemocným pacientům, zvláště s nádorovými onemocněními, doporučují konzumaci syrové stravy. Někteří si však přitom neuvědomují, že je zapotřebí zabránit při lisování šťáv ze zeleniny a ovoce jejich kontaktu se vzdušným kyslíkem, neboť při oxidaci jsou z nich odebírány elektrony, čímž jsou značně energeticky ochuzovány. Proto je, pokud to zdravotní stav pacienta dovolí, vhodné jísti syrové ovoce a zeleninu přímo bez strouhání, bez lisování šťáv a dalších nevhodných úprav. Samozřejmě tato syrová strava by měla být používaná z plodin biologicky hodnotných, nehnojených umělými hnojivy, neobsahujících různé soli těžkých kovů a radikály, blokující řadu důležitých vitálních pochodů v živém organismu.

Vraťme se však na závěr ještě k otázce, jaké minerální vody pít. Podrobná odpověď je již dána v předchozích kapitolách a tak se omezíme na stručný souhrn: **„Snažme se pít pouze takové minerální a léčivé vody, které nevhodným zacházením, dlouhým skladováním neztratily nic ze své energetické hodnoty, a proto po vypití se chovají v těle obdobně tak, jako uvedená voda v syrové stravě, schopná předat organismům minerální látky do trávicího procesu, aniž by pro jejich další zpracování potřeboval vynakládat enormní množství své vlastní energie.“** Energeticky oslabené vody přímo v uzavřených lahvích si však můžeme před konzumací několika způsoby uvedenými v dalších kapitolách energeticky aktivovat, současně i s další potravou.

Na závěr této kapitoly ještě něco k volné úvaze ke svobodnému rozhodnutí. Otec a dcera Braggovi „šokovali“ veřejnost názorem, že při pití tvrdé vody s vysokým obsahem minerálních látek může dojít doslova k „zabetonování“ mozku a počali obchodovat s destilačními přístroji. Dnes jiní američtí vědci, kteří sledovali náhlá úmrtí těžce zatěžovaných sportovců, jako např. maratonských běžců, zjistili, že ke zkolabování došlo po vypití velkého množství čisté měkké vody s nízkým obsahem minerálních látek, což mělo za následek snížení obsahu chloridu sodného v krvi, končící „zbobtnáním“ mozku a smrtí. Takže ani jeden z těchto dvou extrémních způsobů není vhodný a bezpečný. Je tu však ještě osvědčená zlatá střední cesta normálního způsobu života spojená se zásadou: **„Všeho s mírou a s rozumem, bez extrémů a šokování.“**

12. Rozviřovači klidných vod

12.1 Viktor Schaubberger (1885–1958)

Snad každý z nás měl možnost vychutnat si uklidňující procházku po březích velkého rybníka, jezera nebo horského plesa, na jehož hladině mírným vánkem rozčeřená se odrážely jako od zrcadla zlaté sluneční paprsky. Takováto atmosféra nás doslova vybízela usednout nebo ulehnout do zelené trávy a nechat se pozvolna blaženě uspávat anebo snít o něčem pěkném.

Přesným opakem je pohled na prudce dolů se řítící vodu v horské bystřině nebo vodopád s mohutným hukotem, vyjadřující obrovskou energii skrytou v masách o kameny se tříštící vody. Zatímco my s uspokojením vdechujeme osvěžující lehké negativně nabitě ionty, odstraňující rychle naši únavu z vykonané horské túry, tak vířící tekoucí voda dnes již legendárního vynálezce a objevitele, rakouského lesníka v Alpách, Viktora Schaubbergera, nesmírně vzrušovala. Díky jeho citlivosti vnímat v ní skrytou energii a její vnější projevy zcela jinak než ostatní lidé. Vnímal ji dokonce dvojnásobem. Vizually pozoroval světelné jevy, pro které v dnešní době není známé vysvětlení. Znamé, a žel již dnes zapomenuté, byly koncem 19. století jako Reichenbachovo ódické záření anebo jako Lenardův fontánový efekt. **Při rozprašování vody na drobné kapénky se na jejich kulovitěm povrchu, který je relativně větší ve vztahu k jejich objemu, než bylo u výchozího stavu před roztříštěním objemu vody na drobné kapénky, vzniká velmi silný elektrický náboj, který citlivé osoby vidí jako záření.**

Rozvířená a turbulentně proudící voda, i přes silné stěny ocelové trubky, generuje v sobě i zvláštní silové pole, které bude popsáno až v dalším textu, které svými fyzikálními vlastnostmi je totožné s fyzikálními poli ovládajícími pohyby svalů u živých organismů. U proutkařů vyvolávají tzv. proutkařskou reakci a u některých citlivých řidičů při

vjezdu do zatáčky, vedoucí takovýmto polem hydrogeologického původu, může být dokonce příčinou smrtelné nehody, neboť pohyby rukou držící volant jsou ovlivněny rušivými signály zvenčí, které mají shodné vlastnosti s nervovými signály ovládajícími pohyb rukou.

Zatímco v technicky vyspělém zahraničí je tento fenomén u řidičů dlouho znám a na silnicích jsou v takovýchto místech častých nehod prováděná příslušná technická opatření, na Slovensku je úspěšně zavádí ing. Andrej Sándor, tak u nás díky „osvětové kampani ochránců čistoty vědy a známých proutkařobijců“ je to terra incognita. Každý, kdo o tom již něco ví, raději mlčí, aby nebyl povolán před jejich inkviziční soud a zatížen nějakým tím jejich balvanem.

Touto balvanovou fobií však nebyl naštěstí zatížen prostě a logicky uvažující lesník Schauberger. Snažil se nejen poznat to, co se děje ve vodě tříštící se v horské bystřině o balvany a vířící se kolem balvanů, otáčející se přitom jednou pravotočivě a podruhé levotočivě. Svými vjemy správně vycítil, že voda takto střídavě měnící směr víření v sobě ukrývá neznámou energii schopnou vyvolávat gravitační a levitační efekty. Tento způsob cítění různých fyzikálních polí na dálku má řada citlivých osob a nejsou si toho ani vědomy. Naučil jsem se jej před mnoha lety z článku německého proutkaře Franze Messeka. V Německu se totiž přísně respektuje vlastnické právo a tím i zákaz vstupu na cizí pozemky bez souhlasu jejich vlastníka. Takže tamní proutkaři při sledování průběhu spodní vody za účelem zjištění jímací plochy povodí končí obvykle na hranici prvního soukromého pozemku. Kdyby byli v Americe, tak tam se při vstupu na soukromý pozemek na cizí osoby často bez vyzvání střílí z brokovnice. Němečtí proutkaři zjistili, že když se zastaví před hranicí soukromého pozemku při sledování průběhu spodní vody a pokračují po něm jen sledováním očima, tak kam až dohlédnou, dostavují se jim obvyklé reakce tak, jako kdyby procházeli přímo po soukromém pozemku. V praxi jsem měl možnost několikrát si ověřit tuto metodu a vysledovat průběh jeseňické spodní vody na vzdálenost několika kilometrů, v místech zcela neočekávaných, dokonce i pod mohutnými, skalnatými kopci a za nimi navrhnout místo pro zřízení vrtané studny, která dnes zásobuje celou obytnou čtvrť, dříve trpící nedostatkem vody. Proto ve schopnostech biodetekce fyzikálních polí u pana Schaubergera nemusíme hledat něco nadpřirozeného. Přesto však na rozdíl od většiny současných vědců, kteří též něco

nového převratného tuší, nebo dokonce existenci určitého jevu přímo vidí a mají možnost jeho projevy dokonce hmatatelně si osahat, tak nejprve se snaží teoreticky výpočty a hypotézami dokazovat a tvrdí, že to tak není možné, Schauberger vše vzal za druhý konec. Sestrojil funkční modely i později celé fungující systémy, aniž by se příliš zatěžoval teoretickými úvahami proč fungují, což naopak na zlost svým vrstevníkům, zvláště Albertu Einsteinovi, činíval s oblibou Nikola Tesla, vzdělaný fyzik a senzibil vnímající též vizuálně nejen to, co se v jeho přístrojích děje, ale i to, co se v navržených systémech dít bude. Nám lidem žijícím v době, kdy se obsazování vedoucích vědeckých pracovníků řídilo známým heslem „komu není shůry dáno, tomu se dá ze Strany“, se jeví existence takovýchto schopností u Schaubergera a Tesly zcela nemyslitelná, případně snad i jako nadpřirozená. Takovíto lidé však vždy svým mimořádným talentem a tvořivostí vrhali špatné světlo na neschopné osoby, dosazené na přední vědecká pracoviště, které byly schopné jen hájit čistotu všespásného tzv. vědeckého marxisticko-materialistického světónázoru, dnes již jen čistotu vědy.

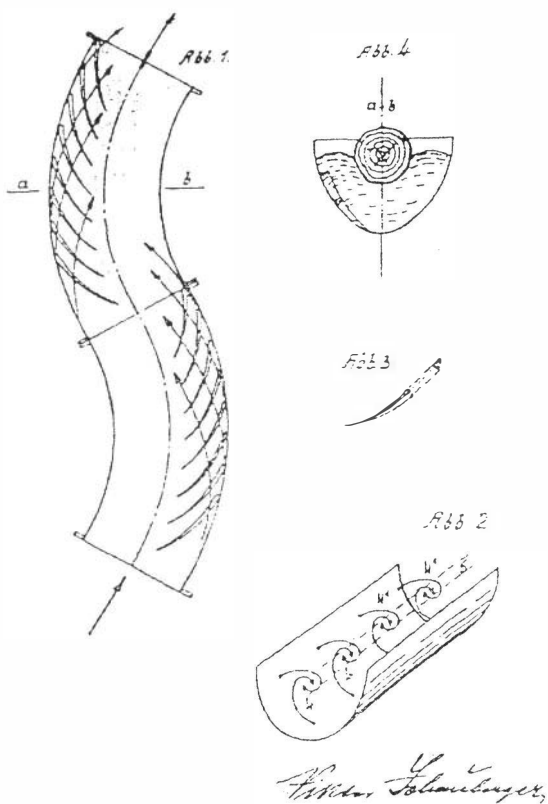
Zcela odlišně a racionálně se vůči progresivnímu vynálezci a objeviteli zachovali na počátku války nacisté. Když Schauberger ve spolupráci s renomovanou firmou Siemens postavil energetický konvertor, který dovedl ohřát vodu na vysokou teplotu při minimálním buzení impulsy a dával více energie, než bylo k jeho provozu zapotřebí, při nepozornosti jeho obsluhy se přehřál a při teplotě 4000° C se roztavil, tak nacističtí pohlaváři v naprosté tichosti zavřeli Schaubergera do dokonale před špióny střeženého místa, do koncentračního tábora, a tam pod trvalým dohledem měl za úkol společně s několika vězněnými odborníky a kvalifikovanými řemeslníky postavit létající talíř, který měl ovlivnit průběh leteckých bitev. Podařilo se mi vypátrat, že se jeho kotouče nazvané „Repusiny“ jednou vznesly, což by určitě zajímalo vojenské historiky. Rovněž se mi podařilo navázat kontakt s ing. Wilhelmem Martinem, rodákem od Mariánských Lázní, dnes žijícím v Bavorsku, který úzce spolupracoval s Schaubergerovým synem dipl. ing. Walterem Schaubergerem na využití vířené vody v široké praxi. Vznášení a překonání působení gravitace u Schaubergerových létajících kotoučů měl umocnit jev odporovaný a vycitěný u vířící vody v alpské bystřině, kde při vzniku víru dochází ke koncentračnímu jevu, obdobně tak, jak jeho silové působení směrem

vzhůru známe např. u tornáda a u opačně točícího se vodního víru v řece, vtahujícího a udržujícího nešťastného plavce dole pod vodou. Létající kotouče však ponecháme odborníkům, neboť jejich zkoušení se stalo nebezpečné a vyžádalo si i oběť na lidském životě. Tak anglický technik John R. R. Searl, jemuž prorazil létající kotouč strop a střechu dílny a ztratil se v nenávratnu, skončil v r. 1985 ve vězení a všechny podklady byly zničeny. Tak hrozný osud by ho dnes u nás za to určitě nepostihl, nanejvýš by ho obdarovali zlatým bludným balvanem s rubínovými rudě zářícími pěticípy hvězdami. Jak z uvedeného vyplývá, tak rozvířovači poklidných stojatých zahnívajících vod to zřejmě nikde na světě nemají lehké ani bezpečné. Tesla, Schauberger a Searl se snažili vybudovat konstrukce s unipolárním uspořádáním pole. Schauberger se pokoušel vytvářet unipolární struktury s vodními víry.

Schauberger jako lesník neměl jen za úkol hodit si flintičku přes rameno a pospíchat k lesičku na čekanou, tak jak se o tom něžně zpívá v jedné české písničce, ale musel se vypořádat s technickými problémy, jak dopravit z vysokých prudkých strání vytěžené dřevo hluboko do údolí až k dopravním cestám. Obdobně tak i vytěženou rudu a nepoškodit přitom přírodu. Pro obojí byla transportním prostředkem na místě dostupná voda sváděná v dřevěných žlabech z otesaných kmenů dolů. Na prudkých svazích klouzaly rychle po slabé „mazací“ vrstvě vody kmeny i rozdrcená ruda jako po velkém tobogánu, ale po přechodu do rovinatého terénu u údolí se jejich pohyb zpomaloval, bylo zapotřebí víc vody a její vyšší hladina v plavicích žlabech. Přesto pohyb klád místy ustával a ruda se počala usazovat a zaplňovat koryto žlabu. Zpočátku chodil Schauberger bezradně kolem a marně se snažil získat od vzdělaných techniků nějaké řešení vhodné do daných podmínek, kde nebylo možné nasažit výkonná čerpadla, která by zajistila dostatečný průtok plavební vody v korytech. Při porovnání dna horských kamenitých potoků a bystřin si povšiml Schauberger, že v blízkém okolí balvanů, kolem kterých se tvořily pravo- a levotočivé víry, neleží volně na dně žádný písek ani menší kaménky, neboť víry je zvedly nad dno a pak byly dále unášeny proudem vody. Tak princip tohoto jednoduchého zvedacího fenoménu, zabraňujícího sedimentování těžších částí hornin než je voda, dovedl Schauberger racionálně využít při plavení rud a dřeva a později i k dalším účelům.

Dnes, když znovu pohlédneme na tento jev, tak se nám to zdá úplnou samozřejmostí, kterou zná přece snad každý, kdo pohleděl na holé dno hor-

ské bystřiny v okolí balvanů. Přesto jen jeden jediný z tohoto velkého množství lidí správně díky svým mimořádným schopnostem dovedl poznat tu obrovskou sílu, vznikající ve víru vody a prakticky ji využít při návrhu a konstrukci plavícího dřevěného žlabu, připomínajícího tělo obrovského dřevěného dlouhého hada plazícího se údolní nivou v podhůří Alp. Svoji

Obr. 12.1a

Hadovitě natáčený dřevěný plavící žlab Viktora Schauberggera, vytvářející v proudu vody v něm protékající střídavě vpravo a vlevo točivý vířivý pohyb. Vznik vírových struktur v něm je ještě navíc podporován speciálně řešeným příložným nástavcem Abb. 3. Schauberggerův podpis pod jeho nákresem jsme ponechali nejen pro označení jeho identity, ale i pro ty, kteří dnes po více než 70. letech z něj dovedou vycítit vyzařující genialitu a lidskost vynálezce.

představu o střídavém vzniku pravo- a levotočivých vodních vírů v hadovitě řešeném korytě znázornil Schauberger na přiloženém obrázku č. 12. 1a.

A tak ještě malé vysvětlení k poslední větě v textu k obrázku, kde je zdůrazňována Schaubergerova lidskost a jak se v jeho díle projevovala.

Většina z nás si živě představuje, jak je v Alpách zdravo, čistý vzduch, krásná příroda, bublající horské potůčky se šumícími hlubokými lesy, ráj turistů a lyžařů, prostě úplná idyla a balzám na nervy a zdraví pro nás lidi stále spěchající a vystresované z toho, co nám přinese zítřek. To je sice vše pravda, ale ne úplná. V údolních vesnicích a městech v Alpách bylo tehdy obrovské množství lidí postihováno zhoubnými nádorovými onemocněními a z neznámých příčin byly značně zeslabené jejich imunobiologické schopnosti. Naopak lidé žijící v roztroušených horských chalupách, ve velmi drsných klimatických podmínkách, hůře a často i jednostranně živení, byli podstatně zdravější než lidé z údolí, mající mírnější klimatické podmínky a pestřejší a bohatší stravu. Vše spočívalo opět ve vířící vodě, tekoucí v údolích pod většinou lidských obydlí a vytvářející biologicky dráždivá fyzikální pole, u nás dnes dosti nepřiléhavě nazývaná geopatogenními zónami. [Blíže o jejich skutečné fyzikální podstatě a biofyzikálním působení na živé organismy v našich publikacích (21, 22).] Tato voda protékající v podzemí porézním prostředím kolem jemných elektricky nabitých částic se dostává do vířivého a kmitavého pohybu a na bázi rezonance pak působí na vodu v lidském těle, a tak přímo ovlivňuje nejen výměnu látkovou, ale zasahuje i do struktur látek obsahujících vodu. Toto vše správně vycítil Schauberger a rozhodl se toto nepříznivé působení v těle eliminovat též vířenou vodou, kterou jako bioenergeticky posilující a organismus vyvažující budou potřební lidé pít jako pitnou vodu a užívat ji k přípravě potravy.

Pozornému čtenáři zajisté neunikl rozpor, že na jedné straně turbulentně vířivě se pohybující voda působí zvnějšku na vodu v lidském organismu nepříznivě a **na druhé straně obdobně rozvířenou vodu Schauberger dává pít vodu vířenou vpředu uvedeným způsobem vířící vodu oslabeným lidem!** Voda je však v biologii jedním z nejlepších nosičů informací a je-li jí turbulentním vířením dodáno ještě více energie, tak tato energie se stává nosnou energií pro informace. Latinské slovo „informace“ znamená nejen „obtisknout“, ale i „formovat“. V našem případě vířivě se pohybující voda v podzemí porézním prostředím, vyplněném řadou různě

ných koloidních částic, bere na sebe obtisk jejich elektromagnetického frekvenčního vzoru a přenáší jej dvojím způsobem na citlivý přijímač, např. na tělo člověka. Zjednodušeně řečeno, takováto voda může na sebe ukládat informace obdobně jako magnetofonový pásek. O tom později v další naší připravované publikaci.

Jedním ze základních projevů vitality živé buňky je její turgor (vnitřní napětí buňky), udržovaný vodními molekulami, díky jejich dipólovému charakteru. Je však až politováníhodné, jak málo se naše mladá generace biologů a lékařů na školách dozvídá o objevech v této oblasti elektrostruktury buněk několika našich vědců, jako Jana Evangelisty Purkyně, Viléma Lauffergra a německých profesorů žijících v Praze Kellera a Oswalda. Tedy i na kvalitě a na fyzikálních vlastnostech pitné vody závisí dobrý zdravotní stav a vitalita živých organismů.

Voda v živých buňkách však díky své dipólové struktuře molekul na bázi rezonance přejímá i různé informace odvysílané vodou nacházející se ve vnějším fyzikálním prostředí. (Blíže o tom (21, 22) *Zdravé bydlení I*, kap. 6.1, 6.2, 2.23.) Jinými slovy řečeno spodní podzemní voda při rozvíření cestou v podloží vysílá informace o látkách, se kterými přišla do styku. Při dlouhodobém působení na lidi v místech jejich pobytu je pak jejich organismus těmito velmi pronikavými poli zatěžován a oslabován. **Takovéto oslabení léčitelé snadno rozpoznají podle oslabení bioenergetického pole člověka v oblasti s jangovou tendencí je oslabeno, v jinové oblasti je posíleno.** Výsledkem je pak narušení harmonické vyváženosti lidského organismu jako celku. Na obnovení této harmonie navrhl W. Martin vířivé zařízení upravující pitnou vodu z vodovodu pravotočivým dostředivým pohybem, čímž se z ní vyrobí voda s přebytkem jangové tendence energie čchi. Ale toto je již předmětem samostatné kapitoly.

Dr. Ernst Hartmann ve své publikaci *Vorstoss in biologisches Neuland* (6) upozorňuje na zajímavou příhodu. Když byly kolem Hamburku připojeny satelitní obce na městský vodovod, rozvádějící velmi kvalitní pitnou vodu a lidé přestali pít vodu ze svých vlastních domovních studní, záhy se počal zvyšovat počet nových zhoubných nádorových onemocnění. Hartmann tehdy vyslovil spekulativní domněnku, že tamní spodní voda nabitá dráždivými fyzikálními poli působila jako homeopatický preparát podle zásady: „*Similia similibus curantur*“. Možná, že tato domněnka se bude někomu jevit jako neopodstatněná anebo příliš nerealistická. Dnes,

kdy již převážná část našeho obyvatelstva je zásobována vodou z veřejných zdrojů a přitom vystavována nejen dráždivým vlivům různých fyzikálních polí, ale hlavně „*elektromagnetickému všudepřítomnému smogu*“, před kterým se skutečně nikdo neschová, jak tvrdí sami provozovatelé mobilních sítí, tak by se mohlo uvažovat o jednoduché ochraně těchto osob na této bázi, s použitím pitné homeopatické kúry. Vedle lůžka anebo vedle místa na zatíženém pracovišti, např. u počítače, by byla umístěna 1 litrová láhev z bílého průhledného skla naplněná čistou pitnou vodou. Po opuštění těchto míst by pak tato voda po mírném ohřátí na tělesnou teplotu by byla během dne ve 4 až 5 dávkách vypita. Při jejím přemístění by však bylo nutné dbát, aby nebyla vystavena přímému slunečnímu světlu anebo postavena na místo, kde bude působením vnějších rušivých polí vybita. Například vedle televizoru, počítače, v rohu místnosti atd. A tak, aniž bychom si to uvědomili, máme k dispozici další způsob fyzikální úpravy vody, který by mohl být rozpracován i pro další použití v medicíně a v léčitelství, jako náhradu nechutné urinoaterapie. O tom však v následující kapitole.

12.2 Vířič vody Wilhelma Martina

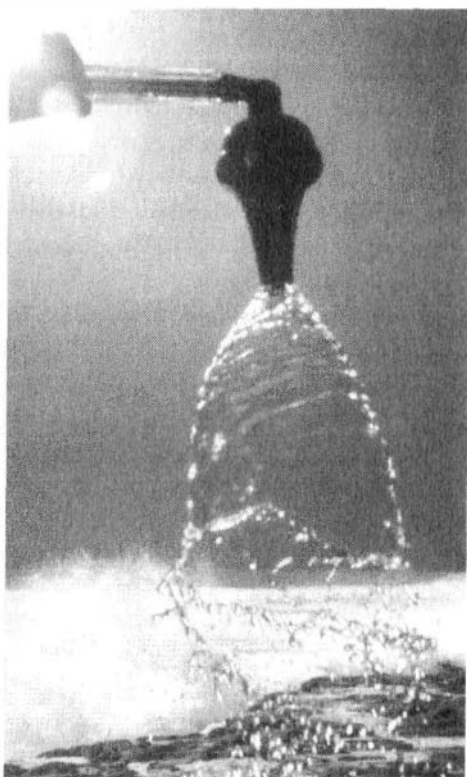
Jak již v předchozí kapitole bylo řečeno, blízký spolupracovník dnes již legendárního doktora Ernsta Hartmanna Wilhelm Martin se spojil se synem Viktora Schaubergera a sestrojil speciální vířič vody, který je dnes v Německu průmyslově vyráběn a pro vlastnosti jím vyrobené vody i oblíben. Zkušený stavební biolog s dlouholetou praxí W. Martin při velkých sériích pokusných měření georytmogramů prováděných s Hartmannem (6) si brzo počal uvědomovat, že lidé zatěžovaní vlivy vnějšího prostředí jednostranně vykazují přemíru jinové tendence ve svém bioenergetickém poli a tu lze snadno harmonizovat přivedením jangové tendence, obsažené třeba i ve vodě.

Jako dobrý pozorovatel přírody vycházel Martin z jejích zákonitostí, kterými se děje v přírodě řídí. Uvědomoval si, že spirálové formy v přírodě nejsou dílem žádné náhody. Konečně i sám velký J. W. Goethe uvádí, že na spirálovou tendenci máme vlastně pohlížet jako na produkující životní princip. Martin proto použil pravotočivou hyperbolickou spirálu, po které

nechal protékat vodu ve svém vířiči, ke shromáždění a koncentraci volné, všude přítomné energie do vody. Pravotočivá spirála se při pohledu shora zavíjí ve smyslu směru otáčení hodinových ručiček (viz obr. 12.2a). Takto protékající voda v přírodním magnetickém zemském poli získává postupně převahu jangové tendence. Celý proces je však umocněn a zesílen koncentračním efektem dráhy vody po hyperbolické spirále. Při stejné rychlosti vody protékající kónickým nástavcem se však při rychle se zmenšujícím průměru zvyšuje úhlová rychlost protékající vody, takže ve zúženém místě protíná siločáry přírodního geomagnetického pole za stejnou dobu vícekrát než v nejširším místě nahoře u vtoku. To, že na podobné bázi geniální Tesla zhotovil své ploché cívky umožňující zvýšit rychlost šíření elektromagnetických vln až do vícenásobku údajně nepřekročitelné rychlosti světla, není v přírodě věcí náhodnou.

Německý fyzik Konstantin Meyl (24) si povšiml, že i molekula chlorofylu má tvar hyperbolické spirály a na podkladě toho vytvořil novou hypotézu o jevech při asimilaci.

Martinův vířič vody je nasazován na výtokové armatury v domácnosti nad kuchyňský dřez, vanovou a sprchovou baterii a na zahradě na

Obr. 12.2a

Ve vířiči Wilhelma Martina protéká voda velkou rychlostí po pravotočivé spirále, přičemž směrem dolů v kónickém zúžení oběhové dráhy se velmi rychle zvyšuje její úhlová rychlost, což radikálně zesiluje efekt aktivace.

konec hadice. Povšimněme si však ještě pozorně na obr. 12.2a jaký zvonnovitý pravotočivý útvar voda vytékající z vířiče vytváří.

Ze zajímavých technických a informačních materiálů, které jsem s laskavostí od pana Martina i od výrobce zařízení obdržel, jsem se dozvěděl celou řadu důležitých údajů o dobrých zkušenostech při praktickém použití vířičů v domácnosti, na zahradě i v potravinářském průmyslu.

Tak např. v časopise Kosmische Evolution z r. 1975, č. 3, je popsán výsledek pokusů se zahradními rostlinami zalévanými neupravenou a rozvířenou vodou, ve které rostliny vykazovaly větší obsah sušiny, jejich semena větší klíčivost, rostliny měly sytější zelenou barvu, krásnější a mohutnější vzhled. Mladé rostlinky sazeniček lépe a rychleji zakořeňovaly. To vše bez chemického hnojení a ošetření rostlin drahými preparáty a zatěžování okolního prostředí. Překvapivou a neověřenou zprávou je, že rostliny zalévané vířenou vodou nejsou napadány mšicemi. Utržené hlávky salátu ovlažené vířenou vodou nabyly opět svoji chřupavou svěžest. Pokud by toto platilo i pro přestárlé buňky lidské pokožky a lidského těla, pak by výrobci léčiv a preparátů na omlazení pokožky získali jedinečnou šanci k prosperitě. Toto použití „životabudiče či elixíru mládí“ však předem vyžaduje seriózní základní výzkum, do kterého však výrobci nechtějí investovat a oficiální výzkumné ústavy na něj nemají prostředky a zájem o něj.

Doslova ideální efekt přináší však použití pravotočivé vířené vody při nakličování obilných klíčků, které se nejen urychlí, ale i takto získané klíčky mají mnohem příznivější bioenergetickou hodnotu. Tuto metodu zavedl Evers a dr. Bruker.

Pravidelné pití vířené vody a její použití k výrobě nápojů a potravy usnadňuje výměnu látkovou v těle a dokonalé odvedení nežádoucích látek z těla, což v dnešní době zamoření životního prostředí, zatížení potravy volnými radikály a chemikáliemi pro její ochucení a konzervaci, je zvláště vítané. Takto vířená voda i v ohřivačích teplé vody a teplovodních kotlích snižuje tvorbu kotelního kamene, což platí i pro pračky a myčky nádobí. Nelze jí však zcela nahradit chemickou úpravou vody polyfosfáty, ale lze jejich spotřebu v závislosti na složení vody snížit.

Jak potvrzují zprávy ze zemí západní a severní Evropy, USA, Japonska a dalších, tak vířená voda dává lidem novou sílu a všeobecnou pohodu. Ztvrdlá kůže se stane opět vláčnou a měkkou. Obdobně tak i vlas zkrásní a stane se hebkým a pružným. Ale dost vychvalování, neboť brzo bychom se

dostali ke známému způsobu argumentace výrobců záračných přípravků pro zaručený růst ženského poprsí a vlasů na hlavách holých jako koleno.

Zajímáme se proto raději o to, jak tyto vychvalované užitečné vlastnosti vířené vody objektivními způsoby ověřit. Protože se jedná o fyzikální úpravu vody, tak je zapotřebí se v první řadě zajímat o to, zda a jak se změnila fyzikální vlastnosti této vířené vody oproti výchozímu stavu. W. Martin uvádí tyto jím používané metody:

- Metoda Ehrenfrieda Pfeifra z konce 30tých let s ovlivněním tvorby obrazů z vykrystalizovaného krystalu z nasyceného vodního roztoku chloridu měďnatého v Petriho miskách uložených v termostatu. Tato dnes neprávem opomíjená metoda velmi názorně dovedla rozlišit různé vlastnosti vody ovlivněné různým způsobem, např. kapkou krve osoby s určitou charakteristickou nemocí.
- Tvorba obrazů ledu podle metody Christiny Sahlström ze Stockholmu. Dnes jsou k dispozici některé další, které budou dále uvedeny.
- Kirlianova fotografie s použitím barevných fotografií, jak ji prováděl W. Martin ve Frankfurtu nad Mohanem.
- Metoda s barevnými deskami vypracovaná ing. D. Knappem v Německu.
- Stoupající obrazy – v kapilárách anebo na filtračním papíru v recipientu za sníženého atmosférického tlaku.*

Mezi další velmi důležité biologické účinky pravotočivě vířené vody patří i její selektivní působení na různé mikroorganismy. Díky převaze jangové tendence omezuje růst různých plísní a anaerobních mikroorganismů, obvykle nežádaných. Takže žitný chléb obvykle při nevhodném i normálním skladování, zvláště za vyšší relativní vlhkosti vzduchu a vyšších teplot v okolí, velmi brzo zplsnívá. Pokud však je těsto na něj zaděláno pravotočivě vířenou vodou, nezplsnívá ani po pětítýdenním skladování.

---

* Další, dnes používané moderní průkazné metody budou uvedeny na jiném místě.

12.2.1 Odstranění dráždivého působení dráždivých fyzikálních polí vodou

V posledním dopise mi dnes již 80letý pan Martin opětně zdůrazňoval, že vodou s vyšší kvalitou (míněno pravotočivě vířenou vodou) lze „odrušit“ do určité vzdálenosti (cca 3m) místo zasažené dráždivými fyzikálními poli technického i přírodního původu. Protože obdobnou zkušenost máme i s π -vodou, tak jsme zkoumali bázi, na které tento pochod probíhá. Vyšli jsme přitom ze zcela prostého a srozumitelného předpokladu. Takováto biologicky dráždivá místa se vyznačují velikým přebytkem jinové tendence. Pro harmonizaci takového prostředí je však nutné dodat do něj jangovou tendenci a odvést přebytek tendence jinové. To se děje na bázi postupného vyrovnání dvou hladin tendencí jedné energie čchi, jak ji nazvaly staré orientální školy a dnes někteří lidé podle svého přesvědčení a stupně vzdělanosti nazývají různými názvy. My v tomto případě použijeme název „volná energie“. Výhodou takového postupu je, že nemůže dojít k předávkování, přičemž celý proces probíhá zcela mechanicky bez řízení. Nevýhodou je, že po určité, poměrně krátké době, je nutno vybitou náplň vody vyměnit za nabitou, což může být nutné provádět i denně, ale při snadné a levné přípravě vířené vody to nečiní potíže. Mnohem účinnější odstranění působení uvedených dráždivých polí je možné při použití tzv. „mrtvé vody“ získané elektrolyzou přes propustnou blánu. Do příručního trezoru z ocelových plechů 5 mm silných jsem umístil v lahvi 1 l této vody. I přes tuto stínící překážku bylo z okolí trezoru odstraněno dráždivé působení. Tato zjištěná skutečnost může být nápomocná při posuzování fyzikálních vlastností záření vysílaného „mrtvou vodou“.

12.3 Levitovaná voda

Je obvykle vyráběna podle zásad objevených Viktorem Schaubegerem (viz kap. 12.1). To znamená, že se v nich mísí voda pravotočivá s vodou levotočivou. Podstatný rozdíl je však v rychlosti, kterou proudí ve dvou protisměrných proudech voda v těchto zařízeních vybavených elektromotorickým pohonem. U některých zařízení dosahuje tato rychlost údajně až

1500 km/hod, tj. 4 166,66 m/sec. Jedná se snad o nějaký reklamní trik na sestavení nějakého ultrasuper výkonného zařízení, anebo o objektivně technicky podloženou potřebu? Pro to druhé by nasvědčovaly zkušenosti získané při vývoji rotačních zařízení pro využití volné energie, např. profesor Inomata používá až 6800 obrátek za minutu u rotoru své N-mašiny, která po jejich dosažení začne s nepředstavitelnou účinností dodávat až 2000% energie potřebné k jejímu pohonu. Tedy něco mnohem víc než zavržené perpetuum mobile, jen s tím rozdílem, že je známo, odkud a jak tuto energii získává (blíže viz 24).

Až potud by bylo možné mluvit o těchto levitátorech jen v superlativech, kdyby tu však nebyly věci, které jsou v rozporu se zcela jinými zkušenostmi a názory. V první řadě je to výrobci vychvalované zařízení superobohacení levitované vody volným kyslíkem, jehož obsah lze takto zvýšit až na 70 mg/l oproti 8–10 mg/l v normální pitné vodě. V kapitole 19.2 o odplyněné vodě je prezentován od řady renomovaných vědeckých pracovišť zcela opačný názor na obsah kyslíku ve zdraví prospěšné vodě. Protože však dosud stále nemáme dostatek informací a zkušeností, abychom definitivně mohli posoudit všechna pro a proti, tak prozatím musíme s rozhodnutím posečkat. Provizorně nám může dobře posloužit jako dobré rozpouštědlo živin a transportovaných látek a dobře hrát úlohu transportního média, pokud její akumulární prostory a přepravní místa jsou již obsazena plyny nebo jinými příměsemi. Tyto příměsi však dovedou též narušit i příznivé tvoření vodíkových vazeb při tvorbě clusterů molekul vody.

Na druhé straně je nutné brát v úvahu, že rozptýlení kyslíku v levitované vodě vytváří obrovské, těžko představitelné množství malých prostorových struktur s velkým styčným povrchem oproti vodě volně sycené vzdušným kyslíkem za normálních poměrů, obsahující relativně malé množství prostorových struktur s malým vnitřním povrchem. Z toho výrobce zařízení usuzuje, že levitovaná voda má proto zvýšenou detoxikační schopnost ve vnitřním prostředí organismu, čímž lze zvýšit a zlepšit činnost jaterních a ledvinových tkání, plic, kůže a dalších částí těla. Nepochybně prý i tato voda přispěje k rozpuštění ledvinových, případně i žlučnickových kamenů, příznivě působit při artróze, dně a obecně při zánětlivých onemocněních.

Posílena má levitovanou vodou být i stabilita koloidního stavu ve vnitřních tekutinách. To se projevuje normalizací krevního tlaku, zdokonalen-

ním prokrvení a tím zlepšením zdravotního stavu, např. u anginy pectoris, aterosklerózy a ve stavech po mozkové mrtvici.

Pokud by bylo zařízení pro výrobu levitované vody vybaveno elektropohonem, který nelze odstínit tak, aby z něj nevycházelo elektromagnetické pole ovlivňující připravovanou vodu, tak by bylo nutné zjistit, zda na vodu působí příznivě anebo nepříznivě. To nelze zatím z dostupných materiálů zodpovědně posoudit. Lze se však domnívat, že s ohledem na vysoceenergetický systém úpravy vody protisměrným prouděním bude vliv tohoto elektromagnetického záření ať již v kladném, či záporném smyslu prakticky zanedbatelný.

Protože tato nová technologie úpravy vody je u nás teprve zaváděna až po roce 2000, musíme trpělivě vyčkat, zda toto poměrně drahé zařízení bude efektivnější než ostatní, mnohem jednodušší a levnější způsoby aktivity vody.

Jako autor zařízení na výrobu levitované vody je označován německý fyzik Wilfried Hacheneý, který se od 60tých let zabývá ve své společnosti pro organofyzikální výzkum jeho vývojem. Od té doby se levitovaná voda v Německu prodává ve více než 150 prodejních místech a její trvanlivost má být při správném skladování 14 dní. Díky dobré propagaci obchod s touto vodou prosperuje, přestože u většiny obdobně aktivovaných vod nejsou stále k dispozici vyjádření oficiálních odborných míst o výsledcích měření fyzikálních vlastností a biologických účincích levitované vody.

13. Nabíjení vody lidským hlasem

Z léčitelské praxe je po mnoho století známo, že voda je dokonalým absorbentem mentální i fyzické bioenergie, že dovede očistit od špatné bioenergie a naopak do sebe naakumulovat bioenergeticky posilující a léčící energii léčitele. Nedílnou součástí křesťanského křtu bývalo úplné ponoření celého člověka, včetně hlavy, pod vodu. Nejednalo se přitom o nějaký symbolický význam, ale o čistě praktickou očistu hříšného těla i duše křtěného člověka tak, aby při vynoření vložení rukou do něj, jako do vyčištěné nádoby, mohl křtitel vložit vibrace Ducha Svatého. Od tohoto způsobu křtu bylo zřejmě z praktických důvodů postupně upouštěno, neboť posvátná řeka Jordán nebyla všude k dispozici, řeky v severněji ležících oblastech po většinu roku měly vodu příliš chladnou a tamní obyvatelé snažící se udržet při životě v drsných klimatických podmínkách museli celý rok tvrdě pracovat a ne uspořádat několikaměsíční pouť k řece Ganze a tam důkladně očistit své tělo i duši, jak to dodnes činí Indové.

Aby křesťané mohli při křtu dodržet známou biblickou zásadu pro věčný život, který je podmíněn znovuzrozením člověka z Ducha a vody, tak byl zřejmě z čistě praktických důvodů zaveden v některých církvích křest pokropením novokřtěnce svěcenou nebo dokonce i obyčejnou vodou. Polemiky o tom, zda před křtem ponořovat nebo zda stačí jen křtěnou osobu trochou vody ze křtitelnice kropítkem nebo rukou pokropit, ponechme odborníkům-teologům. Občas někdo z nich po letech znovu tuto otázku vytáhne na světlo světa a hned se mají o čem bavit a vyzvedávat to, co je vzájemně rozděluje, namísto aby hledali, co je vzájemně spojuje.

Raději si však povšimněte z léčitelského hlediska velmi zajímavého způsobu přípravy vody pro křest, praktikovaného dodnes v katolické církvi. Při křtu je používána svěcená voda ze křtitelnice nebo při složitějším obřadu kněz světil vodu až přímo těsně před křtem. Děje se tak v přítomnosti rodičů, kmotrů a příbuzných novorozence, kteří při společně synchronizovaně odříkávané modlitbě nabíjejí vodu určenou ke křtu současně s vyzářováním svého bioenergetického pole. Protože přitom upřímně

prosí o Boží ochranu a pomoc v dalším životě dítěte, tak jejich vibrace působí velmi účinně jako posilující a ochraňující předávané informace.

Po přečtení těchto řádků může sekularizovaného čtenáře snadno napadnout myšlenka: „*To vše jsou jen domněnky a takovýto křest jen divadélko faráře pro věřící. Cožpak se tento jev dá nějak oficiálně prokázat a jeho efekt nějak objektivně změřit?*“

Nejen že se dá velmi průkazně pomocí měření fotonové emise metodou vypracovanou prof. Poppem změřit nabití svčenené vody, ale z obrozujícího se dnešního Ruska k nám přicházejí překvapující zprávy.

Skupina vědců z Ruské akademie věd vedená prof. Erastem Andreankinem zhotovila generátor solitonových procesů, který jim umožnil pozorovat působení vibrační rytmicky pronášené lidské řeči při modlitbě na solitony, které doslova „oživovala“. Tito ruští vědci po pádu jejich demagogické státem šířené marxisticko-materialistické ideologie se konečně mohou oficiálně zabývat tím, co již dávno tušili, ale ani náznakem nesměli nahlas vyslovit. Proto v posledním desetiletí se intenzivně zabývají základním výzkumem nového druhu paměti, obdoby nelineárních systémů, kdy je informace uchovávána v solitonech. Děje se tak až po více než 150 letech od objevu solitonů Angličanem Johnem Scotem Russelem v podobě osamocených vln, které neztrácejí časem energii a svůj tvar, ale setrvávají ve stavu, ve kterém vznikly. Za příklad bývá uváděno prostorové sestavení molekul DNA jako nositele informací v genetickém kódu všech buněk živých organismů. Danilov uvádí nejnovější představy vědců o tom, že geometrie matematických modelů lidské řeči a genetického kódu je prakticky stejná.

Vycházejme ze strohé poučky fyziků, že veškerá hmota na celé Zemi i ve vesmíru je tvořena energií sestavenou informací do určité formy. Na podkladě této reálné skutečnosti si pak tito ruští vědci, vychovaní materialistickou ideologií, počali uvědomovat, že vlastně první informace, která vedla zformování volné amorfnní energie ve hmotu živého i neživého světa, musela být udělena nějakou inteligencí, která vytvořila zákony, kterými se od svého vzniku příroda řídí, tj. „slovem Stvořitele“. Tedy logickými zákonitostmi a ne chaosem a nahodilostmi, jak se nás soudruzi po léta na různých ohlupujících školeních a ve školách snažili přesvědčit. Chaos a zmatek může vytvářet opět jen chaos a zmatek a ne vysoce organizované živé organismy. Dáme-li do krabičky kompletní součástky na kapesní

hodinky a umístíme-li tuto krabičku do třepačky, tak ani za několik tisíciletí v ní náhodně nesestaví při mnoha tisících možných kombinací celé fungující hodinky. Logicky myslící a racionálně jednajícím hodinář je na podkladě svých znalostí získaných v podobě informací sestaví a do chodu uvede během 2–3 hodin.

Ruský akademik prof. Albert Ignatěnko, Dr. Sc., odborník v oblasti moderních energoinformačních věd, pro jedny geniální vědec a pro jiné šarlatán nebo tajemný mág, ve své knize Schola Vitae (7) v kapitole Stvořitel a jeho univerzální zákony spojuje společné fenomény doprovázející hlasité odříkávání manter nebo slov při modlitbě. Vibrace při tom vznikající označuje jako zvukový energoinformační systém mezi člověkem a vesmírem, umožňující spojení materiálního světa s jeho Stvořitelem.

Toto vše je sice velmi zajímavé tvrzení, ale zavání příliš mystickým přístupem. Proto bude vhodné podívat se na tyto fenomény pod jiným úhlem, z pohledu realistické fyziky. Pro tento účel si otevřeme vysokoškolskou učebnici fyziky v kapitole Akustické kmity, stať o tvoření uzlových čar na znějících deskách. Tam nalezneme i názorné, pěknými obrázky doprovázené vysvětlení, jak zvuk dovede vytvářet z písku na desce nádherné složité obrazce, jejichž podobnost s kruhy v obilí je více než náhodná. Neříkejte však před ufology příliš nahlas, že tyto kruhy mají svůj docela prostinký geofyzikální původ, zbavili byste je jejich velké iluze.

Tvořivou sílu zvuku v bioinformatice dovedli již dávno úspěšně používat nejen při užívání a vyslovování manter staré orientální jóginské školy, ale prakticky každá vesnická bába kořenářka, která v době, kdy se ještě na tony nekonzumovala analgetika, dovedla vhodným rytmicky odříkávaným zařikáním lidi zbavit nesnesitelných bolestí zubů, hlavy, páteře, revmatických a dnových bolestí a jiných. O tom, že dovedla takto zasáhnout i do informačního kódu bradavic, takže se scvrkly a odpadly, nemluvě.

Kdo by se však dnes zabýval takovými věcmi, jak lidi léčit a zbavovat zdravotních potíží a bolestí biofyzikálními a bioinformačními metodami. Vždyť farmaceutický průmysl má dostatečný sortiment na všechny tyto potíže. Za jakou cenu, to však již nikoho příliš nezajímá. Podstatná část finančních prostředků pro zdravotnictví je vydávána na léky. **Díky jejich většinou o nepříznivým vedlejších účinkům je nutné pro jejich odstranění použít i další doplňkové léky i dalších návštěv lékaře.** A tak kolotoč práškové medicíny nabírá obrátky a profitují z toho především

účastníci, kromě pacienta a nemocenské pokladny. Může se vůbec tedy na někom z těchto profitujících, žádat, aby byly dány prostředky a kapacity na dořešení aplikace biofyzikální a rezonanční terapie?

O tom, že voda vede dobře zvuk, vás přesvědčili rybáři, když jste jim při hlučné chůzi po břehu vyplašili ryby. Ve středověku se křesťané pokoušeli zvoněním přivolat v suchém období dešť anebo rozptýlit bouřkové mraky nesoucí v sobě kroupy. Indiáni k tomu používali dešťové tance doprovázené bubnováním a pískáním na píšťaly. Z baterie takovýchto dlouhých „píšťal“ sestavil Wilhelm Reich svůj cloudbuster, kterým přivoloval ve vyprahlé poušti dešť (11, 24).

13.2 Muž, který registruje hlas vody

V polovině osmdesátých let minulého století zveřejňuje chemik z Moskevské vysoké technické školy A. Smirnov své zajímavé zjištění, že každá voda má svůj vlastní hlas, svoji píseň. Pro snímání tohoto „hlasu“ zkonstruoval speciální snímač, jehož zesílený signál je pak možné slyšet v reproduktoru anebo vidět jeho průběh přímo na obrazovce osciloskopu.

I bez složitého elektronického zařízení můžeme uslyšet celou plejádu různých zvuků při jednoduchém pokusu snadno proveditelném i doma. Namísto elektronického zesilovače použijeme nějakou rezonanční desku, např. plech na pečení z kuchyňského sporáku anebo spodní desku z kytary apod. Na ni pak postavíme sklenku naplněnou asi do 2/3 vodou, do které pak vhodíme šumivý prášek anebo tabletku kysličníku. Pokud budeme pozorně naslouchat, tak kromě známého šumění uslyšíme i různé další zvuky připomínající vzdálený hlas zvonů, různé drkotání, praskání a vrzání. Tak ohlašují různé chemické látky své strukturální změny.

Smirnov k demonstraci tohoto efektu použil obyčejnou tající kostku ledu ze své mrazničky, na kterou položil svůj snímač. Vodorovně probíhající zelený paprsek na obrazovce osciloskopu začíná divoce poskakovat a vytvářet různé neuspořádané křivky a čáry. Pak kostku ledu i snímač ponořuje do sklenky s vodou. Chaotické kmity se náhle mění v pravidelné

vlnovky, které poskytují informace o probíhajícím mechanismu tohoto děje. Námitky skeptiků jsou, že takto může znít i mrznoucí led na rybníku, podle známého lidového rčení „*mrzne, až to praští*“. Na to Smirnov vyjme z vody kostičku ledu a dokazuje, že i samotná voda z roztátého ledu vydává po ještě určitou dobu zvuky. Tím prokazuje současně něco, co skeptici nechtějí vůbec ani v náznaku připustit, to, že voda si „pamatuje“, že byla zmrazena, vydává pak ještě poměrně dlouho tyto zaregistrovatelné zvuky až nakonec umlká – tedy „zapomíná“ na to, že byla ledem. Tak ve skutečnosti podává hmatatelný a lehce ověřitelný důkaz všem nevěřícím Tomášům, že voda má skutečně paměť. Takovéto zjištění je však velmi důležitou podporou práci těch, kteří různými fyzikálními způsoby upravují vodu pro různé účely v průmyslu, biologii i v léčitelství, a i když přitom dosahují prokazatelně dobré výsledky, tak bývají některými skeptiky označovány za snílky, šarlatány a někdy i za podvodníky.

Smirnov při svých pokusech s vodou, která prošla magnetickým polem (magneticky upravovanou vodou) evidentně prokázal, že ještě za 24 hodin po této úpravě vydává charakteristické zvuky. Podaří-li se ve vodě vytvořit uměle takové zvuky, aby měly stejný kmitočet jako je kmitočet určité nemoci, tak se stane vodou léčivou, schopnou tuto nemoc potlačovat při pitné kůře. O tom však v jiné kapitole o úpravě vody pro léčebné účely.

Smirnov při svých měřeních zjistil, že nejsilnější akustické signály vydává vzorek vody vytažený speciálním zařízením z velkých oceánských hloubek, kde byla po dlouhou dobu vystavena obrovským tlakům. My u nás máme po ruce rovněž vodu s takovýmito kvalitami z některých hlubinných vrtů nebo vývěřů, nejlépe z karlovarského Vřídla. Žel, i totální nedostatek těch, kteří by o takovýto prospěšný výzkum projevíli zájem. Jsou-li náhodou z titulu jejich funkce požádáni, tak buď se připojí ke skeptikům z řad ochránců čistoty vědy, anebo opatrně vpovzdálí vyčkávají, až problém bude někým jiným jasně vyřešen a pak se připojí s tím, že toto vše již dávno znali.

Smirnov se domnívá, že molekuly mají schopnost vytvářet složitá prostorová uspořádání. K těm dochází i při magnetické úpravě vody. Smirnov dále uvádí, že není to tak dávno, co se dělala velká reklama „živé vodě“ získávané elektrolýzou vody přes membránu. Takto násilně a nepřírozeně získaná voda snadno proniká do živočišných buněk, zvyšuje v nich turgor až nakonec může dojít k protržení buněčné blány a tím k jejímu zániku.

Mnozí doplatili na její nadměrné užívání krvácením žaludku a střev. Tyto nevýhody u magneticky upravené vody však zjištěny při jejím používání nebyly. Naopak při správném užívání „živé a mrtvé“ vody údajně bylo dosahováno pozoruhodných účinků.

13.3 Vliv vědomí na fyzikální vlastnosti vody

Již sám nadpis mnohého z nás irituje a ptáme se: Cožpak něco takového je vůbec možné a objektivně prokazatelné? Pokud ano, tak k čemu je to dobré? Je to zas nějaká hračička v rukou lidí, co nemají nic lepšího na práci a vymýšlí z dlouhé chvíle různé hlouposti? A tak by si bylo možné klást ještě celou řadu podobných otázek, ale pohledme nejdříve na skutečnou realitu a pak získáme svůj názor i přiměřenou odpověď.

V předchozí kapitole bylo psáno o tvořivé síle zvuku. Zvuk při svém šíření mechanicky rozkmitává ve vzduchu a ve hmotě molekuly, což lze různými fyzikálními způsoby objektivně prokázat a zachytit například fotograficky.

Zvuk lze však i nakumulovat do vody a změny, které způsobil v její struktuře reprodukovat v podobě zmrazených kapiček pozorovaných v temném poli mikroskopu. Tuto metodu vypracoval japonský tvůrčí vědec a vizionář Massaru Emota a publikoval ji v knize „*Poselství vody*“. Na řadě zajímavých a kvalitních fotografických snímků demonstruje schopnost molekul vody vytvářet rozmanité a pestré struktury, které nám mohou poskytovat neuvěřitelné informace o vlastnostech takovéto vody, vytvářející po zmrznutí kapičky různé nádherné krystalické útvary a geometrické obrazce často podobné sněhovým vločkám. Naopak ve vodě znečištěné, kontaminované různými průmyslovými odpady, vznikají zcela deformované, nepravidelné útvary anebo dokonce jen amorfní hmota.

Čistá, pramenitá voda získaná z roztátého arktického ledovce vytváří nádherné dokonale symetrické hvězdice, většinou šesticípé. Obdobné nádherné hvězdicovité útvary vznikly ve vodě, na kterou bylo působeno po několik hodin hudbou ze dvou proti sobě umístěných reproduktorů. V závislosti na druhu hudby a na hudebních nástrojích vznikaly různé doslova kouzelné hvězdicovité útvary. Všechny tyto nádherné snímky

jsou duševním majetkem pana Emoto a vydavatele jeho knihy a bez jejich souhlasu je nemůžeme použít. Proto se je pokusíme aspoň názorně popsat.

Sledujeme-li však pozorně text Emotovy knihy, tak se tam náhle objeví zmínka a obrázky o vlivu myšlenek na fyzikální strukturu vody. Hrozivě působí hnědožlutý kal vzniklý v kapičce vody, na kterou bylo působeno zlou myšlenkou: „*Udělám vás nemocnými. Zabiji vás.*“ Obdobný odporný tmavohnědý kal vznikl ve vodě, která byla po určité dobu uložena na fotografii Adolfa Hitlera. Naopak voda aktivovaná fotografií Matky Terezy po zmrazení vytvářela v kapičkách pravidelné šesticípé světle bílé zářící útvary. Povšimněme si, prosím, zářivé bílé barvy, která svědčí o bohatosti přenášené informace v celém světelném barevném spektru. Za své dílo lásky a ochotné pomoci těm nejobožešším byla Matka Tereza navržena na blahoslavení s výhledem na možné svatořečení v budoucnu. Její vyzářování energie přenáší i na fotografický snímek informace o její zbožnosti, čistotě i dobrotě a takto se dá prakticky do nekonečna rozmnožovat. V době, kdy ještě fotografie k tomuto účelu nebyly k dispozici, se snažil každý větší kostel získat alespoň nějaký malý kousek, ostatek z některého svatého, který by svým příznivým zářením vytvářel zvláštní atmosféru v kostele. Jenomže i světci mají jen 12 žeber, 32 zubů, dvě klíční kosti atd., takže jejich ostatky byly brzo rozprodány a bylo zapotřebí nalézt ve středověku vhodné a stejně účinné řešení, které však nesmělo být podvodem v podobě 17. žebra nebo 4. klíční kosti. Brzo bylo nalezeno vhodné a vyhovující řešení na bázi provádění otisků od pozůstatků svatých. Tyto otisky se snadno získají přiložením vhodného materiálu a dodáním energie pro přenos těchto informací, které se doslova přelíjí. Protože se přitom jedná o předání informací a ne energie, tak se původní ostatky tímto nijak neoslabují a neznehodnocují.

To je sice velmi zajímavé, ale jak objektivně prokázat, že k takovému přenosu informací v duchovní oblasti vůbec dochází a že tvary krystalů vzniklé v kapičkách zmrazené vody nejsou věcí náhody, tak jako tvary sněhových vloček, kde bychom těžko při jejich rozmanitosti hledali dvě naprosto stejné.

Pro důkaz však nemusíme jezdit do Vatikánu, ale stačí, když si o něm přečteme v knize Marie Svobodové Turzovka (15). Zde jen skutečně zmiňujeme, hlavně proto, abychom mohli všem těm, kteří si vše

chtějí sami doma pokusem ověřit, poskytli i náš jednoduše proveditelný návod.

Celý neuvěřitelný příběh začal na slovensko-českém pomezí na známém poutním místě Turzovka, kde si manželé Zajícovi nabrali vodu do lahví poblíž místa, kde se hajnému Matúšovi Lašutovi zjevila Panna Maria. Tyto lahve měli v taškách u sebe po celou dobu, kdy se před oltáříkem s ostatními poutníky dlouho modlili a dívali se přitom na na něm visící obrázek Panny Marie Lurdské. Po návratu domů umístili všechny donesené lahve s vodou z Turzovky do chladné komory s otevřeným oknem. V době zimních mrazů v ní poklesla teplota pod bod mrazu a v lahvích se z vody počala vytvářet ledová tříšť, formující se do různých tvarů připomínajících obrazy věcí se kterými se manželé Zajícovi na poutní cestě setkali. Jedním z nich byla Turzovská hora, dále ciferník hodin, které tehdy sledovali, aby stihli zpáteční vlakový spoj. V jedné lahvi se vytvořila dokonce soška Marie, ke které se tam modlili. Vše bylo zdobeno drobnými stříbřitě se lesknoucími kuličkami, připomínajícími vánoční skleněné ozdoby. Vše vzbudilo velký rozruch a v březnu 1964 byly zhotoveny fotografické snímky těchto ledových útvarů v lahvích a předány biskupské komisi zabývající se zkoumáním zjevení. Tyto snímky pak po osvobození od totalitního režimu zveřejnila spisovatelka Svobodová ve výše uvedené knize.

Celou tuto historii uvádíme jako snadno ověřitelný důkaz o širokých akumulacích schopnostech vody, která díky svým mimořádným fyzikálním vlastnostem je nejen dokonalým a přitom velmi jednoduchým akumulátorem různých fyzikálních polí a záření, ale i bioenergie a bioinformace.

Dnes již víme, že přitom hrají důležitou roli paramagnetické molekuly kyslíku, jak to ve svých výzkumech prokázal brněnský experimentátor Dr. Jaromír Vaňura. Rovněž poskytl i praktické návody na tyto pokusy(30).

O tom, že lidská myšlenka má sílu vytvářet i z pevné plastické hmoty různé struktury a tvary, podal více než před 100 lety hmatatelné objektivní důkazy známý italský psychiatr Cesare Lombrozo, který je znám svými pokusy s hypnabilními osobami. Na známé fotografii (viz obr. 13.3a) je zachycen výsledek jeho pokusu s Eusapií Paladinovou, která po uvedení do transu do vlhké modelářské hlíny na distanc bez jakéhokoliv fyzického doteku modelovala nejrůznější věci jako podoby obličejů osob, částí lidského těla, dlaně rukou apod., zhmotňující je jí vize. Nebudeme se však sna-

Obr. 13.3a

Fotografie sádrového odlitku plastiky do hlíny, kterou na dálku bez doteku vymodelovala Eusapie Paladiová v roce 1906 uvedená do hypnotického transu Dr. Lombrosem.

žit napodobovat jedinečnou Eusapii, ale snadno si většina z nás, pokud o to bude mít opravdový zájem, může zopakovat to, co se podařilo manželům Zajícovým. Dokonce k tomu nebudou muset jezdit na Turzovku a dívat se na svatý obrázek, ale postačí se delší dobu soustředěně dívat na nějaký jednoduchý předmět, třeba dřevěný křížek, kalich apod. Ti, kterým se i tyto předměty zdají příliš religiózní, si mohou třeba oprášit bustu Klementa Gottwalda anebo Vladimíra Iljiče a jejich obrazy si pak nechat „vymrznout“ v lahvi vody, kterou přitom měli umístěnou v těsné blízkosti. **Podle jiných zkušeností k nejrychlejšímu a nejsoustředěnějšímu přenosu informací o právě viděném do vody by bylo v místech takzv. třetího oka, ke kterému se přidá menší skleněná lahvička z průhledného hladkého skla naplněného čistou vodou.** Při této příležitosti by však bylo vhodné vyzkoušet i další aktivované vody, např. π -vodu. Takto nabitou

láhev umístíme do domácího zhotoveného termoboxu, např. z pěnového polystyrénu, do kterého umístíme v mrazničce silně podchlazený větší předmět a s napětím vyčkáme na důkaz, zda naše mysl má formující schopnosti. Přímou mrazit lze i v mrazničce, které však musíme předtím vypnout elektrický proud, který by narušil tvorbu obrazu.

Čtenáře nabádáme, aby popis tohoto důkazu o přenosu myšlenkových informací o jejich strukturované schopnosti nechápal jako nějakou senzační novinářskou kachnu, ale jako důležité upozornění na mnohem závažnější věci, které se denně odehrávají kolem nás, my si je ani neuvědomujeme a pokud je tušíme, tak se raději od nich odkloníme a děláme, že o nich nevíme a jsme přesvědčeni, že se nás proto ani nemohou nějak dotknout. Žel, tyto věci související se stavem vědomí lidské společnosti se dotýkají v hluboké podstatě nás všech, ať si to uvědomujeme a připouštíme, nebo ne. Proto si znovu zdůrazněme, že díky stále novým poznatkům o podstatě materiálního světa a o hmotě je dnes již většinou známé, že každá hmota na tomto světě sestává z energie a z informace, která jí uděluje tvar a podobu. Křesťané si docela jednoduše srozumitelně vysvětlují tuto prostou skutečnost prologem Janova Evangelia: „*Na počátku bylo Slovo...*“ V řečtině je řečeno „Logos“, které srozumitelněji nám dnes poskytuje výklad zásad, za kterých byl stvořen, chcete-li, tak vznikl, svět a vše, co je na něm. Tedy byl to zákon Stvořitele, tedy ne žádný chaos a zmatek, jak se nás snažili přesvědčovat naši školitelé a ideologové materialistického světonázoru. Všichni dnes kolem sebe dobře můžeme sledovat, že zmatek a nepořádek vytváří jen další chaos a nikdy nic pořádného. V takto rozvráceném světě však nemůže existovat prostor pro šťastný, klidný a spokojený život. Cítíme se v něm nespokojeni, stresovaní ve stálém očekávání, co hrozného opět nastane.

Přitom ani náznakem si nechceme připustit, že náš svět má skutečně dvě dimenze, jednu materiální a druhou duchovní. Obě svým počínáním však ovlivňujeme i my. Tak jak nešetrně zacházíme s dílem Stvořitele – s přírodou, tak i nešetrně přistupujeme k té vyšší dimenzi, k dimenzi duchovní, která též velmi radikálně ovlivňuje kvalitu světa, ve kterém právě žijeme.

Tuto skutečnost si počali uvědomovat zodpovědní lidé po celém světě a řada z nich hledá cestu k nápravě. Jedním z nich je i Masaru Emota, který nám objektivně i hmatatelně dokazuje, jak naše vědomí se stává mocným nástrojem, který trvale může měnit a pozitivně uzdravovat i přetvářet

materiální svět, ve kterém žijeme. Je proto v našich rukou, zda a kdy se k tomu rozhodneme a jakou cestu a způsob k tomu použijeme.

Pohlédneme-li o více než 100 let zpět do historie tohoto fenoménu, tak v laboratoři praktikujícího fyzika a lékaře Helmholtze (1821–1894) bychom měli možnost se seznámit s tím, že teoreticky i prakticky dokázal, jak se v éterové tekutině tvoří stabilní struktury a jak se mohou udržet. Přestože dnes při použití supertekutého helia jako téměř ideálního fluida lze experimentálně vytvořit dlouho trvající vírové struktury, tak pomocí školské fyziky nelze jednoduše tento jev vysvětlit. Za pokojové teploty lze různými způsoby vytvořit podobné trvanlivé struktury, takzvané clustery vodních molekul, mající velkou stabilitu, takovouto informací, jak bude dále popsáno.

14. Věnujme více pozornosti fyzikálním vlastnostem pitné vody

Když pozorně sledujeme statistické údaje o denní spotřebě vody jedním obyvatelem, tak s překvapením zjistíme, že jen nepatrná část, necelé 1 % z tohoto množství je používáno přímo k pití a přípravě stravy, a zbývajících 99 % vody je používáno k jiným účelům. Přesto musí mít všechna tato voda podle hygienických předpisů charakter vody pitné, neboť je ke spotřebiteli dodávána společně s pitnou vodou jedním společným potrubím. Při neustále se zvyšující spotřebě vody obvykle to již nepostačují pokrýt její tradiční podzemní zdroje a vodárenské organizace jsou nuceny chemicky upravovat povrchovou vodu z toků a nádrží. Je to však zbytečné plýtvání energií a chemikáliemi, potřebnými k úpravě povrchové vody jen proto, že není u nás prováděn odděleně rozvod jakostní pitné vody od vody užitkové. Často je směřována kvalitní pramenitá voda s upravenou povrchovou vodou. Další otázkou, na kterou se pokusím odpovědět, je, zda takto upravená a degradovaná voda je vhodná jako pitná pro živý organismus.

Nevhodnou chemickou úpravou a nevhodně volenou dezinfekcí vody dochází k nežádoucím změnám nejen chemických, ale i fyzikálních vlastností vody. Možná, že v duchu teď namítnete, nač tolik problémů s upravenou vodou, když vyhovuje všem současným přísným hygienickým normám pro pitnou vodu. Voda je však nejrozšířenější chemickou sloučeninou na Zemi. Vodní plochy zaujímají 4/5 jejího povrchu. Přesto zásoby vody vhodné pro pití se neustále zmenšují. Význam vody pro vše živé výstižně popsal laureát Nobelovy ceny A. S. Györgyj: „**Voda je prvopočátek živé přírody, kolébka života, matka všeho živého, jeho prostředí.**“

Na fyzikální a chemické vlastnosti určené k pití je nutno pohlížet jinak než na vlastnosti vody určené k praní prádla, koupeli ve vaně nebo ke spláchnutí obsahu klozetové mísy. Pitná voda dopravená do živého organismu zaživacím ústrojím plní v něm nejen řadu známých důležitých fyzi-

ologických funkcí v tělních tekutinách, při výměně látkové, ale podílí se přímo svým dipólovým momentem na stavbě elektrostruktury buněčné. Tím i ovlivňuje její stabilitu a vitalitu a celkový zdravotní stav jedince.

Tato skutečnost je však již u nás v odborné praxi vodohospodářů a hygieniků nedostatečně známa nebo nerespektována, ačkoliv se jedná o vynikající objev našeho vědce, elektrofyziologa akademika Viléma Lauberga, bývalého profesora lékařské fakulty KU v Praze. Nerespektování těchto zásad pro správné nakládání s vodou pro pitné účely může však způsobit závažné zdravotní obtíže. Naopak šetrné zacházení s fyzikálními vlastnostmi vody z obyčejné pramenité vody učinilo z ní vodu léčivou. Před léty mi o tom poskytl zajímavé údaje nestor olomoucké lékařské fakulty prof. Kabelík, který dělal i v tomto oboru zajímavé pokusy. Zdůraznil, že prudký rozvoj moderní biochemie odsunul v medicíně do ústraní biofyziku a že většina rozborů a pozorování kvality pitné vody je prováděna jen v kádinkách a pod mikroskopem bakteriologa, bez ohledu na její vlastnosti při dalším působení v živém organismu.

14.1 Zázračně léčivá ultravoda na starém španělském královském dvoře

Pan profesor Kabelík vyňal z regálu staré číslo Praktického lékaře z roku 1935, kde na str. 469 je jeho článek o praktickém používání této ultravody i s velmi podnětnými úvahami o její fyzikální povaze a názory, jak ji vyrobit uměle. V podstatě se jednalo o obyčejnou pramenitou vodu ze studny, která byla po řadu měsíců bez pohnutí uložena v hlubokých skalních sklepeních s nekolísající teplotou. Nemocní byli dopraveni přímo do sklepení, kde se přímo sami napili této ultravody, aniž by se někdo druhý nádoby dotkl a zaklepal s ní. Podle sdělení pana profesora lze takovouto vodu též uměle vyrobit ultrafiltrací, oddělením krystalizačních jader. V takovéto vodě se neprojevuje Tyndalův efekt, má nižší povrchové napětí a nahromadí se v ní polymineralizované molekuly vody. Samozřejmě voda s takovými fyzikálními vlastnostmi se chová v živém organismu odlišně než obyčejná voda s degradovanými vlastnostmi nevhodným nakládáním, čerpáním a úpravou.

Potřeba šetrného nakládání při čerpání a při rozvodu minerálních léčivých vod nejenom za účelem zachování obsahu kyslíčnicku uhličitého a dalších v ní obsažených plynů, ale hlavně pro zachování jejich příznivých fyzikálních vlastností, byla již známa před mnoha lety mnohým lázeňským lékařům. Proto se tato voda pokud možno odebírala a používala přímo u jejího vývěru. Když ji bylo nutné čerpat a rozvádět potrubím, tak se používalo pístových čerpadel a ne odstředivých. Hledaly se i vhodné materiály pro zhotovení rozvodného potrubí. To vše však bylo použitelné většinou jen v malých lázních. Dnes v době velkých moderních lázeňských středisek jsou tyto bytí dobře míněné požadavky technicky nesplnitelné. Je proto nutné hledat prostředky, jak napravit částečné znehodnocení některých vlastností vody pro léčebné a pitné účely současnou čerpací technikou a dalšími faktory. Protože v současné době v zahraničí existuje celá řada způsobů, jak zlepšit fyzikální vlastnosti vody, tak o některých použitelných i u nás se postupně podrobněji zmíníme.

Nejprve však je nutné upozornit na jednu závažnou skutečnost, opakující se při lidském počínání a většinou chápanou jako naprostou samozřejmost, že to tak musí být a jinak že to nelze dělat. Tak například nevhodnou konzervací potravin tepelným zpracováním se zničí většina přírodních vitamínů a dalších látek, které se pak snažíme dodat v umělé podobě, často pro organismus obtížně přístupné. K chemické konzervaci jsou používány často chemikálie mající karcinogenní účinky. Teprve po vzniku nádorového bujení se přistupuje k léčbě. Naši předkové dovedli konzervovat sušením a mléčným kvašením a nemuseli se pak následně těmito problémy zabývat.

Jaké jsou zdravotní důsledky nevhodné přípravy pitné vody v současné době?

Jak jsem již vpředu uvedl, tak v důsledku velké spotřeby vody pro potřebu obyvatelstva je dnes získávána velká část pitné vody úpravou vody povrchové. Pro odstranění nečistot a k dezinfekci vody se používá celá řada chemikálií a koagulantů, které nejen interagují se sloučeninami a vytváří další sloučeniny a hmoty, často běžnými způsoby z vody obtížně odstranitelné, ale způsobují i citelný zásah do fyzikálních vlastností vody, určené jako stavební prvek pro buňky živého organismu.

Přiznám se, že je velmi obtížné v krátkém pojednání alespoň nastínit srozumitelnou formou tuto důležitou problematiku v celé šíři. Pokusím se o to

v další kapitole popisem praktického případu, se kterým jsem se téměř před 35 lety setkal.

14.2 Přechlorování pitné vody podporuje tvorbu biologických konglomerátů

V té době jsem prováděl s ing. F. Boleslavem ze Zlína pokusy při instalaci jeho vynálezu na magnetickou úpravu vody na chladicím systému v závodě Zora v Olomouci, kde zařízení fungovalo na olomouckou vodu bezvadně. Vycházely i opakovaně prováděné krystalografické mikroskopické snímky, dokladující správnou funkci přístroje, tj. zabránění tvorby tvrdých inkrustačních povlaků v potrubí, omezením rovnoměrného růstu krystalů solí obsažených ve vodě rovnoměrně ve všech osách souměrnosti. K dosažení podobných úspěšných výsledků si však musel ing. Boleslav do Zlína vozit vodu z Olomouce, neboť s jejich vodovodní vodou se z neznámých příčin nedaly docílit. Jednou však mi rozhořčeně volal, že je neúspěšný při zkouškách s vodou právě dovezenou z Olomouce. Dotazem ve vodárně jsem zjistil, že v důsledku proniknutí fekálně znečištěné vody z kanalizace při průtrži mračen do jedné studny došlo k vážnému znečištění, a tak pro jistotu silně přechlorovali všechnu dosud nechlorovanou kvalitní pramenitou vodu v celém systému. Tato voda se pak chovala podobně jako chlorovaná voda z Fryštácké přehrady, ze které byl zásobovaný Zlín, to jest neměla schopnost ani po magnetické úpravě zabránit tvorbě růstu velkých krystalů tvořících na potrubí inkrustační povlaky a v tělech živých organismů omezovat tvorbu různých biologických konglomerátů, jako ledvinových a močových kamenů.

14.3 Jak se bránit proti tvorbě biologických konglomerátů

V současné době se stala dezinfekce pitné vody naléhavou a neoddiskutovatelnou nutností, neboť naše životní prostředí a tím i zdroj pitné vody jsou stále více zamořovány a znečišťovány nezodpovědnou lidskou činností. Při dezinfekci vody chlórem a jeho sloučeninami se však mikroorganismy ve vodě ničí kyslíkem ve stavu zrodu, který odnímáním nábojů z daného roztoku pro intenzivní oxidaci způsobuje oslabení jeho stability jako koloidní soustavy z hlediska fyzikální chemie. Z takto destabilizované vody podané živému organismu pak snadno vypadávají různé soli, podílející se na tvorbě biologických konglomerátů. Fyzikálně degradovaná voda není vhodná ani jako tělní nebo buněčná tekutina, oslabuje živý organismus. Podle biochemických kritérií je i přiměřeně přechlorovaná voda, dodávaná z veřejného vodovodu, pro zařizovací trakt naprosto neškodná a lze ji bez obav požívat. Je však nutné upozornit ty, kteří proto s oblibou a pro jistotu pro spolehlivé zabránění šíření infekčních onemocnění pitnou vodou, nařizují zbytečně velké dávky chlóru k její dezinfekci, že vyhánějí Dábla Belzebubem a že by bylo vhodné uvažovat o jiných šetmějších způsobech dezinfekce vody než kyslíkem ve stavu zrodu. Spotřebitel má však možnost si sám dechlorovat vodu pro pití v běžných u nás prodávaných filtrech (žel, ty naše levné z trhu vymizely), a tak odstranit uvedenou chuťovou degradaci vody. Ti, co na drahý filtr nemají, nemusejí zoufat. Postačí, když po dva tři dny nechají vyprchávat chlor z vody v chladničce a získají tak vhodnou vodu bez chlóru. Žel, pro nápravu fyzikálních vlastností pitné vody takováto úprava nestačí a je ji nutné zajistit jinak, jak bude uvedeno v dalších kapitolách

14.4 Jak jsem se zbavoval ledvinových kamenů a písku

V období, kdy jsem počal aplikovat v průmyslu přístroje pro magnetickou úpravu vody, se u mě dostavily bolestivé ledvinové koliky. V odborné literatuře a u belgické firmy Epurex jsem se dozvěděl, že mag-

neticky upravovaná vody je často schopna nejen narušit a odstranit silné inkruštní povlaky v potrubích, kotlech a nádržích, ale při jejím pití i různé biologické konkrementy z ledvin a močových cest. Hůře již ze žlučníku, který je méně vodou protékán než močové cesty. Od ředitele firmy Epurex jsem získal i další zajímavé podklady o biologických účincích magneticky upravené vody. A tak jsem nečekal na souhlas našich hygieniků k používání magneticky upravené vody k pití, který mimo jiné nevydali dodnes, tj. ani po více než 45letém úspěšném používání magneticky upravované silně mineralizované vody pro zásobování celých velkých měst v Itálii, Španělsku, Turecku, SSSR a jinde. Naopak někteří naši vědátři ze starých struktur tvrdí, že při magnetické úpravě vody nedochází k žádným měřitelným změnám a tudíž nemůže mít ani nějaké jiné biofyzikální účinky než obyčejná voda. Činí tak zřejmě v pevné víře, neboť všeznalec Vladimír Iljič o tom v říji zapomněl něco napsat a proto to neexistuje (17).

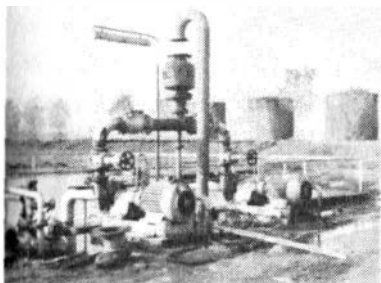
Bez obav o své zdraví jsem navázal na pokusy našich dvou lékařů, J. Vincenta, který se pokoušel narušit ledvinové kameny u pacientů pitnou kúrou s magneticky upravenou vodou *in vivo*, a F. Němce, který se pokoušel oplachováním touto vodou narušit urátové a oxalátové kameny *in vitro*. Při opakování pokusu *in vitro*, kdy byly chlorovanou vodou z městského vodovodu 14° C teplou nepřetržitě po dobu 30 dnů v kádince propírány různé ledvinové a močové kameny, nebyl zjištěn prakticky žádný váhový úbytek oproti kontrole, kde nebyla tato chlorovaná voda magneticky upravována. Pro informaci byla provedena alespoň zkouška, zda magneticky upravená voda nebude způsobovat hemolýzu erytrocytů *in vitro*, neboť jsou známé účinky magnetického pole na změny složení krve. Po tomto ověření a po prohlídce rentgenového snímku mých ledvin s pískem, kameny a zdvojenými močovody jsem přistoupil k pitné kúře. Výsledek se dostavil již za tři dny, kdy vychladlá moč na stěně kádinky netvořila tvrdé, jako smirkový papír ostré povlaky. Na dně kádinky z moče sedimentoval jemný koloidní kal, snadno vodou spláchnutelný. Do tří týdnů jsem byl takto doslova odkalen a zbaven bolestivých potíží. Vycházející písek a rozrušené kaménky neměly obvyklý ostrý povrch, ale jejich hrany byly zaoblené.

Narušování biologických konkrementů probíhá totiž obdobně jako narušování inkruštních povlaků v potrubí, tj. rozdrobováním na menší kousky, šupinky, se zaoblenými hranami. K postupnému rozpouštění od povrchu do vnitřku jako u chemického rozpouštění (disociací) dochází však

C
E
P
I

Obr. 14.4a

Silná vrstva vodního kamene ve vodovodním potrubí v Tehuacanu v Mexiku narůstala měsíčně až o 6 mm a zabráňovala manipulaci se šoupáky a hydranty. Po instalaci přístroje MUCV značky CEPI byl tento problém uspokojivě vyřešen. Vodní kámen se postupně od stěn potrubí a armatur odloupal a byl odkalením z vodovodního řádu v podobě hrubého kalu odstraněn. Manipulace se šoupáky a hydranty byla obnovena.

jen v omezené míře. Magnetic-kou úpravou energeticky posílené (polarizované) dipóly vodních molekul pronikají na různých místech do krystalické mřížky inkrustů a konglomerátů, narušují ji, takže se rozpadá. Proto nepoužíváme termín rozpouštění, ale narušování (viz obr. 14.4a).

A tak jak odkalením musíme zbavit kotel nebo vodovodní potrubí kalu i takto rozrušeného inkrustu, tak musí urolog na podkladě vyšetření stanovit a odhadnout, zda je předpoklad, že po rozpadu konglomerátů na menší bude zajištěn jejich plynulý odchod močovými nebo žlučovými cestami, aniž bude způsobena kolika. Proto je dohled urologa a jeho trvalá péče během této zdánlivě jednoduché a bezbolestné léčby nutný.

Množství podávané upravované vody pro tuto pitnou kúru je obdobné jako při tradiční lázeňské léčbě nebo při čajové kúře. Výhodné je lze připravovat tímto přístrojem těsně před použitím nejen vodu o přiměřené teplotě, ale i hotové nápoje, minerální vody, pivo, víno, vodu pro přípravu pokrmů apod. Pití vlažné magneticky upravené vody v několika malých dávkách je vhodné provádět každých 90–120 minut ve dne. Při zánětlivých onemocněních se provádí současně běžná léčba antibiotiky a dalšími léky. Důležité je, že se

zabraňuje další tvorbě písku, který obvykle mechanickým drážděním komplikuje tuto léčbu.

Několik mých známých si pod lékařským dozorem odstranilo popsanou pitnou kůrou ledvinové kameny, i odlitkové, sami. Přesto však její rozšíření vyžaduje řádné klinické vyšetření a prozkoumání v širších souvislostech. Proto jsem se omezil na popis mých vlastních zkušeností a ne na doporučení.

Jednoduchý, levný přístroj, který jsem si pro tyto a pokusné účely s biologickými účinky magneticky upravené vody doslova na koleně doma zhotovil, sám popisuji v kapitole 14.6.

14.5 Biologické účinky magneticky upravené vody (MUV)

Jsou stále předmětem zájmu i prudkých polemik na různých seminářích. Lidé, kteří již 40 let v praxi přístroje pro magnetickou úpravu vody MUV použili a ověřili si jejich funkci, se obvykle distancují od názorů těch, kteří na jejich funkci jen teoretizují, nebo provedli několik málo, většinou nevhodně uspořádaných pokusů v důsledku nedostatečných znalostí všech souvislostí a příliš úzce specializovaného pohledu.

V posledních desetiletích se do popředí zájmu řady předních vědců a kosmobiolů stále více dostává problematika magnetobiologie. Zkoumá se vliv i velmi slabých magnetických i elektromagnetických polí na různé organismy, který může být v příznivém nebo nepříznivém působení značný. Při přímé aplikaci těchto polí na organismy může dojít – zvláště při jejich interakci s ostatními nechtěnými poli z okolního prostředí – k nepříznivým vedlejším účinkům, zvláště u mladých jedinců, embryí, zárodečných tkání a buněk, zvláště, když se při pokusu nepodaří zajistit dokonalé odstínění od vnějšího prostředí, ze kterého jsou do námi uměle vytvořeného magnetického pole vtahována elektromagnetická pole přirozeného i technického původu. Obdobně je tomu při nevhodném použití takzvaného magnetického náramku a různých permanentních magnetů. Naopak při odborné a cílevědomé aplikaci těchto léčebných pomůcek, při respektování zásady, že je používáme ve stávajícím geomagnetickém poli, se kterým interagují, tak lze získávat dobré výsledky. Stále

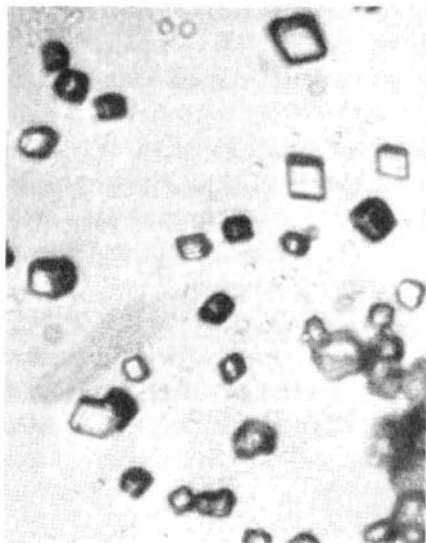
však převládá jen povrchní informovanost o působení magnetického pole na koloidní soustavy, jako je krev, jimi protékající.

Našli se i takoví, například v Rusku prof. Klassen, kteří po podrobném studiu účinků magneticky upravované vody v průmyslu a v biologii spatřovali v magneticky upravované vodě elixír mládí. Snad i oprávněně, neboť je známo, že při stárnutí buněk dochází ztrátou energie k dehydrataci, zahušťování buněčných tekutin a tím i k tvorbě různých krystalických struktur (například u kvasinek). Zvětšíme-li magnetickou úpravou vody dipólový moment jejich molekul, získává schopnost rozpouštět i bez zvýšení teploty větší množství různých látek tvořících makrostruktury a energeticky posiluje stabilitu koloidních soustav. Škoda, že naši slavní pražští badatelé v oboru elektrostruktury buněčné, jako Lauberger a Keller, nenabíli schopné následovníky, kteří by pokračovali u nás v jimi započatých výzkumech. A tak nám nezbývá než pošilávat a dovážet přístroje pro magnetoterapii a léčbu elektromagnetickými poli, z nichž nejmodernější Bicom stojí kolem 35 000 DM [Částečnou náhradu za tento drahý přístroj můžeme nalézt v Korscheltově léčebném přístroji na sluneční éter, viz Regenerace, č.5, 6, 8; roč. 1994 (24, 25)].

Jak jsem se již v kapitole o rozrušování biologických konglomerátů zmínil, tak dovede magneticky upravená voda rozrušit krystalické mřížky některých krystalických látek anorganického i organického původu a tak vlastně nejen zabránit tvorbě makrokystalů, ale rozrušit i stávající makrostruktury, v obyčejné vodě za běžných podmínek již nenarušitelné. Na snímcích z elektronového mikroskopu je možné vidět, že v neupravené vodě jsou markantní podélné tenké krystalky nebo jehlicové shluky aragonitu (o půdorysu 2,10–1 do 5,10–10 a síle několika angströmů). Všechny částice a malé shluky částic jsou dokonale rozptýleny. Na druhém obrázku je magneticky upravená stejná voda po 16 hodinách. Veškeré krystalky aragonitu jsou rozpuštěny a kalové částice se shlukly do velkých skupin. Tak radikální změny bychom mohli dosáhnout i fyzikálním způsobem, pouze ohřátím této koloidní soustavy na teplotu blízkou bodu varu. Na otázku, jak se chová tato voda k živým mikroorganismům, odpovídají dvě další fotografie stejné vody obsahující bičíkovce (Flagellatae), kteří bez následků přežívají několikanásobné projití silným magnetickým polem přístrojem a rotorem čerpadla. Z chladírenské praxe je známé, že řasy tvořící rosolovité nánosy ucpávají potrubí. Po instalaci přístroje pro magne-

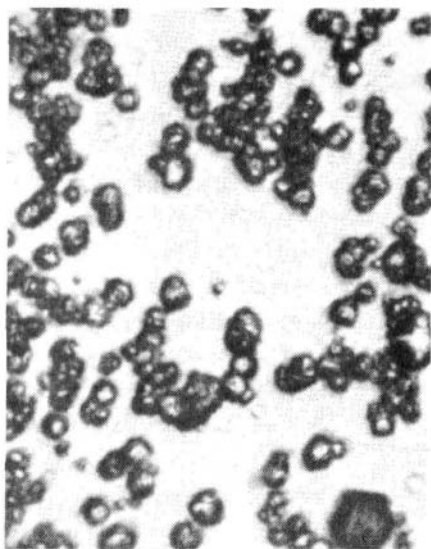
tickou úpravu vody se tato závada odstraní. Význačné uplatnění tohoto poznatku by bylo při pěstování řas ve vodních roztocích, které odumírají a tvoří zapáchající usazeniny na stěnách nádrže.

Při magnetické úpravě roztoků látek tvořících krystaly dochází k dalšímu důležitému jevu. Na známých firemních obrázcích je zabránění tvorby makrokrystalů v roztocích, které prošly přístrojem pro magnetickou úpravu vody. Obvykle se spokojíme se zjištěním, že vznikly pouze malé krystalky s nepravidelným růstem v jednotlivých osách symetrie a se zaoblenými rohy, které lze jako kal vypláchnutím odstranit, neboť nejsou takto deformované, schopné vytvářet makrostruktury a přilnout ke stěnám (viz obr. 14.5c, d). Zároveň zde však došlo k mnohem důležitějšímu jevu, tj. k podstatnému zmnožení počtu krystalků a krystalizačních center. Tohoto jevu je úspěšně využíváno ke zvětšení pevnosti betonových směsí.

Obr. 14.5c

Ve tvrdé vodě po převaření se rychle vytvářejí tvrdé krystalky kalcitu, které se usazují na stěny potrubí a vytváří inkrustační povlak.

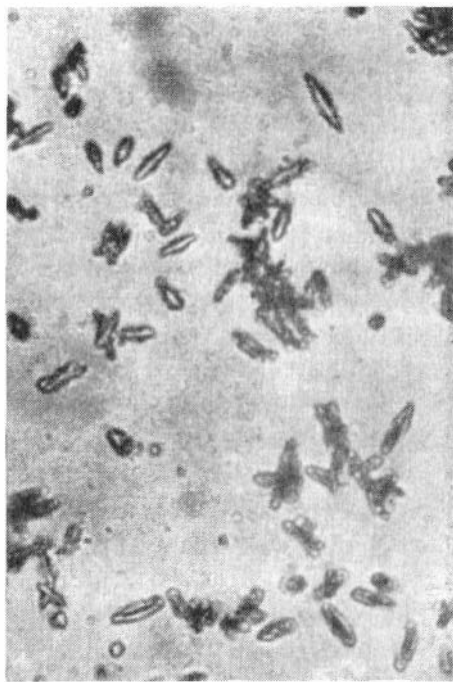

Obr. 14.5d

Ve stejné vodě, ale magneticky upravené, se po převaření vytvoří jen amorfni kal, který není schopný vytvářet pevné inkrusty.

MUV je úpravou dočasnou a její fyzikální účinky se po určité době obvykle vytrácejí. Často při nešetrném nakládání s MUV již po několika málo desítkách hodin.

Při fyzikální úpravě vody lze zvenčí zasáhnout do informací vytvářejících pevné krystalické útvary ze solí ve vodě rozpuštěných (viz obr 14.5e), a to nejen z anorganických látek, ale i z látek organických. Žel, zájem biologů, genetiků a virologů o využití těchto možností v jejich oboru chybí a raději se obracejí na práškovou medicínu, kde farmaceutické lobby nalezne vždy dostatek prostředků na výrobu drahých léků, majících často nepříjemné vedlejší účinky a na které pacienti musejí doplácet nejen penězi, ale někdy i zdravím.

Obr. 14.5e

Neobvyklé neoformace krystalu kalcitu, kdy namísto aranonitu se vytvořily lodičkovité tvary krystalů ve vodě upravované fyzikálními prostředky v Geologické laboratoři Fakulty věd v Grenoblu.

To, co platí pro MUV při použití v technické praxi, to lze ve většině případech přizpůsobit pro použití v biologii. Protože kromě na sobě, nesmím provádět tyto byt jednoduché a zcela bezpečné pokusy na ostatních osobách, tak jsem laboroval s rostlinami. Ředitel belgické firmy Epurex pan Moonen mě informoval, že při zalévání bobu magneticky upravovanou mořskou vodou s vysokým obsahem soli rostly rostliny trojnásobně než při zalívce toutéž vodou, ale neupravenou.

Je známo, že trosečníci plovoucí v moři se slanou vodou zahynou při nedostatku pitné vody žízní, neboť koncentrace soli v mořské vodě je vyšší než v lidském těle. Podobně je tomu i při používání vod s vysokým obsahem solí pro zalívku rostlin (například u moře, kde prolíná slaná voda i do studní). Vysoké koncentrace solí brání řádnému vývinu rostlin, které pomaleji rostou, často nekvetou anebo nevytvoří plody. Na kořeny rostlin působí silný osmotický tlak, v rostlině se zahušťuje buněčný obsah a vznikají krystalické usazeniny solí v buňce.

Zvýšeným obsahem soli v půdě se i degraduje půda a vytvoří se škráloup. Tento problém úspěšně vyřešil Belgičan Vermeier, používající magneticky upravenou vodu s obsahem mořských solí v záливce. Takto zalévané rostliny dosahovaly téměř trojnásobné velikosti oproti rostlinám zalévaným vodou.

Možná, že si po přečtení těchto řádků někdo řekne, proč se zde zmiňujeme o problematice záливky slanou mořskou vodou, když máme k moři tak daleko. K moři rozhodně ano, ale ne již k postupnému zasolování naší zemědělsky a zahradnický obdělávané půdy jako důsledek intenzifikace zemědělské výroby pomocí hnojení umělými hnojivy. Málokdo si při jejich používání vzpomene na to, že obsah skutečných živin v nich tvoří jen necelou třetinu jejich hmotnosti a dvě třetiny tvoří balastní soli, které výrobci musí použít k tomu, aby z roztoku práškové hnojivo vyrobili. O ostatních balastních látkách, často i velmi toxických, v umělých hnojivách raději ani nemluvíme. Určité zlepšení nyní přináší používání tekutých hnojiv.

Málokterý zahrádkář však na to bere ohled a namísto výroby kvalitního kompostu nacpe všechno spadané listí a posečenou trávu do popelnic, snad již i proto, že za odvoz odpadků tolik platí, a veškerou vegetaci hnojí na své zahrádce umělými práškovými hnojivy. Ty je jich výrobci za drahý peníz vloží do pěkných krabiček a opatří obrázky jednotlivých hnojených rostlinek. Pak již jen obřadně a vědecky přesně podle návodu několikrát během vegetace

přihnojuje své rostlinky, aniž by si přitom uvědomil, že si dlouhodobě zasahuje zvláště těžké půdy, ve kterých pak nemohou dobře žít půdní bakterie, které obvykle musí nejprve živiny z umělých hnojiv převést do formy přijatelné rostlinkám. K tomu je zapotřebí i dostatek volné vody, která je však zčásti vázaná v roztoku balastních solí. Takže je nutné zvýšit množství závlivkové vody, která dnes již též není zdarma. Proto dnes v zavlažovacím systému nebo v zahradnické hadici by měl být vložen levný přístroj pro magnetickou úpravu vody a v rozích zahrádek by měly být zakládány komposty.

Žel, obdobně je tomu i s výživou dnešních lidí s oblibou konzumujících přesolené uzeniny, polévky a další potraviny s vysokým obsahem konzervačních látek.

Magnetickou úpravou vody se mění dipólové momenty jak molekul vody, tak i solí rozpuštěných ve vodě. Soli nevytvářejí krystalky, ale srážejí se v amorfních hmotách, které na sebe poutají tak velký počet molekul krystalické vody, jako krystalky souměrné. Takto uvolněná voda je pak k dispozici pro rostlinné buňky. Tuto zajímavou vlastnost magneticky upravené vody jsme chtěli použít při dialýze na umělé ledvině, kde bývala velká úmrtnost ošetřovaných pacientů. Náhlým přerušením pracovního kontaktu s ordinářem na umělé ledvině práce zůstala nedokončena.

Velmi podnětné byly i výsledky pokusů ing. Milana Rumla, který normální způsobem zaléval rajská jablíčka v květináčích obyčejnou vodou a MUV. V některých případech při zálivce s MUV se dvojnásobně zvyšovaly přírůstky na hmotě a délce rostlin oproti kontrolním. Při dlouhodobém několikadenním přerušeni zálivky pomaleji tyto rostliny uvadaly a v době, kdy kontrolní rostliny definitivně uschly a odumřely, byly tyto rostliny sice silně povadlé, ale po zálivce se vzpamatovaly a pokračovaly v růstu. Tak byl biologickým pokusem poskytnut další důležitý důkaz o mimořádném biofyzikálním působení vody na vitalitu a podporu udržení elektrostruktury buněk, což běžnými fyzikálními rozbory MUV v kádince prokázat nelze.

Zkušenosti získané při pokusech s MUV byly využity při patentovaném způsobu usnadnění koagulace rozptýlených koloidních částic dispergovaných v nepravých roztocích (2).

14.6 Jak jsem si zhotovil výkonný levný přístroj pro MUV

V době, kdy jsem s pokusy MUV začínal, byly u nás dostupné pouze za devizy přístroje belgické firmy Epurex. Naše přístroje z ČKD se dostaly na trh mnohem později. I dnes je jejich nejmenší přístroj MÚG 1/2" stále dosti drahý, takže pro domácí potřebu se vyplatí si přístroj zhotovit doma. Přístroje typu Agropolaris jsou vhodné pouze pro zálivku pokojových rostlin, ale nesmí být používány pro pitné účely, neboť jimi protékající voda se dotýká přímo feritových magnetů, ze kterých odplavují zdraví škodlivé částice solí těžkých kovů. Často doporučovaná jednoduchá sestava ze dvou či více feritových magnetů pevných na pryžové hadičce má příliš malou hustotu magnetického pole, aby uspokojila potřebu náročnějších. K domácí výrobě přístroje na MUCV jsem proto použil kovový magnet ze starého dynamického reproduktoru z rozhlasového přijímače, který má velkou hustotu magnetického pole ve štěrbině. Nejprve jsem demontoval papírovou kmitačku s kovovým kuželovým krytem. Vlastní magnet, který byl v továrně zmagnetizován, zásadně nerozebíráme, neboť by jej bylo nutné nechat opětně zmagnetizovat. Potom do zadního čela naproti štěrbině vpředu navrtáme otvor pro 15 mm dlouhou mosaznou nebo hliníkovou trubičku, kterou vhodným lepidlem do otvoru přilepíme. Při vrtání stále čistíme vrták štětečkem od pilin a zakrytím štěrbinu tak zabráníme proniknutí ocelových pilin do nich, neboť pak zkratují magnetické pole a těžko se odstraňují. Na trubičku navlečeme pryžovou hadičku o světlosti 8–10 mm, dlouhou cca 1,5 m, na druhý konec hadičky připevníme nálevku a přístroj je hotov. Na skleněnou, smaltovanou nebo nádobku z nerezové oceli pak položíme destičku s otvorem, na kterou pak uložíme upravený magnet tak, aby po prolití tekutiny z výšky cca 1,5 m nad ním byla získána dostatečná rychlost při jejím průtoku magnetickým polem ve štěrbině. Po zvýšení účinku můžeme prolít vodu přístrojem několikrát, opakovaně. Snažíme se přitom zabránit zbytečnému provzdušňování vody, kdy při oxidaci v ní dochází ke ztrátě nábojů. Ti dovednější si proto zhotoví ještě pod štěrbinou magnetu hadicový nástavec, který přivede upravovanou vodu pod hladinu vody sběrné nádoby. Před použitím vždy přístroj předem řádně propláchneme a po použití vysušíme, aby nedocházelo k brz-

kemu zrezavění magnetu a k ucpaní štěrbinu. Tyto problémy jsou úspěšně vyřešeny v komerčních drahých přístrojích. Kutil, znalý práce s ochrannými nátěry, si však při dnešním širokém výběru nátěrových hmot dokáže jistě v silně zředěném roztoku vytvořit tenkou ochrannou protikorozní vrstvičku i uvnitř přístroje, aniž by při tom ucpal nebo omezil průtok štěrbinou. Velikost použitého magnetu není limitující, neboť i malé reproduktory mají velkou hustotu magnetického pole ve štěrbině. Snažme se však použít starších typů reproduktorů s kovovým magnetem, neboť ani ochranný nátěr feritového magnetu není schopný trvale zabránit jeho kontaktu s upravovanou vodou.

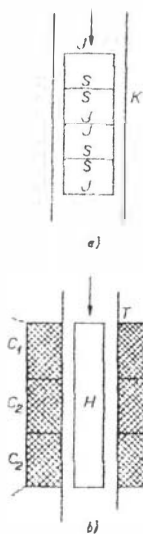
Závěrem ještě malá připomínka – ne však doporučení – těm, kteří se odhodlají pít MUV v době, kdy pocítují únavu před nástupem chřipky, angíny a nemocí z nachlazení a infekcí dýchacích cest. Po třech až čtyřech týdnech tuto pitnou kúru je možné přerušit, pokud již nepocítují vycházení ledvinového nebo močového písku. Přestárlí a dlouhodobě nemocí oslabení lidé mohou pít tuto vodu déle, neboť lépe proniká do buněk. Dnes však je pro tento účel dostupná π -voda, která je ještě mnohem účinnější a na rozdíl od MUV má i všechny náležitosti a testy pro použití i po vstupu do Evropy.

14.7 Rozdíl mezi MUV a polarizovanou vodou

Zatímco několik desítek tisíc přístrojů pro magnetickou úpravu vody úspěšně po celém světě na souši i na moři zabraňovalo zanášení potrubních rozvodů vody s obsahem minerálních solí a bylo používáno v průmyslové výrobě, tak přes veškerou snahu řady renomovaných ústavů v technicky vyspělých zemích, nebylo možné objasnit v plné šíři funkční princip MUV a nalézt průkazný způsob laboratorního ověření efektu této úpravy. Takže na seminářích o fyzikálních úpravách vody docházelo k prudké výměně názorů mezi těmi, kdo MUV v technické praxi a v biologii užívali a znali její přednosti, a těmi, kteří si nedovedli tento jev napsat do svých rovnic a pouček. Koncem 70tých let minulého století se do tohoto klání zapojuje náš fyzikální chemik Ing. Věnceslav Patrovský,

CSc., který přišel se zajímavými názory a vypracoval analytickou metodu zjišťování přítomnosti peroxidu vodíku v magneticky upravované vodě speciálním způsobem. Tuto vodu nazval vodou polarizovanou, která podle jeho názoru a podle provedených sérií pokusů s rostlinami měla mít překvapivé biologické účinky.

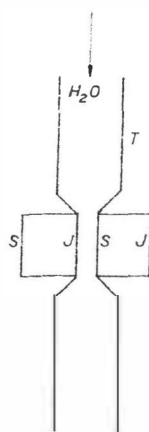
V roce 1973 provedl Patrovský několik sérií pokusů (13) s rostlinami zavlažovanými polarizovanou vodou. Klíčivost semen se zvýšila až o 50% a růst a výnos rostlin ve hmotě se zvýšil více než o 200%. V tu dobu v SSSR prováděl podobné pokusy prof. V. T. Klassen, ale používal k tomu normální zařízení pro MUCV (viz obr. 14.7.a, b) a nepolarizoval vodu takovým způsobem, jako přístroj na úpravu polarizované vody (viz obr. 14.7a a 14.7b, takže dosažené výsledky ve zvýšení výnosu byly pouze 14 %, výjimečně 50 %.

Obr. 14.7a

Přístroj pro magnetickou úpravu vody.

- a) *K* – železná trubice, *J-S* – uspořádání polarity válcových magnetů,
 b) *C'*–*C*² – cívky s možností sériového nebo paralelního spojení, *T* – trubice ze skla nebo plastické hmoty, *H* – železné jádro

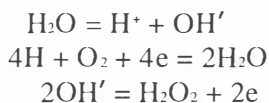
Obr. 14.7b

Přístroj pro přípravu polarizované vody podle Patrovského – *Sdělovací technika*, 6, 1978

T – trubice z plastické hmoty, *J-S* uspořádání magnetických pólů

Přestože množství peroxidu vzniklého polarizováním vody byla nepatrná, pouze kolem 10–4 %, tedy množství velmi obtížně zjistitelná, snažil se Patrovský vypracovat analytickou metodu pro přesné stanovení obsahu peroxidu ve vodě. Žel, ostatní jeho oponenti při opakování jeho pokusů podobné výsledky údajně nezískali. Je otázkou, zda se o to skutečně snažili. Protože v tu dobu jsem se ve svém oboru zabýval s několika přáteli MUV, tak jsem s Patrovským navázal velmi blízký pracovní a studijní kontakt. Byl to velmi pracovitý a houževnatý člověk, který ve své domácí laboratoři dokázal konkurovat dobře vybaveným vědeckým pracovištím. Velmi mnoho času věnoval studiu dostupných materiálů a své domněnky a názory se snažil nejen řádně teoreticky zdůvodnit, ale i podepřít řadou důležitých pokusů a měření. Společně s Ing. Františkem Boleslavem jej lze zařadit mezi přední průkopníky magnetické úpravy vody u nás.

Patrovský velmi striktně rozlišoval rozdíly mezi MUV a vodou polarizovanou. V MUV se snažil prokázat určité malé změny fyzikálních vlastností, přičemž chemické vlastnosti se nemění. Naopak u polarizované vody zjišťoval vznik peroxidu vodíku a získání obdobných vlastností jako mají vody aktivované například elektrickým výbojem, slunečním a UF zářením, zvukem a ultrazvukem. Přípravu polarizované vody přirovnává k dějům odehrávajícím se ve známém magnetohydrodynamickém generátoru, ve kterém je obdobné uspořádání magnetů i pohyb média jako v přístroji pro přípravu polarizované vody. I když v tomto případě je voda jen ve velmi malé míře ionizovaná, tak se v ní vytvoří vodíkové a hydroxi-lové ionty. Patrovský vyslovil ještě další důležitý předpoklad pro vznik peroxidu při polarizování vody v magnetickém poli a tj. obsah kyslíku v aktivované vodě. Pak proces aktivace probíhá podle těchto rovnic:

Přestože v bývalém SSSR několik renomovaných výzkumných pracovišť se po několik let snažilo odhalit to, co se po fyzikální stránce při magnetické úpravě vody s ní děje a jak objektivně měřit výsledný efekt fyzikálními měřicími metodami, tak nikdy, snad i dodnes, nebylo dosaženo spolehlivé řešení. **Snad právě tyto úspěchy v praxi v oblasti zabránění**

vzniku makrostruktur ve vodě a zabránění tvorby tuhých inkrustačních povlaků zanášejících kovové potrubí, stěny teplovodních kotlů a výměníků tepla, společně s úspěchy se zvyšováním výnosů zemědělských plodin zavlažovaných MUV a hospodářských zvířat napájených MUV vedly Patrovského k tomu, aby pro oblasti biologických účinků hledal vhodný agens. Tím se podle jeho výzkumu a pokusů stal peroxid vodíku ve stopovém množství. Ačkoliv věnoval této práci několik roků a snažil se na několika seminářích i v tisku zaujmout o ni pozornost odborníků, tak se setkával nejen s odporem, ale hlavně s naprostým nezájmem a netečností. Dnes několik let po jeho smrti jeho dílo nenalezlo pokračovatele a postupně upadá v zapomenutí.

Jak je v dalších kapitolách uvedeno, tak magnetická úprava vody probíhá i bez použití umělých magnetů v přírodním zemském magnetickém poli, která společně s tíhovým polem ji dává důležité vlastnosti, zvláště dobře použitelné v biologii a léčitelství. Při sestavování nejvýhodnější polarity magnetů pro lidový přístroj pro MUV značky Agropolaris, určený pěstitelům pokojových a okrasných květin k úpravě zálivkové vody, jsme se setkali s velmi zajímavým, ale snadno pochopitelným jevem. Při otevření přístroje od vertikální osy o 180° se měnila převažující tendence (polarita upravované vody, např. z jinové na jangovou), měřeno radiesteticky. Pro naše geografické poměry na severní polokouli i pro zatížené prostředí různými škodlivinami s převažující jinovou tendencí, se nám tehdy jevilo vhodnější uspořádat sestavu permanentních feritových magnetů v Agropolarisu tak, aby z něj spodem vytékala voda s převahou jangové tendence. Nyní po více než 20 letech po získání řady dalších nových poznatků se však přikláníme ke způsobům úpravy vod podle Viktora Schaubergera, kdy výsledným efektem je aktivovaná voda obsahující obě tendence ve vyváženém stavu. Z ní si pak organismus sám odebere energii s potřebnou tendencí a odvede do ní přebytečnou energii s nevhodnou tendencí. Oč snadněji se to řekne, o to těžji (lépe řečeno nákladněji) se to provádí, neboť Schaubbergerovy patentně chráněné postupy a přístroje jsou pro našince cenově těžko dostupné. Proto jsem si ho na podkladě dřívějších zkušeností zhotovil z našeho poměrně levného, ale technicky dokonalého přístroje na MUCV, upraveného pro instalaci do praček a myček s vývody na hadičku. Po jeho instalaci se dá podstatně snížit (ne však zcela nahradit) spotřeba drahých polyfosfátů na úpravu vody sloužící k zamezení tvorby tvrdých inkrustů na topném tělese. Přitom si ani

neuvědomujeme, že při pití MUV můžeme obdobně zabraňovat tvorbě tuhých inkrustačních povlaků ve svém vlastním těle, a to nejen z látek anorganických ve vodě rozpuštěných, ale i z látek organických, z nichž některé jsou v tělních tekutinách pouze disperzně rozptýlené. Na obr. 14.7c máte znázorněno, jak si kouskem hadičky propojíte přístroj pro magnetickou úpravu a připojíte k nálevu. Zásady použití této sestavy k úpravě tekutin obsahujících vodu jsou již popsány v předcházející kapitole. Zde je jen doplněno o důležitý moment. Nejprve prolejeme opatrně vodu bez zbytečného prokysličování 3x až 10x jedním směrem přes přístroj pro MUV. Pak přístroj obrátíme o 180° a tuto vodu ve stejném počtu prolejeme přístrojem znovu. Získáme tak vodu s obdobnými vlastnostmi, jako se získává v Schaubbergerově přístroji. Navíc si ještě takto zcela libovolně můžeme připravovat podle potřeby vodu s přebytkem jedné nebo druhé tendence v závislosti na počtu opakovaných prolití vody jedním směrem. Účelné a cílevědomé použití takovéto vody však vyžaduje určité radiestetické zkušenosti. Bude tomu tak dlouho, dokud se nepodaří vyvinout vhodnou a cenově dostupnou přístrojovou měřicí techniku pro tyto účely. Nejmodernější technika MORA je sice pro tento účel vhodná, ale cenově nedostupná. Obrázek 14.7c je umístěn v obrazové příloze.

Pro úplnost uvádíme, že MUV je určitý druh úpravy vody, který jí dodává specifické vlastnosti vhodné pro určité formy aplikace. Proto ji nelze chápat jako univerzální „všelák“ na všechny zdravotní potíže a zaměřovat její vlastnosti s vlastnostmi vod aktivovaných jinými fyzikálními prostředky. Je třeba respektovat její časově omezenou trvanlivost a to, že pro přenos informací existují vhodněji aktivované vody. Naopak v zabránění tvorby a v rozrušování biologických konglomerátů nemá MUV konkurenta.

14.8 Magnetická úprava vody v tělních tekutinách

Po přečtení tohoto nadpisu napadne mnohého otázka: „*Co je to zase za nesmysl? Cožpak je to vůbec nějak technicky proveditelné a pokud ano, k čemu to může být dobré?*“ A tak hned zpočátku, ještě než bez přečtení obrátíte list, si vás dovoluji upozornit, že tato po více než tři tisíciletí pou-

žívaná metoda je velmi dobrá a prospěšná lidem i dnes. Navíc nepotřebuje ani používání umělých magnetů. Vznikla na Dálném východě v době, kdy o ní ještě neměli ani ponětí a neznali ani magnetický kompas a mořeplavci se orientovali podle hvězd a Pa-Kua.

S přednostmi této magnetické metody, přesněji řečeno magnetohydrodynamické úpravy vody v tělních tekutinách prováděné přímo v lidském těle, jsem se seznámil při cvičeních takzvaného polarizačního dechu v józe. Cvičenec si při tomto cviku lehne na přírodní magnetický poledník, tj. na pomyslnou přímkou spojující v daném místě severní a jižní zemské magnetické póly, hlavou k severu anebo ve stoje se obrátí obličejem k severu. Toto nastavení platí pro naše zeměpisné šířky. V rovníkové oblasti je nutné se takhle směřovat směrem k východu. (Blíže viz 23, kap. 4.4)

Přestože techniky provádění dechu jsou podrobně popsány v dnes již běžně dostupných publikacích, tak doporučuji na podkladě vlastních dobrých zkušeností všem zájemcům o naučení se a dokonalé zvládnutí této techniky obrátit se na zkušeného cvičitele a učitele jógy. Tak, jako se nelze z knihy receptů domácí kuchařky dokonale naučit kulinářskému umění, neboť nám nemůže dát ochutnat, tak sebedokonalejší učebnice jógy nemůže nahradit rutinní zkušenosti dobrého cvičitele.

Povšimněme si zde proto raději toho, co se zde po stránce biofyzikální s vodou v tělních tekutinách odehrává a odehrávalo již před tisíci lety, v době vzniku vědomě řízeného polarizačního dechu, na kterém bylo založeno ve starověku několik vyspělých civilizačních kultur. Stejně tak jako dnes, byl od pradávna lidský organismus zatěžován nejrůznějšími dráždivými a ostatními vlivy z vnějšího prostředí a stresem. Jen jejich složení se poněkud mění a přibývá jich co do počtu. Zatímco dříve bylo tělo člověka drážděno pouze přírodními elektromagnetickými poli atmosférického a geofyzikálního původu, tak dnes přibýlo ještě další množství elektromagnetického záření technického původu, „před kterým se nikdo neschová“ a je tak hmatatelné, že „*se o něj můžete opřít*“, jak nám to v inzerátech zdůrazňují samotní provozovatelé mobilních sítí. Ani my přitom nejsme bez viny, když usedáme do těsné blízkosti obrazovek televizorů, počítačů apod. Tak vzniká zátěž našeho organismu postupně se projevující různými potížemi, které se stupňují a množí.

Zpočátku je to brzká únava při práci u počítače, později nespavost a předrážděnost, křeče v rukou i na různých místech v těle, bolesti v páteři,

narušení funkce vegetativní nervové soustavy atd. Tyto příznaky upozorňují na zatěžování organismu tzv. elektromagnetickými konformačními poli (blíže viz 21, 22, 23) ovlivňujícími zvenčí fyzikální vlastnosti vody v tělních tekutinách, zvláště její vazební schopnosti a tvorbu clustrů. Lehce se konstatování o této skutečnosti přečte, ale hůře se její následky snáší, zvláště při náhlých změnách počasí. Nejhůře při výskytu frekvencí elektromagnetických polí doprovázejících studenou frontu. V těle meteoropních lidí, přecitlivělých na změny povětrnosti, dochází k odvodňování kluzných pletiv v meziobratlovém prostoru a kloubech a k narušení hydraulického mechanismu, který zachycuje tlak zátěže horní části těla. K zamezení bolestivých stavů, které jako důsledek toho vznikají, doporučují zkušení praktici dobrou a hlavně čerstvou pramenitou vodu.

Nedostatkem vody schopné vstupovat do vazeb v lidském organismu trpí i slinivka a je narušována výměna látková. Náš přední klimatolog v 70tých letech minulého století doktor Josef Novák z I. dermatologické kliniky KU v Praze (23) si povšiml, že při příchodu studené fronty je z těla vylučováno enormní množství vody v podobě moči. Současně je přitom narušována i funkce největší čisticí stanice v těle – činnost jater. Tak se začnou v těle shromažďovat různé odpadní produkty a postupně dochází k alergické odezvě a vzniku astmatických potíží, spojených se zvýšenou produkcí histaminu. Lékaři, znající tuto podstatu vzniku potíží, ji neléčí podáváním antihistaminik, dále přetěžujících již tak přetížený organismus, ale doporučují vypítí nejméně dvou skleniček kvalitní pramenité vody.

Získání vody s takovouto kvalitou splňující nejenom přísná kritéria chemického složení, ale i s požadovanými fyzikálními vlastnostmi, je dnes skutečně obtížné. Sebelepší pramenitá voda z hlubinných vrtů, dopravovaná na velké vzdálenosti v plastových lahvích, při skladování vystavovaná působení slunečního záření a teplotám vyšším než $+12^{\circ}\text{C}$ postupně ztrácí své původní dobré bakteriologické a příznivé fyzikální vlastnosti. To lze však napravit celou řadou jednouchých fyzikálních úprav vody uvedených v této publikaci, prováděných těsně před jejím pitím. Další možnost je pití některé z dnes již běžně dostupných aktivovaných vod, například levitované vody, π -vody apod.

Podle názoru některých nestranných odborníků, zatím neovlivněných výrobci mobilů a přenosové techniky k nim náležející a provozovateli mobilních sítí, kteří důrazně upozorňují, že právě tato zařízení svým elek-

tromagnetickým zářením narušují na mozku a v jeho buňkách ochrannou vrstvu, která zabraňuje pronikání různých škodlivých látek z krve do mozku zdravého člověka žijícího v nenarušeném životním prostředí. Dojde-li však k narušení těchto vrstev, tak do mozkových buněk nerušeně pronikají volné radikály společně s dioxidem uhlíku a dalšími odpadními produkty. Pronikne-li do takto nechráněného mozku i docela nepatrné množství proteinů, může nastat jeho vážné porušení sklerózou počínaje a Parkinsonovou nemocí a Alzheimerovou nemocí konče.

Na rozdíl od současné medicíny používali již před více než 3 tisíciletími tehdejší lékaři pro odstranění následků působení různých biologicky dráždivých fyzikálních polí přirozeného původu fyzikální prostředky a ne „*prášky proti počasť*“. Pozoruhodné jsou kromě polaritního dechu prováděného v přírodním magnetickém poli i staroegyptské způsoby tzv. „*dezimpregnace organismů*“, které podrobně popisujeme v naší připravované publikaci „*Po stopách lovců éteru*“, a proto je zde znovu nepopisujeme. V podstatě se jedná o velmi dokonalé harmonizátory, velmi účinné tvarové zářiče.

V pracích zakladatele moderní německé stavební biologie a bioklimatologie dr. Ernesta Hartmanna můžeme nalézt celou řadu praktických a jednoduše proveditelných návodů, jak i třeba v zaměstnání si rychle zharmonizovat svůj unavený organismus a připravit jej tak k další náročné práci. Protože tyto jeho práce a publikace jsou u nás velmi těžko dostupné, tak jsme se o nich k uctění jeho památky zmínili v některých našich publikacích (21, 22, 23). Zde si jen znovu připomeneme a zdůrazníme, že dobrý zdravotní stav jedince závisí na harmonickém vyvážení obou tendencí jin a jang, bioenergie čchi. Orientální medicína důsledně rozděluje všechny tělesné i duševní nemoci do těchto skupin:

- Onemocnění způsobená nadbytkem jin, odstředivě a povzbudivě působící tendence, ortosympatikus, charakteristické pro naše poměry.
- Onemocnění způsobená nadbytkem jang, dostředivě a tlumivě působící tendence, parasympatikus.
- Onemocnění způsobená nadbytkem obou tendencí, jin i jang současně.

K harmonickému vyvážení těchto tendencí orientální medicína používá dodnes několik osvědčených praktik jako cvičení jógy, akupunkturu, akupresuru apod. Naopak ve starém Egyptě převládala snaha harmonizovat si každý sám rychle svůj vlastní organismus, bez zdlouhavých pozičních cviků jógy a bez potřeby navštěvovat léčitele. Proto tyto harmonizační techniky jsou založeny na prostém, ale velmi jednoduchém mechanismu působení energie čchi (všudypřítomné volné energie), **jejíž hladina je vhodným zářičem zvýšena nad okolní hladinu**. Protože obsahuje obě tendence, jin i jang, ve vyváženém stavu, tak dojde k vzájemnému vyvážení obou hladin tak, jako ve spojených nádobách. Harmonizovaný jedinec se přitom nemusí o nic starat, neboť celý proces probíhá velmi rychle, snadno a zcela automaticky.

Tedy tak, jak to potřebuje dnešní člověk, který nemá při ranním spěchu do zaměstnání anebo večer unavený možnost doma cvičit 20–30 minut nějaké poziční cviky. Z těchto důvodů byly postupně vyvíjeny různé techniky umožňující rychlou a spolehlivou harmonizaci organismu prostřednictvím přímého ovlivňování vody v tělních tekutinách různými fyzikálními prostředky. Dříve, než o nich bude zmínka, tak si v krátkosti řekneme něco o tom, jak působí přírodní zemské pole na tělní tekutiny, zvláště na krev okysličenou a odkysličenou při jejím pohybu krevními cestami. Obsáhe o tom psal koncem 70tých let minulého století ve své disertační práci bratislavský fyzik doc. RNDr. Jaroslav Kotleba ze Stavební fakulty katedry fyziky tamní vysoké školy. Popudem k volbě tohoto tématu mu byla jeho malá dceruška Zuzka, která jako batole spávala napříč dětské postýlky s nohama i ručkama vystrčenýma ven. Pro klidný a nerušený spánek potřebovala podélnou osou svého tělíčka ležet rovnoběžně s magnetickým poledníkem, hlavičkou směrem k severu, tak jak si lehají cvičenci jógy při provádění polaritního dechu. Při rytmicky vědomě řízeném dechu pocítují jak jim proudí teplý proud bioenergie od hlavy k nohám a chladný osvěžující proud od nohou k hlavě, případně řízeně opačně. Další podobné racionálně uspořádané cvičení je stoj na hlavě – pozice svíce. Ačkoliv je vysoce účinný, tak pro řadu osob, zvláště starších osob je těžko proveditelný. V případě Zuzanky stačilo malou dětskou postýlku natočit podélnou osou ve směru sever – jih. To však u velkého lůžka anebo dokonce dvojlůžka v miniaturní ložnici v paneláku je neproveditelné. Pokusy s použitím feritových vhodně směřovaných magnetů umístěných na čelech

lůžek se sice v případě nastolení klidného spánku někdy osvědčily, ale později se ukázalo, že díky zamoření našeho prostředí silným elektromogem jsou nejen nevhodné, ale i často velmi nebezpečné (21, 22, 23). Pokud jsou magnety nasměrovány svými póly tak, aby jen napodobovaly zemské magnetické pole, ale vůči němu jsou o určitý úhel posunuty, tak tato pole mezi sebou nevhodným způsobem interagují. Vznikají tak nebezpečné vírové struktury z elektromagnetických polí, **které tato pole do sebe z okolí vtahují a při vzájemném křížení jsou pak kruhově polarizovány za současné tvorby vírových struktur.**

Proto někteří podnikaví jedinci, provádějící takzv. „*odrušení GPZ*“ přišli na trh s „*geniálním nápadem*“, jak zajistit lidem v elektromagnetickém smogem zamořeném prostředí zdravý a ničím nerušený spánek. Na čelech lůžka umístili proti sobě stejnými póly směřované válcové feritové magnety tak, že vytlačují své siločáry ven a tím zabraňují pronikání elektromagnetického záření do jimi „*chráněného prostoru*“. Ve většině případů se během několika málo dní lidem obnovil celonoční nerušený spánek, odstranily se bolestivé stavy kloubů a svalů a tito lidé s nadšením doporučovali podnikatele svým známým. Až potud by se zdálo být vše v pořádku, kdyby přitom nebyla opomenuta jedna životně důležitá skutečnost. Člověka z pohledu snášenlivosti (kompatibility) svého elektromagnetického prostředí nelze posuzovat tak, jako nějaký technický přístroj, např. počítač, ale jako živý organismus, jehož vitální činnost a biorytmy jsou řízeny impulsy dodávanými z vnějšího přirozeného prostředí. Nevhodně nastavené umělé magnety zabraňují proniknutí těchto důležitých impulsů k tělu člověka. Již staré kultury znaly činnost „*živých hodin*“ v organismech a braly v úvahu, že člověk a jeho fyzikální životní prostředí tvoří jeden jediný dialektický celek. Díky scestnému zneužití původních základů dialektiky přírody klasiky tzv. „*vědeckého marxisticko-materialistického*“ světonázoru k zavedení tzv. třídního boje, jako nesmiřitelného boje dvou protikladných společenských tříd, podle zásady, že aby jedni mohli žít, musejí druzí zemřít, došlo postupně i k degradaci názoru na harmonický poměr dvou protikladných tendencí jin a jang v přírodě.

Zrůdná filozofie, která způsobila vyvraždění více než 40 miliónů nevinných lidí označených za třídního nepřítele, již po celém světě zkomírá v několika diktátorských režimech. Scestný, rádobyvědecký světonázor na život v přírodě však v myslích a v jednání většiny dnešních lidí přetrvává

dál, zvláště díky stále se stupňující odborné specializaci v jednotlivých oborech. Proto dnes nikoho ani ve snu nenapadne, že je i on přímým účastníkem největšího a nejmasovějšího pokusu v dějinách lidstva, prováděného s tichým a nevědomým souhlasem zodpovědných úřadů. Známý německý odborník profesor Erhard k tomu dodává: „*Musíme-li s elektrotechnikou žít, tak na ni nemusíme umírat.*“

To však naštěstí neplatí pro nás, kde mají vše pod kontrolou přísné předpisy, limitující maximální přípustné hodnoty zatížení. Ve skutečnosti je to pravda jen částečná, neboť tyto údaje se týkají jednotlivých předmětů a zařízení, produkujících kolem sebe elektromagnetické záření o různých frekvencích, ale již se vůbec netýkají toho, co vznikne při vzájemné interakci dvou anebo více takovýchto zdánlivě slabých a limitům vyhovujících elektromagnetických polí (21, 22, 23) etnického původu s podobnými poli geofyzikálního původu. Výsledná pole kruhově polarizovaná vytvářejí vírové pravo- nebo levotočivé struktury a v této podobě jsou velmi biologicky dráždivá, jejich účinky jsou zcela jiné než tepelné a zatím nejsou u nás odborníky většinou brány v úvahu. Díky svojí velké pronikavosti pronikají hluboko do lidského těla a tam ovlivňují nepříznivě funkci různých životně důležitých orgánů a žláz s vnitřní sekrecí. Na scéně se tak objevuje zcela nový „způsob úpravy vody v tělních tekutinách“, ale nežádáný, který s sebou přinesl moderní životní styl a který naše předky nijak nezatěžoval.

Moderní stavební biologové jsou zvláště v německy mluvících zemích vybaveni nejnovější přesnou měřicí technikou a odbornými znalostmi, takže dovedou rychle v takto zatíženém prostředí navrhnout a případně i provést potřebná technická opatření a sanaci prostředí od rušivých polí.

Dalším účinným opatřením je i pití různými fyzikálními způsoby aktivované vody, která zřehduje zatížené tělní tekutiny, jak je uvedeno v dalším textu.

14.9 Magnetický náramek a magnetické podložky

Magnetický náramek byl tak trochu módním hitem 60tých let minulého století, tedy v době, kdy zdaleka nebylo naše životní prostředí zamořené

elektrosmogem technického původu tak jako je dnes. Tyto náramky k nám byly zpočátku dováženy z Japonska jako bižuterie a prodávány v tuzexových obchodech za valuty. Později jejich výrobu u nás zavedl ing. František Boleslav ze Zlína. Zájem o ně byl veliký, neboť ve většině případů se osvědčily, zvláště u žen při odstranění často nesnesitelně silných migrén, bolestí hlavy, kloubů a v některých případech při srdeční slabosti a nevolnostech projevujících se při náhlých změnách povětrnosti. V hliníkových člancích náramku bylo umístěno několik dvojic magnetů, jejichž shodné póly byly na určitou malou vzdálenost střídavě přiblíženy tak, že ven střídavě vytlačovaly svá magnetická pole do krevních cest nacházejících se v jejich bezprostřední blízkosti. Krev protékající žilami byla v tomto poli na bázi magnetohydrodynamického principu magneticky aktivována, a tak získala potřebné fyzikální vlastnosti umožňující odstranit změny v tělních tekutinách vyvolané působením elektromagnetických dráždivých polí zvenčí. V době, kdy tato dráždivá pole byla pouze atmosférického původu, bez technického elektrosmogu, magnetický náramek plnil svoji funkci spolehlivě. Když pak později byla magnetickým náramkem vtahována technická elektromagnetická pole a směřována na krevní cesty, tak přestaly tyto náramky plnit nejen svoji funkci, ale staly se doslova nebezpečnými, zvláště pro osoby s oslabenou srdeční činností. Aniž by někdo někdy o tom blíže veřejnost informoval, během krátké doby se tyto náramky jako nečinné přestaly nosit a upadly v zapomnutí.

Nikdy však nezapomenu na důležitou zásadu, platnou i pro aplikaci energetizovaných vod. Uvedu ji názorně na skutečné příhodě, která málem mohla skončit pro mého přítele ing. Boleslava tragicky. V 70tých letech doslova překypoval fyzickým zdravím a tvůrčí energií. Během několika málo dní zpracoval několik patentních přihlášek, přičemž velmi málo spal. Bylo to v létě a z dále se ke Zlínu blížily černé bouřkové mraky doprovázené studenou a okluzní frontou. Unavený Boleslav si v ten okamžik poprvé v životě na svou ruku nasadil na delší dobu svůj magnetický náramek. Po krátké době se mu počala točit hlava, kolísat krevní tlak a jeho manželka musela přivolat lékaře. Tyto potíže po podání léku do rána vymizely. Tato příhoda se mi brzo vytratila z paměti, ale brzo jsem se sám ocitl v podobné situaci. Při příchodu studené fronty mě počala bolet záda a kolenní klouby. Nasadil jsem si Boleslavův náramek v domnění, že mi pomůže, ale jak se mi počala motat hlava a dělat nevolno, rychle jsem jej

sundal a vzdálil od těla a potíže rychle ustoupily. Z toho vyplynula zkušenost, že zavedení nošení náramku je třeba provádět v období s naprosto klidným počasím, například v zimě, za velkých mrazů. Tak se v klidu upraví tělní tekutiny a tělo již nereaguje na silné podráždění elektromagnetickými poli zvenčí.

Magnetické podložky v matracích v lůžku

Vyslovíte-li název před zkušeným a praktikujícím jogínem, tak se nestrojeně otřese hrůzou, neboť podle jejich staletými ověřených zkušeností ani sebemenší magnet do blízkosti lidského těla, lépe řečeno do bioenergetického pole, nepatří. Proto jsem uvítal příležitost si takovéto matrace s instalovanými magnety odzkoušet a jejich vliv na zdraví a pohodu člověka delší dobu sledovat. Byly uloženy do manželského dvojtlůžka, které téměř po celé šíři bylo umístěno nad širokou zlomovou strukturou v podloží, zřejmě obsahující i zvodněné pukliny. Stručně řečeno, doslova Záhořovo lože.

Oba starší manželé trpěli při změnách povětrnosti silnými bolestmi páteře, velkých kloubů a svalovou ztuhlostí. V noci se často probouzelj z pocení. Po instalaci těchto matrací, po celé ploše osázených magnety, vhodně směřovaných, takže směrem vzhůru nepropouštěly biologicky dráždivá pole geofyzikálního původu a tvořily dokonalou nepropustnou clonu, veškeré potíže a bolesti těmito lidem trvale vymizely a ani při mimořádně dráždivém počasí se již nevracely.

Přestože se v tomto případě přikláním k uvedeným názorům jogínů, tak nezaujatě musím konstatovat, že při sebevětší snaze se nepodařilo nalézt alespoň docela malé místo o ploše několika centimetrů čtverečních, které by bylo dráždivé. To však o náhražkách, majících magnety osazené jen pod rameny, páteří a kyčlích, často zodpovědně prohlásit nelze.

I když by se na první pohled jevila možná určitá podobnost funkce těchto magnetických matrací s funkcí magnetického náramku, tak zcela určitě jsou naprosto odlišné, neboť v tomto případě se jedná převážně v prvé řadě o vytvoření určité formy magnetického odrazného zrcadla pro elektromagnetické záření geofyzikálního původu. O dalších možných účincích na

Živé organismy ať již o kladných nebo záporných, lze však již jen pouze spekulovat. Naše hygienické orgány po přeměření parametrů magnetických polí v těchto matracích vydaly souhlas s jejich používáním k danému účelu – ke spánku.

Na obzoru se však objevuje zcela nový, moderní strašák – mikrovlnná trouba. Ze sdělovacích prostředků pronikly na světlo velmi závažné zprávy, které pokud by byly potvrzeny, by velmi znepokojily majitele těchto zařízení, která jsou sice navenek díky stínění a krátkodobému používání údajně naprosto neškodná. Horší to má být podle Jobových zvěstí se strukturou vody i látek v ohřívaných potravinách.

14.9.1 Fyzikální úprava vody v tělních tekutinách živočichů

Tato jednoduchá, ale velmi účinná úprava vody v tělních tekutinách člověka a rostlin je známa a používána po staletí, snad i tisíciletí nejen k léčebným účelům, ale i k bioenergetickému posilování. **Všechny tyto způsoby pracují na společném principu, spočívajícím v protékání tělních tekutin jako je krev a míza rostlin v uměle vytvářeném elektromagnetickém anebo magnetickém poli.** Protékající tělní tekutiny speciálně laděným oscilačním obvodem v podobě drátěné smyčky, vzdušné cívky, náhrdelníku, náramku, záušnice, přičemž tento obvod je buzen vnějšími přirozenými elektromagnetickými poli, jsou jimi cíleně nabíjeny. Dokonce tak dokonale, že je v nich omezen růst patogenních mikroorganismů a zbržděno působení toxických látek. Dnes, v době, kdy díky rozsáhlému a často i zbytečnému požívání antibiotik vznikají kmeny vůči nim rezistentní a poškozují se imunobiologické schopnosti, a v době, kdy teroristé vyhrožují otrávením lidí prudkými jedy a zamořením prudce patogenními organismy, se stává zajímavým třítisíciletý způsob ochrany použité Mojžíšem při smrtelném uštknutí svých souvěrců, putujících vyprahlou pouští, hady ohnivci. Jak se dočteme ve Starém zákoně ve 4. Knize Mojžíšově – Numeri (21, 4–9). Hospodin doporučil Mojžíšovi zhotovit z bronzu hada Nechuštána a upevnit jej na hůl. Ten, kdo před tuto oscilační smyčku poklekl a nechal na sebe působit na bázi rezonance jí do okolí vysílané elektromagnetické záření, byl uzdraven. Při vhodně naladěném Nechuštánovi byli postupně uzdravováni lidé z různých infekčních nemocí.

Obdobně naladěnou oscilační smyčkou v podobě záušnic dovedli lidé i u nás v době hradištní (10.–12. století) bez antibiotik velmi rychle vyléčit nebezpečný a bolestivý zánět středního ucha. Ve 30. letech minulého století v Paříži prof. George Lakhowski dovedl dokonce pomocí vhodně laděné a vůči světovým stranám nastavené oscilační smyčky zastavit nádorový růst na rostlinách. O těchto způsobech jsem psal již několikrát velmi podrobně (21, 23), takže je dnes již znovu neopakuji a zaměříme se na použití frekvenční terapie a bioenergetické posilování rostlin. Při této příležitosti je nutné upozornit, že všechny tyto pokusy ještě donedávna probíhaly nerušeně v přirozených podmínkách. Nyní, v době neustále se zvyšujícího zamoření našeho životního prostředí elektromagnetickým smogem technického původu je používání takovýchto oscilačních obvodů, umístěných přímo na lidském těle, dosti riskantní. Proto se jeví účelnější upravit na této frekvenční bázi pitnou vodu v odstíněném prostředí. Známý francouzský radiestét Jean Pagot (25) podrobně popisuje takovéto nabíjecí zařízení a uvádí i možnosti, jeho praktického používání. V Paříži byl v tu dobu obchod, kde na počkání nabili nemocné osobě vhodnými frekvencemi pitnou vodu, takže si angínu do tří dnů vyléčila sama bez braní antibiotik anebo sulfonamidů. Určování vhodné frekvence pro nabití takovéto vody, která by byla schopna potlačit onemocnění, bylo prováděno radiesteticky. Vhodnou frekvencí je rozuměna taková frekvence, jakou vyzařuje léčená nemoc. Na této bázi probíhá mumiální léčba (25) a homeopatická léčba.

Již několik desetiletí je postupně nahrazována radiestetická detekce přístrojovým měřením, takže po počítačovém zpracování naměřených hodnot je pro každého pacienta samostatně vypracován program léčby na paměťové kazetě. Pak již není zapotřebí další vyšetření lékařem a další fyzikální léčbu provádí již zdravotní personál se středoškolským vzděláním. Po vložení karty do přístroje jsou pacientovi aplikována elektromagnetická pole anebo elektrické pulsační proudy s dříve již zjištěnou frekvencí, za současné přístrojové kontroly odezvy pacienta na tuto léčbu. U nás z nejznámějších přístrojů je to Bicom a přístroje Mora.

Aktivace krve při jejím mimotělním oběhu

Již řadu let je známo, že při dlouhodobém mimotělním oběhu krve při operacích srdce, na umělé ledvině apod., může z dosud nevysvětlitelných příčin dojít k náhlému úmrtí pacienta. Jako jedna z možných příčin bývá uváděna ztráta bioenergie z obíhající krve vznikající jejím pohlcením do hmoty přístroje nebo při mimotělní oxidaci krve, kdy pro vlastní proces oxidace jsou z ní odebrány valenční elektrony. Tím je stabilita koloidní soustavy – krve – narušena. Při normálním okysličování krve v lidském těle k podobnému procesu též dochází, ale okamžitě při výdechu počnou probíhat redukční pochody, které úbytek elektronů uhradí.

K největšímu úbytku bioenergie z krve však dochází v umělé ledvině, kdy krev při dialýze se přes membránu kontaktuje s abiogenní, doslova mrtvou, kapalinou dialyzačního roztoku. Takovýto náhlý a velký úbytek bioenergie se stává velkým, někdy i smrtelným nebezpečím pro některé oslabené jedince po jejich napojení na umělou ledvinu. Obdobný stav může nastat při vpravení velkého množství infúzních roztoků do krevního systému člověka. Z těchto důvodů jsou zvažovány možnosti, jak krev při jejím mimotělním oběhu a infúzní roztoky bioenergeticky aktivovat a tak odstranit výše uvedená rizika. Vše přitom musí být prováděno v přísně sterilních podmínkách, což bývá často jen velmi obtížně dodržitelné.

Tak například takto upadlo v zapomenutí použití „živé vody“ získané vysokonapěťovou elektrolýzou při pouhých edémech na mozku, v 60tých letech na pokusných zvířatech úspěšně vyzkoušené brněnským traumatologem doc. Musilem. Kolik lidí po automobilových haváriích by mohlo být zachráněno anebo ochráněno pouhou injekcí „živé vody“ včas podanou záchrannou službou, dříve než se projeví následky edému mozku. Přitom výroba „živé vody“ ve sterilním prostředí je dnes technicky řešitelná, ale chybí k tomu dobrá vůle, neboť se nejedná o výnosný obchod.

Současné znalosti různých fyzikálních způsobů aktivace vody bioenergií čchi s vyváženým vysokým obsahem obou tendencí jin a jang dávají naději na možnost brzkého zavedení těchto technik do praxe. Jejich předností je, že na bázi rezonance a kapacitní vazby je možné zvencit do uzavřených systémů a nádob provádět aktivaci obíhající krve anebo infúzních roztoků.

Samozřejmě vše technickými prostředky a fyzikálními způsoby. Dnes by rozhodně nebylo možné použít osvědčené způsoby našich předků a přebírat bioenergii z včelího roje v úlu postaveném vedle kádě s dialyzačním roztokem nebo nabíjet infuzní roztok energií z rukou léčitele či z kmene stromu. Velkou předností přitom je, že tento sterilní roztok může zůstat uzavřený v originální lahvi a nabíjení nebo přenos informací probíhá bez jakéhokoliv přímého dotyku na dálku, takže nemůže takto dojít k jeho kontaminaci.

Dalším známým způsobem přenosu energie a informací je přenos vodou ve vaně v lázních, ve které osoba setrvává kolem 20 minut. Jestliže má lázeň přebytek nábojů (uhličitá lázeň), je schopná do těla předávat energii i informace. Naopak kyslíková lázeň, ochuzená o náboje oxidací, lépe z těla odstraňuje různé škodlivé produkty a látky.

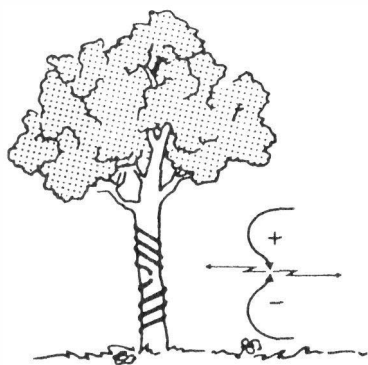
Někteří léčitelé s oblibou používají k takovýmto očištěním a k posílení organismu zázvorovou nožní lázeň. Do vlažné vody v umyvadle nasypou 1 1/2 čajové lžičky mletého zázvoru a vloží do ní odizolovaný zemní drát, zapojený na vodovodní nebo plynové potrubí. Nikdy ne na zemnicí kolík zásuvky na odběr elektrického proudu! Tato lázeň trvá 25–30 minut, přičemž léčitel kontroluje stav a rozložení bioenergetického pole kolem pacienta. Když dojde k jeho uzavření a harmonizaci, proceduru ukončí. Tato lázeň se opakuje podle potřeby cca po 14 dnech. Častěji jen u velmi vážných případů, a to vždy ve spojení s kontrolou léčitele. Tato stará praktika se údajně dobře osvědčila. Nám však potvrzuje, že pro přenos informací je zapotřebí nosné energie, přelévající se z jedné vyšší hladinové roviny do nižší. K vytvoření tohoto rozdílu oproti vnějšku slouží uzemnění vody.

14.9.2 Ovlivnění vody v míze rostlin

Nemá tak dlouhou historii jako ovlivnění vody v tělních tekutinách lidí, ale jak se zdá, má s ním společný původ ve starých orientálních školách. Koncem třicátých let minulého století kalkatský časopis „The Modern Review“ přinesl zajímavé pojednání S. Sevavandy o biofyzikálních pokusech dr. Néhrú s ovlivněním transportu živin v míze stromů, což se příznivě projevilo ve zvětšené tvorbě květů a tím větším výnosem. V těchto pokusech bylo s určitou obměnou úspěšně pokračováno i ve Francii

o 30 let později. Tento případ uvádíme jako názorný příklad použití harmonizačních prostředků k bioenergetickému posílení živého organismu rostlin, a to i v takovém případě, když např. určitá část stromu počne usychat. Pokud byla jeho pletiva poškozena mrazem a v důsledku toho došlo k oslabení jeho obranných schopností natolik, že do nich pronikla monilióza (*Monilia fructigena*), tak ovinutím napadené části drátěným pletivem (tzv. králíčím s menšími oky) je možné schnutí zastavit.

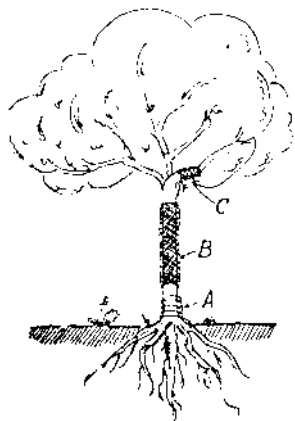
Néhrú dále uvádí, že lze ovlivňovat proudící mizu v kmeni u větších stromů elektromagnetickou energií čerpanou cívkovým laděným rezonančním obvodem z vnějšího přírodního fyzikálního prostředí. Vinutí spirály je znázorněno na obr. 14.9.2a. Spirála je zhotovena z neizolovaného měděného drátu o průměru 2–5 mm. Povrchovou ochranu drátu lze provést vazelinou anebo nátěrovou hmotou, která nevytváří na jeho povrchu elektrostatický náboj, který by působil velmi rušivě, obdobně tak, jako některé izolační materiály z plastických hmot. Jeden konec drátu zapíchneme cca 20 cm do země tak, aby se dotýkal stále vlhké elektricky vodivé zeminy. Potom počneme kolem kmene stromu nízko při zemi, asi do výšky kolem 15 cm vinout pravotočivou spirálu (to znamená odspodu vzhůru ve směru otáčení hodinových ručiček). Počet závitů je sice individuální, ale obvykle začínáme od tří a půl závitu této vzdušné cívky výše. Pomocí citlivé ruky anebo kyvadla zjišťujeme, zda pro harmonizaci je zapotřebí ještě závity přidat. Pak zbytek volného drátu odštípáme. Dále

Obr. 14.9.2a

Způsob vinutí spirálových cívek na kmeni stromu podle Dr. Néhrú v Indii se liší od vinutí pro Evropu podle Spichalského.

Néhrú umístil na kmen do místa B a na větev na místo C bandáž z uvedeného pletiva. Výsledky byly překvapující. U stromů, kde bylo použito opatření podle A a B, byl výnos ovoce o 32 % větší než u kontrolních stromů. Pokud však byla na větev upevněna ještě navíc síťová bandáž v bodě C, tak výnos stoupl pouze o 21 %. Při použití pouze bandáže v bodě C výnos nestoupl. (Viz obr. 14.9.2b)

Obr. 14.9.2b

Spirála se stínícími bandážemi na kmeni stromu v Indii podle Dr. Néhrú.

Francouzští radiestéti snad díky znalostem „tvarových zářičů“ hraběte Bélizala (1, 24) podstatně zdokonalili tento spirálový systém tak, že podporoval pohyb mízy, ve dne vzhůru, v noci dolů.

Spodní levotočivá spirála začíná již cca 2–3 cm nad kořeny, bez uzemnění až ke střed podélné osy kmene, s velkým stoupáním. Ve vzdálenosti 1–2 cm od konce drátu této spirály začíná druhá spirála vinutá symetricky zrcadlově, tj. pravotočivě směrem vzhůru. Důležité přitom je, aby oba konce spirál s mezerou mezi nimi byly orientovány směrem k severu. Tyto podmínky platí pro severní polokouli. Pokud budou v našich zeměpisných šířkách spirály nevhodně natočené a vinuté protisměrně, tak může dojít k omezení pohybu vody ve kmeni stromu a k jeho postupnému oslabování, až nakonec k jeho úhynu. Proto je vhodné pro instalaci spirál radiesteticky proměřit jejich výsledné působení. Při této příležitosti je nutné připomenout funkci koruny stromu, která je ve skutečnosti rezonančním útvarem

v podobě velké Bélizalovy polokoule, nabíjející se z „moře volné, všude přítomné energie“. Přitom nad vrcholem polokoule převládá za normálního počasí ve dne jangová (+) tendence a spodní část směrem k zemi vrhá energii s jinovou tendencí, která sice vlastní rostlině prospívá, ale ostatní rostliny, kmitající v odlišných vlastních frekvencích, omezuje v jejich růstu a hlavně v rozmnožování, bránění tvorbě květů. Kořeny v podzemí tvoří opačně polarizovaný útvar vůči koruně, čímž se ve dne umožňuje transport mízy z kořenů směrem do koruny, u starých sekvojí dokonce až do výšky 140 m, což je pomocí známých fyzikálních zákonů nevysvětlitelné. V noci, kdy se naše stanoviště odvrátí o 180° od Slunce, je polarita změněna a míza z koruny asimiláty putuje směrem dolů k jejich uložení do zásobního plektiva v kořenech. Toto vše probíhá pravidelně den co den, noc co noc, bez strojníka, který by otevíral a uzavíral příslušné ventily a hlavně i bez vysokotlakých čerpadel, neboť pouhou kapilární vzlínavostí míza z kořenů může vystoupit několik desítek metrů vysoko nad zem. Ano, dějí se v tomto případě věci v tradiční školské vědě nevídané a neslýchané. Přesto nikdo nepochybuje o tom, že americké sekvoje tento transport realizují. Proto lesník Schauberger, který se tyto zákonitosti snažil poznat přímo v přírodě a nejen ze suchopárných učebnic, se mohl pustit do konstrukce létajícího stroje. To je však již jiná kapitola a my se vrátíme k našim rostlinám a vodě v nich. Ten, kdo se pozorně díval na smysl vinutí spodní spirály mezi oběma způsoby, tak zjistil, že Néhrú ji navíjel odspodu pravotočivě tak, aby v oblastech s nedostatkem vody a s vysokými denními teplotami podpořil čerpání vody kořenovým systémem z velkých hloubek. Naopak vinutí spodní spirály francouzských radiestétů má v místech s poměrným dostatkem spodní vody jiný účel. Tj. mízu při průchodu dvěma různými oscilačními obvody nabíjet oběma tendencemi – jin a jang volné energie. Tak míza získává indukční vazbou energii s oběma tendencemi, silnější než je volná energie rozptýlená v okolním prostředí. Tím se podstatně může zvýšit výměna látková i pohyb energie v takto ovlivněné rostlině.

Při těchto pokusech byly učiněny další důležité poznatky pro praxi. Žel, čekají stále na realizátory, neboť jejich správná aplikace závisí na správné volbě cívek, které musejí mít vlastní rezonanční kmitočet naprosto shodný s kmitočtem nemoci, kterou je rostlina (případně osoba) zasažena. Potřebná měření pro tyto účely je nutné zatím provádět radiestetickými metodami,

doplněnými několika pomůckami. Je však naděje, že vše potřebné bude možné brzo provádět moderní přístrojovou technikou, například MORA technologií.

Protože řada čtenářů nemá svoji vlastní zahradu ani možnost si uvedený způsob na vlastních stromech odzkoušet, tak pro ně uvádím jednoduchý způsob bioenergetického posilování pokojových rostlin užívaných francouzskými radiestéty, ale podobně si můžete namísto květiny pravotočivým kroužením nabít svoji potravu, nápoje a léky. (Viz obr. 14.9.2c) Pokud však vaše ruka nevyzařuje (většinou v důsledku vašeho mentálního zablokování – „*To přece není možné*“ anebo „*To já neumím ani toho nejsem schopen*“), tak můžete v ruce přitom držet nějaký malý cívkový útvar, starou skleněnou vakuovanou elektronkou anebo tyčový magnet držžený jižním pólem dolů. Přitom je důležité, aby tento pokus provádějící osoba dovedla radiesteticky anebo pocitově zjistit, kterou ruku má k tomu použít a zda rostlina, na kterou působí, není umístěna na nevhodném místě, tj. biologicky dráždivém. Pravá ruka obvykle vyzařuje jangovou tendencí a levá jinovou. Levotočivé kroužení posiluje jin.

Obr. 14.9.2c
Bioenergetické posilování vitality pokojových rostlin tyčovým magnetem podle Dr. Néhrů.

14.9.3. Voda v rezonanční terapii dříve, dnes a zítra

Zatímco starozákonní Mojžíš a naši předkové z doby hradištní své oscilační smyčky dovedli pro rezonanční vysokofrekvenční terapii natočit podle pocitů, bez potřeby znalosti jejich výpočtů a bez znalosti souvisejících fyzikálních zákonitostí, a dosahovali jimi jedinečné výsledky, tak prof. Lakhovsky a doktor Hulda Clarková (3) znali, anebo si dovedli zjistit, potřebné frekvence ke zničení patogenních organismů a tyto pak generovat v různých přesně naladěných oscilačních smyčkách (Lakhowsky 23, 25, 26) anebo Clarková ve vysokofrekvenčních elektronických generátorech.

Přestože oba docílovali velmi nadějně výsledky v léčbě nejrozličnějších nemocí, včetně zhoubných nádorů zachycených v počáteční fázi, tak jejich metody nenalezly širší uplatnění. Lakhowsky během druhé světové války po obsazení Paříže nacisty brzo umírá a nadějně s velkou energií rozjeté dílo Clarkové se potýká se dvěma problémy. Postrádá vhodnou objektivně měřicí techniku, která by nahradila její synchrometr, spoléhající na čistě subjektivní vjemy člověka při vyhledávání frekvencí nemocí. Další velkou nevýhodou této jinak velmi nadějně metody je, že na rozdíl od Tesly a Lakhovského dopravuje vysokofrekvenční elektromagnetický signál, určený na bázi rezonance ke zničení patogenních organismů v lidském těle, galvanickým připojením na lidské tělo pomocí dvou elektrod držných v ruce pacienta. Tento proud pak tělem prochází jen místy s největší vodivostí a nedostane se přímo tam, kde je to nejvíce zapotřebí, například do zánětem postižených orgánů. Takže jeho působení je nepřímé, přes tělní tekutiny tvořené z převážné části vodou. Proto proud musí procházet přes tělo asi 7 minut a za 20 minut opět dalších 7 minut. Což samo o sobě znamená zbytečně dlouhou zátěž pro organismus již tak dost přetěžovaný elektrosmogem ze zamořeného životního prostředí. Mimo to se dosud stále nikdo dostatečně nezajímá o to, co vzniká při vzájemné interakci celé řady takovýchto elektromagnetických polí, majících sice podprahové, a proto zanedbatelné hodnoty intenzity. Při vzájemném překřížení však vznikají kruhově polarizované útvary přecházející do vírových struktur a mající již často velmi nebezpečné účinky na elektrostrukturu buněk živých organismů (21).

Proto vyvstává u terapie Clarkové naléhavý požadavek na náhradu používaných příčně polarizovaných elektromagnetických vln (tzv.

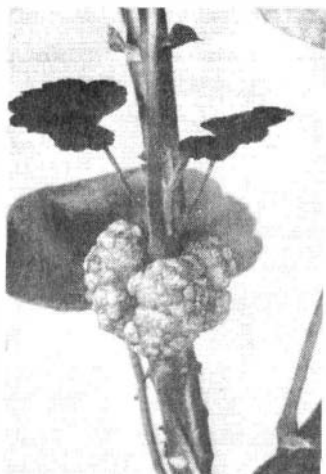
Hertzových), které nejsou schopny proniknout zvenci do hloubi lidského těla, vlnami podélnými (skalárními – Teslovými) vyznačujících se zcela mimořádnou pronikavostí přes všechny hmoty, tedy i přes lidské tělo. Z Teslova životopisu víme, že když dostal rýmu, tak si podle její frekvence natočil miniaturní plochou cívku s několika málo závity a zapojil ji na svůj generátor Teslových vln. Po přiložení na několik desítek vteřin zvenci poblíž nosní sliznice na bázi rezonance byly všechny choroboplné mikroorganismy rozrušeny, ať se jednalo o bakterie anebo o viry. Díky velké pronikavosti skalárních vln je možné je používat o intenzitě rovnající se tisícinám používaných Hertzových vln při terapii podle Clarkové. Při rezonanční terapii se jedná více o přenos informací než o energetické (tepelné) působení elektromagnetického záření. Proto se jeví účelné pro přenos těchto léčebných anebo mikroorganismy hubících frekvencí použít vodu, bezpečně bez rizika možných vedlejších nežádáných vlivů na živý organismus. Voda je skutečně vhodné médium nejen pro přenos, ale i pro akumulaci hmotu tvořících informací. Doba akumulace takovýchto informací je závislá na použitém způsobu nabíjení vody. A těch je skutečně pestrá paleta, několik desítek, a nejdůležitější z nich v této knize uvádíme.

14.9.4. Bojovník s rakovinou prof. Lakhowsky

Prof. Lakhowsky se na své chirurgické klinice Salpétriére v Paříži nechtěl smířit s beznadějným utrpením pacientů se zhoubným nádorovým onemocněním, končícím smrtí. Bylo to ve 30tých letech minulého století, kdy v celém světě se rychle a mohutně počala šířit radiotechnika a ve Francii lékařská radiestézie dosahovala svého vrcholu. Pro vzdělaného muže, jakým Lakhowsky skutečně byl, nebylo obtížné hluboce proniknout do obou těchto vzájemně vzdálených oborů a spojit jejich přednosti ve prospěch řešení, jak na bázi rezonanční terapie zastavit nádorové bujení.

Zpočátku právě tak jako Mojžíš použil laděný oscilační obvod buzený přírodními elektromagnetickými poli. První pokusy prováděl Lakhowsky s rostlinami, muškáty *Pelargonium zonatum*, které naočkoval kulturou bakterií, rychle vytvářejících na rostlinách velké zhoubné nádory, které během osmi měsíců zničily celou rostlinu (viz obr. 14.9.4c). E. Smith, objevitel těchto baktérií, je nazval *Bacterium tumefaciens*. Mýlně se však přitom

domníval, že jsou současně i původcem zhoubných nádorových onemocnění u lidí. Nádor na rostlinách se totiž počal tvořit po inokulaci v místě vpichu i když byla jím napadená část rostliny odříznutím oddělena, zbývající část rostliny zakrátko uhynula.

Obr. 14.9.4a

Veliký nádor vytvořený za dva měsíce po naočkování Pelargonie zonatum Baktrium tumefaciens.

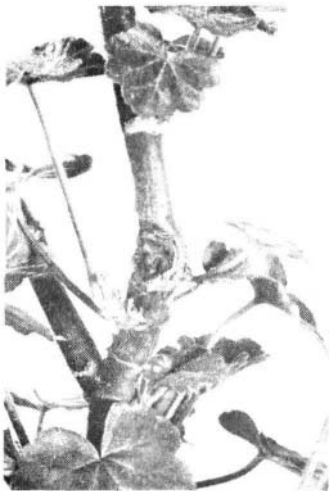
V této fázi znalostí vstupuje Lakhowsky do boje za zachránění rostlin bez řezání a odstraňování značně vyvinutých nádorů ve velikosti vlašského ořechu (viz obr 14.9.4a) a upevňuje kolem napadené rostliny laděný oscilační obvod v podobě jednoduché smyčky o průměru cca 30 cm (viz obr. 14.9.4c); kmitající rezonančním kmitočtem cca 150 MHz. Otevřené konce smyčky se mírně překrývají a jsou upevněny prostrčením do těsných otvorů v pertinaxové destičce, zapíchnuté v hlíně v květináči, tvořící stojan pro smyčku, směřující k severu. S rovinou pak smyčka uzavírá v naší zeměpisné šířce úhel cca 33° tak, aby byl jako doplňkový do 90° k úhlu magnetické inklinace v místě prováděného pokusu. Takže na obrázcích převzatých od Lakhowského (28) je pro Paříž tento úhel podstatně menší, ostřejší. To se týká i úhlu smyčky zavěšené na stromu (obr. 14.9.4d).

A nyní po instalaci této smyčky kolem rostliny, na které již byl vytvořen nádor (viz obr. 14.9.4d) došlo po dvou tříhodinových expozicích provedených během 24 hodin k něčemu zcela neočekávanému a dosud nevídanému a neslýchanému. Tento veliký nádor se počal odvodňovat a usy-

Obr. 14.9.4b

Hojící se jizva po odpadlém nádoru po léčebném působení oscilačního obvodu kolem rostliny.

chat, nekrotizoval a sám se počal odlupovat od těla rostliny vytvářením hlubokých drážek, také při lehkém dotyku odpadl od těla rostliny. Na obr. 14.9.4b vidíme hojící se jizvu po odpadlém nádoru na jiné rostlině téhož druhu po 70 hodinách po uvedeném působení oscilačního obvodu. Všechny takto jednoduše ošetřené rostliny pokračovaly v normálním nerušeném růstu a kvetly.

Po skončení druhé světové války francouzští radiestéti pokračovali v pokusech s rostlinami, hlavně s léčením nemocných anebo s energetickými

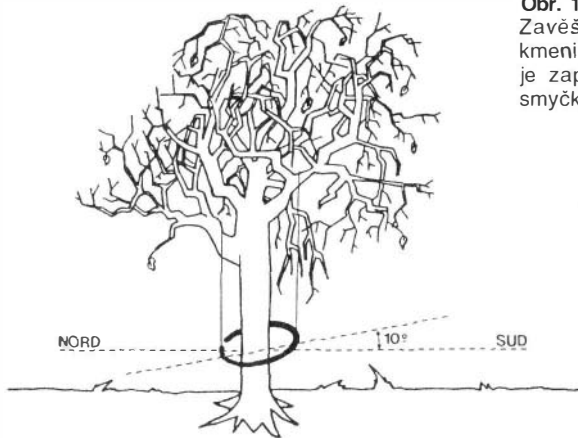
Obr. 14.9.4c

Instalace Lakhowského smyčky zachránila rostlinu naočkovanou nádory tvořícími bakteriemi před uhynutím. Všechny ostatní rostliny takto naočkované uhynuly.

Obr. 14.9.4d

Zavěšení Lakhowského smyčky ke kmeni stromu. V naší zeměpisné šířce je zapotřebí nastavit elevační úhel smyčky vůči zemi na 33° .

kým posilováním mrazem poškozených a téměř odumřelých stromů (viz obr. 14.9.4d). Větší, opět radiesteticky laděná oscilační smyčka s otevřenou mezerou cca 15 mm, směřovanou k severu, je zavěšena na provázcích na větvích, takže lze pod ní obdělávat půdu a síci trávu. Pro naše zeměpisné šířky však bude použit úhel 33° . Protože nemocné a oslabené stromy bývají napadeny více chorobami s různým vlastním kmitočtem, tak je možné zhotovit složené oscilační obvody z několika individuálně laděných jednoduchých smyček skládaných soustředně do jedné roviny na pomocnou jednoduchou konstrukci zhotovenou z dielektrického materiálu, který na svém povrchu nevytváří žádný elektrostatický náboj. Pro posílení účinku se obdobně tak jako u Stawielinkovy baterie střídá materiál použitý ke zhotovení jednotlivých smyček – měď, zinek, měď–zinek atd. Blíže viz (24).

Rezonanční terapie zítřka bude muset zohledňovat přítomné zamoření našeho životního prostředí technickým elektromagnetickým zářením (lidově řečeno elektrosmogem), které dříve nebylo. Toto zamoření může nepříznivě, a snad i někdy nebezpečně, ovlivňovat používání zařízení pro rezonanční terapii, zvláště při vzájemné nepředvídatelné obtížně kontrolovatelné interakci polí různých záření. Z těchto důvodů se jeví účelné použít k přenosu léčebných informací a pro bioenergetické harmonizování fyzikálními způsoby aktivovanou (upravenou) pitnou vodu. O různých

způsobech těchto úprav pojednává řada kapitol v této knize. V této kapitole si povšimněme úprav prováděných v nádobách a lahvích umístěných v Lakhowského smyčce buzené přírodními elektromagnetickými poli. Při této příležitosti je nutné opětně připomenout, že prostor, ve kterém bude oscilační smyčka umístěna, by neměl být rušen technickým elektrosmogem, rozvody elektrického proudu ani přírodními elektromagnetickými poli geofyzikálního původu. Pokud nemáte k dipozici vhodný měřicí přístroj na zjištění nezátíženosti prostředí, tak je možné to provést běžnými biodetekčními anebo radiestetickými metodami. V místnostech umísťujeme smyčku nejméně 50 cm od zdi a mimo rohy místnosti, kde dochází odrazy vln ke tvorbě nežádoucích stojatých vln anebo k jejich kruhové polarizaci.

Ing. Drbal po návratu z pracovního pobytu v Paříži postrádal po obědě a po večeři tamní číšku dobrého stolního vína, zrajícího pod tamním sluníčkem. V lahvi našeho levného vína umístěné do Lakhowského smyčky po tři dny dovedl vykouzlit lahodný mok obdobný francouzským vínům, který svoji natrpklou kyselostí nespíral chuťové buňky na jazyku. Průměr této smyčky zhotovené z měděného telefonního drátu byl 30 cm. Úpravou průměru smyčky oscilačního obvodu je pak možné do vody akumulovat záření o různých vlnových délkách, potřebné jako rezonanční kmitočet pro utlumení určitého onemocnění vibrujícího na stejné vlnové délce.

Lakhowsky však nechtěl být odkázán pouze na používání přírodního elektromagnetického záření, jehož vlastnosti a intenzita v závislosti na povětrnostních a dalších dějích se mění. Na podkladě tehdejších znalostí z oblasti vysokofrekvenční radiotechniky si zhotovil velmi jednoduchý generátor vysokofrekvenčních vln ve velmi širokém pásmu, z obyčejné automobilové svíčky a magnetodynamy používané v nejstarších automobilech. Elektrická jiskra ze svíčky, umístěné v mezeře oscilačního obvodu, složeného z celé baterie smyček oscilujících na různých frekvencích, rozkmitala všechny tyto smyčky. Tak bylo vytvořeno elektromagnetické pole kolem této širokopásmové oscilační soustavy. Tělo pacienta ozařované takovýmto zářením si samo vybíralo určité frekvence, které uváděly do rezonance určité choroboplodné zárodky (obdobě tak jako u terapie Clarkové) a ničily je. Lakhowsky tak začal docilovat první úspěchy při léčbě různých druhů rakoviny, zvláště melanomů. Jeho práce byla přerušena příchodem nacistických vojsk do Paříže a Lakhowsky nakonec sám brzy umírá na rakovinu. Lze spekulovat i o tom, že při ošetřování

nemocných osob s rakovinou stával poblíž svých velkých plochých cívek ozařujících pacienty a na bázi rezonance do jeho těla byly přenášeny frekvence nesoucí bioinformace nemoci – rakoviny. U některých léčitelů, kteří se pomocí své bioenergie pokusili zápasit s rakovinou, k tomu skutečně došlo a nakazili se, aniž by se nemocného dotkli.

Z těchto důvodů se jeví výhodnější a bezpečnější pro tyto účely vyrábět vodu nabitou potřebnými frekvencemi na potlačení onemocnění a použít ji pro pitné léčebné kúry. Toto je dnes již prakticky poměrně snadno technicky řešitelné a mohlo by se stát základem moderní rezonanční terapie zítřka, kdyby však o to někdo z biologů a lékařů projevil zájem. Zaběhnutá mašinérie obchodu s drahými cytostatiky a ještě dražšími chirurgickými zásahy přinášející jistý a značný profit všem zúčastněným, jim nedovolí ani pomyslet, že by tato léčba mohla probíhat jinak, tj. jednodušeji, levněji, bez utrpení nemocných a ničení jejich těl ozařováním a cytostatiky atd. Na toho, kdo by se jim pokusil tento obchod s lidským utrpením nějak narušit, se hned vrhnou jako sršni a snaží se každou sebemenší snahu ohrožující jejich zaběhnuté podnikání paralyzovat.

Tak byl doslova k smrti uštván v Americe doktor Wilhelm Reich, který v roce 1957 umírá v americké věznici v procesu inscenovaném farmaceutickými koncerny vyrábějícími cytostatika. Reich byl obviněn z nedovoleného podnikání, neboť vyrobil několik přístrojů pro orgánovou terapii (11), které pronajímal pacientům k úspěšné léčbě různých zdravotních potíží a počátečních stavů nádorových onemocnění. Proto byla další americká propagátorka rezonanční terapie dr. Hulda Clarková (3) již opatrnější a „nepíchala do hnízda sršňů“, jak to provokativně činil Reich, ale ve vší tichosti zpracovala své dlouholeté zkušenosti s touto léčbou do dvou obsáhlých knih a bez nároku na autorskou ochranu poskytla i veškeré údaje pro stavbu potřebných přístrojů a pomůcek amatérsky doma.

Pro zářné příklady, jak tito „lidumilové“ dovedou naložit s těmi, kdo se odváží ohrozit jejich zaběhnutý systém podnikání, nemusíme jezdit ani do Ameriky ani do ciziny. Stačí si připomenout nedávné běsnění kolem metody devitalizace zhoubných nádorů doktora Karla Fortýna a jeho spolupracovníků v Ústavu živočišné genetiky AV v Liběchově, které mu určitě život neprodloužilo.

15. Magnetická úprava vody bez použití umělých magnetů

Tak je možné nazvat tři známé fyzikální způsoby úpravy vody, které využívají k úpravě přírodní zemské magnetické a tíhové pole každé jiným způsobem, a proto i výsledný efekt je různá kvalita takto upravené vody.

Průkopník této úpravy Viktor Schaubeger ve svém přístroji vystavuje protékající vodu vířivému pohybu ve dvou směrech, obdobně, jak to voda činí kolem balvanů v horské bystřině. Protože se přitom voda pohybuje v přirozeném zemském magnetickém poli, získává energetický náboj s prakticky vyváženými tendencemi jin a jang. To je její velkou předností, neboť lidský organismus si z takovéto vody sám vybere tu tendenci, které má v nedostatek potřebném množství, aniž by došlo k nějakému nekontrolovatelnému a neřízenému jednostrannému předávkování. Takže používání takto energií obohacené vody je naprosto bezpečné i při dlouhodobém používání.

Naopak pravotočivě vířená voda v přístroji Wilhelma Martina je záměrně obohacovaná jangovou tendencí, což svým způsobem urychluje harmonické vyvážení dnes většinou jednostranně jin tendencí zatěžovaného lidského organismu civilizačními vlivy. Takto vířená voda dokáže ovlivnit organismus i zvenčí, což svědčí o jejích dobrých a užitečných vlastnostech. Martin mi poskytl o tom názorný příklad, vyléčení dnes zvláště u mládeže tak hodně rozšířených alergií.

Třináctiletý chlapec po řadu let trpěl suchou a odlupující se kůží a svědivostí po celém těle. Asi po třech týdnech pravidelného používání pravotočivě vířené vody k omývání těla vymizela suchá kůže i svědění ustalo, zvláště na zádech a na břiše. Po mnoha letech se opět cítil dobře. Pak s rodiči odjel na 14 dní na chatu v horách, kde nebylo možné vyrábět si vířenou vodu pro nedostatečný tlak vody. Svědění se po krátké době obnovilo. Po návratu domů s obnovením sprchování vířenou vodou brzy zcela odeznělo.

Obdobné vlastnosti má i levitovaná voda upravovaná v Levitátoru, který zkonstruoval inženýr Wifried Hacheny, který navázal na vynález Victora

Schaubergera a na rozdíl od něj vsadil více na vertikální pohyb vody v přirozeném magnetickém, ale i tíhovém poli zemském. V jeho přístroji je voda vrhána vzhůru, proti směru působení gravitace a zpět dopadá již volným pádem. Použití této vody nalezlo v Německu poměrně široké rozšíření, kde ve větších městech jsou specializované prodejny na tuto vodu, tzv. „Wassstellen“, kde za cenu 1 DM bylo možné zakoupit jeden litr vody.

Vlastnosti levitované vody jsou obdobné jako u Schaubergovy vířené vody. Byla-li tato voda použita jako záměsová voda při výrobě betonu, tak jeho pevnost zvětšila a stal se elastičtější. Došlo k tomu v důsledku podstatného zvětšení počtu krystalizačních center cementu a k vytvoření velkého počtu malých krystalků při tuhnutí betonu, tedy velmi vítané vlastnosti. Protože při pití takovéto energií bohaté vody dochází i v lidském těle ke vzniku většího počtu krystalizačních center, a to nejen z krystalizujících anorganických látek, ale i z organických látek, tak se v tělních tekutinách i v buněčné šťávě nemohou snadno i při snížené imunitní schopnosti vytvářet velké krystalické struktury, včetně struktur některých virů.

Jak již to tak na světě bývá, tak řada vynálezů a myšlenek byla již dávno známá. Tak je tomu i v tomto případě použití přirozeného zemského magnetického a elektrického pole k úpravě vody. Velmi podrobně o tom píše známý německý fyzik a proutkař v jedné osobě dr. A. Wendler, blízký spolupracovník prof. Wüsta (19). Wendler pro umožnění objektivního fyzikálního měření v této oblasti vyvinul metodu s použitím dvojitého kompasu a provázkového vlnovodu. Ještě počátkem 2. světové války si vyměňoval živě své zkušenosti a názory s naším ing. Karlem Drbalem, který pak tuto korespondenci po válce předal německým radiestétům, neboť Wendlerův archiv byl za války zničen. I Wendler dovedl správně rozpoznat rozdíl mezi pravo- a levotočivým pohybem vody a důležitost jejího pohybu po spirále.

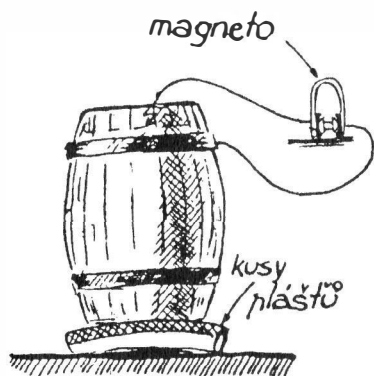
15.1. Úprava vody „bleskem“ v domácím provedení

Již předem si dovoluji čtenáře důvěrně upozornit, že je zde nebudeme přesvědčovat o tom, aby přerušili na svém domě bleskosvodné vedení

a zapojili je nad sud, do kterého z dešťosvodu zachycují dešťovou vodu. Byla by to sice dokonalá imitace toho, co se dělo a dodnes děje, když blesk udeří do vody v moři, v řece nebo jezeře, ale bylo by to určitě velmi nebezpečné.

Skutečnost, že život na zemi vznikl v mořské vodě, do které z atmosféry sjížděly blesky (viz obr. 3a), byla dávno známa nejstarším kulturám. Voda jako jímač a akumulátor této nesmírně silné a ničivé formy energie, dovedla rychle tento obrovský výboj blesku rozptýlit po velké ploše a proměnit jej v životodárnou a životatvornou energii. Tj. takovou, která má schopnost z vody a v ní obsažených látek vytvářet struktury.

Nelze se proto divit, že ve 30tých letech minulého století ve své laboratoři se pokusil indický vědec dr. Néhrú o napodobení tohoto jevu v miniaturním a poměrně bezpečném provedení. V té době v Indii dožívalo svoji životní pouť hodně starých amerických automobilů značky Ford, vybavených prehistorickým magnetoindukčním zapalováním. Takže stačilo z vraku staré Fordky vymontovat zapalovací magnetodynamo a kouskem vysokonapětového káblíku jej propojit s kovovými částmi sudu a druhým káblíkem s hrotem ukončeným asi 8 mm nad hladinou vody v sudu (viz obr. 15.1a). Aby bylo odstraněno nebezpečí úrazu elektrickým proudem ve vlhkém prostředí, tak je nutné zabránit jakémukoliv možnému dotyku

Obr. 15.1a
Úprava vody „bleskem“ v domácím provedení.

člověka s vysokonapěťovou částí a instalaci provést podle platných předpisů a norem. Takže kabel nad hladinu připevníme na provrtanou izolační destičku, umístěnou na širší dřevěné latic. Magdynamo, pokud se nám jej podaří sehnat, dáme do vzdálenosti nejméně 2 m od sudu, na suchý stůl a jeho kostru dokonale uzemníme. Tím máme připravenou pokusnou aparaturu k provedení pokusu. Protože magdynamo v závislosti na směru otáčení nám umožňuje poskytovat elektřinu na vývodech o různé polaritě, tak Néhrú umístil sud na izolační podložku, kterou zhotovil ze starého automobilového pláště. Dalším důležitým bezpečnostním opatřením je nutně zajistit ruční pohon magdynama dokonale vysokonapěťově odizolovanou klikou a nedotýkat se při nabíjení jeho kovových částí.

Opatřit si dnes vhodné magdynamo pro pokusy je však již velmi obtížné, a proto je tu snadná náhrada pomocí indukční zapalovací cívky pro automobily (postačí funkční stará z vraku). Napájení je však nutně provádět z akumulátoru stejnosměrným proudem přerušovaným automobilovým přerušovačem s kondenzátorem, zabraňujícím vysílání mohutných rušivých signálů do okolí. I ruční ovládání přerušovače je nutně provést důkladně odizolovaně vůči možnému probití vysokého napětí. Použití střídavého anebo nedokonale filtrovaného usměrněného proudu je pro tyto účely naprosto nevhodné, neboť vytváří nežádané informační strukturové vzory ve vodě (viz obr. 15.1a). Abychom docílili podobného efektu jako při použití magnetodynamika umožňujícího změnu polarity, tak musíme přesměrovat polaritu napájení přívodu proudu na primární vinutí cívky.

Pozvolným otáčením klikou anebo stisky přerušovačem se do vody z hrotu nechá přeskočit několik od sebe časově oddělených jiskrových odpočítaných výbojů. Při jednom nebo druhém směru otáčení klikou, případně v obou směrech v různém poměru. Radiestét si porovnáním se zdravotním stavem energeticky posilované osoby, léčené rostliny anebo rostliny chráněné před napadením škůdci snadno učiní správný závěr, kolik potřebné tendence točením sem anebo tam „nadávkovat“. Néhrú snad i jako zkušený jogín tyto věci dovedl provádět pomocí svých vycvičených vjemů na bázi distančních interakcí zřejmě dokázal správně nadávkovat počet i polaritu elektrických výbojů do vody. Pak při jejím používání k zálivce a kropení, k ochraně rostlin před napadením škůdci a nemocemi, k máčení osiva před setím dosahoval prokazatelné zvýšení výnosů, zlep-

šení zdravotního stavu a vitality rostlin. Rovněž použití této vody k napájení hospodářských zvířat a drůbeže se setkalo s pozoruhodným úspěchem. Též léčitelé v této vodě nacházeli účinného pomocníka při tlumení různých bolestí, při nespavosti a nervóze atd. Jenomže přišla druhá světová válka a úprava vody podle Dr. Néhrú upadla v zapomnutí.

Až po uplynutí čtvrt století jsem se setkal zjevně s oprášením původní zprávy o nabíjení vody podle Dr. Néhrú. Byla to chuďoučky prostinká přihláška objevu od jednoho starého pána východního Slovenska, ve které nebylo uvedeno skoro ani slovo navíc, než v krátkém článku před 25 lety v časopise Radioamatér. Jediná věc tam byla navíc a byla poplatná tehdejší době tvoření Stachanovských rekordů. Touto vodou napájení vepří údajně dorůstali abnormální velikosti – snad i slonů, takže autorské osvědčení za „objev“ uděleno nebylo.

Tak neslavně skončila nadějně vyhlížející snaha indického vědce dr. Néhrú o zvýšení výnosů v rostlinné i živočišné výrobě. I kdyby pomocí takto aktivované vody došlo k navýšení výroby jen o 8–10 %, tak v celosvětovém měřítku by to byl veliký a přínosný úspěch.

15.2. Voda aktivovaná energií z vnějšího fyzikálního prostředí

Bioaktivovaná voda Astradat je voda aktivovaná tvarovými zářiči obsahujícími vysokou hladinu energie čchi s vyváženým poměrem obou tendencí, jin a jang. Vyrábí se v poměrně jednoduchém zařízení chráněném užitým vzorem č. 4278, od 28. 08. 1995. Jeho autoři, manželé Hlinkovi, ing. Ladislav Keclík CSc. a M. Kurfürst, je nazvali „*Prostředek pro ovlivňování biopotenciálů živých organismů prostřednictvím transportního nosiče, zejména vody*“.

Velkou předností tohoto zařízení je, že umožňuje aktivovat současně folii uzavřenou paletu lahví s pitnou vodou nebo stolní minerální vodou. Tudíž naprosto sterilně a hygienickým způsobem. Paleta je umístěna do středu čtvercového rámu z dřevěných latí, na jejichž středech jsou vodorovně naplocho umístěny 4 kovové nílské kříže Anch, které spodní části směřují do centra balíku s lahvemi. Z pohledu vysokofrekvenční radio-

techniky tyto kovové kříže tvoří určitý anténový systém zachycující na sebe ze svého okolí určitou část spektra přítomných elektromagnetických polí přirozeného i technického původu. Ve formě dvou kolmo se křížících soustředných paprsků vrhá do středu balíku s lahvemi. Tím dochází ke vzniku kruhově polarizovaného záření, které pak aktivuje voda přímo v uzavřených plastických lahvích. Protože stojiny protilehlých křížů jsou vůči sobě směřovány protichůdně, tak v jednom společném paprsku záření jsou obsaženy vyváženě obě tendence jin a jang. Funkční princip této sestavy křížů lze porovnat s podobnou funkcí tvarového zářiče v podobě modelu pyramidy.

Mezi nimi však existují i velmi důležité rozdíly ovlivňující kvalitu aktivity a výsledný efekt.

- a) Pyramidy na celém světě i jejich modely jsou zhotovovány z elektricky nevodivých hmot s vlastnostmi dobrého dielektrika. Tudiž dnes, v době silného zamoření našeho životního prostředí elektromagnetickým smogem technického původu, je na sebe nezachycují. Naopak velmi aktivně však reflektují všude přítomnou volnou energii a formují ji jako její konvertor. (Blíže viz 24.)
- b) Tvarový zářič v podobě modelu pyramidy má své stěny ve tvaru rovnoramenného, případně rovnostranného trojúhelníka, což umožňuje zachytit i mnohem širší spektrum elektromagnetického záření, než na ramenech anténního systému Anch, jehož ramena tvoří jen poměrně úzký výsek v podobě maltézskeho kříže.
- c) Elevační úhel tvarových zářičů v podobě modelů pyramid tvoří s úhlem magnetické inklinace přírodního magnetického pole 90° . Tak se docílí jejího maximálního energetického využití při aktivaci. Proto i kříže Anch by měly tuto zásadu respektovat a být takto od vodorovné polohy nakloněny.
- d) To, že ze stojiny anténního systému Anch vychází pouze úzký paprsek záření oproti širokému poli záření v pyramidě, nemusí být na závadu, ale naopak ku prospěchu a ke zvýšení účinnosti aktivace vody v objemných paletách. Jak již bylo řečeno, tak při vzájemném kolmém

křížení dvou paprsků elektromagnetického záření vznikne kruhově polarizované zářivé pole, které se dokonale rozprostře v dielektrickém médiu aktivované vody ve všech lahvích v objemné paletě. Úpravou tvaru a velikosti ramen antény Anch by bylo možné aktivovat vodu cílevědomě určitými frekvencemi, které by měly určité biologické působení, například baktericidní, stimulační apod. Není vyloučeno, že pro zvýšení efektu aktivace by bylo možné napájet tento kovový anténní systém uměle generovanými elektromagnetickými vlnami. Je škoda, že tento aktivační systém ostravských vynálezců nenalezl pochopení a zájem u odborných kruhů. Snad přišel na svět příliš brzy, i když jeho funkci již před více než třemi tisíciletími znali a úspěšně používali staří Egypťané.

- e) Vynálezci uvádějí, že záření vycházející ze stojin křížů má tvar laloků, které při vzájemném střetu vytvoří zářivé pole ve tvaru koule o průměru 1440 mm. Ačkoliv neuvádí barvu jeho záření (viditelnou pouze osobám schopným vidět ódické vyzařování), tak lze předpokládat, že se jedná o zelenou+, o které ve svých pracích píše Bélizal (1) a Drbal (4). Tuto barvu má i záření v prostoru správně nastavené a sestavené pyramidy.

Tímto jednoduše zhotovitelným zařízením, vytvářejícím uvedené kulovité zářivé pole, obvykle dosažitelné v mnohem složitějších a nákladnějších zařízeních, je možné kromě vody aktivovat celou řadu věcí jako osivo, krmiva a potraviny. Dále je možné si takto energeticky nabíjet různé prostředky přikládané zvenčí na tělo jako různé náplasti a preparáty, ze kterých chceme přenést informace zvenčí přímo do těla. Je to určitý způsob tachionování.

Obalová fólie z platických hmot v suchém teplém období může na svém povrchu nést velmi silný elektrostatický náboj, rušící nabíjení. Proto je nutné jej odstranit antistatickým sprejem.

V tomto vymezeném prostoru nelze popsat všechny možnosti použití tohoto zařízení, ale jsou obdobné s jinými dalšími tvarovými zářiči, např. konstruovanými ve tvaru pyramidy. Liší se hlavně v účinnosti aktivace, která u dobře zvolených a nastavených zařízení činí pouhý zlomek vteřiny, kdežto u jiných tento proces trvá i několik hodin a trvanlivost aktivace je relativně krátká.

15.3 Voda aktivovaná v pyramidě

Díky pyramidomanii, která vznikla počátkem 50tých let po zveřejnění Drbalova „*pyramidového patentu*“ na obnovení ostří otupených žilettek, a která trvá po celém světě dodnes, se funkční mechanismus s jeho fyzikální podstatou s oblibou zahaluje do různých mystérií a připisují se mu věci doslova nevidané a neslychané, z nejrůznějších oblastí lidské činnosti. Takže se dá říci, že každý si přijde na své, aniž by se musel namáhat přemýšlet, proč tomu tak je a zda uváděné senzační zprávy jsou řádně ověřené a pokusy objektivně vyhodnocené. A tak často uváděné věci, které se nám jeví jako zcela jasné a pochopitelné jsou neuskutečnitelné a naopak věci nepochopitelné mají naprosto spolehlivý základ. V knize *Psychická síla pyramid* (14) je uveden příklad, kdy jedna postarší dáma s vrásčitou pleťí si pod model pyramidy postavila své pleťové krémy a její vrásky se za krátkou dobu ztratily. Bez dlouhého uvažování po přečtení názvu knihy, doslova prostoupeného rádobou tajemnou mystérií, si řekneme, jedná se o typický placebo-efekt scvrklé stařeny, která chce mít broskvovou pleť jako šestnáctileté děvče. Opak je však pravdou, pleťové krémy, jejichž základní složku tvoří různé tuky a lanolin, jsou vynikajícími dielektrickými materiály právě tak jako voda, mají schopnost dlouhodobě akumulovat energii z v pyramidě vytvořeného kulového pole energie čchi a uvolňovat ji jako vitalizující energii do devitalizované pokožky staré dámy. Dnes je již toto zdlouhavé několika hodinové nabíjení v pyramidě nahrazeno moderní technologií umožňující průmyslovou výrobu aktivovaných pleťových krémů, mastí, léků, potravin a dalších věcí. Právě tak se nám zdá neuvěřitelné, že podobně vyzářováním tvarového zářiče ve tvaru pyramidy lze aktivovat tekuté i plynné uhlovodíky sloužící k pohonu výbušných motorů, a tak o 5–11 % snížit jejich spotřebu. Takovéto sdělení v době, kdy jsou pohonné hmoty velmi drahé a čím dál méně dostupné, zvýší pozornost každého šetrného motoristy. Ti podnikavější počnou uvažovat o tom, že si nad palivovou nádrž postaví pyramidku a budou jí aktivovat v ní obsažený benzin, právě tak, jak to již zkoušeli jiní. Při vhodném nastavení stěn pyramidky vůči světovým stranám skutečně u stojícího auta je možné tuto aktivaci provádět. U jedoucího auta, kdy je často měněna jeho poloha, to však již dobře možné není, pokud by nebyla pyramidka smě-

rována automatickým leteckým kompasem. Proto by bylo vhodnější nabit si benzín v době, kdy auto stojí na volném prostranství. Nízká garáž s rozvodem elektrického proudu může proces aktivace oslabit. Proto byla snaha nabíjet benzín v přenosné nádobě v pyramidě venku a pak jej přelévat do nádrže. Takovýto postup je nejen pracný, ale i velmi nebezpečný. Dále je nutné brát v úvahu, že benzín v palivové nádrži během jízdy se otřásá a mizí se vzdušným kyslíkem, čímž se aktivace oslabuje ztrátou elektronů z okysličovaného prostředí.

Z těchto i z dalších důvodů tento zdánlivě nadějný proces aktivace pohonných hmot modelem pyramidy nenalezl rozšíření a byl nahrazen různými jinými způsoby aktivace paliva těsně před jeho vstupem do karburátoru anebo do vstřikovacího čerpadla. V Japonsku, které nemá vlastní zdroje pohonných hmot, byl vyvinut před lety způsob aktivace benzínu v jednoduchém přístroji vsazeném přímo do palivového potrubí. Přístroj byl nazván „Ion xy“. Pohybující se palivo v něm protékalo v silném magnetickém poli, podobně jako v přístroji pro magnetickou úpravu vody, a současně bylo vystaveno elektrolýze proudem odebíraným z automobilové baterie. Úspora paliva byla obdobná jako při použití aktivace paliva pyramidou. V Evropě je to zařízení podle Evropského patentu č. 0389-888-81. O tom, co vše je možné v pyramidě aktivovat, se lze dočíst (12, 16). Tak se i dozvíme, že velkým úspěchem byla takto aktivovaná hliníková fólie, která po přiložení na bolestivé klouby, svaly a na páteř anebo na ochrnuté končetiny dělala téměř zázraky. Tento skutečně účinný postup má však jednu podstatnou závažnou závadu. Informace o hliníku jako hmotě jsou současně s energií čchi přenášeny do lidského organismu a jak je známo, hliník, zvláště v mozku, může velmi nepříznivě působit. Proto i dříve oblíbené hliníkové varné nádoby jsou nahrazovány nádobami z nerezové oceli. Rovněž Wilhelm Reich ve svých orgonových zářičích používá výhodně ocelový plech namísto hliníkového. Mimoto lze mnohem lépe a bezpečněji naakumulovat energii čchi v dobrých dielektrických materiálech, jak se i nakonec provádí u tachionizovaných předmětů, jejichž používání je nejen bezpečné, ale i dlouhodobé oproti kovům, které sice zpočátku vyzařují mnohem silněji, ale jejich vyzařování velmi brzo ustává.

V této kapitole je stručná zmínka o možnostech praktického použití modelu pyramidy a aktivaci různých předmětů a tekutin. To, co se v tako-

věmto prostoru skutečně z pohledu fyziky děje, uvádíme jinde (24, 25). Zde chceme jen důrazně upozornit, že pyramida není univerzálním všelékem, ale že při jejím správném použití si můžete jednoduchým způsobem provádět různé aktivace. Nemusíme si však pro tento účel pořizovat obydlí ve tvaru pyramidy ani nákladné modely s plnými stěnami. Postačí si zhotovit modely se zcela otevřenými prázdnými stěnami, které mají jen čtyři hrany zhotovené z dřevěných tyčí, které si na volném prostranství rychle a snadno postavíme a opětně rozebereme (21). Z důvodů naprosté neinformovanosti o dějích probíhajících v pyramidě si mnoho lidí ani neuvědomuje, že se v ní vytváří stojaté vlnění s různými vlnovými délkami, s kmitnami a uzly. Pak však není lhostejné, do jakých míst je uložen předmět či osoba při aktivaci. Mimoto pro každého jedince nebo pro účelné použití v léčitelství je zapotřebí použít různých vlnových délek, což je bez znalostí problematiky téměř nemožné. Dr. Jaromír Vaňura, který se po řadu let touto problematikou zabýval, důrazně upozorňuje nadšence ovlivněné pyramidománií na skryté nebezpečí při neodborném a šarlatánském používání pyramid „na kšeft“ (29, 30).

O odlišnosti vlastností energetického pole uvnitř pyramidy se můžeme snadno přesvědčit, když v jejím středu na provázkovém závěsu (nejlépe konopném přírodním) v prostrou předem zjištěných kmiten (míst s nejvyšší hustotou energie) zavěsíme několik skleněných lahviček (ne plastových nesoucích na svém povrchu rušivý elektromagnetický náboj). Podle rozeztupu kmiten na provázku spuštěném od vrcholu pyramidy směrem k její základně a zatížením závaží zjistíme, že nejbliže jsou u vrcholu a nejdále těsně nad základnou. Rozložení jinových a jangových tendencí se přitom proplétá hadovitě, obdobně jako na čakrách na lidském těle. Proto při vhodné volbě velikosti pyramidy a při vhodném výškovém a směrovém usazení osoby sedící v poloze lotosu a po zavedení vědomě řízené dechové frekvence pod dozorem zkušeného cvičitele jógy, lze získat nejen překvapivě rychle a silné, ale i velmi příjemné a svěží bioenergetické posílení, přitom dojde k okamžitému uvolnění bloků průchodu energie na čakrách, které citlivý a vnímavý jedinec rychle ucítí anebo lidé vidící auru nad jeho hlavou uvidí. Nejprve z temene takto otevřeného člověka doslova vystřelí hustý tmavý, červený, hnědý, někdy až černofialový sloupec, který však velmi rychle počne světlat, až se objeví obvykle jasně modrá, případně zlatožlutý odstín aurického záření.

Dnešní lidé zatížení stresem a zamořeným životním prostředím mají většinou v oblasti srdeční čakry zablokovaný průchod bioenergie. Zvláště osoby pracující u počítačů bývají za 4 hodiny unaveny a jejich výkonnost klesá a stoupá počet možných chyb. Málo z nich však má možnost se od této zátěže dezimpregnovat vhodným a rychlým způsobem, např. v pyramidě umístěné na střeše budovy anebo venku na volném prostranství. Pokud se nedovedou této zátěže zbavit pomocí polaritního dechu, což si vyžádá 5–10 minut drahého času, tak dnes mají mnohem pohodlnější a snazší možnosti dezimpregnace, které je však zapotřebí zavést buď po konzultaci s odborným poradcem zdravého životního stylu, jinak řečeno léčitелеm znalým problematiky, anebo sami si odzkoušet použití různých kompenzačních a harmonizujících pomůcek nošených na vhodném místě na těle nebo umístovaných v blízkosti počítače. Jednou z velmi účinných a snadno obnovitelných pomůcek se může stát i litrová bílá láhev od octu naplněná vodou a na noc stavěná do nabíjecí skládací pyramidy zhotovené ze čtyř dřevěných „kuláčů“.

Protože v panelákovém bytě ji postavit sice můžeme, ale efekt aktivace nebude dostačující, tak na určitou delší dobu několika dní nám postačí π -voda nebo podobně silně energizovaná voda.

Jak již v úvodu bylo řečeno, permanentně mezi odborníky a vědci probíhá ostrá polemika o tom, zda voda je schopná přenášet informace nebo ne. Před mnoha lety byl o tom proveden americkými biology názorný a snadno reprodukovatelný důkaz. Je známo, že „*slunečnice každý den otáčí se za sluncem*“, jak nás o tom za našich mladých let přesvědčovala zpěvačka Inka Zemánková. Tento pohyb však může být výrazně změněn, když nad slunečnicí je postavena velká otevřená pyramida, takže sluníčko na ni sice svítí, ale počne se otáčet v jiném rytmu. Stejný rytmus však docílíme i u volně rostoucích slunečnic mimo pyramidu, pokud je počneme zalévat výhradně vodou aktivovanou v pyramidě.

Pokud nyní někoho napadne na závěr této kapitoly, proč vám zde vyprávím o benzinu a slunečnicích, když se zajímáte raději o své zdraví a máte dost jiných starostí, tak si ho dovoluji ujistit, že jsem tak učinil zcela záměrně. Na těchto jednoduchých příkladech si lze nejen lehce objasnit to, co je předmětem vědatorských sporů a to, co nelze vsunout do suchých definic, vzorců a rovnic. Prostě to, co dávno znaly a respektovaly jako základní životní principy staré kultury po celém světě (26), ale to, co stále

nedovede vyjádřit materialisticky pojímaná věda. To je rozdíl mezi živou a neživou hmotou.

15.4 Léčivá voda nabíjená zářením drahokamů

Nejprve několik úvodních slov o zásadách tohoto postupu nabíjení. Znovu si připomeňme, že intenzita přenosu informací se dá podstatně zvýšit, použijeme-li k tomu vhodnou nosnou energii. V tomto případě je nosná energie generována konverzí všudypřítomné volné energie z vnějšího fyzikálního prostředí s třídímenzionálními tvarovými zářiči, vybroušenými drahokamy. Jejich nasměrování vůči světovým stranám, ke složkám přirozeného magnetického zemského pole, je pro zajištění dobré funkce velmi důležité. Popis těchto zásad a návody pro zesílení účinnosti nabíjení přidáním dalších pomocných magnetů zvenčí by zdaleka přesáhly vymezený prostor v této publikaci. Zkušený radiestét postupným natáčením broušeného drahokamu brzo vysleduje, anebo senzibilové uvidí, ve které poloze nejvíce vyzařuje a v ní ho na dno skleněné nabíjecí nádoby zafixuje, například uložením na přípravek z tvrdého dřeva. Krystaly bývají směřovány +částmi vzhůru. Pro domácí potřebu bohatě postačuje svépomocně zhotovené nabíjecí zařízení bez přidavných magnetů, případně dalších fyzikálních polí, což přísluší do experimentální fyzikální laboratoře s odborně školeným personálem. Jinak při vzniku silnějších plazmových výbojů by mohlo dojít k poranění okolostojících osob.

Někteří autoři uvádějí, že zařízení pro nabíjení vody i voda po nabití musí být uloženy v naprosté tmě, například v zatemněné místnosti, nebo v nádobě zakryté silnou černou látkou. Podle okolností, podle druhu a tvaru krystalu se doba nabíjení pohybuje v rozmezí od několika minut až po 24 hodin. Při harmonizování organismu bývá doporučováno pít jeden lok takto nabitě vody vybraným drahokamem jednou za 2–3 hodiny.

I v tomto případě nabíjení vody zářením drahokamů je nutné zdůraznit, že se jedná o přenos specifických látkových informací fyzikální cestou, takže sebedokonalejšími chemickými rozbory není možné přítomnost nějakých chemických látek ani ve stopovém množství. Obdobně tak,

jako u homeopatických preparátů. Proto byla snaha vyvinout vhodnou přístrojovou měřicí techniku, pomocí níž by bylo možné nejen zjistit přítomnost, ale i množství udělených informací fyzikálním způsobem. Další skupinu tvoří přístrojová technika umožňující nahradit subjektivní zjišťování diagnózy radiestétem a výběr vhodného kamene přímo pro určitou konkrétní osobu. O tom, jak se tento individuální výběr provádí, se nedočteme v jinak velmi pěkně ilustrovaných a většinou i na vysoké úrovni zpracovaných knih o léčbě drahokamy. Jak jsem čtenáře již vpředu upozornil, pokud se nechce stát detektivem Babočkou, tak ať si neporovnává návody použití jednotlivých drahokamů pro určité účely. Diametrálně se od sebe liší, asi tak, jako se liší moudré rady astroložky Selény od ještě moudřejších rad astrologa se zlatou hvězdou na krku, Thespise, který píše o tom, jak se Býci mají chovat vůči Pannám v době konjunkce Venuše s Jupiterem vrcholící v půlnoci na 31. apríla. Takže v jednom takovém pojednání o esoterním významu a léčivosti drahokamů se dozvíte tak důležitou a potřebnou radu, že perly pomáhají při lepře a smaragd bez opotřebením nahradí drahou Viagru. Před falešným přátelstvím chrání určité topas. A tak, po seznámení se s tak velkým množstvím naprosto bezcenných rad, by bylo možné ztratit důvěru ve skutečné a vynikající schopnosti určitých vhodně zvolených drahokamů a polodrahokamů při léčbě osob i zvířat, dokonce i rostlin vodou ozářenou drahokamy.

O tom, jak se takový výběr dělá, vyučuje v Německu v kursech pan Walter Häge, který je pozorným žákem dnes již zemřelého profesora Fiedricha Pelze, absolventa hornické akademie a pedagogické fakulty se zaměřením na výuku hudby. Znalosti získané na obou fakultách Pelz spojil v moderní frekvenční terapii, při které k harmonizaci určitých částí těla, orgánů i těla jako celku používá určité frekvence z akustického spektra a jejich vyšší harmonické, které přivádí do rezonanční frekvence i určité krystaly.

Zpočátku Pelz používal pouze 7 základních krystalických tvarů drahokamů, ale později přešel na více než stovku, k čemuž jich musel prostudovat více než 3000 různých kusů.

Kameny k harmonizaci určitých orgánů na těle Pelz vybírá podle jejich frekvence, kterou vysílají a která je radiestétům známá. Tak například oslabená epifyza (šišinka) vysílající na frekvenci 98 Hz může být ve své důležité funkci v oblasti imunitního systému radikálně posílena

kmity generovanými pravotočivým křišťálem o stejné frekvenci 98 Hz. Z praxe léčitelů je známo, že k takovému účelu, uvádějícího epifýzu doslova do poklusu, nelze použít každý libovolný křišťálový krystal a zhotovit z něj přívěsek na krk anebo jím nabíjet vodu. I řádně vybraný kámen je třeba před použitím důkladně obvyklým způsobem ve vlažné vodě očistit, případně vystavením slunečnímu záření desimpregnovat od různých na něm zachycených rušivých vlivů, např. elektromagnetických polí z elektrosmogu, bioenergetických polí zlých osob, případně dalších negativních vlivů. Pelz při svých výzkumech navázal na práce Pavla Schmidta, který dešifroval radiestetickými metodami frekvence i vysílací výkon tělesných buněk, buněčných svazků a orgánů. Použil k tomu jednoduchá radiestetická porovnání frekvencí uměle generovaných frekvencním generátorem s frekvencemi generovanými živými částmi lidského těla, na bázi rezonance a zpětné vazby. Přestože tyto metody jsou z francouzských radiestetických škol známé více než 100 let, tak se dodnes nikomu nepodařilo, ani synovi dr. Huldy Clarkové jako elektroinženýrovi, zcela nahradit subjektivní vjemy radiestéta při těchto měřeních. Blíže k této důležité problematice je uvedeno na jiných místech této knihy. Podaří se to systému MORA?

Přestože obvykle v této oblasti bývá mluveno jen o velmi nízkých frekvencích, jako např. dr. O. Becker rozlišoval somatické frekvence od 0 do 100 Hz, tak frekvence nesomatických dimenzí jsou uváděny jako násobky somatických frekvencí dosahujících až řádově GHz.

Pelz na podkladě Schmidtových prací vyvinul rychlou metodu, jak během velmi krátké doby několika minut zjistit, který orgán vykazuje snížený výkon a jakými frekvencemi je jej možné posílit. Dnes se již v této oblasti blýská na lepší časy, neboť v technicky vyspělém zahraničí jsou vyvíjeny pro tento účel moderní diagnostické přístroje zpracovávající zjištěné hodnoty v zabudovaném počítači a provádějící aplikaci vhodných harmonizujících frekvencí elektromagnetických vln do těla harmonizované osoby.

Jako názorný příklad uvádí Pelz použití rubínu anebo granátu, které po staletí léčitelé úspěšně užívají k povzbuzení srdeční činnosti, ke zlepšení krevního oběhu a k úpravě tlaku krve. Tyto zkušenosti však dnes již není zapotřebí brát v úvahu jako nějaké představy esoteriků. Dnes již tomu nemusíme věřit, ale vše si objektivně změřit. Pak zjistíme, že granát vysílá

na hlavních frekvencích 38,5 Hz a 40,0 Hz, tedy exaktně na frekvencích srdečního centra a srdečního rytmu. Není zde nutné zdůrazňovat, že po zlepšení srdeční činnosti a krevního oběhu se současně odstraní anebo zlepší i několik dalších zdravotních potíží jako artritida a revma. Pelz pak doporučuje ke granátu ještě používat podle potřeby další kameny, jako například pyrit, který zesílí na bázi rezonance všechny frekvence slinivky břišní, což by zajisté uvítali cukrovkáři, pokud by se tím u nás chtěl někdo zabývat alespoň tak, jak v sousedním Německu ve Výzkumném kroužku po geobiologii dr. E. Hartmanna, kde se W. Häge pokouší vytvořit pracovní skupinu soustřeďující svůj zájem na informační transfer, ke které se připojil i Pelzův syn Achim, který je inženýr v oblasti akustiky.

Intenzitu nabíjení vody drahokamy lze velmi radikálně zvýšit, pokud je umístíme do konformačního pole tvarového zářiče. Protože tak mohou vzniknout velmi nebezpečná a lidský život ohrožující pole, tak blíže tento postup nerozvádíme. Abychom však i zde dodrželi naši zásadu, jak si doma sami vyrobit nějakou zajímavou, účinnou a přitom velmi jednoduchou pomůcku, tak uvádíme jednu, založenou na keltské tradici: používat kameny různé prostorově rozmístěné jako harmonizátory tělesné i duševní pohody.

Je známé, že lidé již od pravěku se rádi vzájemně straší a bojí. Dříve to byli různí démoni, bohové všeho možného, a nedávno to byl třídní nepřítel a kapitalističtí agenti, dnes je to strach před tuneláři, neoborným a nezodpovědným vedením, končící strachem o holou existenci a o přežití. Ale vraťme se ke starým Keltům, neboť jejich protistresová metoda používající harmonizující vyzařování polodrahokamů je snadno aplikovatelná i v obývacím pokoji v paneláku, ačkoli Keltové používali velké žhnoucí otevřené ohniště, které svým žárem ohřívalo žulové balvany, rozmístěné kolem ohniště. V nich obsažené drobné černé krystaly turmalínu po dosažení určité teploty počaly do svého okolí vyzařovat příjemné uklidňující a harmonizující záření. Při psaní těchto řádků, pod vlivem informací z technopárty v Kopidlně, mě napadla myšlenka, že by tuto praktiku mohli použít i tamní obyvatelé, trpící hřmotným duněním hlubokých tónů, šířících se do veliké dálky. Anebo ještě lépe by ji možná využili v rytmu bubnu se svíjející a pod vlivem drog na zem padající feťáci, neboť toto záření turmalínu dovedlo zklidnit i ustrašené Kelty za divoké bouře doprovázené blesky a oslňujícími blesky a ohlušujícím duněním hromu, rozhodně silnějším než dunění bubnů.

Cožpak si můžeme udělat otevřený oheň v bytě nebo v jeho blízkém okolí? V miniprovedení ano a dokonce s dodržením všech protipožárních opatření. Na stůl položíme plochý talíř, na který postavíme hořící svíčku v nízkém kalíšku anebo ji voskem přilepíme ke dnu. Kolem svíčky koncentricky uložíme na talíř prstenec o $\varnothing$ 120 mm zhotovený z průhledné umělohmotné hadičky o $\varnothing$ 10 mm, zcela zaplněné drobnými krystalky turmalínu o délce 5 i více mm, vytlučeny ze sušické žuly, případně levně zakoupené v prodejně minerálů. Pak již jen postačí nalézt si podle pocitu místo mezi kruhovými vlnoplochami, kde se cítíme dobře a uvolněně. Svíčka mimo to ještě navíc působí uklidňujícím svým blikajícím plaménkem, který současně příznivě ionizuje vzduch v blízkém okolí. Použijeme-li aromatizovanou svíčku s vhodnou éterickou pro nás příznivou látkou, tak harmonizace je dokonalá. Větší problémy jsou přitom v nalezení klidného tichého prostředí, kde bychom se mohli alespoň 30 minut nerušení harmonizovat. Snad největším problémem je odolat pokušení sednout si před blikající „bednu“ a nedívat se na sportovní přenos anebo na nějaký krvák.

Proč však v publikaci o vodě je psáno o zcela protikladném přírodním živlu, o ohni? Důvod je zcela prostý. Když nemáme čas ani možnost se zklidnit a na půl hodiny se usadit k turmalínovému zářiči, tak v něm nebo vedle něho můžeme nechat nabít pitnou vodu a tu pak po locích během dne v intervalech 1,5 až 2 hodiny upíjet. Tím si i udržovat harmonizující hladinu informací v těle. (Viz obr. 15.4a v obrazové příloze)

Po seznámení se s obsahem celé kapitoly 17 získáme i další možnost, tj. nahradit hořící svíčku skleničkou naplněnou čerstvou π -vodou. Ta díky svým vlastnostem se bude nejen sama velmi rychle nabíjet vyzařováním turmalínu, ale za krátkou dobu, kdy se nabije, počne vyzařovat tyto informace do svého okolí. Sice ne tak daleko jako svíčka, ale dostatečně daleko, aby se kolem pohodlně usadila celá skupina lidí. Samosebou v klidu a ne u zapnutého televizoru se zapálenou cigaretou a s lahví kořalky na stole.

Při zapálení všech svící na sedmiramenném svícnu docílíme kolem něj zářivé pole více než 10 m od něj sahající. Rozmístíme-li podobně v prostoru jako na svícnu 7 sklínek s π -vodou, můžeme při vhodném nasměrování vůči světovým stranám docílit podobný jev.

Radionicky programované drahokamy

Je známo, že drahokamy jsou zásobníkem informací, a to nejen ve výpočetní technice, kde jsou pro tento účel využívány ponejvíce silikáty. V roce 1924 nositel Nobelovy ceny francouzský fyzik hrabě de Broglie stanovil, že každá hmota vyzařuje do vnějšího prostoru své specifické záření. Tyto „materiální vlny“ experimentálně potvrdil další nositel Nobelovy ceny fyzik Clinton Davisson. Méně je však již známo, že Hildegard von Bingen zjistil působení drahokamů na lidský organismus mnohem dříve, rozhodně však na světě nebyl první osobou, která dospěla ke stejnému závěru. Z literatury je známo, že léčba drahokamy je prováděna s oblibou a dobrými výsledky již několik tisíciletí v Orientě. Tam ji provádí, např. v Indii, léčitelé z řad guruů, kteří pošlou po vyšetření pacienta k místnímu zlatníkovi, který jim osazuje určené velké drahokamy do prstenů ze zlata, stříbra či platiny. Tyto jsou pak nošeny na určených prstech na obou rukou. Krev protékající v krevních cestách v blízkosti těchto kamenů absorbuje do sebe jejich specifické záření a takto získané léčebné informace přivádí do velmi vzdálených míst v lidském těle a pokud jsou nemocí nebo námahou oslabené, tak je harmonizuje.

Jiný způsob, snad i trochu pohodlnější a účinnější, jak dostat léčivé záření do každé živé buňky v těle, je pití „drahokamové vody“. Známý současný německý léčitel a radiestét doporučuje pro tento účel použít krystal křišťálu, na který jsou namodulovány určité léčebné programy. Např. určité informace, které tělo uschopňují odvést ze sebe pryč škodlivé látky a napomáhat trvale regulovat hospodářství kyselina – báze. Takovýto krystal je na noc ponořen do nádoby (nejlépe skleněné nebo porcelánové) s obsahem cca 1 l vody, která pak druhý den ráno je postupně po locích rozdělených až do večera popíjena. Osoby praktikující tuto pitnou kúru uvádějí, že se tím subjektivně zlepšila jejich pohoda a kvalita života. Naopak skeptici, aniž by to zkusili, se vysmívají této metodě, neboť vůbec nic nevědí o řídicích a regulačních mechanismech v lidském těle. Voda je přitom fantastický zásobník informací.

W. Häge v několika pracích a v kursech podrobně popisuje, jak nanáší specifický Qi-program pomocí počítače a přenosového přístroje na skalárních vlnách na určitý odpovídající kámen. (Dobrý léčitel i bez počítače

dovede při vyšetřování osoby, na podkladě jejich vibrací, vložit na příslušný kámen léčebné i harmonizující informace.) Takto programovaný kámen je pak nošen buď přímo na těle, nebo v kapse u kalhot, případně držen hravě v ruce. Jeho zářivé frekvence vstupují do rezonance s kmity biologického systému člověka. Někteří doporučují ukládat takto programovaný drahokam pod podušku nebo do lůžka. Velmi účinně takovýto kámen působí i na větší vzdálenost několika decimetrů od těla, pokud je uložen do kmitny stojatého vlnění biopole.

Häge správně a důrazně upozorňuje na veliký rozdíl mezi zářením dnes tak módních „energetizovaných“ produktů nebo tzv. tachyonovaných produktů, které jsou sice výbornými nosiči energie, pro kterou si v různých dobách a v různých místech na světě lidstvo zvolilo různé názvy jako např. životní energie, energie čchi, v Japonsku Qi, Indové prána atd., až po energii nulového bodu vakuu. Stále se však přitom jedná o tutéž jednu jedinou formu energie, kterou však lze dobře a spolehlivě využít jako nosnou energii pro přenos informací, které samy o sobě nemají vlastní energii.

Proto si v Japonsku pro přenos informací z drahokamu speciálně připravují „energetizaci nebo tachyonování“ tzv. Qi-kameny. Ty jsou pak schopné zvýšené energetické úrovni (hladině) přenášet informace koherentní s kmitočtem biopole člověka. Velkou předností tohoto spojení je naprosto stálá a neměnná frekvence drahokamů, která dovede přeložit chybnou frekvenci lidského těla, způsobenou jeho nemocí. Dokonce i tehdy, když je již v těle pevně „zacementovaná“.

Häge varuje před nákupem uměle chemicky nebo fyzikálně ošetřených drahých kamenů. Doporučuje jejich očistu v tekoucí vodě anebo ponořením na 24 hodin do litru vody, do které byla nasypána jedna polévková lžice sody. V posledních letech se opět stává módní záležitostí nošení tzv. drahokamových řetězců, dříve programovaných léčitelem, dnes radionicky, k uvolnění. Tyto řetězce, obvykle 900 mm dlouhé, jsou vyrobeny z poměrně levných malých krystalků drahých kamenů, opracovaných broušením v bubnu, které jsou uměle provrtány a navlečeny na šňůrku. Bývají nošeny pod oděvem nad solární pletení, nad srdeční a krční čakrou, případně nad temenní čakrou. Výběr vhodných kamenů provádí obvykle bioterapeut anebo dotyčná osoba přímo sama v obchodě s minerály, kde si vybere a odzkouší druh kamenů, který se jí líbí a působí na ni uvolňujícím a pohodově.

Léčebné záření drahokamů velmi úzce souvisí i s jejich barvou, a to podle zásad barvové terapie, známé opět již po několik tisíciletí. Tak například pro odvedení nadbytečné energie při bolestech a zápalech v těle pomáhají černě zbarvené minerály, neboť tato barva z dopadajícího světelného záření absorbuje celé barevné spektrum a nic zpět neodráží. Černě hnědý hematit je používán k podpoře tvorby červených krvinek, ke zlepšení okysličování krve a k léčení poranění.

Červeně hnědé minerály se používají k podpoře srdeční a oběhové činnosti a mají i příznivé působení na zažívací pochody. A tak by bylo možné procházet jednotlivé barvy a jejich odstíny u různých minerálů. To je však již více předmětem samostatné disciplíny – **barvové terapie**.

Povšimněme si však jednoho bezbarvého kamene, čirého průhledného křišťálu. Jeho jméno je odvozeno z řeckého *krystallos*, led, neboť připomíná svým vzhledem hluboce zmrazený led. Znalci rozlišují u křišťálu dva typy krystalů. Ženský uzavírá na špicí linii, kdežto mužský se špicí připomínající špendlík. Ženský organismus lépe reaguje na mužský krystal a obráceně. Bývá doporučováno nepůjčovat své křišťály jiným osobám, neboť mají velkou zásobní kapacitu a snadno se nabíjejí negativním zářením cizích osob. Žel, i různým negativním zářením elektromagnetického smogu technického původu, před kterým se skutečně dnes nikdo nikam neschová, jak pravdivě tvrdí někteří provozovatelé mobilních sítí. Protože bez těchto moderních spojovacích prostředků se dnes již neobejdeme, tak musíme hledat sami způsob, jak jejich škodlivé působení na náš organismus kompenzovat. Způsobů je celá řada (23, 25) a jedním z nejúčinnějších se může stát i obyčejná pitná voda aktivovaná vhodným způsobem.

15.5 Aktivace vody zářením kosmických těles a světlem

Ve třicátých letech minulého století v době mého gymnaziálního studia bylo pro ujištění, že něco na něco nemůže mít vůbec žádný vliv, použito přirovnání: *„Má to vliv jako světlo Měsíce na zrání kompostu.“* Mimoto nás náš horlivý fyzik přesvědčoval, při vysvětlování zákona o ubývání energie se čtvercem vzdálenosti, že planety naší kosmické soustavy

jsou od nás tak vzdáleny, že o nějakém jejich vlivu na naši matičku Zemi a život na ní nemůže být ani řeč. Proto astrologii označil za pavědu sloužící k tahání peněz z kapes důvěřivých lidí.

O mnoho let později, po prvních letech člověka do vesmíru, jsem se však s překvapením dozvěděl, že v zemi, která první a jako jediná vyslala lidi na Měsíc, je na vysokých školách kromě astronomie přednášena i astrologie. Pohledme proto alespoň na chvílku do jejich tajemné astrologické kuchyně, jak v ní nakládají s vodou. Začněme u té nám nejnámější životodárné planety – u Slunce.

■ **SLUNCE.** Naši předkové mívali studánky a studny zakryté velkou stříškou proti dešti a padání listů, ale otevřenou tak, aby do ní mohly dopadat sluneční paprsky na hladinu vody. Ultrafialové záření tak dezinfikovalo nejen vodu, ale i ionizovalo vzduch ve studni, čímž se ničily bakterie a plísně. Vodu prozářenou slunečním světlem považovali za zdravou a dobrou. Obdobně je tomu tak i s vodou v moři, řekách, rybnících a jezerech. Takto Sluncem ozářená voda použitá k zalivce rostlin předává jim i část naakumulované sluneční energie, což se projevuje nejen ve zlepšení zdravotního stavu rostlin, ale i ve zvětšeném výnosu. Mimoto má Sluncem ohřátá voda i vyšší teplotu než voda ze studny, což umocňuje provádět velkoplošnou závlahu i během teplého dne, aniž by rostliny přitom trpěly tepelným šokem. Po přečtení této statě si pozorný čtenář vzpomene na rozpor v kapitole 15.4 mezi doporučeným nabíjením vody drahokamy v naprosté tmě a položí si otázku, jaký je vlastně správný postup? Správné jsou ve skutečnosti oba postupy, neboť oba používají fotonové záření. Rozdíl však je v jeho vlnové délce a jeho kvalitě, potřebné pro určitý léčebný a bioenergetický posilující účel. Zatemněním nebo zakrytím se ze zářivého spektra odstraní fotony ze světelné oblasti, které pro daný účel nejsou žádané. Uvědomíme-li si však, že fotony jsou známy jen několik desetiletí a že bez těchto znalostí dávno před tisíciletími dovedli je jich působení naši předkové racionálně využít, tak s obdivem musíme ocenit jejich radiestetické schopnosti.

■ **MĚSÍC.** Vliv gravitačních sil Měsíce na pohyb vody v moři (příliv a odliv) je znám po tisíciletí. Méně je znám vliv těchto sil na pohyb

vody v rostlinách. Tak např. v rovníkových oblastech Afriky a Jižní Ameriky musí dřevorubci značit pokácené vzácné dřevo fází Měsíce, neboť v době úplňku obsahuje velmi mnoho vody a rychle podléhá zkáze.

- Podle belgického radiestéta pana R. Joannese si můžete zopakovat na své zahrádce jednoduchý pokus vlivu měsíčního světla na závlivkovou vodu. Do 5 l sklenice dáme v noci ozářit vodu měsíčním světlem na dobu cca 5 hodin tak, aby na ni nepřišlo ranní sluneční světlo. Potom tuto vodu smícháme v nádobě se 200 l dešťové závlivkové vody a řádně zakryjeme. Pokud zaléváme vodou ozářenou Měsícem ubývajícím, zvýší se výnos až o 30 %. Naopak, zaléváme-li vodou ozářenou Měsícem přibývajícím, poklesne výnos až o 37 %. Takto ozářená voda skladovaná v temné chladné místnosti si podrží své vlastnosti po řadu dní.
- Pan Joannes pro radiestetické stanovení, který druh vody v dané vegetační fázi a době použít, si zhotovil jednoduchou kruhovou tabulku o průměru 20 cm, na kterou si namaloval do kříže čtyři fáze Měsíce: na sever úplněk, na jih nov, k východu dorůstající, na západ ubývající Měsíc. Do středu kruhu pak uložil nepatrný vzorek ze zavlažovaných rostlin (případně vodu nabitou touto rostlinou, kterou nechtěl poškodit) a běžným způsobem zjistil, která voda je vyhovující. Tuto více než 70 let starou metodu bude možné brzy nahradit objektivnějšími přístrojovými měřeními.

Voda ozařovaná zářením vzdálených planet

S touto zajímavou problematikou na vysoké odborné úrovni se v polovině minulého století zabýval hrabě Bélizal s M◉relem (1), kteří založili novou francouzskou školu pro tento obor. Na ni navázal Jean Pagot, který sestrojil jednoduchý, ale velmi důmyslný přístroj, kterým lze nabíjet vodu zářením kosmických těles bez ohledu na jejich vzdálenost. Postačí na ně prostě vizuálně namířit tubus tvořící anténní systém a hvězdářským hodi-

novým strojem jej udržovat stále namířený na planetu. Popis a obrázky Bělizalových a Pagotových nabíjecích systémů vody a hmoty podrobně uvádíme v naší nové knize „*Po stopách lovců éteru*“ (24), která je určena náročnějším čtenářům, zajímajícím se o fyzikální stránku této problematiky. Zároveň zde neopakujeme známé představy astrologů o vzájemném vztahu souhvězdí, barvy, rostlin, kamenů, kovů apod. k astrologickému zařazení osob jejich data a místa narození a znaku ve zvířetníku. Dnes je o tom dostatek, snad lépe řečeno až nadbytek, odborné literatury. Nevýhodou však přitom je, že si často údaje v těchto knihách vzájemně protiřečí, takže nás oprávněně uvádí v nejistotu a vyvolávají nedůvěru. Mimoto většina z nás nezná přesné údaje potřebné pro spolehlivé astrologické výpočty. Zde je však jednoduchá pomoc, neboť vše potřebné lze zjistit na pomůcce, reliéfu „českého draka“ popsaného v knize (25) zakoupitelné v prodejně nakladatelství Fontána.

Voda ozařovaná barevným světlem

Účinky takto ozářené vody byly známy před několika tisíciletími orientálními kulturám, ještě před objevením skla a jeho barvení. Lidé umísťovali misky s vodou do barevně vystlaných krabic. Současný návod na ozařování podle indického jogína a lékaře swami Gítánandy:

Pro ozařování vody, cukru a oleje slunečními paprsky si opatříme barevné láhve nebo jiné nádoby ze skla. Použít můžeme i bílé průhledné láhve, které obalíme barevným celofánem, nebo předradíme barevný skleněný filtr. Vodu ozařujeme nejméně 4 hodiny (čím déle, tím lépe), cukr 2 týdny a olej asi 40 dnů. Voda se používá vnitřně i zevně, podle povahy nemoci. Cukr vnitřně, olej pouze zevně pro masáže. Používá se pramenitá nebo destilovaná voda. Při aplikaci současné moderní technologie se však doba ozařování radikálně zkracuje.

Vliv jednoduchých barev:

■ ČERVENÁ – je hřející, pulzující a rozčilující, trávící, povzbuzuje krev, nervy, sympatickou nervovou soustavu, usnadňuje volný tok

žaludeční šťávy. Oživuje a povzbuzuje oslabené orgány. Léčí nastuzení, bledost, chronický revmatismus, zánět průdušek, chudokrevnost, impotenci, souchotiny. Omývání touto vodou zahřívá a stimuluje pokožku. Je oživující proti anémii, působí proti ztrátě sil, proti smutku, oslabuje bolesti při poranění. Nepoužívat při zánětech a zápalech.

- **MODRÁ** – je chladivá, uklidňující, anestetická, antiseptická, protizánětlivá, osvěžující. Léčí i průjem, úplavici, vředy, nemoci pokožky, působí místní anestezi (jako kokain). Odstraňuje spasma, křeče, utiňuje a osvěžuje. Je účinná při očních nemocech – katar. Při spáleninách jako obklad na rány. Při bolestech dásní a v ústech je vhodná jako kloktadlo. Před spaním uklidňuje. Nepoužívat při nastuzení, slabostech a chronických stavech, dně, revmatismu, zácpě a když jsou tělesné orgány velmi studené. Proti žlučnickovým záchvatům se používá každé 2 hodiny 2 lžice.
- **ŽLUTÁ** je radostná, šťastná, osvěžující, laxativní, diuretická, zdravá. Povzbuzuje nervy, činnost sleziny, jater, mozku, žluči, střev a zostřuje intelekt. Léčí slezinu, játra, paralýzu, lenivost intelektu, zácpu, impotenci, syfilidu, udržuje zdravá střeva, odstraňuje ochablost. Zevně se užívá proti malomocenství a vnitřně proti padoucnici. Nepoužívat při deliriu, průjmu, tlučení srdce, rozčilení, záchvatech, neuralgii, zánětech a napětí nervů.
- **ORANŽOVÁ** je teplá, červeně oranžová intenzivní horká. Povzbuzuje nervy a krev. V malých dávkách se užívá proti chronickému revmatismu, dně, souchotinám. Povzbuzuje funkce všech orgánů, ale přílišné používání budí průjem a bolest.
- **PURPUROVÁ** je kombinací teplé červené a chladivé aseptické modré. Posiluje plíce, ledviny, žaludek, zažívání a jiné části těla. Nevytváří dráždivost. Působí proti nehybnosti těla, žaludku, dává chuť k jídlu. Používá se jako klystýr při vředovitém konečníku. Při rýmě (kataru) vdechovat do nosu.
- **INDIGO** je kombinací tmavomodré s červenou. Chladí, stahuje, léčí, energizuje, hasí žízeň, má antiseptické vlastnosti, snižuje teploty při

horečkách, zmírňuje zápaly, snižuje a uvolňuje křeč. Uklidňuje dýchací orgány, plíce, bronchitis, rýmu, průdušky. Při nemocech působí jako posilující prostředek, oživuje, povzbuzuje, aniž by dráždila.

■ **ZELENÁ** především chladí. Je sestavena z modré a žluté. Nepoužívá se obvykle samostatně, ale střídá se s červenou a modrou, podle povahy pacienta. Osvěžuje, chrání a posiluje zrak. Blahodárně působí při zánětech, hysterii apod. Povzbuzuje nervy. Společně s modrou působí proti neuralgii tváře, hlavy a očí, dále proti dětské konvulzivní nespavosti, fixním idejím, halucinacím apod.

■ **FIALOVÁ** má stejné vlastnosti jako indigo nebo modrá barva. Je výhodná při akutních stavech TBC. Rozmnožuje červené krvinky, a proto je vhodná proti chudokrevnosti. Energizuje krev.

Celkově:

Modrá barva uklidňuje, působí proti nespavosti.

Červená rozčiluje a rozohňuje.

Žlutá proniká.

Zelená dobrodějně uklidňuje, ale neoslabuje.

Povšechně:

Horečky pocházejí z přílišně červené a potírají se modrou, indigem nebo fialovou. Proti astmatické krizi používat po dobu jedné hodiny každých 10 minut 1 lžičku červeně prozářené vody. Proti paralýze brát jednu lžičku červeně ozářené vody, nebo zevně masírovat touto vodou nebo olejem. Působivost ozářené vody je největší, když se bere přímo ze slunce. Svoji sílu si však podržuje po týdny a měsíce.

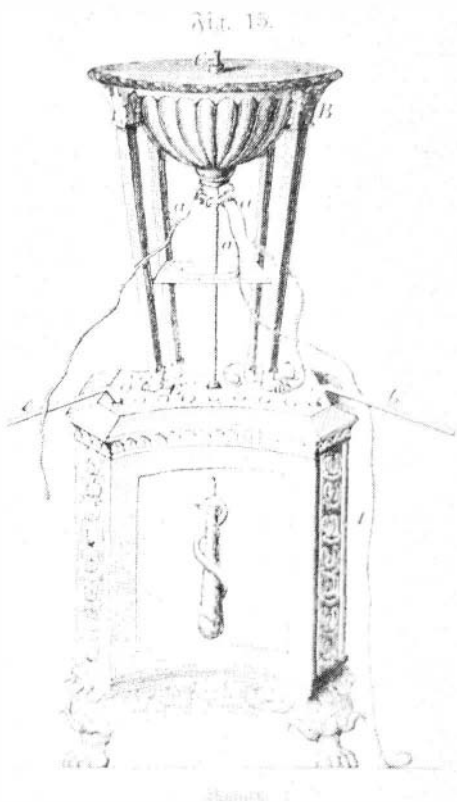
Jak z Gítánandových prací vyplývá, tak současná věda v Indii i po tisíciletích uznává, že voda má paměť. Kolik vody v posvátné řece Ganze bude muset ještě uplynout, než tyto poznatky bude akceptovat naše věda a bude se snažit k prospěchu lidí využít?

16. Akumulace energie léčitele do vody

O přímém působení léčitele na léčenou – lépe řečeno bioenergeticky posilovanou – osobu v posledních letech toho bylo napsáno u nás víc než dost. Škoda jen, že jsou namísto postupu popisovány jen úspěšné, často i doslova zázračné výsledky, většinou formou tisíce děkvných dopisů, nebo jsou opisovány staříčké představy o zázračných magnetizérech, přivádějící alespoň trochu uvažujícího člověka doslova v zuřivost. Pak ještě několik jedinců, kteří sami o sobě prohlašují, že mají zcela výjimečné schopnosti, které nikdo nemá, neměl a mít nikdy nebude. Posouzení jejich počínání náleží však jiným odborníkům. Pominu velkou skupinu těch, kteří umí dobře lidem pomáhat, ale většinou jen od peněz; raději se věnují jen mechanismu působení malé části našich léčitelů, kteří skromně, s pokorou a vděčností za charismatické obdarování pomáhají v uzdravování ostatních, kteří je o to požádají. Přesto se však v některých případech stává, že přímé poskytnutí léčitelského zásahu diskrétně odmítnou a někdy místo něj nabídnou, že připraví a nabijí svojí bioenergií vodu, kterou pak pacient bude pít nebo si jí oplachovat nemocná místa na povrchu těla. Stává se tak obvykle v případě zhoubného nádorového onemocnění nebo při prudkých přenosných infekčních onemocněních. Tito léčitelé se domnívají, že takto naakumulovanou léčitelskou energií do vody mohou pomoci stejně jako při přímém působení a zabrání přitom možnosti přenosu onemocnění z nemocného na sebe. V podstatě se nejedná o nic nového a neznámého, již před několika staletími dovedli tehdejší léčitelé svoji energii naakumulovat nejen do vody nebo do různých materiálů, ale i usměřňovat a zhotovit celé baterie. Tak například známý německý lékař z konce 18. století Franz Mesmer v zimním období s krátkým dnem, kdy nebylo k dispozici dobré osvětlení hlavně cest a ulic, měl nedostatek pacientů, kteří z bezpečnostních důvodů se potmě obávali pohybovat venku. Kdyby žil ještě dnes u nás, tak by zjistil, že ani na osvětlené ulici se lidé necítí bezpečni. Mesmer proto počal akumulovat svoji animální energii do speciálně vybavené kádě s vodou. Druhý den ráno, kdy se dostavilo náraz více

pacientů, tak z této vody povytahoval do ní jedním koncem ponořené tetizky nebo provázky (vlnovody), které si nemocní přikládali k bolavým místům. Protože však vodu nabíjel bioenergií přes dvě železné tyče ponořené do vody oběma rukama současně, tedy rozdílnou polaritou, bylo nutné pro umožnění polarizovaného vyrovnávání bioenergie jednotlivé složky jin a jang od sebe oddělit. Již tehdy, dávno před Bélizalem, to dovedli pomocí usměrňovače tvořeného polokoulí, vhodně směřovanou vůči zemskému magnetickému poli.

Na dobovém vyobrazení vidíme takovýto vodní akumulátor s usměrňovačem. (Viz obr 16a.)

Vodní akumulátor bioenergie používaný v 18. století Mesmerovskými léčiteli. Nabíjení oběma tendencemi, jinovou a jangovou bylo prováděno léčitelem držícím v každé ruce jednu páku *b*, ponořenou jedním koncem až ke dnu nádoby do vody a do náplně akumulátoru tvořenou obvykle sklem, keramickými střepy apod. Tedy materiálem, který je dnes s oblibou nabíjen tachionovou energií. Po nabití akumulátoru lze z něj pak odděleně pro cílenou léčbu odebírat jednu nebo druhou tendenci, případně obě najednou. Oddělení tendencí zprostředkovává polokulový usměrňovač, který je obdobou Bélízalovy polokoule. Odběr se děje provázkovým vlnovodem.

Voda v měděné nádržce, tvořící současně podstavec akumulátoru, je nabíjena dvěma zahnutými ocelovými tyčemi, které jsou elektricky odizolovány od víka nádržky. Otvorem ve víku nádržky vystupuje tyč, na které je umístěna polokoule, z jejíchž obou částí jsou vyvedeny provázkové vlnovody, umožňující usměrnění, přivedené smířené bioenergie a její rozdělení na dvě protichůdné polarizace jin a jang. Samozřejmě, že dobu působení na vyrovnání biopole léčené osoby sledoval průběžně léčitel, který po vyrovnání odpojil od ní vlnovod.

Blíže o této zajímavé problematice nalezne v (25, 26). Pro ty, kteří si chtějí prakticky ověřit své bioenergetické vlastnosti, uvádíme staříčky, ale osvědčený návod.

Jak si připravíme a vyzkoušíme aktivovanou bioenergií, podle starých návodů:

Vezmeme si tři 2dl sklenice a dvě z nich naplníme vodou. Položíme sklenice na stůl před sebe a nad dvě krajní vzdálené od sebe cca 50 cm dáme pravou a levou dlaň. Potom ruce pozvolna zvedáme, až ve výšce 10–15 cm ucítíme z dlaní vyzařovat do vody mírný vánek. Při zpomaleném povrchním dýchání držíme takto ruce 3–5 minut. Potom vyzveme někoho ze známých, aby tyto vody na špičce jazyka ochutnal. Jedna z nich má chuť louhově vlažnou a druhá chutná mírně kysele, osvěživě jako vyvětralá minerální voda. Slijeme-li tyto dvě vody dohromady, obě ve stejném poměru do třetí sklenice, tak osoba, která je vypije, má střídavé pocity uvolnění a únavy a často zvrací. Do této vody z pravé i levé ruky ozářené lze mělce ponořit semena rychle klíčících rostlin na dobu cca 20 minut a pak tato semena i s částí vody umístit na klíčidla. Pokud máte schopnosti, tak se vám oproti kontrole projeví znatelné rozdíly, a to z jedné strany povzbuzení růstu a z druhé útlum. Pak můžete přistoupit k pokusu ovlivnit vodu na dálku pouze pohledem a s přáním, aby rostlinka dobře rostla a druhou vodu s přáním zdaru.

16.1 Připravte si vodu podporující růst vlasů

Po přečtení tohoto nadpisu řadu čtenářů podvedených koupí různých drahých tekutých přípravků obnovujících růst vlasů, podle prohlášení jejich výrobců i na hlavě holé jako koleno, na které do půl roku mají narůst husté kadeře, jaké měl legendární Tarzan, napadne, zda se zase nejedná o další podvod anebo nějaký aprílový žertík. I když náš následující text je psán skutečně Žertem, tak se jedná o zajímavý výpis z více než 100 let starého pracovního deníku, kdysi známého a uznávaného francouzského badatele, profesora fyziky na vojenské akademii, plukovníka Alberta de Rochas (čti *roše*). Z pohledu nejnovějších poznatků z oblasti přenosu informací v živé přírodě, moderní bioinformatiky, se nám nemusí jevit směšný a nadsazený, zvláště když dnes máme k dispozici levný, dostupný prostředek, umožňující nejen přenos nejrůznějších informací, ovlivňujících a regulujících vitální procesy v tělech živých organismů, ale i prostředek podstatně energeticky posilující tento přenos. Je jím díky svým mimořádným fyzikálním vlastnostem všem vám známá π -voda. Právě takováto voda, mající mnohem silnější nabití energií čchi, s vysokým obsahem obou tendencí jin a jang, svými vlastnostmi, hlavně dlouhodobou trvanlivostí při správném uložení a nakládání a několikanásobně větší intenzitou, je schopná mnohem lépe zajistit požadovaný přenos informací, než obyčejná voda, nabíjená bioenergií vyzařovanou z rukou vynikajícího německého léčitele Kernerera, jehož hlava byla porostlá hustými tmavými kudrnatými vlasy.

Těm, kteří mají v oblibě různé pitné kúry, doporučuji jednoduchý způsob, jak si z různých preparátů a látek přenést léčebné anebo bioenergeticky posilující informace do pitné vody. Prostě je uložíme do nějaké duté podložky, nejlépe do nízké lepenkové nebo dřevěné kulaté krabičky, a na ni postavíme na několik hodin plastovou láhev naplněnou čerstvou π -vodou. Tak je voda naprosto hygienickým způsobem aktivována informacemi z preparátu, aniž by s ním přišla do přímého styku.

Kernerer obvyklým způsobem oběma rukama nabil vodu v otevřené nádobce. Pak ustříhl čtyři lokny svých vlasů, vsunul je do sklenice a zalil vodou z nádoby. Po uzátkování si tuto vodu odnesla žena se značně pro-

řidkými vlasy na temeni již postupně přecházejícím v pleš. Touto vodou každé ráno omývala svou hlavu. Její vlasy se údajně postupně stávaly hustější a přijaly zcela barvu a trvanlivost vlasů Kernerových. Docela pěkný happy-end k zápisu z Roschasova deníku, přímo vyzývající všechny potřebné, a není jich na světě málo, k vyzkoušení tohoto jednoduchého a bez rizika proveditelného návodu. Pouze odbarvené nebo nemocné vlasy není vhodné pro tento účel použít.

Pro ty, kteří se o to pokusí, ještě jedno dobové Roschasovo důležité upozornění, které se nám bude jevit jako směšné a neopodstatněné. Při opakovaném omývání hlavy touto vodou se do vody zachycuje vyzářování bioenergetického pole člověka. Je-li pak s takovou vodou nevhodně nakládáno, například je-li ohřívána na vyšší teplotu anebo spláchnuta do klozetové mísy, nebo používána k omývání jinou osobou, pak dochází k bioenergetickým ztrátám u osoby, která tuto vodu nabíla. To se může projevat nejen pocitem slabosti, ale u zvláště citlivých osob i vyvolávat bolestivé pocity, někdy velmi bolestivé, např. po vylití vody na žahavé kopřivy. Proto je vhodné vodu vylévat na zdravý trávník nebo na zrytou půdu. Pokud vám tyto praktiky připomínají zásady mumiální léčby, tak je to zde skutečně na místě. Ještě donedávna naše babičky, kterým na žhavou plotnu v jejich statku uteklo mléko, je zasypaly krystalky soli, které pohlcovaly vzniklou energii, která by způsobila dráždivě na nedaleko ve chlívě přebývajících dojnice a údajně jim způsobila záněty vemene.

Závěrem čtenáře prosíme o omluvu, že jsem nemohl tento návod na sobě vyzkoušet, neboť dědičností mám hlavu po matce porostlou hustou křticí, při jejímž stříhání se někteří nepozorní bavičí se holiči stříhali do prstů. Pokud však tento návod úspěšně odzkouší, budeme mu vděční, když se s námi podělí o své zkušenosti.

16.2 Pít či nepít svoji moč aneb o urinoterapii jinak

Staleté dobré zkušenosti s urinoterapií nás na jedné straně lákají ji používat pro svoji vlastní potřebu a na druhé straně moderní znalosti o skutečném chemickém a bakteriologickém složení moči jako odpadní tekut-

tiny z našeho těla a opravdový odpor pít tuto nechutnou, čpavkem páchnoucí tekutinu společně s obavami z možné infekce jsou dnes hlavními překážkami širšího rozšíření této jinak zdraví prospěšné metody.

Jak využít předností léčebné urinoterapie a přitom nepít odpornou moč?

Je to něco jako nesmět jít do vody a muset se naučit plavat, nebo něco jako úkol pro moudrou horákyňi z pohádky Boženy Němcové. Přesto je jednoduché řešení možné. Vzniklo doslova náhodou v okamžiku, kdy jsem si dal do souvislosti poznatky známého brněnského znalce orientálních nauk dr. Bohumila Housera při jeho přednášce o urinoterapii praktikované v Tibetu a v Indii, s mými zkušenostmi z oboru fyzikální a biofyzikální úpravy vody pro léčebné účely. Přednášející, starší robustní pán, nejen že sám úspěšně praktikuje urinoterapii, což potvrzovala i jeho nesmírná vitalita a duševní svěžest, ale dovedl podrobně a výstižně do detailů popsat, co na vlastní oči při studijních pobytech viděl a vyzkoušel.

A tak jsem postupně začal vidět základní léčebné mechanismy urinoterapie ve zcela jiném světle než jak byla popisována v dílech jiných autorů. Snad nejvíce z celé poutavé přednášky mě zaujaly dva důležité postřehy: s vlastní močí má být mimořádně šetrně zacházeno a má být vypita v krátké době po jejím vyprodukování, nejlépe do 4 minut, neboť jinak rychle ztrácí svoje účinky. Během tak krátké doby se však ani nepostačí moč natolik ochladit, aby došlo k nějakým závažnějším změnám v jejím chemickém nebo fyzikálně-chemickém složení, které by tak výrazně mohly ovlivnit její léčebné vlastnosti. Druhým postřehem bylo konstatování, že v Orientě je dodnes urinoterapie v poměrně široké míře používána i starými lidmi, což jim umožňuje udržovat si i v pozdním věku duševní i tělesnou svěžest, tedy něco jako elixír věčného mládí. Jako příklad byl uveden indický prezident, známý svojí vynikající aktivitou a svěžím vzhledem i v pokročilém věku.

Tyto dva kardinální údaje mě utvrdily v přesvědčení, že těžiště úspěšnosti urinoterapie nespočívá pouze v jejím chemickém, biochemickém a bakteriologickém složení, ale v docela jiné, dodnes neprávem vesměs opomíjené a záměrně přehlížené oblasti rezonanční terapie. Obsah hormonů a ostatních látek zřejmě má až podřadnější roli.

Je již takovou lidskou vlastností zabývat se raději maličkostmi, zkoumat kuriózní detaily a nechat bez povšimnutí to, čeho je na světě nejvíce, např. obyčejné vody s jejími mimořádnými vlastnostmi. Ročně je údajně v organické chemii objevováno více než 300 000 nových látek a slouče-

nin. To umožňuje poměrně rychle získat různé akademické tituly a hodnosti. Ale obyčejná voda? Stojí vůbec za pozornost, že lidské tělo je tvořeno více než ze tří čtvrtin z vody a že moč je převážně jen voda? Je vhodné v době kosmických letů připomínat si, že život na naší planetě vznikl ve vodě a že bez vody na jiných planetách není život možný? **Uvědomují si, že voda v našem těle nebo kdekoli jinde je vlastně obrovským akumulátorem vitální energie, která do ní může být dodávána nejen fyzikální cestou, ale i biofyzikálními způsoby, např. vyzařováním bioenergie z rukou léčitele?**

Voda v moči může však získat nejen vibrace vitální energie, ale i informace o zdravotním stavu jedince, přímo v jeho močovém měchýři, který se nenačází v těsné blízkosti první kořenové čakry, jejímuž intenzivnímu vitálnímu záření je vystavena. Při urinoterapii je pak takto nabitá vibrující moč na krátkou dobu šetrně ponechána působení vibračním vnějším fyzikálního prostředí. Vlivem vzájemné interakce různých vibrací dojde k určitému fázovému posuvu vibrací v moči oproti původním vibračním získaným při pobytu v těle. To má za následek, že se z ní po včasném vypití stává ideální prostředek schopný utlumit zdraví škodící vibrace v organismu, ze kterého byla moč vyprodukována. Na tomto principu se již několik století praktikuje známá hermetická mumiální léčba, která je v současné době zmodernizována a přechází až do formy přístrojové rezonanční terapie. Většina z nás nemá pro tento způsob léčby několik desítek tisíc marek na zakoupení přístroje Bicom ani potřebné znalosti na jeho používání. Přitom díky civilizačním vlivům neustále i u nás stoupá počet těch, kteří léčbu rezonanční terapií naléhavě potřebují. Tu lze však úspěšně provádět i bez složitého a drahého přístroje, za použití vhodného akumulátoru vitální energie vody. Bylo by zajímavé uvést podrobněji celou řadu důležitých vztahů při této léčbě, zvláště z hledisek taoistických teorií, ale to již by nebyl potřebný prostor pro praktický návod:

Jak úspěšně provádět náhradní pitnou kúru za urinoterapii?

Princip je velmi jednoduchý a srozumitelný. Namísto do moči v močovém měchýři jsou vitální vibrace z rotujícího koncového bioenergetického

centra první čakry akumulovány cca po dobu 20 minut do dvou dl pitné vody nebo raději π -vody v uzavřené malé ploché lahvičce (skleněné „pleskačce“) nebo lépe v lehčí z neelektrizující plastické hmoty. Lahvičku s vodou si hned ráno po probuzení umístíme na břicho do prostoru nad nevyprázdňený močový měchýř. Je již ponecháno na potřebě i na dovednosti každého, zda si tuto lavičku připevní do látkového pásu s kapsou a bude sni chodit a připravovat si snídani nebo zůstane ležet na lůžku. Delší doba nabíjení není na závadu; zkušeni cvičenci jógy, ovládající pranajamatický polaritní dech a absolventi kurzů Čchi kung používající energeticky posilující cvičení „malý nebeský kruh“, dovedou velmi silně nabít tuto vodu za několik málo minut. Tak tuto nabitou vodu vypijeme ráno asi 20 minut před snídání. Ti, co dechové praktiky nevládají, mohou použít již dodatečně energizovanou π -vodu bez jakýchkoli úprav

Voda použitá k nabíjení musí mít charakter vody pitné. Pokud máme k dispozici pouze silně přechlorovanou vodu, tak ji v ledničce necháme 2–3 dny odstát a těsně před použitím ji ve vhodné nádobě temperujeme pozvolna na naši tělesnou teplotu. Tím máme zajištěno, že její část se dostane brzo po vypití zaživacím traktem do tělních tekutin, čímž se minimalizují energetické ztráty. Mé teoretické úvahy o funkčním mechanismu této náhradní terapie bylo nutné postupně prakticky ověřovat a vyhodnocovat. Pro čtenáře, kteří mají zkušenosti s radiestézií a léčitelstvím uvádím, že pomocí známých biodetekčních praktik, zvláště vizuálním sledováním změn bioenergetického pole, je umožněna rychlá a spolehlivá kontrola této terapie. Objektívním měřítkem je hlavně výsledný efekt spočívající v odstranění zdravotních potíží a bioenergetickém posílení jedince. Lze předpokládat, že tuto mnou navrženou náhradní metodu bude možné použít všude tam, kde se dosud používala úspěšně urinoaterapie, zvláště pro osoby mající k pití moči přirozený nepřekonatelný odpor.

Pokud bude při doporučováném postupu zachována čistota a kvalita použité pitné vody, tak prakticky nehrozí žádné komplikace a kontraindikace, ani možnost poškození zdraví. **Prozatím nedoporučuji používat taktó nabité vody pro další jedince, neboť to vyžaduje dodržení určitých zásad.**

Všem, kteří se rozhodnou tuto náhradní metodu používat, přeji, aby jim brzo pomohla zlepšit je jich zdravotní stav a nastolit dobrou osobní pohodu. Ostatním, kteří se cítí zcela zdraví a silní nebo nemají v tuto metodu důvěru

a chtějí si sami objektivně ověřit funkci „akumulátoru vitální energie VODA“ jsem napsal návod, jak si nabíjet vodu pro zálivku rostlin v bytě i na zahradě pěstovaných, bioenergií i fyzikální energií získanou z kosmu. (Viz kap. 15.5.)

17. Pí-voda (π -voda), voda s tisíciletou tradicí, voda budoucnosti

Jak již bylo v kapitole 5 řečeno, π -sílu k aktivaci a k harmonizaci vody více než před čtyřmi tisíciletími používali Sumerové. Již tehdy je nemocným a oslabeným osobám podávali odborně vzdělaní léčitelé „azuové“ a na hliněných destičkách o tom vedli řádné zápisy potvrzené válcovým rotačním razítkem. Přestože uběhla již čtyři dlouhá tisíciletí a pokroky ve vědě a technice velmi radikálně změnily způsob života lidí, tak v moderní π -technologii je stále používána vše prostupující a všude přítomná kosmická π -síla. Pouze způsoby jejího zachycování, konverze a koncentrace se podstatně změnily a byly přizpůsobeny novým podmínkám a potřebám.

Žel, těmi novými podmínkami není jen dosažený pokrok v lidské společnosti, ale i znečištěné a zamořené životní prostředí, uspěchaný a stresující způsob života dnešních lidí. K nápravě nepříznivých následků takového nevhodného způsobu života, projevujícího se oslabením lidí, nervozitou a takzvanými civilizačními nemocemi, dnes slouží nová π -technologie. S jejími základy bylo započato v Japonsku před druhou světovou válkou a dokončena později vědeckým zpracováním nového biologického řídicího systému *Bio Control Systém* (dále již jen BCS). Teoretické předpoklady v roce 1936 k π -technologii poskytl profesor Yukava, který pomocí matematického modelu podal důkaz o existenci π -energie. Na podkladě tohoto objevu byly provedeny i ověřovací laboratorní pokusy, a tak Yukava v roce 1949 obdržel Nobelovu cenu za fyziku, za prokázání existence menších částic než je jádro atomu, které nazval π -mezony.

V padesátých letech uvádí tuto teorii do praxe další japonský vědec dr. Shoji Yamashita a o něco později ji zdokonaluje a v Evropě patentuje doktor Shinzi Makino jako *Bio Control Systém*, biologický kontrolní systém (BCS). Aplikační výzkum BCS byl skončen v roce 1989 a od té doby je π -technologie používána nejen ve zdravotnictví, ale v celé řadě odvětví jako zemědělství, lesnictví, potravinářském průmyslu, stavebnictví a jinde.

Díky dosaženým úspěšným výsledkům při praktickém použití této technologie ve výrobní praxi, kde bylo dosaženo výrazného zvýšení

výnosu a produkce a ve zdravotnictví, kde byl zlepšen zdravotní stav a osobní pohoda lidí, což se projevilo zvýšenou výkonností, tak se v Japonsku stala π -technologie pod záštitou císaře národním vládním programem pro rozvoj země. Proč by také ne. Vždyť právě Japonci díky svým tisíciletým kulturním tradicím správně dovedli pochopit i fyzikální podstatu této technologie, používající všude přítomnou volnou kosmickou energii. Obdobně se tomu tak děje v řadě zemí s pokročilým rozvojem vědy a techniky.

V současné době je v Japonsku 86 000 aplikací, tzv. π -center, ve kterých je upravována a aktivována pitná voda na π -vodu a zákazníkům je nabízena celá řada výrobků π -technologie na principu Bio Control Systému. Některé vzorky výrobků byly dovezeny do ČR a lze je také běžně zakoupit v Maďarsku, kde je celkem 100 aplikací. Na Slovensku je 15 aplikací a do obcí s nevhodnou vodou je π -voda distribuována balená ve 20litrových lahvích a výpustných dispenzorech.

U nás vzniklo první centrum v roce 1998 v Olomouci, odkud se π -technologie postupně rozšiřuje do ostatních měst. Po činnosti těchto center však nemusíme pátrat luštěním klínového písma na hliněných destičkách v muzeu, jak bylo nutné u sumerských Azuů, ale postačí si přečíst na internetu webové stránky www.pi-voda.cz

17.1 Několik informací o π -vodě

A nyní vás prosím o pozornost! Chceme vám představit π -technologie nejjednodušeji a nejsrozumitelněji na těchto několika příkladech. Budeme často citovat z literatury, převážně z prací Dr. Lázsló Fülöpa, předního odborníka v této oblasti, dnes žijícího v Maďarsku (5).

Struktura vody

Schematické chemické myšlení představuje život **jako oxidaci, ve kterém je energie obsažena v chemické vazbě se průběžně uvolňuje, elek-**

trony ztrácí svoji energii a s energeticky nejchudšími, dále již nedělitelnými látkami tvoří v první řadě vodu.

Energii potřebnou na udržení životních procesů v tomto primitivním modelu poskytuje jedině energie slunce přes fotosyntézu.

Živý organismus, jeho stabilita, látková výměna, reprodukce, informatika, schopnost přizpůsobovat se jednotlivě, ale vcelku ještě víc vyžaduje vysoký stupeň uspořádání a speciální vazby na procesy poskytující chemickou energii, ale výzkumem jen těchto procesů nejsou srozumitelné podstatné prvky života. Základem všech životních procesů na Zemi je voda. Vodou se musíme zabývat jako základní surovinou životních procesů, jako jedním ze stvořitelů účastnících se životních procesů a později se s ní setkáme jako s informační řídicí jednotkou.

Je málo známá, ale velmi důležitá k pochopení životních procesů, struktura vody. Voda má dobře popsatelnou a prozkoumanou strukturu. V posledních patnácti letech se ve všech laboratořích nejméně jeden tým zabývá výzkumem struktury vody. Tento stupňovaný zájem odstartoval objev, na jehož základě vyšlo najevo, že ve vodě existuje chemická vazba nejen mezi molekulami vodíku a kyslíku, ale že i mezi atomy vodíku vzniká slabá vazba, tzv. vodíkový můstek. Počet a intenzita vodíkových můstků zaručuje vodě určitou strukturu. Všechny podstatné vlastnosti (elektrická vodivost, povrchové napětí, viskozita, dielektrická konstanta, pohlcování infračerveného záření) strukturované vody jsou jiné než vody z kohoutku za stejné čistoty, teploty a hustoty. Pokud je toto tvrzení pravdivé, udělejme porovnání výše uvedených ukazatelů s π -vodou a vodou z kohoutku. Naše výsledky jsou totožné s údaji z Japonska a USA.

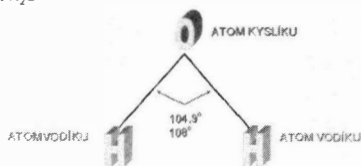
π -voda z pohledu fyziky

Molekuly vody se skládají z atomu kyslíku (O) a dvou atomů vodíku (H) (viz obr. 17.1a). Ty se spojí do molekuly tak, že elektrony H a O se propojí. H má jeden volný elektron a O dva volné elektrony nemá (obr. 2). Vzniklé spojení elektronů ve valenčních vrstvách H a O není stejně vzdálené od jádra H a O. Je blíže jádru O. Vzniká tak slabá nerovnováha kladného a záporného náboje (ne iont) a ta vytváří pole, které je schopno pro-

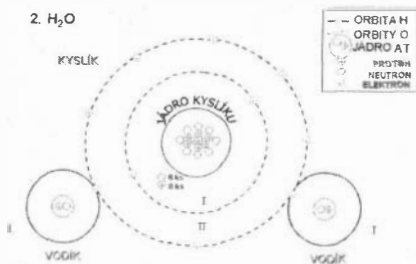
pojit jednotlivé molekuly vody mezi sebou. Těmito vazbám nebo polím se říká vodíkové můstky (obr. 3). Vazby jsou podstatně slabší než vazby atomů H a O (obr. 5).

1. H₂O

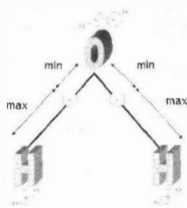
Molekula vody – atomární skladba

2. H₂O

Molekula vody – skladba částic atomu

3. H₂O

Nerovnováha kladného a záporného pólu → vzniká pole
→ VODÍKOVÉ MŮSTKY

Molekula vody – pozice elektronu vůči jádrům kyslíku a vodíku

5. H₂O

POZICE VAZEB DLE STABILITY:

1. VAZBA KYSLÍKU A VODÍKU PROSTŘEDNICTVÍM ELEKTRONU - **STABILNÍ**
2. VAZBA 6 MOLEKUL PŘES TZV. **VODÍKOVÝ MŮSTEK** VZNIKÁ **CLUSTER - RELATIVNĚ STABILNÍ (DLE POČTU A PROSTOROVÉHO USPOŘÁDÁNÍ)**
3. VAZBA CLUSTERŮ NAVZÁJEM POMOCÍ ZŮSTATKŮ POLE (VODÍKOVÉHO MŮSTKU) - **NESTABILNÍ AŽ TĚKAVÁ**

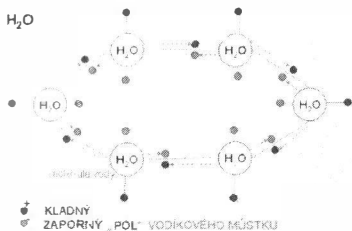
Obr. 17.1a

π-voda – její struktura z pohledu fyziky. Text k obrázkům 1–7 je podrobně uveden v textu kapitoly

Shluky neboli clustery

Molekuly vody se tedy spojují dohromady a tvoří takzvané shluky – clustery. Ve shluku je u běžné pitné vody průměrně 6 molekul (obr. 4). Protože pole (vodíkový můstek) je tvořeno u každé vazby O a H, musí mít cluster tolik volných kladných a záporných „pozic“, kolik je v něm mole-

4. H₂O

Spojení molekul
v tzv. clusteru

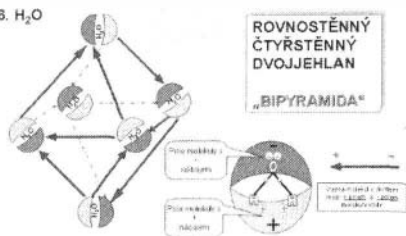
6 ks molekul H₂O
= základní stav vody

kul vody. Tyto volné kladné a záporné „pozice“ umožňují provázání jednoho clusteru s druhým (obr. 4). Různorodost propojení a počty provázaných clusterů lze namodelovat. Těleso se přibližuje tvaru koule, což je ideální stav. Všechna tato propojení jsou slabá (ještě slabší, než vazba vodíkovým můstkem) a těkavá. Vycházejí ale ze základního stavu clusteru, tedy z počtu molekul v něm, který se nemění, nebo jen minimálně. Vždy nový stav (přeskupený) má bez vnějšího zásahu stejný cluster jako předchozí stav.

Zvláštní stavy

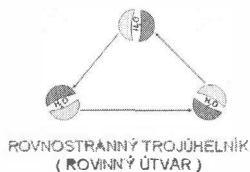
Pokud bych uvažoval, že všechny molekuly v clusteru (v počtu šesti) a všechny vazby molekul vodíkovými můstky jsou v jednom čase T v rovnovážném stavu, byl by prostorovým tvarem takového clusteru v tomto čase T **rovnostěnný dvojjehlan se základnou čtverce a vrcholy ležícími nad jeho těžištěm** (nepřesně nazýván bipyramida) (obr. 6). Každá hrana má stejnou délku a trojúhelníkové stěny jsou rovnostranné.

6. H₂O

PROSTOROVÝ STAV ROVNOVÁHY
ŠESTIMOLEKULOVÉHO CLUSTERU

7. H₂O

PROSTOROVÝ STAV ROVNOVÁHY
TŘÍ-MOLEKULOVÉHO CLUSTERU
PÍ-VODY

U π -vody tvrdíme, že cluster je tvořen třemi molekulami. Při stejném rovnovážném stavu to znamená, že tvarem je rovnostranný trojúhelník (obr. 7). Modelace variant ve vzájemném propojení clusterů pak vychází z toho, že prostorový tvar obecného clusteru vody je převeden do roviny. Můžeme hovořit o vyšší stabilitě než u 4, 5, 6-ti molekulových prostorových clusterů. Jsme v rovině, ale rotací též v prostoru, kde vytváří kouli. Můžeme tedy tvrdit, že voda s trojmolekulovými shluky může v našem prostoru existovat v nejstabilnějším energetickém stavu.

Přitom je nutné připomenout, že vědomě v tomto znázornění byl opomenut fakt, že pitná voda je díky obsahu různých dalších látek vlastně koloidní roztok.

■ Jedna molekula vody přes dvě nevázájící se a dvě vázájící se elektricky nabitě jednotky může vytvořit celkem 4 vodíkové můstky. Čtyři vodíkové můstky, takže maximálně strukturovaný režim, nacházíme v ledu. Ve vodě z kohoutku se nachází málo a ve vodě ohřívané v mikrovlnné troubě skoro žádný. Velmi podstatné je i to, zda směr otáčení vodíkových atomů je stejný nebo protichůdný. V případě stejného směru otáčení strukturalizace vzniká na vyšší úrovni a rychleji.

■ Jednotky, nacházející se ve vodě a obsahující maximálně tzv. vodíkové můstky s protony stejného směru otáčení, nazýváme clustery („klastry“). Plně strukturovaná voda se skládá z clusterů. π -voda je voda clustrované struktury. V závislosti na tom, nakolik má voda uspořádanou strukturu, ve zmrzlém stavu tvoří dobře pozorovatelnou rozdílnou krystalickou strukturu. Působí to i na podmínky zmrazení. Krystalická struktura ledu se vytváří na energetickém minimu systému při pomalém, přirozeném mrazení.

■ Při rychlém mrazení se vytvoří neuspořádaná krystalická struktura. Když zde usilujeme o úsporu energie, v případě rychlého zmrazení v průmyslových podmínkách zajišťujeme uspořádání postupným navýšením vstupu π -energie. Tvoří geometrickou strukturu velmi rozhodně ovlivňující vzdálenosti a úhly vazeb. V tomto jevu je skryto vysvětlení menší spotřeby vnější energie. Molekuly vody se snaží vytvořit uspořádanou clustrovou soustavu. Pokud se na vytvoření clusterové

struktury používá pohybová energie ostatních materiálových částic, pohltí to hodně chemické energie. Ve skutečnosti, pokud se díváme na přítomnost čistých forem energie, tak není řeč o energetickém zisku nebo ztrátě, ale jen o úspoře chemické energie. Přesně tento jev ilustruje ten jev, když rozpustíme led a zjistíme, že nejdříve se rozkládají fázové hranice neuspořádaných částí, protože se nevážou tak pevně jak uspořádané části. Tyto malé skupinky jsou uspořádané části s clusterovou strukturou.

Domácí pokus:

Zmrazte a nechejte roztát π -vodu a vodu z kohoutku. Krystalická struktura π -vody se vytvoří ve formě tenkých ledových jehel, ve tvaru jednotlivých pyramid, za poměrně krátkou dobu. V případě vody z kohoutku se zmrazení vytváří kolem clusterových bodů ve formě pomalu se rozrůstajících útvarů. Clustery jsou nestálé, velmi citlivé a velmi labilní jednotky. Změní tvary, rozměry, rozpadnou se a znovu se vytvoří. Na dané strukturované úrovni vytváření a rozkladu clusterů se ukazuje dynamická konstanta.

Ve vodě v kapalném skupenství jsou špičky clusterů mimořádně aktivní místa. Únik molekul do prostoru páry ze špiček speciálních clusterových skupin se uskutečňuje použitím malé energie.

K tomu, abychom mohli porozumět získaným údajům, musíme důkladně prozkoumat molekuly vody. Promiňte mi, že to zkrátím, ale tato tematika je nad rámec jedné knihy. Atom vodíku molekuly vody se skládá z kladně nabitého kmitajícího protonu a ze záporně nabitého obíhajícího elektronu. Náboj je současně přítomen na několika bodech prostoru. Když to zkoumáme, zdá se, jako kdyby dráha planet byla jeho dráha, ale v blízkosti protonu se vyskytuje vícekrát a dále od protonu méněkrát. Kolem atomu kyslíku nacházíme čtyři elektrické náboje. Z nich dva ve formě kovalentní vazby drží spolu atomy kyslíku a atomy vodíku, další dva jsou tzv. nevazbové náboje. Jelikož stejné náboje se odpuzují, snaží se dostat co nejdále od sebe. Podle výpočtu H–O vazby tvoří úhel 105° . Protože molekula se snaží vyplnit prostor, vytvoří se jehlan s trojúhelníkovou základnou, která je ze strany atomu kyslíku lehce záporná a ze strany vodíku lehce kladná.

Takové struktury, stejně jako dvoupólové magnety, jsou dipóly. Různě nabité póly se přitahují a stejné se odpuzují, a to vede k celkové strukturalizaci. Tato strukturalizace se uskuteční přes vodíkové můstky.

TABULKA

Budapešť, 3. května 1994

Fyzikální parametry charakterizující strukturu π -vody a vody z kohoutku

Parametr	Vzorek	Výsledek
Viskozita	voda	$1,45 \times 10^{-2}$
	Π -voda	$1,02 - 1,6 \times 10^{-2}$ Pasec
Povrchové napětí	voda	$7,45 \times 10^{-2} \text{ Nm}^{-1}$
	Π -voda	$7,8 \times 10^{-2} \text{ Nm}^{-1}$
Vodivost	voda	$5,9 \times 10^{-1} \text{ ms}$
	Π -voda	$8,4 \times 10^{-1} \text{ ms}$
Dielektrická konstanta	voda	410
	Π -voda	465
Pohlcení UV	voda	stejně spektrum
	Π -voda	extinkce o 10% menší

Ruocco, Sampoli a Vallauri dokázali, že clustery a clusterové skupiny jsou ve vodě hodně podobné struktuře ledu.

Vodu většinou můžeme vnímat jako směs dvou tekutin. Jedna je amorfnní tekutina skládající se z monoformních vodních molekul a druhá je strukturovaná tekutina obsahující clustery a jejich skupiny. Plně uspořádanou vodu s clusterovou strukturou má π -voda. Proto je třeba méně energie ke zmrazení a k uvedení do varu.

Příroda, jak víme, neplýtvá, a proto musíme najít π -vodu v živých organismech, a skutečně v ovoci a v syrovém mase nacházíme π -vodu. Velkou předností konzumace ovoce a zeleniny je i to, že se organismus dostává k π -vodě, k strukturované vodě, což je základem života. π -voda se rychle

vstřebává a odpovídá svým odlišným fyzikálními vlastnostem; chová se jinak v životních procesech. Příčinou nepřesnosti početných biochemických pokusů bylo to, že se pokusy neprováděly v prostředí s π -vodou.

17.2 Definice π -vody a popis výrobního zařízení

Π -vodu lze definovat jako „čistá, upravená, energeticky aktivovaná pitná voda“.

Π -voda se vyrábí z pitné vody průtokem přes zařízení na doúpravu vody zn. LIFE ENERGY (výrobek japonské firmy I. B. E. Co. Ltd.). Čištění a úprava pitné vody probíhá ve více stupních.

MIKROFILTR je napojen na přívod pitné vody a slouží k zachycování vznášejících se nečistot, částic rzi větších než 1 μm . Tento předfiltr musí být pravidelně čištěn speciálně vyškoleným personálem, aby byla zajištěna ochrana π -vody.

Filtr s aktivním uhlím odstraňuje z vody nepříjemné pachy, kaly, plyny, zbytky chlóru a rzi.

LIFE – ENERGY je nejdůležitější část systému, která má dvě základní funkce:

a) Čištění vody, druhou je regenerace a harmonizace.

Čištění vody v této jednotce probíhá ve třech fázích.

- První fáze se jmenuje fáze aktivního karbonu a probíhají zde obdobné očištné procesy jako ve filtru s aktivním uhlím.
- Druhá fáze se nazývá korálová. Materiál se skládá z přírodních a umělých korálů odkazuje na IMS keramiku. Korály neobsahují rozpustitelné látky. Jejich funkce spočívá v tom, že stabilizují pH-hodnotu, dále zdokonalují počatou činnost filtrování, odstranění škodlivých plynů a vazby škodlivých organických látek.

- Třetí neutralizační fáze obsahuje přírodní aktivní vápník. Jeho úkolem je příprava vody, která je co nejvíc podobá čisté přírodní vodě.

Co se týče stabilizace a pH a tvrdosti vody, do měkkých vod přidá vápníkové ionty a tímto vytváří zdravou lehce alkalickou vodu.

b) Přístroje Life – energy – regenerace a aktivace vody.

V této fázi bylo využito přirozených samočisticích a regeneračních procesů vody, které probíhají v přírodě. Tyto procesy se uplatňují na základě speciálního proudění vody uvnitř přístroje.

Voda se čistí a nabíjí v silných π -energetických polích na povrchu keramiky BCS (*Bio Control System*). Voda je zbavena všech energetických informací a je tak určena k bioenergetickému nabití biopole – aury živého organismu.

UV LAMPA. V této části dochází k eliminaci bakterií a mikroorganismů pomocí UV záření.

Přístroj vyrábějící π -vodu je určen pro stálé zajišťování a harmonizaci bioenergie v živých organismech. Pomocí něj můžeme přivést dokonale čistou vodu živým komponentům, buňkám, krystalům a udělat maximum pro udržení vlastního zdraví a zvýšení fyzické i psychické výkonnosti.

17.3 Vysokoenergetická π -voda, vlastnosti a použití

Pro výzkumné účely a pro použití v medicíně byly π -technologie vyrobeny speciálně vysokoenergetizované π -vody, které postačí nemocným osobám podávat pouze v několika málo kapkách denně (např. 2–5) po dobu dvou týdnů a přitom byly získány překvapivé výsledky.

Výzkum od počátku 90tých let minulého století provádí japonští a maďarští vědci, kteří v srpnu 1993 na mezinárodní konferenci I. B. E. v Nagoji podali zprávu o úspěšné léčbě rakovinových nádorů π -technolo-

gii. V tomto okamžiku si mnohý z nás povzdechne: „Opět jeden z tisíců dalších bezúspěšných nápadů, jak léčit rakovinu, a lidé na ni umírají dál.“

Protože uvedená technologie má velmi racionální přístup nejen k léčbě zhoubných potíží, tak prosím neobracejte beznadějně listy, ale věnujte pozornost zprávě o tom, jak tato léčba probíhá, s jakými prostředky a výsledky.

Základní princip této léčby spočívá na tisíciletých zkušenostech bioenergetické harmonizace oslabeného organismu. Velký rozdíl oproti používaným způsobům a prostředkům harmonizace organismu člověka však spočívá v různé velikosti zátěže biologicky dráždivého prostředí na člověka dříve a dnes. Dříve se jednalo o zátěž přírodními vlivy, jako okluzními povětrnostními frontami, nepřízní počasí, ročními dobami apod. Dnes ještě navíc se k těmto vlivům přidružuje celá řada zátěží technického a chemického zamoření životního prostředí, např. elektrosmogem a chemickým smogem, způsobujícími tzv. civilizační nemoci.

K výrobě vysoceenergetizované π -vody je používaná voda se speciálními přísadami umožňujícími akumulaci mnohem většího množství π -energie než z normální pitné vody. Rovněž nabíjecí zařízení musí být velmi výkonné. Chemické složení přísad i nabíjecí zařízení jsou předmětem výrobního tajemství výrobce, a proto si raději všimněme výsledných vlastností vysoceenergetizované vody.

Vysoceenergetizovaná voda typu	BES	UFO	UFO α
Osmotický tlak	9801	9317	712
pH	1,09	2,06	3,67

Z uvedeného přehledu jasně vyplývá, že vysoceenergetizovaná π -voda je kapalina s mimořádně silnou aciditou a mimořádně vysokým osmotickým tlakem, který je téměř třicetinásobně větší než osmotický tlak séra, který je 330. Rovněž silná acidita této vody je mnohem silnější než bývá dosahována při vysokonapěťové elektrolyze přes membránu při výrobě tzv. živé a mrtvé vody. Při této příležitosti si připomeňme, že i v současné medi-

cíně se používají k dezinfekci některé kapaliny vyznačující se vysokým osmotickým tlakem a silnou aciditou.

Vysoceenergetizová π -voda nezředěná byla použita v množství 5–15 kapek, v závislosti na velikosti infikované rány k dezinfekci. Na neinfekčním poranění pro obnovu kůže lze použít silně zředěný roztok (2–10 kapek) v 1 dl destilované vody.

Lékaři, kteří zkoušeli použití docela malého množství, několika kapek vysoceenergetizované vody k ovlivnění metabolismu zjistili, že takto lze ovlivnit například obsah močoviny v krvi (BUN). Při dávkování 4 kapek a méně denně po dobu dvou týdnů BUN ubývá a kreatin zůstává beze změn. Teprve při dávkách více než 10 kapek denně se jeho obsah mění. Při použití velkého množství této vody se však nedostavily žádné změny v základním metabolismu, ale podstatně se zvýšil BUN a zdá se, že se zvýšil i katabolismus. Jako katabolismus je v biologii označováno štěpení a okysličování látek živé hmoty, při kterém se uvolňuje energie. Přesným opakem je anabolismus, při kterém se v živém organismu vytvářejí z jednodušších látek složitější látky. Pro snazší představu těchto odbornými termíny definovaných pochodů uvádíme srozumitelné a zajímavé příklady aplikace vysokoenergetizované π -vody, použitelné pro mnoho lidí:

Osoby trpící obezitou používají k podpoře katabolismu v prvních třech týdnech 2 kapky ráno a 2 večer.

V dalších třech týdnech ráno, v poledne a večer po 5 kapkách.

V závěru bylo vážením zjištěno, že stupeň obezity je snížen o π a vysoký obsah tuků v krvi TG 218 mg/dl byl snížen na 172 mg/dl. Pacienti při pokusech pokračovali nerušeně ve svém denním režimu.

Obdobná aplikace pro podporu katabolismu byla zkoušena i u diabetiků, v případě úporné zácpy, nespavosti, akutního selhání ledvin, kdy byla aplikována dávka více než 0,2 kapky vysokoenergetizované π -vody na 1 kg tělesné hmotnosti denně. Naopak menší dávky než 0,15 kapky/kg podporovaly anabolismus proteinů a snížení katabolismu v organismu. Proto se osvědčily při léčbě podvýživy, chronické hepatitidy, artralgie, svalových bolestí, chronického selhání ledvin.

Kontraindikace: při správně voleném a šetrném dávkování vysokoenergetizované π -vody nebyly zjištěny žádné nepříznivé přímé účinky. U některých přecitlivělých osob se však mohou vyskytnout vedlejší účinky způsobené obsahem železa v podobě vyvolání nevolnosti nebo závratě, zvýšením obsahu železa a ferricinu v séru.

Pro dlouho ležící pacienty, kteří mají infekční dekubity způsobené MRSA (*methicillin resistant staphylococcus aureus*), přináší tato voda světlo naděje na úplné vyléčení za 14 dní přímého nakapávání vody na postiženou oblast. Pak nastává velmi efektivní vyléčení s normalizací živé tkáně.

Od výzkumu se v budoucnosti očekává, že přispěje k vysvětlení mechanismu, vztahu cytokinu apod. Upřesnění standardního dávkování určením množství a frekvence. Přešetří korespondenci s geny, vztah ke stárnutí a ke karcinogenům.

17.4 Perspektivy léčby nádorů π -technologíí

Zatímco dosavadní metody léčby rakoviny jsou spojeny se značným oslabováním napadeného organismu doprovázeného prakticky úplnou ztrátou imunobiologických schopností, tak léčba nádorů π -technologíí má zcela opačný postup. Ten spočívá v bioenergetickém posílení celého organismu a v obnově uspořádání rakovinných buněk a imunobiologických schopností.

Na řešení problematiky léčby nádorů pomocí technologie Bio Control Systému pracují v Japonsku déle než 30 let. Nejprve pod vedením profesora Yamashity a později profesora Makiny.

Tento výzkum byl prováděn i v Maďarsku, a tak o jeho průběhu a výsledcích ponecháme mluvit přímo maďarské odborníky:

S UFO koncentrátem jsme uskutečnili kontrolní výzkum v Ústřední nemocnici ministerstva vnitra. Výzkum kontrolovali Dr. Doleviczeny a Dr. Juhasz, hlavní doktoři. A Dr. Toth Attila adjunkt plánoval a vedl. Na žádost nemocnice, abychom zachovali etickou čistotu, zúčastnil se výzkumu jen jeden můj kolega a jeho úkolem bylo pouze zajistit potřebné materiály. Výzkum probíhal od dubna 1992 do února 1993 a přinesl kladný výsledek. Při používání UFO kapek, vyšetření bio energetického vlivu, se daly v první řadě zhodnotit (subjektivně) fyzická kondice a mentální harmonie, následně (objektivně) změny hodnot klinických a laboratorních výsledků. Za uplynulý téměř 1 rok jsme nezjistili žádné vedlejší účinky v souvislosti s přípravkem.

Je nápadné, že u těch pacientů, kteří cytostatické a radioterapeutické léčení před užíváním UFO kapek nesnášeli, nebo jen s komplikacemi, v průběhu plynulého podávání přípravku byl ve většině případů průběh léčení bez komplikací (bez zvracení, horeček atd.). Přípravek je velmi účinný při snižování bolesti u pacientů s pokročilým stadiem nádorového onemocnění, protože 7.–10. den po začátku dávkování se ve více případech mohlo upustit od narkotik na utišení bolesti. K tomu se vztahuje, že potřeba léků na utišení těchto kapek se podstatně snížila a při vysazení kapek intenzita bolesti rychle vzrostla. Bylo pozorováno i zlepšení chuti k jídlu a přibývání na váze a psychicky stimulativní vliv.

Dávkování přípravku je jednoduché, způsob léčby pro pacienta nebo člena rodiny je lehký. Per os se může vzít s jakoukoliv požitelnou tekutinou, mimořádné skladování nevyžaduje.

Pozorný čtenář si určitě povšimnul poněkud tajemného názvu koncentráту UFO. Cožpak „Ufoni“ působí i v této oblasti, cožpak nestačí, že jsou předmětem zájmu sci-fi a různých pomatenců i seriózních lidí věřících v existenci mimozemských civilizací? Vysvětlení nám opět poskytují maďarští vědci:

O jednom výzkumu UFO koncentráту, který je výsledkem výzkumné práce na léčení rakoviny, vás informujeme. Jedna kapka UFO koncentráту obsahuje 50 000 gama energie, proto je vhodný na léčení a dále na obnovení narušeného spojení DNA buňky a DNA mitochondrií. Podstata tohoto UFO přípravku je přísně tajena, ale jeho vliv je ohromující i při vědomí výše napsaného.

Prvořadě by nás měl fyzicky zajímat jeden průvodní jev, který se u skutečnů ve všech případech při přepravě UFO koncentráту. Když dáme UFO koncentrát do igelitového sáčku, vysteleme vnitřek sáčku, abychom předešli rozbití, kousky formovaného hungarocellu, a když potom sáček otevřeme, nahoře volně ložené částice hungarocellu začnou levitovat, létat. Prakticky vyletí ze sáčku.

A tak by bylo možné toto sdělení s úsměvem přejít jako velmi zajímavou epizodu, tak jako přecházíme řadu novinářských zpráv, tzv. kachen. Zde však v tomto sdělení je signalizováno mnoho důležitého, stojícího za pozornost nejen čtenářů, ale i odborníků, pokud již nezapškli a nestali se všekritizujícími skeptiky.

UFO koncentrát není totiž žádným lákavým obchodním artiklem á la vodičky pro růst ženského poprsí a vlasů na lebkách holých jako koleno,

ale preparátem s vysoce důležitými a pozoruhodnými vlastnostmi. Proto se je pokusme alespoň stručně nastínit.

Hungarocell je zřejmě lehká pěnová hmota, pravděpodobně zpěněná celulóza. To znamená, že se jedná o hmotu s poměrně velmi dobrými dielektrickými vlastnostmi, která ještě navíc se na svém povrchu nenabíjí elektrostatickým nábojem. Díky těmto vlastnostem je však naopak schopna na bázi rezonance převzít do sebe část energie z UFO přípravku, a to na bázi spojitých nádob. Tedy díky svojí malé hmotnosti relativně hodně. Aby však tato hmota se mohla volně vznášet – levitovat, tak musí tato energie být větší než na ni působící gravitační energie a musí obsahovat obě tendence, jin a jangovou ve vyváženém stavu. [Blíže viz (24), (26) v kapitolách o levitaci.] Této vyváženosti běžně docilují dodnes, hlavně v Orientě, vědomě řízeným dechem levitující osoby, vznášející se nad zemí i po dobu několika hodin. Je to sice zajímavé, ale k čemu nám to dnes může být dobré? Dobré a prospěšné se to může zdát všem těm, kteří se začnou o tuto problematiku zajímat a budou se snažit pochopit i starověkou moudrost a znalost zákonů dialektiky přírody, které platí i dodnes. Proto některé z nich související s léčbou rakoviny i dalších nemocí uvádíme v jejich originálním pojetí, i když se to může jevit uspěchanému člověku poněkud zdoluhavé, případně málo vědecké. Přístup k otázkám gravitace a jejího vtahu k ostatním fyzikálním polím může být skutečně dvojí.

Na švýcarské univerzitě MERU zvolili ten druhý způsob, praktickou výuku levitace osob, jak je zřejmé na obrázku 17.3b a pře o teorii ponechali fyzikům a matematikům, kteří vydrží ve přích na toto téma ještě řadu let. I my pro naše vysvětlení účinků UFO koncentrátů na vodu v organismu zvenčí i zevnitř nepotřebujeme žádné složité teoretické úvahy a výpočty, ale postačí nám si z obrázku levitující studentky uvědomit, že její tělo je složeno z více než 65% z vody. Z vody, která má též vlastnosti dobrého dielektrika, tak jako je má i levitující hungarocell. Takže jsme od maďarských vědců získali velmi důležité upozornění, že UFO koncentrát nemusí být při léčbě, lépe řečeno při bioenergetickém posilování organismu a buněk, brán výlučně jen vnitřně, ale že téměř obdobný účinek lze získat na bázi „přelití“ této vysoké energie z koncentrátu do vody v těle živých organismů a buněk. Toto přelití nevyžaduje určitý kontakt, ale probíhá i na určitou vzdálenost, nejintenzivněji však v kmitnách stojatého vlnění.

Obr. 17.3b

Levitující studentka na švýcarské univerzitě MERU vědomě řízeným dechem ve svém těle vybuzuje kvazigravitační pole obdobné poli vytvářenému VFD koncentrátem. Zda tomu tak skutečně je, by měli říci fyzici.

Po ověření a prozkoumání těchto předpokladů jsme počali uvažovat o praktickém použití energie nejen z UFO koncentrátů, ale i snáze a levněji dostupné π -vody. O tom však podrobně v samostatné kapitole.

Lapidárně s trochou obrazotvornosti o UFO koncentrátu lze prohlásit, že svým způsobem umožňuje ve vymezeném prostoru vytvářet obdobné podmínky, ve kterých jsou prováděny pokusy léčby ve stavu beztlíže a další biologické a genetické pokusy.

Rozklad stavu rovnováhy

Zde opět přenecháme slovo Dr. László Fülöpovi:

Živý organismus se stále mění. Je stále v kontaktu se svým okolím a jeho vlivem se snaží ho ze svého pohledu příznivě změnit a škodlivé vlivy se snaží odstranit. Když různé jednotky živého organismu fungují vzájemně

harmonicky a strukturovaně, jsou reakce na tyto podněty nejlepší možné z informativního zásobníku daného živého organismu, který se skládá z π -vody, tzn. ze strukturální změny vody, z elektrostatické změny vody, z elektrostatické změny zakládající se na iontové struktuře blány buňky, z pojistek chemických vazeb fixovaných v bílkovinách molekul, dále se skládá ze spirál RNA a DNA, které jsou kontrolním mediem těchto bílkovin. O úloze dozoru DNA spirál si řekneme později a rozeberme si i spojení našeho chemického a energetického těla přes mitochondrie. Mohli jsme vidět obrovský význam výměny informace mezi DNA jádra a buňky a DNA mitochondrií. Toto spojení má **Fed-back charakter** (charakter zpětné vazby). Zdravý je jen ten organismus, jehož biologické tělo je v harmonii s energetickým tělem, aurou.

Teď bych několika myšlenkami zabrousil na otázku pořadí v uvedeném systému, ale nejdříve se musíme podrobně seznámit s orgány našeho energetického těla, s orgány aury.

Orgány aury

Z orgánů aury je nejnámější oběhový orgán aury, systém označený čínskými energetickými drahami jin a jang, s tzv. akupunkturními body a čakrami. Vyšetření moderními přístroji potvrdila existenci tohoto systému orgánů aury. Prozkoumání orgánů aury nám umožnily jen nové přístroje. Velká rozlišovací schopnost těchto přístrojů nám dovoluje abychom mohli zkoumat jemné detaily energetického oběhového systému. Tak vyšlo najevo, že energetický oběhový systém je dokonalý dvojitý systém, jehož periferní síť se rozvětňuje do každé buňky. Toto rozvětvení končí v mitochondriích, nebo v jejich blízkosti a odtud vychází nabíjecí kanály. Tato rozvětvení dopravují energii s nízkým kmitočtem, kterou je třeba očistit. Nabíjecí kanály procházejí přes zesilovací body (akupunkturní body), seřazují se do hlavních kanálů a znovu přecházejí přes zesilovací body do daných orgánů, kde vykonávají nabíjení energií. Energií v orgánech našeho energetického těla klesá intenzita a struktura a dostává se zpátky do hlavních rozvětvení (obrácené žily energetického těla), prochází přes aku-

punkturní body a rozkládá se na jemné kanálky a pak na vlásečnice, které končí v buňkách.

Jelikož zásobování a udržování energie aury se účastní každá naše živá buňka, zdá se, že nemáme žádnou přebytečnou buňku. Na tuto polovinu poslední věty upozorňují chirurgy. Na snímcích se oběhový systém našeho energetického těla jeví jako kompletní dvojitá síť obsahující orgány. Rozloha odpovídá rozloze biologického těla, ale styčné body jsou s výjimkou mitochondrií na těle nezávislé. Proč právě mitochondrie? Na to mohou odpovědět fyzikové.

Pokud zemi pokládáme za živou, tzv. **Ley-čáry** odpovídají kanálkům energie. Bezprostřední energetické čerpání pro živé organismy je velmi jednoduchá záležitost a živé organismy to také využívají. Z poloviny četných pravěkých a starověkých náboženských center a rovněž z vytýčení anglické a francouzské Ley-sítě se zdá, že se to již dávno vědělo a používalo, jen se na to zapomnělo. Existují na to i důkazy i z jiných částí světa. Využívá to i věda jménem geometrie.

Z orgánů aury je méně známá kostra aury. Je to dvojitá síť sinusovek, jejichž body jsou spojeny ve všech směrech. Tato síť barvy kostry jakoby nesla zbylou soustavu orgánů aury, ale její přesnou funkci můžeme odvozovat jen z přibližujících zkoumání. Interpretace její funkce vyžaduje další výzkum. Tato kostra dostává svou energii přímo z hlavních oběhových kanálů a odevzdává ji do hlavních rozvětví. Zdá se, že fungování potřebuje hodně velké množství energie. Pokud se zraní energetická kostra, aura se pokusí ji přednostně před ostatními orgány obnovit. Tyto opravy se mohou projevat ve formě kvádrů, které se postupně rozšíří do původní sinusovky. Pokud tyto kvádrové útvary trvale zůstávají, nastanou úzkostné stavy, psychické poruchy, např. klaustrofobie atd., přihlásí se duševní poruchy, i když se zdá, že duše jako skutečnost se nedá ztotožňovat s energetickým systémem, ale můžeme předpokládat, že aura i duše jsou vzájemně propojeny ve více bodech.

Je zvlášť třeba vyzdvihnout, že ve fyzikálním prostoru u člověka je energetická kostra daleko hustější v prostoru odpovídajícímu mozkovému prostoru než jinde.

Pokud vnímáme zemi jako živou bytost, pak musíme najít i kostru její aury. Tento objev uskutečnilo nezávisle na sobě několik vědců. T. M. Marias – generál řeckých leteckých sil, F. Rogowski – profesor na

Technické univerzitě Carolo – Wilhelmina, R. Whitney – pilot v záloze z Nového Zélandu, N. Gontčarov, M. Markov – Umělecká vysoká škola I. Morozova, a další, ale o tomto faktu věděl už i Platon, který napsal v díle Timaios: Pokud bychom se dívali na Zemi z vrchu dolů, naše planeta by se podobala koženému míči, skládajícímu se z dvanácti dílů.

Ptám se matematiků, kde je původ, kde jsou kořeny dvanáctkové soustavy. Musela mít pevný základ, protože Sumerové, kteří měli vysokou kulturu, ji začali používat a na ciferníku hodin se zachovala až do dnešní doby. Ani dnes se ciferník neskládá z 24 hodin a přitom od potopy světa se Země otáčí pomaleji. Od té doby měříme 24 hodin.

Co našli výše uvedení vědci? Našli to, že v Řecku a po rozšíření výzkumu i po celé Zemi, jsou všechny proslulé kostely, věštírny, kulturní centra a mateřská města umístěna podle vzoru dokonalé triangulace geodetické sinusovky. Tento vzor přesně odpovídá kostře aury Země. Tento systém nese pravidla zlatého řezu.

Pokud se na systém díváme z velké výšky, části fotbalového míče jsou pětiúhelníky, pětipaprskové Pythagorovy hvězdy, nebo jsou jeho části vidět ve formě pyramidových trojúhelníků. Tam, kde se tyto pětiúhelníky na sebe napojují, rozprostírají se plynová a ropná pole.

Druhý nejznámější orgán aury je organizační systém aury, tzv. zlatožlutá aura.

Domníváme se, že někteří umělci vidí tento energetický systém a znázorňují jej např. na obrázcích svatých formou glorioly.

Pokud by mělo smysl sestavit pořadí, lékaře by zajímal nejvíce právě tento orgán aury, protože celkem dobře zjištělné děje a změny tohoto orgánu velice dobře shodně předcházejí chronickým, abnormálním změnám biologického těla. Přirozeně je to pravda i obráceně. Chronické a abnormální jevy biologického těla vždy jen následují změny zlatožluté aury nebo energetického organizačního systému. Změny energetického organizačního systému mohou být různé. Mohou se přihlásit v poklesu intenzity na celý organismus, nebo v rozsahu jeho části, nebo se hlásí v bledých polích nebo kavernových skvrnách. V jednotlivých případech můžeme pozorovat různé zrnkovité nebo geometrické tvary. Změny energetického organizačního systému má pro lékaře smysl s velkou pozorností sledovat, protože z kvality změn, z měření a fotografování těchto změn, se dá sestavit přesná diagnóza nemocí před objevením v biologickém těle.

Pokud zlatožlutý energetický organizační systém ukazuje např. rýmu, ukazuje to v celkovém snížení intenzity na celém systému. Bioenergie měřená v radiaci klesne při normálních okolnostech z 5500 gama již 4–5 dní před počátečními příznaky chřipky. Pokud úroveň bioenergie dostaneme zpět na hodnotu charakteristickou pro zdravý stav jednotlivce, tak chřipkové onemocnění nenastane.

Naše výzkumy ukázaly, a vy také si můžete udělat test, že pokud dáváme pít π -vodu lidem, daleko méně jich onemocní.

Když zlatožlutý energetický organizační systém ukazuje rakovinové změny, aura dozorující daný orgán se ukazuje na určeném bodě oblasti ve formě kaverny s určeným rozsahem. Z hlediska fyzikálního prostorového určení tato skvrna není v souvislosti s nádory objevujícími se později v biologickém těle. Zdá se, že tvar nádoru, objevujícího se v našem biologickém těle, je podobný tvaru kaverny, kterou můžeme snímkovat z energetického organizačního systému.

Když v našem biologickém těle vzniká jednotlivě několik buněk najednou, tyto se nejprve v energetickém systému objeví ve formě žmolků.

Změny energetického organizačního systému v každém případě dlouhou dobu předchází nádory prokazatelné v biologickém těle. V závislosti na typu rakoviny to může trvat až několik týdnů nebo měsíců. Zdá se, že kavernovým změnám, nacházejícím se v energetickém organizačním systému, předchází žmolkování.

Pokud kaverny vzniklé v energetickém organizačním systému zaelíme velkou dávkou a intenzitou bio energií, tak se nádory v biologickém těle již neobjeví! Takže rakovinovému onemocnění – mimo několik chronických případů – se dá předejít pravidelným zcela bezpečným snímkováním aury. Také diagnostická centra by se dala postavit do jednoho roku, ale spřízněnost na to můžeme očekávat jen od soukromých podnikatelů nebo od soukromých klinik. Samozřejmě zcelování kaveren je velmi efektivní bioenergetické léčení.

Tento jev připomíná podívanou, kdy se zapínají neonové trubice. Nejdříve jakoby čárkovaly, pak blednou a později se rozzáří. Tuto bio energetickou léčbu je třeba v závislosti na hloubce kaverny několikrát opakovat, protože oslabený organismus jen pomalu dokáže dostat dostatečné množství energie do zraněné oblasti. Pacientovi je třeba předepsat změnu životního stylu, jídelníčku, prostředí a pitné vody. Voda musí být π -voda.

Prostředí musí být bez radiace pozadí, je třeba konzumovat π -potraviny bez chemikálií a je nutné vyvarovat se stresům. V případě takto léčeného pacienta ohrožení zanikne a kaverna se rozjasní. Stejného výsledku se dá dosáhnout léčením odborně vyškoleného bio energetika. Výše uvedené léčebné metody se navzájem podporují. Mezi příznivci π -životního stylu v Japonsku se prakticky neobjevují rakovinová onemocnění. Stejný cíl sledujeme doma při rozšiřování BCS systému.

My jsme zdůraznili jen jedno onemocnění, ale stejně bychom mohli psát o všech tzv. onemocněních pocházejících ze stresu. Ty tvoří 75% všech onemocnění. Podívejme se na to, kdy nastane oslabení na úrovni buňky.

Když začíná rozmnožování buňky, zaniká v podstatě její dlouhotrvající uspořádání, o kterém jsme již informovali, uvolňuje se spojení s ostatními buňkami a buňka se jakoby obrací do sebe jako rodící matka. Nyní má za úkol vyhovět krátkodobým potřebám, a proto se její struktura mění, rozděluje se.

K rozdělení je potřeba změny struktury vody buňky. Struktura vody kolem buňky se stává neuspořádaná. Když tato neuspořádanost, jakoby rozpuštění, nastane, může se buňka rozdělit. Bez této neuspořádanosti by se blána buňky nemohla zúžit nebo by nemohla pučet. Pokud by buňka neuvolnila informační vazby s ostatními buňkami, nemohla by podřídit rozdělení svojí činnost. Když je rozdělení dokončeno, voda získává zpět původní dlouhodobé uspořádání. Buňka je připravena přijímat informace z venku. Život může pokračovat dále. Ale ten okamžik, kdy je buňka připravena k dělení, potom se dělí a zanikne uspořádanost vody, je pro buňku mimořádně nebezpečný.

Tehdy se například infikuje buňka. Buňka je stejně tak bezbranná a stejně odkázaná na aktivní nebo pasivní ochranu ostatních buněk v tomto případě jako rodičky. Život opakuje základní úkoly jen na kvalitativně vyšší úrovni.

Jak jsme viděli, strukturovaná voda, π -voda v buňkách a v mezibuněčném prostoru po dobu dělení ztratila uspořádání. Jedna buňka nebo několik buněk, možná i celé skupiny buněk se načas izolují od dělby práce ostatních buněk v tkáni. V případě, že se po ukončení dělení uspořádanost vodní zásoby buněk nevrátí, začnou chorobné a možná i rakovinové procesy. Rakovinové procesy jsou vlastně nedostatkem uspořádané struktury, tzn. π -stavu vody.

Pokud chci předcházet rakovinovým procesům, musíme dávat pozor na to, aby původní uspořádanost nastala bez zpoždění. Přirozeně u těch lidí, kteří pravidelně konzumují π -vodu, se návrat do původního stavu uskuteční podstatně lehčeji podle daného normálního řádu, tzn. že nevznikají rakovinové buňky, nebo klesá počet již vytvořených buněk, tzn. že nemoc vlivem jiných ozdravovacích způsobů stagnuje nebo se vyvíjí zpět. Velmi velkému nebezpečí se vystavují lidé vydávající se nezodpovědným šarlatánům, kteří neznají energetiku, dělají energetické zásahy. Tyto mohou být magnetické, rentgenové, gama záření atd.

Mimo lékařské nevyhnutelnosti se používání těchto zásahů rovná vraždě. Z napsaného to jednoznačně vyplývá! Upozorňuji každého, aby dával pozor! Po některých magnetických léčeních neuspořádanost ve struktuře vody zůstává.

Vodiče energie jsou zraněné

Musíme prozkoumat, co způsobí ten nedostatek informace, který vede ve struktuře vody k neuspořádanosti, tzn. ke stavu před rakovinou.

Jak jsme mohli vidět, dělící se buňky se izolovaly od svého okolí v zájmu dělení. K tomu, aby se vrátily do buněčné společnosti a znovu vznikla harmonie mezi biochemickými a energetickými procesy, je zapotřebí jeden speciální vnitřní informační mechanismus. Tento speciální vnitřní informační mechanismus je třeba hledat v energetické aktivitě stěny mitochondrií tam, kde počáteční nebo startovací energie vychází. Tento mechanismus dostatečně neznáme. Zdůrazňuji, že tady je řeč o energii startovacího charakteru v hodně malém. Pokud se stalo, že je energie malých hodnot přijímána z rozvětveného energetického oběhového systému, tak je v buňkách obnovena uspořádanost vody. Když se obnoví uspořádanost vody, pak se obnoví i komunikace buněk s ostatními buňkami. Pokud ne, tak pro ostatní buňky nemocná rakovinová buňka se pořád dělí, to znamená, že jsou k ní shovívavé. Proto ostatní buňky nepoznají rakovinové buňky do té doby, dokud ve vývojové fázi nádoru vlivem tlakového rozdílu, na základě druhotného neinformativního upozornění okolních utlačovaných buněk, neobklopí nádor neuspořádaná vrstva vody

s charakterem hraniční blány. Jak se rozšiřuje tato neuspořádanost, tak roste nádor. Když odstraníme neuspořádanost na dané části nádoru, do tohoto směru se zastaví růst nádoru. Když velkou π -energií místně uspořádáme strukturu vody uvnitř nádoru, ten zmizí na tu dobu, pokud trvá stav uspořádanosti. Proto je možné za okamžik odstranit bioenergetickým léčením určité nádory.

Nádorový stav má tzv. vibrační stadium, kdy nádory v jednom okamžiku vznikají a ve druhém mizí. Vzpomeňme si, prosím, na naše porovnání s neonovou trubicí. Pokud se na krátkou dobu harmonický oběh π -energie v nádorech obnoví, struktura vody se obnoví a nádor zmizí. Co to je, co působí proti normálnímu, harmonizujícímu obnovovacímu systému? Co to je, co způsobuje energetický chaos? Protože bez energetického chaosu není nádor. V normální π -vodě, tzn. ve vodě s uspořádanou strukturou, nemůže vzniknout rakovinová buňka.

Už víme to, že mezi DNA buňkami a DNA mitochondriemi funguje uspořádaný informační systém, kterého úlohou je zabezpečit signály tam a zpět mezi biologickými a energetickými procesy. Když se buňka dělí, tak je to převážně biologicko – energetické dění vnitřního energetického systému. To řídí DNA buňky biologicky a membrány buňky energeticky. O dokončení tohoto stadia je třeba odeslat dvojí informaci k vnějšímu připojenému energetickému systému, k membránám mitochondrií a k DNA mitochondrií. **Tuto informaci představuje velmi starý vzorec. Jedna lipidová molekula nosí biologicky a energeticky jednu molekulu železa⁺⁺ a jednu molekulu železa⁺⁺⁺, tvořící jakoby hlavu tohoto lipidu.** Tady poznáváme, že tato strukturálně lipidová molekula je velmi choulostivá. Když se do našeho organismu dostane pečené-vařené vepřové sádlo nebo připálené rostlinné tuky, tak se vytváří defektní, chybný přenos molekul, tvořených z chybných součástí. Chybný přenos mezimolekulárních informací o tom, že je rozdělení buněk ukončeno, nemůže být zprostředkován, proto aktivita vycházející z DNA mitochondrií buňky pro bioenergií, uspořádávající strukturu vody, neotevře stěny mitochondrií, takže se voda nedostane do π -stavu.

Informace mezi buňkami se neobnoví, buňka se dělí dále. Buňka se, když vyčerpá své zásoby, protože pud sebezáchovy je základní, snaží získat ze svého okolí i na úkor jiných buněk základní suroviny, takže „rabuje“. Rakovinové buňky po způsobu skutečných loupežníků kradou jedna od druhé.

K tomu, aby se dal nastavit znovu uspořádaný stav, jsou, jak je vidět, zapotřebí i lipidové prvky. Když není oslabena část nebo celý organismus, takže organismus je zdravý, tak se defektní molekuly nevstřebávají, protože hraniční blány bezvadně fungují i v zažívacím traktu. Ale když drsnými chemickými zásahy, např. chlorováním, selektivitu hraničních blan zničíme, jak jsme o tom již psali, tak selektivita vstřebávání utrpí a do organismu se mohou dostat chybné molekuly, choroboplodné látky, případně choroboplodné organismy. Tak se stane tento kruh úplný. Špatná, nepromyšlená technologie, zásah do přírody na základě chybných nebo neúplných poznatků, mohou ve vlastním organismu způsobit obrovské škody. V této souvislosti je za utrpení všech nemocných lidí zodpovědná lidská hloupost. Do té doby, dokud to snášíme, tak si to zasloužíme.

Podívejme se z druhé strany na mechanismus zpětného spojení, obnovení informačního systému. Musíme předpokládat, že tady hraje svou úlohu jeden mimořádně citlivý rovnovážný mechanismus. Jednotlivci, pro jednu buňku je výhodné, že se rychle rozmnožuje, a to se odehrává ve světě jednobuněčných organismů. Tam se uspořádanost objeví jen na velice krátkou dobu ve vnější vodní struktuře buňky. Tato krátká doba je dostačující na základě potřebných informací. Buňka se hlavně rozmnožuje. Když už ale výživa není nebo se rozmnoží vlastní nemocné produkty látkové výměny, tato kolonie buněk zahyne. Když chtěl vývoj pokročit dál z úrovně jedné buňky, bylo největším úkolem vytvořit takový mechanismus, který více zajišťuje výživu pro každou zúčastněnou buňku, ale zabrání přemnožení jednotlivých buněk na úkor druhých. Je zapotřebí rovnovážný stav. Tento rovnovážný stav dosáhly vícebuněčné organismy rozšířením doby uspořádanosti vlastní struktury vody, dále novým orgánem buňky, mitochondriemi, později průběžným vývojem plně energetické dvojité soustavy. Narušení tohoto stavu, jak jsme viděli, nechává uplatňovat informatiku pravěkého jednobuněčného mechanismu, takže buňka se stane rakovinovou buňkou. Tady vychází na světlo velký problém. O řídicí jednotce DNA i tady vyjde najevo, že je založena na mylné představě a nedostatečných poznacích, protože v případě poškození energetického systému se buňka stává neovladatelná, u když disponuje úplně zdravou zásobou DNA! Nositelům genetických informací není DNA, ale energetický systém. DNA je důležitým kontrolním mechanismem.

Rakovinové tkáně nebo nádor jsou skupiny uvolněných buněk. Uvolněné buňky se následkem snížení soudržných sil, rozmnožují bez kontroly, z. původního, kontrolovaného místa ve vodním roztoku se odchyľují, případně se vysvobodí z tkáně, chovají se jako jednobuněčné organismy, a tak vzniká rakovinové ložisko nebo jiným slovem metastáza. V kontrolovaném systému se to nemůžte stát. Náš systém nazýváme Bio Control System. Podstatou BCS je uspořádanost, harmonie.

Když vzniká metastáza, rakovinová buňka s sebou bere svůj amorfní vodní obal a rozmnožuje se neuspořádaně. Taková buňka se můžte dostat do jakékoliv tkáně, protože okolní buňky ji vnímají jako dělicí se, takže buňku v přirozeném stavu, ale podle své informatiky je to stav ohleduplnosti, takže nevnímají případnou rozdílnou membránovou strukturu. Rychlý nebo pomalý růst metastáze závisí na množství výživy obsažené v cizích tkáních.

Jelikož za vznik rakoviny je odpovědný amorfní stav vodního obalu buňky, tedy vody nacházející se v mezibuněčném prostoru, v případě chybějící biologické kontroly všechny změny struktury vodního obalu buňky a izolace buňky jsou zdrojem nebezpečí, protože vedou k rozkladu kontrolované uspořádanosti. Násilné bioenergetické reorganizace struktury vody mají za následek obnovení informace, takže sousední buňky mohou poznat odchylku a narušení v rakovinové buňce a můžte být spuštěn obnovovací, opravný mechanismus. K tomu, aby tento mechanismus mohl fungovat, je zapotřebí vylepšení oslabeného stavu mechanismu.

Oslabení imunitního systému organismu snižuje vyhlídky na celkové uzdravení. Zakrývání už objevených nálezů konec konců brání uzdravení. Je to více než nebezpečné, je to nehorázná blbost.

Je to stejně mylný názor, na základě kterého jsme vytvořili naše technologie, zabíjející člověka a přírodu. My nevoláme proti moderním technologiím a ani nechceme jejich zrušení, ale mluvíme o tom, abychom v zájmu člověka používali takové technologie, které zabezpečují naše potřeby tak, že při tom nezničí naševnitřní a vnější prostředí. Takové technologie existují. Ani nejsou dražší než současné, jen předpokládají více vědomostí, komplexnější myšlení a skutečnou výzkumnou práci.

Obnovení uspořádanosti ohledně rakovinové buňky můžte dosáhnout více způsoby. Buď do bezprostředního prostoru rakovinové buňky, nebo skupiny buněk dostaneme bio energii, která obnoví uspořádání vody,

nebo na toto místa dodáme již silně clusterovou vodu s uspořádanou strukturou, tedy π -vodu.

Pokud bychom základní energetický obsah π -vody neurčili na optimální úrovni, je to 1500 gama, pak by přílišná uspořádanost působila proti rozmnožování, proti obnově. Hranice mezi léčením a prevencí je přibližně 5500 gama, to se rovná základní úrovni bioenergie člověka.

Na základě dosavadních poznatků po dobu několika měsíců dávkuje do organismu energetickou jednotku větší než 5500 gama společně s π -vodou, pak samostatného obnově uspořádanosti, která byla narušena obsahujícími faktory, můžeme dosáhnout tak, že dosud uskutečněné těžké poškození uspořádáme prolomením energetických bariér. Tyto energetické bariéry, jak jsme to již ukázali na stále se rozšiřující neuspořádanosti mezibuněčné vody, se v konečném výsledku ukážou v rozkladu organismu, proto název slova organismus je odvozen od slova organizace, tzn. uspořádanost.

Shrnutí:

Podle našeho názoru se tento přípravek dá používat v léčení onkologických onemocnění při dodržování profesionálního protokolu. Navrhujeme další výzkum přípravku společně s dalšími odbornými oblastmi

Z hlediska živého organismu má základní význam clusterová struktura vody. **Pokud clusterovou strukturu následkem bio energetických poškození (stres, psychické poruchy, duševní konflikty, ale i četné důvody prostředí) organismus nemůže obnovit, musíme mu pomoci.** Tato pomoc může být dávkování π -vody, tj. hotové strukturované vody s malou bio energií. V současné době je všeobecně doporučováno především jako prevence nebo může být vneseno větší množství bio energie výslovně za účelem léčení. **V organismu může vzniknout onemocnění – mimo úrazů – když část organismu, nebo jako celek je zeslaben. Je proto zakázán každý zákrok, který imunitní systém nebo bio energetický systém organismu dále zeslabuje.** Zákroky takového charakteru, přestože případně vedou k dočasným viditelným výsledkům, vlastně organismus vědomě zničí.

Příznivý vliv konzumace π -vody, nacházející se v přírodě, každý dobře zná a v doporučení lékařů v každém případě je i konzumace π -vody. Z příznivých vlivů konzumace ovoce a zeleniny doporučené lékaři je třeba dát na první místo obsah π -vody v čerstvém ovoci a zelenině. Žel v současné době se takové ovoce a zelenina, kterou bychom mohli s čistým svědomím doporučit každému, pěstuje jen málo. Nepostradatelná úřední kontrola výroby a trhu ze strany konzumentů těchto bez jedovatých produktů, je jen v dětských botách.

Přirozená π -voda v čerstvém ovoci a zelenině může v průběhu zpracování ztratit svou strukturu, proto má velký význam rychlé dodání na trh, zachování čerstvosti a konzumace v syrovém stavu. Zpracovatelskému způsobu ničícímu strukturu vody, např. mikrovlnnému pečení, je lepší se vyhnout.

Samostatnou kapitolu by si vyžádalo sestavení potravin při znalosti výše uvedených poznatků od výrob přes receptury, v soulad formy, času, množství stravování v závislosti na věku, zdravotním stavu a zatěžování organismu. Pokud to nárokujete, je třeba si na to najít čas, protože je to nevyhnutelné k přežití.

Existuje ještě řada velmi zajímavých až neuvěřitelných výzkumných úkolů, které ale ponecháváme zatím zastřeny tajemstvím.

17.5 π -voda – voda pro život

To, že energetizovaná voda má zcela mimořádné biologické účinky, znali již azuové starých Sumerů (viz kap. 5). Věděli, že je má proto, že má v sobě z vnějšího fyzikálního prostředí naakumulovanou energii, kterou v Orientě nazývají čchi, mezi tím učinila věda i technika určitý pokrok, takže dnes je voda energetizována intenzivnějším způsobem za použití uměle vytvořených fyzikálních polí, v našem případě π -technologii, a proto je označována jako π -voda.

Nahlédněme do výzkumu laboratoře Hemotrade KFT v Kaposváru, kde provedli důležitý pokus s konzervací živé svalové tkáně z bílé pokusné myši (viz obr. 17.5a).

Kontrolní skleněné uzavíratelné nádoby byly naplněny destilovanou vodou a testovací nádoby π -vodou. Do obou druhů sklenic byly vloženy uvedené vzorky masa a nádoby byly uzavřeny víčky.

Obr. 17.5a

Vzorek svalové tkáně bílé myši konzervovaný v π -vodě vydržel celý jeden rok být aktivní, kdežto kontrolní vzorek uložený v destilované vodě se po jednom týdnu počal rychle kazit a voda se zakalila a zplynovatělá tkáň vyplouvala k povrchu hladiny, obdobně tak jako utopenec v rybníku.

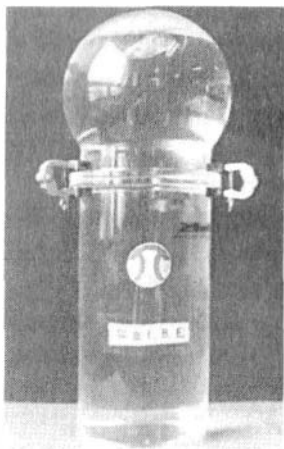
Po týdnu se v kontrolních nádobách voda zkalila, tkáně ztratily svoji aktivitu a bakterie rozmnožily svoji aktivitu a produkci plynu, takže vzorek masa vyplaval k povrchu jako utopenec.

Naopak v testovacích nádobkách s π -vodou zůstala voda průsvitně čistá bez rozmnožení bakterií a tkáně zůstaly aktivní. Ještě po roce tohoto testování se v nádobě objevil tripsin a buňky se daly dále pěstovat a za 24 hodin se jejich počet 2,5násobně zvětšil. Dnešní biolog k tomu jen může podle stavu současných vědomostí dodat, že je to prostě zcela neuvěřitelné a nepochopitelné. Pro vysvětlení bychom se strojem času asi museli vrátit o více než 4 tisíce let ke staroegyptským kněžím a stavitelům pyramid. V nich uložená balzamovaná těla a vnitřnosti faraónů měla být ve hodný okamžik schopná, zřejmě po ponoření do fyziologického roztoku, se vrátit zpět k životu.

Jak však může nějak souviset uložení tkání v poměrně suchém prostoru žárem pouště rozžhavené pyramidy s tkání uloženou rok v π -vodě? Odpověď je jednoduchá a prostá. V obou těchto úložných médiích je dostatek π -energie, která zabraňuje vzniku a šíření hnilobných procesů. U nás se v 50tých letech těmito otázkami intenzivně zabýval můj učitel ing. Karel Drbal, autor tzv. „českého pyramidového patentu“ (blíže viz 21, 24, 25). Když mi pak jednou věnoval v modelu pyramidy mumifikovaný vzorek jater starý několik desítek let, tak po nasátí vody do buněk se obnovila jejich elektrostruktura tak dokonale, že i jádro se vrátilo do své původní polohy a po obvyklé cytolýze buněk vysušených běžným způsobem nebylo ani stopy.

Pomocí BCS lze i aktivovat π -energii, polyetylenové sáčky, případně malé kontejnery z plastických hmot, na jejichž povrchu se nevytváří rušivý elektrostatický náboj. V nich pak uložená hlávková zelenina, ovoce a hřiby zůstávají čerstvé po dobu 6–8 dní, bez přidání jakýchkoliv konzervačních prostředků.

Na Světové výstavě v Koreji na podzim 1993 vydržely žít ryby ve vzduchotěsně uzavřené nádobě v π -vodě celých 100 dní (viz obr. 17.5b). Rozhodně by bylo pro traumatology zajímavé odzkoušení použití této vody na zabránění otoku mozku při úrazech lebky.

Obr. 17.5b

Na Světové výstavě v Koreji byly vystavovány v hermeticky uzavřené skleněné nádobě ryby v π -vodě, které v ní bez přívodu kyslíku žily 100 dní.

Pokud tato znečištěná odpadní voda, téměř bez obsahu volného kyslíku, takže by v ní rybičky rychle uhynuly, prošla přes zařízení BCS sloužící k aktivaci π -vody, tak v ní mohly rybičky i bez dodání kyslíku nerušeně žít.

Po přečtení této zprávy si mnohý úspěchaný čtenář řekne: „*Tak, to je pro rybičky dobré, ať si tedy žijí, ale co to znamená pro mě?*“ Je to důrazné upozornění pro biology a toxikology, že i lidem žijícím v přiotráveném prostředí, případně přiotráveném teroristy, by vhodná a včasná aplikace BCS mohla pomoci přežít, a to nejen v případech mírných otrav, ale i při smrtelných dávkách toxických látek. Pro ověření tohoto tvrzení nemusíme chodit za akademikem s pěti tituly před jménem a třemi za jménem; postačí,

Je známo, že na dispečincích velkých vodárenských systémů zásobujících velkoměsta pitnou vodou chovají akvarijní ryby v nádržích ze skla, kterými neustále protéká voda dodávaná obyvatelstvu. Jakmile by došlo k jejímu znečištění, případně otrávení teroristy, tak tyto rybičky počnou plavat bříškem nahoru a postupně rychle hynou. Tak se včas získá možnost zachránit obyvatelstvo uzavřením přívodu kontaminované vody a vysláním varovných zpráv. Při výzkumu praktické aplikace BCS však byl získán ještě jeden velmi zajímavý a za pozornost stojící poznatek.

Při zkoušení čištění odpadních vod z jatek, které je technicky velmi náročné, zvláště při snaze zachovat přípustné hodnoty biologické spotřeby kyslíku (BSK₅) na takové hodnoty, aby nebyl ohrožen život v řekách, do kterých jsou tyto vody vypouštěny, pro rychlé a bezpečné posouzení kvality vypouštěných vod do toků byly opět použity akvarijní rybičky.

když si otevřeme v Bibli Markovo evangelium, 16. kapitolu, 17–18 verš, kde je psáno: „*Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do rukou a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vkládat ruce a uzdraví je.*“

Pokud se jen na chvíli nad těmito slovy zamyslíme a dáme si je do širších souvislostí, tak z dnešního pohledu můžeme stručně konstatovat, že výsledný efekt se velmi podobá výše popsanému BCS, použitému k umožnění přežití rybiček ve vodě bez kyslíku a zamořené odpadními látkami, které se počínají rozkládat ve smrtelné jedy, zvláště zbytky krve. Takže lapidárně řečeno, v těle opravdově věřícího člověka s největší pravděpodobností probíhá biofyzikální proces, který bychom dnes nazvali BCS – π -technologie. Příslušníci a kazatelé některých příliš radikálních náboženských sekt v Americe dokonce na veřejných prostranstvích provádějí názornou demonstraci tohoto biblického ujištění jako agitaci „Dejte se k nám!“. Jejich kazatelé mají přitom na těle ovinuto několik jedovatých hadů, které dráždí a nechají se jimi kousat i do krku. Jiní si nasypou smrtelnou dávku jedu do nápoje, který vypijí před očima žasnoucích diváků. (Blíže viz 26 kap. 6.2.) O tom, že se jim pak po takovém představení nábor nových členů sekty daří, není pochyb. Rozhodně však nedoporučujeme tyto pokusy opakovat. Když již však máte Bibli v rukou, tak si v ní otevřete IV. Knihu Mojžíšovu 21, 8–9, a přečtěte si o tom, jak na bázi rezonanční terapie byli léčeni lidé uštknutí hadem ohnivcem se smrtelně jedovatým jedem, a porovnejte s obsahem kapitoly 14.8.3 této knihy.

Na těchto několika názorných příkladech byla zdůrazněna velká podobnost moderního BCS s prastarými léčitelskými praktikami. V obou případech sehrává důležitou a hlavní roli π -energie jako životní energie (čchi) generovaná však různými způsoby v technologickém zařízení anebo biofyzikálně přímo v živých organismech. Protože dnes při použití výkonných zařízení π -technologie lze vyrábět nejen velké množství π -vody, ale i vodu s mnohem vyšším obsahem π -energie, tak je tato voda používána v pestré paletě jako napájecí voda pro hospodářská zvířata a jako zálivková voda v rostlinné výrobě a v zahradnictví. Dnes již v takovém rozsahu, že popis si vyžádal samostatné kapitoly.

17.6 π -voda v ortomolekulární medicíně

O ortomolekulární medicíně (dál již jen OM) bývá dnes hovořeno jako o medicíně třetího tisíciletí. Je jí zakladatel, dvojnásobný držitel Nobelovy ceny Linus Pauling pro její označení použil dvě slova: řecké slovo „*ortho*“ znamenající dobrý, správný, a latinské slovo „*molekula*“. Po sestavení obou tento výraz označuje „*správné molekuly*“ použitelné v medicíně, sloužící jako součást potravy pro zdravou výživu buněk.

Je známo, že každá nemoc začíná v buňkách, ve kterých pak dochází k nedostatku potřebných živin, vody pro buněčné tekutiny, k deformaci elektrostruktury buněk a k dalším nežádoucím jevům. OM nám poskytuje léčebnou metodu, která má přivést tělesné buňky do optimálního energetického a biochemického stavu. Obvykle je to vyrovnání zjištěného nedostatku potřebných chemických a minerálních substancí dodáváním tělu v podobě léků a správné výživy. Pokud se správné výživy týče, existuje však tak velké množství různých moudrých rad a ještě chytřejších příkazů a zákazů, které mimo jiné jsou paušální a většinou neberou ohled na konstituční založení jedince a jeho skutečnou potřebu určitých látek. Jak by také ne, když se prakticky jedná přibližně asi o 45 výživných látek, které buňka potřebuje pro zdravé žití. Nepatrný počet těchto látek poněkud překvapuje, ale pokud jsou to správné ortomolekuly a ve správné koncentraci, tak splňují v celé šíři svůj účel. Mimořádně důležitou roli při těchto procesech však hraje obyčejná čistá kvalitní pitná voda.

Zamysleme se však nad tím, zda je alespoň v množství pouhého jednoho litru denně tělu vůbec dodáme. Dobře si vzpomeňte, co vlastně pijete: převařenou vodu v kávě, čaji, potravinách, degradovanou přechlorovanou vodu z veřejného vodovodu a některým ani toto znehodnocení pitné vody zbavené přirozené energie nestačí, a tak si ji ještě předestilují, aby dílo energetické degradace vody bylo dokonáno až do dna. Tak si sami většinou nevědomky vytváříme nový druh civilizační nemoci, dehydrataci, to znamená nedostatek vody v těle a tím i v buňkách. Tím je míněn nedostatek kvalitní vody schopné v živém organismu být nejen transportním prostředkem a mít schopnost pronikat blanami do živých buněk, ale přinášet do nich živiny a energii a současně z nich odvádět nepotřebné látky. Díky konzumaci degradované vody, která v dostatečné míře tyto vlastnosti

postrádá, dochází k obdobné situaci jako u trosečníků na moři, kteří zahynou brzo žízni, neboť slaná mořská voda je pro jejich organismus nepřipustná.

Sníží-li se v tělním vodním systému obsah dostupné vody pod 60% a méně, vzniká nebezpečné ohrožení života. Samozřejmě organismus počne provádět opatření proti odvodnění, spojené však s určitými riziky:

V první řadě reagují střeva, která se utěsní vrstvou šlemu a vyprázdní ze sebe všechnu vodu. To může pak způsobit nebezpečné zauzlování střev.

Obdobně, utěsněním vrstvou hlenu, reagují i rozvětvené průdušky, aby zabránily odpařování vody při dýchání. Následkem může být pak bronchiální astma.

Pozadu nezůstávají však ani tepny a žíly, které se snaží utěsnit proti ztrátě vody přes krevní oběh. Možné následky na sebe pak nenechají dlouho čekat v podobě vysokého tlaku, anginy pectoris, srdečního infarktu, zúžení krevních cest atd.

O tom, že v zahuštěných tělních tekutinách dochází k urychlené tvorbě tzv. biologických konglomerátů, jako ledvinových, močových, žlučnickových i střevních kamenů, není nutné příliš hovořit. Lidské tělo a jeho jednotlivé orgány pozůstávají pouze se sedmi známých druhů buněk. Takže při onemocnění určitého orgánu v těle jsou zasaženy i příslušné buňky. Léčení nemocného orgánu není proto příčinné, ale symptomové léčení.

Školská medicína nás ještě navíc seznamuje se základními částmi, ze kterých pozůstávají buňky DNA. Díky výzkumům prováděným prof. Gurwitčem a prof. Poppem však známe i důležitou biofyzikální vlastnost živých buněk jako zásobníků energetických fotonů.

Moderními přístroji lze dnes měřit i akční potenciál zdravé buňky, který v klidovém stavu obnáší 70 mV a k aktivním stavu 120 mV, a tak objektivně posoudit energetický stav buňky a tím i její obranné síly. Zvláště u krevních buněk a lymfatického systému. Tak například obyčejná chřipka nemůže zvítězit nad zdravými a energeticky bohatými buňkami.

Podle nových poznatků energetické medicíny a ortomolekulární medicíny přicházejí všechny nemoci z buněk, neboť nemocné buňky jsou původci všech patologických jevů.

Každá jmenovitá nemoc podle těchto nových poznatků má svou příčinu ve ztrátě vodivosti proudu tělesných buněk, v neschopnosti buněk akumulovat světelné fotony, v omezené schopnosti vzájemné mezibuněčné

komunikace, v chybějící schopnosti předání výživných látek pro buňku. Cesta k nápravě je prostá a snadno proveditelná.

Obnovit akční potenciál tělesných buněk nasazením optimálních ortomolekulárních substancí ve zdravém hydratačním stavu. Pak se obnoví schopnost buněk zadržovat světlo – světelné biofotony kosmické životní energie. Nyní je právě vhodná doba znovu si připomenout, že tuto životní energii do tělesných buněk lze přivést i kvalitní pitnou vodou, energeticky aktivovanou, např. π -vodou.

Tak jak Braggovi varují před „zvápenatěním“ organismu, tak ortomolekulární biologové varují před jeho „zasolením“. Argumentují tím, že lidské ledviny jsou schopné vylučovat do 7 g kuchyňské soli denně. Průměrný Evropan však v potravě spotřebuje až 20 g rafinované (tzn. méně vhodné) soli denně. Výsledkem pak je, že buněčná voda potřebuje k tomu téměř dvacetinásobné množství vody, měřeno na molekulách natrium chloridu. Takto opláštěné molekuly soli se vyplavují do těla, které je dopraví do určitých oblastí, kde pak vznikají tzv. vodní pletiva a otoky. Dojde-li k více než 40% ztrátě vody, znamená to ohrožení života a tělo počne vázat do krystalické formy jedovatý chlorid sodný, ten ve spojení s živočišnými bílkovinami vytváří tzv. biologické konglomeráty ucpávající močové a žlučové cesty a vytváří krystalické usazeniny v kloubech atd. Z toho OM učinila radikální závěr: Vyloučit zcela užívání naší obyčejné kuchyňské soli a nahradit ji nerafinovanou mořskou solí nebo vysokohodnotnou kamenou solí.

V poslední době vzbudily velkou pozornost v oblasti OM bádání molekulárních biologů Ústavu molekulární medicíny v Zagrebu, vedeného prof. Dr. K Paveličem z tamní univerzity. Jedná se o tzv. nanotechnologii, využívající zcela mimořádnou porézní strukturu zeolitu k zachycení těžkých volných radikálů a dalších toxických látek z tělních tekutin. Protože výsledný efekt, projevující se zlepšením imunobiologických schopností organismu, zvýšením výnosů v pěstování rostlin a chovu hospodářských zvířat a v dalším, se velmi podobá výsledkům získaným při použití BCS- π -energie, tak se zde pro porovnání o nanotechnologii zmiňujeme. Hlavně i proto, že obojí se stává čím dále, tím více aktuální, neboť díky klecovým chovům drůbeže a chovu vepřů i jatečního dobytka v naprosto uzavřených prostorách, kam vůbec nesmí slunce, téměř po jejich celý život, které poskytuje lidem sice dostatek poměrně levné potravy, ale naprosto ener-

geticky chudé na biofotony, jak dokazují měření fotonové emise profesora Poppa.

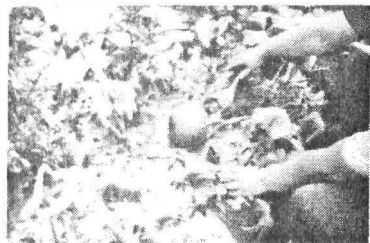
17.7 π -voda v rostlinné výrobě

Snad nejvíce výzkumných prací v této oblasti, kromě Japonska a Jižní Koreje, provedl v Maďarsku dr. László Fülöp, jehož výsledky přinesly nejen překvapení, ale i obdiv. Rostliny ošetřované BCS- π -technologii jsou nejen zdravé a mají vysokou vitalitu i odolnost vůči různým chorobám, ale přináší i vyšší výnosy, aniž by při tom bylo nutné zvyšovat množství dodávaných živin. Tak například u kukuřice toto zvýšení činilo 37,5%. Uvážíme-li, že se tak stalo s minimálními finančními i energetickými nároky, pak si tato technologie zaslouží následování, neboť i spotřeba vody pro závlahu na získání stejného množství hmoty se podstatně sníží. Díky zvýšené vitalitě na jednom stvolu kukuřice narostlo 6 až 8 klasů (obr. 17.7a). Odborníkům k tomu komentář není třeba a dobře si dovedou promítnout dosah i do dalších oblastí rostlinné výroby, kde je zájem o získání co nejvyššího množství zdravých energeticky silných plodů.

Obr. 17.7a

Kukuřice pěstovaná BCS- π -technologii vytváří vyrovnaný, zdravý, sytě zelený porost. Na jednom stvolu se často vytvoří 6–8 klasů. Kontrolní rostliny jsou bledší, méně vitální a vytváří méně klasů.

Obr. 17.7b

Olejová tykev roste sice i v suchých obdobích, ale nasazuje málo plodů a listy jsou slabší a bledší. Při použití BCS- π -technologie je počet plodů vyšší, výnosy větší a listy jsou vitálně zelené a nepovadlé.

Příznivé účinky BCS- π -technologie se projevují nejen v nadzemní části a zvětšením počtu plodů (viz obr. 17.7b), ale i v podzemní části, velmi intenzivním růstem a zmnožením počtu kořenových vláken (viz obr. 17.7c), což umožňuje zajištění potřebného množství vody pro zdárný vývoj rostliny i ve velmi suchém ročním období, jak je to zřejmé na před-

Obr. 17.7c

Podstatné zvýšení počtu kořenových vláken u rostlin zavlažovaných π -technologií umožňuje rostlinám snáze překonat suché období

chozím obrázku olejové tykve, jejíž listy i ve velmi suchém období jsou sytě zelené s dobrým turgorem v buňkách, takže se nekrotují a neschnou jako na kontrolní rostlině vlevo. Příznivé fyzikální vlastnosti π -vody použité k celoplošné závlaze se však příznivě projeví i v agropedologických vlastnostech půdy a na vazbě vody v půdě. Namísto dlouhého popisu uvádíme názornou vypovídající ukázkou z jahodníkové plantáže po delším dešti. Na kontrolní ploše (obr 17.7.d) vidíme slabý porost jahodníku trpícího předchozím suchým obdobím a nemajícím vybudovaný dostatečný kořenový systém. Prováděná závlaha pojezdovým systémem nepostačila zajistit nejen dostatečné množství potřebné pro růst, ale i pro značný odpar. **O tom,**

Obr. 17.7d

Kontrolní vzorek jahodníku v suchém období je slabý, neboť má nedokonalý kořenový systém. Prováděná závlaha nestačila k tomu, aby rostliny zachytily celou plochu a snížily odpar

jak se tato závlahová voda podílela na tvorbě kvalitní půdní struktury se lze přesvědčit a postačí si všimnout kaluží stojících ve vyježděných kolejích udusané, pro vodu nedokonale propustné půdy. Naopak umocňující kapilární vztlínání usnadňuje odpar vody z půdy, kterou v dané době již nelze strojově kypřit, takže vytvoří pevný škraloup.

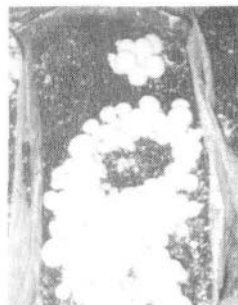
Na dalším obrázku 17.7e vidíme něco neuvěřitelného, co nám spíše připomíná pokusy našich předků prováděné za účelem výběru a stanovení nejvhodnějšího způsobu hnojení v závlahové vodě. Jen s tím rozdílem, že v tomto případě nebyly do této vody přidány žádné živiny ani stimulanty růstu a podobné „životabudiče“, ale jednalo se o obyčejnou závlahovou vodu aktivovanou π -technologíí. Dr. Kakuk T. Pate z Kaposváru v roce 1993 vypěstoval meloun, maďarský šampion, při závlivce π -vodou až do váhy 26,5 kg.

Dr. Békési P a dr. Bódis L. zvýšili BCS technologií výnos máku o celých 75%. Oproti 33 380 kg/ha na kontrolním pozemku na 59 920 kg/ha na tes-

Obr. 17.7e

Jahodník na vedlejším úseku ošetřovaný BCS- π -technologii je bujného zdravého růstu, jeho lístky dokonale zakrývají celou plochu, půda na svém povrchu nevytvořila škraloup a udržela si dobrou strukturu umožňující vsakování povrchové vody i pronikání vzduchu do půdy. Naopak přerušenou kapilaritou je snížen odpar z povrchu půdy a tím i sníženy ztráty vody z půdy

Obr. 17.7f

Pěstování žampionů metodou BCS- π -technologii je možné provádět v halách ve třech úrovních. Produkty jsou zdravé a na trhu vydrží o 2–3 dny déle než ostatní kontrolní

toovací ploše. Obdobně tak byla o celé $\frac{3}{4}$ zvýšena produkce žampionů pěstovaných v halách ve třech úrovních (obr 17.7f). Přitom byly získány zdravé produkty, které vydržely čerstvé o 2–3 dny déle než kontrolní. Totéž platilo i při pěstování květin a ostatní zeleniny, která pak získala oprávněný název bioproduktu splňujícího přísná bioenergetická kritéria. Takováto zelenina, konzumovaná syrová a v čerstvém stavu se, může stát tím nejdokonalejším přiváděčem bioenergie v podobě biofotonů do těl živých organismů.

Závěrem ještě jedna zajímavost:

Jestliže pro melouny je limitní teplota 9°C , při níž dochází k odumírání stopek (spojení plod–rostlina), je u melounů pěstovaných π -technologii tato teplota 6°C . To je přínos nejen ekonomice, ale zejména informace o stabilitě rostliny.

Důležitá zmínka o ochraně rostlin pomocí BCS- π -technologie

Není žádným tajemstvím, že moderní průmysl dovede dnes vyrobit velmi účinné prostředky téměř proti všem možným chorobám rostlin i živočichů. Méně se však přitom uvádí, že se jedná vesměs o látky velmi jedovaté, zvláště jsou-li spláchnuty do spodní vody anebo když jsou spláchnuty do vodárenských nádrží. V obou případech jsou z těchto vod velmi těžce a nákladně odstranitelné tak, aby je bylo možné použít po úpravě jako vodu pitnou. Méně je však již i známé, že řada patogenních mikroorganismů si postupně vytváří odolnost na tyto přípravky, léky a antibiotika, sloužící k jejich zahubení, a stávají se díky zvyšujícím se zamoření životního prostředí postupně stále více odolnějšími. To znamená, že bude nutné vyvíjet neustále nové druhy léčiv a antibiotik a zvyšovat jejich dávky a tím stále více zatěžovat organismus a zbavovat ho touto zátěží na delší dobu přirozených imunobiologických schopností. Je tu však možná druhá cesta, založená na jiných předpokladech ochrany živých organismů před infekčními chorobami. Přestože se jedná o zcela jedno-

duchou metodu, známou ještě za života Louise Pasteura, tak dnes v době práškové medicíny je většině dnešních lidí nejen neznámá, ale i pro svou jednoduchost těžce pochopitelná.

Od dob objevů mikrobiálních původců nemocí geniálním francouzským mikrobiologem Pasteurem je kladen největší důraz na prevenci a na zabránění napadení organismu patogenními mikroorganismy. Těm moderní hygiena vyhlásila lýtý a účinný boj. Bojuje proti nim i medicína v případě, že již organismus napadnou, anebo pomocí očkování se snaží vytvořit odolnost organismu vůči určitým infekčním onemocněním. Toto vše celkem dobře fungovalo ještě před několika desetiletími. Nyní, kdy moderní letecká doprava umožňuje přemístění lidí během jednoho dne z jedné polokoule na druhou, tak je tím umožněno rychlé převedení patogenních mikroorganismů, které se vyvinuly ve fyzikálních přírodních podmínkách jedné polokoule, a tak jsou velmi útočné na tvory žijící na druhé polokouli, ačkoliv očkováním oslabenými kulturami těchto mikroorganismů vypěstovaných na jejich polokouli získali dostatečnou odolnost.

Ještě na konci svého života byl Pasteur napadán svými oponenty za své tvrzení, že k vyvolání prudkého infekčního onemocnění postačí jeden jediný bacil, který se dostane do těla a tam se rozmnoží. O tom, že tomu tak není, jsme se přesvědčovali ve cvičeních z mikrobiologie, kdy jsme na výtěrech a v odebraných různých vzorcích z našeho těla našli tak pestrou plejádu patogenních mikroorganismů, že bychom museli být již dávno mrtví. Proč se tomu tak nestalo, ví přece snad každý z nás, kdo se v biologii alespoň něco málo dozvěděl o přirozených obranných schopnostech živých organismů. Z některých pramenů se dozvídáme, že i nakonec sám slavný Pasteur změnil svůj dříve tak vehementně prosazovaný názor o způsobu infekce jedním bacilem. Poněkud drastický pokus provedl dvorní rada Petenchorf v roce 1882, na přednášce slavného objevitele bacilů nebezpečné tuberkulózy doktora Roberta Kocha, který při přednášce před sebou mával zkumavkou naplněnou několika centilitry živné kultury s uvedenými smrtonosnými bakteriemi a tvrdil, že její obsah je schopen nakazit a zahubit desítky tisíc lidí. Náhle přistoupil k řečnickému stolu, vyjmul zkumavku ze stojánku, odzátkoval ji a provokativně ji vypil před očima zděšených účastníků semináře. Samozřejmě, že to nejen bez úhony přežil, ale ještě řadu let potom přinášel prospěšné plody své objevitelské práce. Nikde jsem se však nedozvěděl, zda se po tomto výkonu šel uklidnit do vinárny, dal

si jednu sklenku Jägermeistra, a tak provedl dezinfekci žaludečných šťáv alkoholem. To, že se to v případě dysenterie daří ruskou vodkou, nám dokazovali naši známí po návratu ze zemí bývalého SSSR, kteří tam konzumovali jejich vynikající výrobky ze smetany a mléka. Ti, co hostiteli nabízenou vodku po jídle jako abstinenti nepili, se 6 týdnů po návratu léčili v infekčních pavilonech.

V Maďarském zemědělském kontrolním ústavu v Budapešti počátkem 90tých let provedli dr. Bekesi P. a dr. Bodis L. pokusy s klíčením podzimní pšenice infikované houbami *Fusarium Culmorum*, které způsobují velké škody a je nutné provádět moření osiva prudce jedovatými preparáty, obsahujícími většinou nebezpečnou rtuť. Při použití běžné π -vody se snížil počet infikovaných zrn o 10,5% a zlepšil se růst pšenice o 5%. Zdánlivě to není mnoho, ale při použití π -vody vysoce aktivované případně nesoucí informaci tlumící vývoj hub by bylo možné dosáhnout podstatně vyšších výsledků.

Na závěr této kapitoly ještě několik zajímavostí z použití π -vody.

Obr. 17.7g

Sadbové brambory namočené do π -vody před sadbou vytváří větší počet klíčků ze spících oček a hustší kořenový bal, což se příznivě projeví na vitalitě bramborového keře a na výši výnosu, zvláště při nedostatku vláhy

Namočením sadbových brambor do π -vody se nasadí a vyroste větší počet klíčků z oček, která jsou jinak v latentním stavu. To se pak projeví zvýšením výnosu při sklizni (viz obr. 17.7g).

Řezaná petrželová nať vydrží v π -vodě zdravě zelená a aromatická až po dobu 30 dní.

Slunečnice pěstovaná BCS-metodou dala výnos 2,5 až 4,6 t/ha oproti kontrole 1,8 t/ha.

Abychom mohli doložit v ČR tyto informace vlastním ověřovacím výzkumem, potřebujeme zejména drobné zemědělce, kteří si tyto pokusy vezmou za své. Např. pěstování okurek v hydroponických roztocích, metody pěstování rajčat a jiných plodin nebo u skleníkových hospodářství.

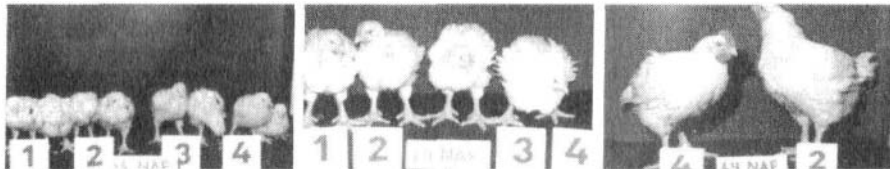
V Maďarsku letos na jaře zahajoval celostátní výstavu BCS-technologie dr. Nemesök János, zmocněnec Ministerstva zemědělství pro rozvoj venkova a π -technologie.

17.8 Použití BCS-technologie v živočišné výrobě

V živočišné výrobě je tato technologie převážně využívána k aktivaci π -vody, sloužící k napájení hospodářských zvířat a drůbeže. To se projevuje zlepšením jejich zdravotního stavu, výkonnosti a většími přírůstky a lepší užitkovostí zvířat. V Maďarsku napájeli 210 koní π -vodou. Sedm z nich skončilo na 1. místě, 2 na druhém místě a 1 na třetím místě. Snad nejlepší výsledky byly docíleny u drůbeže. Tak např. brojleři chovaní BCS-systémem za 49 dní po narození dosahují váhy 2280 až 2728 g při chovu ve velkovýkrmnách (viz obr. 17.8a). Zajímavé by však bylo i sledování jejich fotonové emise metodou prof. Poppa, která by podstatně oproti kontrole měla být příznivější.

V ČR proběhly ověřovací výzkumy u drůbeže a prasat. Je nutno podotknout, že existují dvě základní podmínky pro kladné výsledky:

1. Celý cyklus je nutno chápat jako uzavřený a jako vytváření vlastního π -prostředí.
2. Voda na vstupu nesmí být znečištěna mechanicky (kaly, mikročástice atd.) a chemicky (nadměrně železa, chlóru, floru atd.).

Obr. 17.8a

BCS- π -test u bojlerů. Kuřata chovaná BCS-metodou ve 49 dni dosahují váhy 2280–2728 g. Nízký úhyn a dobré využití krmiva opravňují použití této progresivní technologie v halách velkovýkrmů.

Výsledky u kuřat při dodržování podmínek u vzorků 70 000 ks (π) proti 75 000 (normální) jsou jen kvantitativně na úrovni 10% úspory doby výkrmu a u kvality masa posuzované sensoricky byla reakce jednoznačná. Dali jsme posoudit játra z 5 a 5 vzorků na St. veterinární správu a byl potvrzen výrazně vyšší výskyt červených krvinek, což bylo na tkáních jater i vidět (viz foto).

U všech hospodářských zvířat a u drůbeže, chovaných podle zásad BCS, dochází k podstatnému zlepšení jejich zdravotního stavu, snížení úhynu, zlepšení plodnosti a užitkovosti. Což je vítáno zvláště u nosnic, které mají po dobu 408 dní snůšku téměř 92 % a úmrtnost nižší než 1 %. Tyto slepice jsou schopné ekonomicky snášet po dobu 960 dní, přičemž žloutky vajec jsou stabilní a pevné.

V chovu vepřů se při BCS technologii zvedají jejich váhové přírůstky (4,1 kg/100kg) a dochází k lepšímu využití krmných směsí o 3 až 5 %. Při chovu vepřů BCS- π -metodou je tato metoda aplikována při výrobě krmných směsí, výrobě krmných komponentů, aktivaci π -vody k napájení, při oplodňování, při čištění vzduchu, při zvěrolékařském ošetření (viz obr 17.8b).

Obr. 17.8b

Chov vepřů BCS- π -metodou zajišťuje větší počet živě narozených selátek, lepší inulocie. Váhové přírůstky větší o $\bar{O}$ 4,1 kg/100 kg. Lepší využití krmných směsí – obr. 17.8b.

U prasat se výzkum provádí pod vedením ZU Praha, katedra prof. Ing. Poura, Csc. Kvantitativní i kvalitativní parametry π -masa oproti normálnímu jsou velmi výrazné, výzkum dosud není dokončen.

Zdá se, že obrovský význam bude mít koncovka těchto chovů. Průkaznost snížení tvorby čpavku z dusíkatých látek v kejdě o 85 až 100% ponecháme na dokončení výzkumu. Jisté je, že takto předpřipravená kejda se drobným zásahem v čistících metodách prostě přesune z kategorie „odpad“ do kategorie „*ekologické hnojivo*“, které bude možné použít jako jeden ze základních prvků při regeneraci půdního fondu (snížování chemického přetížení jednotlivými chem. látkami, změna struktury kapilár a zvýšení objemu kapilárních vod až o 30 %).

Tyto aplikace by mohly pomoci zejména biozemědělcům, kterým se díky přísným pravidlům snižuje produktivita produkce. π -technologie jsou schopny nevýhodu eliminovat.

Zajímavý pokus byl proveden s 10 kg hovězího masa ze starého kusu dobytka, které po určitou dobu bylo ponořeno do kádě s π -vodou, která snadno prostoupila do jeho energeticky oslabených buněk. Tím se maso po zpracování stalo vláčným a požitelnějším, i když ne mladým telecím. Připadá nám to poněkud úsměvné, když byla projevena snaha takto v koupeli v π -vodě „omlazovat maso“ starých žen s představou, že takto omládnou o 10–20 let. O tom, zda se to skutečně podařilo nebo zůstalo jen při přání, nemáme zatím zprávy.

17.9 BCS-technologie v potravinářském průmyslu

Obdobně tak jako pitnou π -vodou dodáváme vitální energii živým organismům, tak pomocí BCS technologie lze vyrábět aktivované potraviny a nápoje, které vykazují obdobné vlastnosti.

Začneme našim nejoblíbenějším národním nápojem – českým pivem. Uvážíme-li, že u nás na jednu osobu připadá 322 vypitých púllitrů piva za rok, tak je to téměř jedno pivo denně. Naše pivo již historicky patří ke světové špičce. Jeho kvalita je dána nejen tradičním způsobem výroby, ale i charakteristickými původními klimatickými poměry, které umožňují

vypěstovat kvalitní plodiny potřebné pro výrobu piva a poskytují dostatek kvalitní čisté vody. (Viz obr. 17.9a.)

Obr. 17.9a
BCS- π -pivo je chutnější a energeticky účinnější. BCS-technologie umožňuje získat vitálnější pivovarské kvasinky a zráním π -piva se vytváří přírodně velmi jemně vyvázaný CO_2 .

Pokud využíváme k jejich zpracování staré tradiční české postupy doplněné o současné poznatky vědy, získáváme výrobky výrazně jiné svojí kvalitou, než obdobné výrobky ve světě. Takovým spojením jsou klasické postupy v českém pivovarnictví s moderní japonskou technologií BIO CONTROL SYSTÉM specificky aplikovanou Dr. László Fülöpem v pivovaru v Litovli při výrobě π -piva.

Bez zvláštního ohledu na roční odchylky hořkosti chmele a obsah bílkovin v ječmeni můžeme vyrobit pivo jemné a plné chuti s charakteristicky příjemným nutkáním na další doušek. Přitom i prokvašení je vyšší, což snižuje zbytkový podíl extraktu v pivo. Jestli můžeme říci, že české pivo je jiné než piva ostatních výrobců, pak české π -pivo je jiné pivo.

Proč je tomu tak: Vazby mezi molekulami umožňují tvorbu složitějších sktruktur a některé teorie (např. teorie morfických rezonancí Ruperta Sheldraka) – mluví právě o možnosti vykládat přenos informace těmito rezonancemi vznikajícími v molekulárních strukturách vody.

Důležitou roli při výrobě Pí-piva sehrává π -voda použitá k přípravě živých roztoků pro pivovarské kvasinky v propagačních nádobách. π -voda bioenergeticky podporuje vitalitu kvasinek, takže nedochází brzo k jejich

únavě, stárnutí a odumírání. To se projevuje příznivě nejen v hodnotách pH, ale hlavně v chuti π -piva.

Kvasný proces v π -prostředí umožní vyvázání kysličníku uhličitého jako odpadního produktu v tak malých a stabilních bublinkách, že pivo nejen nenadýmá, ale přímo perlí a je ho možné pít i nechlazené. Další perličkou je, že při chladovém testu (-96°C) se bílkoviny vysráží v násobcích času vysrážení u normálního piva.

Jak již bylo řečeno, tak nejen vodu, ale i celou řadu dalších látek, zvláště s vlastnostmi dobrého dielektrika, lze aktivovat π -energií. Jednou z takovýchto vhodných látek je řepkový nebo slunečnicový olej. Tyto oleje lidé v Evropě i jinde s oblibou používají jako jednu ze základních surovin při přípravě své stravy. Propojením původních postupů se získává π -olej, který má velmi silný energetický a harmonizující účinek. Díky fyzikální změně struktury má tento olej jinou viskozitu, vyšší bod hoření, jinou schopnost přijmout teplo díky změněnému povrchnímu napětí. Povrchová vrstva rychleji nasakuje a tím se uzavírá bez ztráty tekutin, to znamená bez ztráty hmotnosti. Pomaleji podléhá oxidaci a tím i stárnutí, což je vítáno zvláště u fritovacích olejů. To vše umožňuje při použití olejů vyrábět kvalitnější a biologicky hodnotnější strava s menší zátěží pro člověka, což vyvolává dojem většího nasycení.

Mezi důležité složky potravy člověka patří přírodní med. Proto v roce 1989 bylo započato s aplikací BCS-metody ve včelařství. Jedním z největších problémů trápících naše včelaře je plošný úhyn včelstev z důvodů různých epidemií, nákaz, ale i otrav včelstev chemickými preparáty používanými v zemědělství. Jak již bylo uvedeno v kapitole 17.3, tak vysoce energetizovaná π -voda je schopná posílením jedinců i celých včelstev zvýšit odolnost vůči nemocem a otravám toxickými látkami. Tento program byl zkušebně aplikován v Maďarsku, kde byla včelám podávána jako napájecí voda π -voda.

Nyní prosím čtenáře o pozornost, neboť se jedná o velmi důležité sdělení a odpověď na otázku, proč právě π -voda? Je známo, že plodová voda u savců má po stránce fyzikální obdobné vlastnosti jako π -voda. Tak jako si pro svůj plod tuto vodu pomocí svých vitálních procesů dovede vyrobit každá matka, tak i včelí matka ji vyrábí pro své „plody“. Takže pokud je k napájení včel požitá aktivovaná π -voda, neděje se nic nepřírodního, ale snad i něco navíc.

Pozorní včelaři si povšimli, že včela, která zabloudila a nemůže se vrátit do svého úlu, tak velmi brzo zahyne, i když má dostatek stravy, úkryt a pohodu. Postrádá však takzvaný „dotyk matky“ – včelí královny, bez kterého nemůže žít. Při krátkém přímém kontaktu s matkou včely–dělnice získávají zřejmě nějakou formu vitální energie a informace umožňující jim orientaci při jejich letu a bezpečný návrat domů i z velkých vzdáleností. Včelaři na podkladě zkušeností zjistili, že je vhodné, aby každé včelstvo mělo samostatnou napáječku, zařízenou pro napájení zespodu. Zabrání se tak nejen znečišťování vody včelami a přenášení různých infekcí z jednoho včelstva na druhé, ale nepřenáší se jeden specifický druh bioenergie dělnic udělené jim jejich matkou do druhého včelstva, které má jiný druh bioinformací. O tom, že se nejedná jen o pouhou domněnku, svědčí známá zkušenost včelařů, kteří si do blízkosti včelstva umísťují na několik hodin láhev s vodou, která se tam silně aktivuje jejich bioenergií a vzniká tzv. „včelí voda“, pomocí níž se staří anebo nemocní včelaři bioenergeticky posilují.

Ten, kdo nemá včelstvo, anebo v zimním období, kdy včely jsou v klidu zazimované, může úspěšně a snad i rovnocenně k takovému posílení použít namísto včelí vody π -vodu, kterou naplníme po ovlažení na tělesnou teplotu termoláhev a přikládáme k tělu do míst bolestivých a zanícených, kde je velký únik bioenergie. Z uvedených zkušeností s BCS ve včelařství při napájení včel π -vodou se lze domnívat, že dělnice takto napájené získávají vitální energii, obdobnou té, kterou jim uděluje jejich královna, což jim zvyšuje vitalitu a výkonnost. Mimoto π -voda je mnohem lepší absorber a akumulátor různých bioinformací než obyčejná voda, takže může přijímat, akumulovat a zpětně uvolňovat informace a energii, kterou jim uděluje jejich královna. Z těchto důvodů je vhodné, aby každé včelstvo mělo svoji samostatnou napáječku.

I když tato úvaha je víceméně jen pracovní hypotézou, tak výsledky se zvýšenou snůškou včelstev napájených π -vodou získané v Japonsku její oprávněnost podporují. Doufejme, že i naši včelaři budou mít brzo možnost využít BCS-technologie ve svých chovech a na náš trh dodávat bioenergeticky aktivovaný med v π -kvalitě.

Do té doby, než tento med u nás bude dostupný, můžeme použít medovinu vyráběnou BCS technologií, která má oproti normální medovině lepší kvalitu, jemnější chuť a větší trvanlivost.

17.9.1 Posouzení vlivu úpravy pitné vody metodou Life Energy – závěrečná zpráva

Zadavatel: Saffron, spol. s r.o., I. P. Pavlova 22, 779 00 Olomouc

METODIKA:

Odběr vzorků:

Vzorky vody byly odebírány do sterilizovaných lahví používaných OHS Olomouc a do lahví od minerální vody Mattoni, 0,33 l podle protokolu dodaného výrobcem.

Příprava vzorku k měření:

Vzorek vody je umístěn do skleněné Erlenovy lahve umyté podle metodiky vypracované pro tkáňové a buněčné kultury. Před tím je skleněná láhev dobře vypláchnuta částí vzorku vody. Poté je láhev se vzorkem vody (500 ml) umístěna na 1 hodinu do vodní lázně o teplotě 60° C. Měřicí komora konduktometru je 5x vypláchnuta deionizovanou vodou (o vodivosti do 6 $\mu\text{S}\cdot\text{m}^{-1}$) a 2x horkým vzorkem. Pak je měřicí komora zaplněna horkým vzorkem po rýsku tak, aby v ní zůstalo pouze cca 10 ml vzduchu. Při větším zaplnění by bylo riziko poškození komory příliš velkým podtlakem. Komora je pak uzavřena vzduchotěsným uzávěrem a ponechána minimálně 4 hodiny v laboratorní teplotě. Vzorky byly měřeny při teplotě 21° C ($\pm 0,4$ ° C).

Vlastní měření:

Měření bylo prováděno na vysokofrekvenčním konduktometru (fy Energetika – Ing. Dvořák) s napětovým buzením ovládaný softwarem pro PC. Přístroj je frekvenčního rozsahu od 500 Hz do 27 MHz.

Po přípravě vzorku byl spuštěn PC program pro měření s následujícími parametry: budící napětí 4,395 mV, počáteční frekvence 16 MHz, konečná frekvence 14 MHz, počet měření 2000 s koeficientem sestupných hodnot 0,99996, počet měření při jedné frekvenci 160, pro výslednou hodnotu byl vytvořen průměr z posledních 150 hodnot.

Zpracování výsledků:

Výsledky měření byl ukládány v textovém formátu do souboru, který byl následně zpracován pomocí programu MS Excel. Z naměřených hodnot bylo vybráno pro frekvenční analýzu posledních 1024 hodnot, neboť zde byl detekován výraznější signál. Hodnoty byly upraveny matematickými filtry pro frekvenční analýzu a zpracovány metodou inverzní rychlé Fourierovy transformace (iFFT). Absolutní hodnota komplexního čísla byla znázorněna graficky jen s polovinou transformovaných hodnot, neboť po transformaci jsou hodnoty rozmístěny symetricky kolem středové hodnoty. Uvedenou metodou byl převeden signál ze závislosti napětí na frekvenci na závislost napětí v čase. V levé části grafu jsou pak znázorněny jednotlivé sinusoidy s dlouhou periodou (od periody T) v pravé části se perioda postupně zkracuje (do periody $T/512$). Pro odstranění šumu způsobeného tepelným pohybem molekul bylo použito aritmetického průměru ze 150 hodnot jedné frekvence a dále v grafu iFFT klouzavého průměru s intervalem 40 hodnot (v grafu znázorněno jako spojnice trendu).

VÝSLEDKY:

Z naměřených hodnot vyplývá určitá tvarová odlišnost všech skupin vzorků. Vzhledem k předpokládanému rušení okolními vlivy však tyto údaje mají pouze nízkou vypovídací hodnotu. Po provedení FFT je však spektrální analýza schopna zviditelnit zákonitosti, které se opakovaly při všech měřeních jednoho druhu vzorku.

Po spektrální analýze hodnot vstupní vody je patrný nárůst energie ve dvou krocích (nárůst a pokles označen v grafu šipkou). Ve stejném počtu kroků dochází k uvolnění energie z kapaliny. V krátkovlnné části spektra je patrný malý nárůst energie, který dále přetrvává. Tj. vstupní voda obsahuje blíže nespécifikovanou informaci. Amplituda jednotlivých spektrálních hodnot naznačuje vysokou úroveň tepelného pohybu molekul.

Ve stejném grafu má voda po filtraci přes vstupní filtry a ozáření UV patrný vzestup energie, který probíhal ve 3 stupních, deexcitace opět ve 2. V krátkovlnné oblasti spektra došlo opět k mírné excitaci následované ale deexcitací. Celkově byla amplituda sinusovek nižší, což lze přičíst UV radiaci,

která vyvolala silnou excitaci doprovázenou snížením celkové informace v roztoku po deexcitaci. Vrcholy vstupní a filtrované vody nejsou naprosto totožné. Tato skutečnost je vysvětlitelná působením filtrace přes aktivní uhlí, které řadu látek zadrží a i malá změna v chemickém složení se musí projevit tímto způsobem. Amplituda spektrálních hodnot byla ze všech vzorků nejnižší, tj. tekutina byla více vázána do pseudokrystalických struktur.

Graf frekvenční analýzy vody po kompletní úpravě ukazuje plynulou excitaci následovanou čtyřstupňovanou deexcitací. V krátkovlnné oblasti se již žádné výrazné změny neprojeví. Čtyřstupňová deexcitace po energetickém impulzu nasvědčuje, že dochází k přeskoku energie mezi 5 elektricky polarizovatelnými strukturami a je velmi podobná čerstvě rozmrazené vodě, která podle ruských výzkumů má výrazně pozitivní vliv na živou hmotu. Pro jednoznačné posouzení je nutné analyzovat také vzorek vstupní vody po rozmrazení. Amplitudy frekvenčního spektra jsou nejvyšší ze všech 3 vzorků, tj. vzájemná vazba molekul kapaliny je ze všech měřených vzorků nejslabší.

ZÁVĚR:

Dodané skupiny vzorků pocházejí prokazatelně z jednoho zdroje. Přesto na základě frekvenční analýzy je patrná odlišnost upravované vody a to tak, že voda po fyzikálně chemické úpravě má vlastnosti podobné vstupní vodě. Voda po kompletní úpravě je naprosto odlišná od kontrolních vzorků charakterem deexcitačního procesu. Vzhledem k nárůstu šumu ve spektru lze usoudit, že dochází k oslabení mezimolekulárních sil v kapalině. Zařízení pro úpravu vody tohoto typu prokazatelně mění fyzikální vlastnosti pitné vody a případným srovnáním s čerstvě rozmrazenou vodou by bylo možné posoudit i její možný vliv na živou hmotu.

V Brně dne 10. 6. 2000

MVDr. Lubomír Chmelař, Ph.D.
Ústav biologie a zoologie VFU Brno

Jak se liší π -voda od „obyčejné“ vody?

Clustery molekuly π -vody jsou menší než clustery obyčejné vody. π -voda je schopna lépe aktivovat energii a předávat ji buňkám živých organismů. Existují i jiné typy vod podporující zdraví – minerální voda, horký pramen, magnetická voda apod. Běžně je známo, že tyto přírodní vody jsou také vytvářeny s malými clustery molekul. Tyto přírodní vody nejsou schopny tuto strukturu udržet v delším časovém úseku na rozdíl od π -vody, která je schopna tuto strukturu udržet minimálně 30 dní.

Záruka:

Konzumovat do 30 dnů, při záruce max. úbytku účinku úpravy 2%.
Splňuje ČSN pro pitné vody.

Pozor:

Neupravovat v mikrovlnné troubě. Skladovat při teplotě do 20° C a v šeru.

Možnosti spolupráce:

Nabízíme spolupráci při zřizování π -center, odběratele π -výrobků a výrobce pro zavádění dalších aplikací π -technologií.

18. Čištění řek bio-energií v Japonsku

Japonští vědci uvádějí:

„V případě, kdy přesně určíme nečistoty řeky a tuto řeku chceme vyčistit, máme možnost vystupňovat přirozenou samočisticí schopnost řeky, pokud v přesně určeném pořadí, v přesně určené vzdálenosti od sebe dodáme vodě v řece π -energii co nejpřesněji určenou intenzitou tak, že nebudujeme žádné stavby, nedávkuje další chemikálie a přece bude řeka křišťálově čistá.

Jednotky vysílající π -energii umísťujeme na protilehlých březích naproti sobě. Tato vzdálenost může být skoro 100 m. Toto řešení jsme předvedli v roce 1993 na Světové výstavě dvojím způsobem.

Při prvním způsobu jsme předvedli novou čističku, která je schopna zvládnout průběžné čištění odpadních vod z jatek. Tady podstatným prvkem zařízení je aktivační modul, dále jsme předvedli maketu této čisticí jednotky, která je umístěna na řece Kasimura.“

Tato metoda není levná, ale za krátkou dobu bude soutěžeschopná. Na takových místech, kde ukládání odpadních vod a jejich přirozené čištění je problémem, jako např. v Japonsku, ale i v některých místech v Maďarsku, může být i toto řešení soutěžeschopné.

My v ČR máme výhodu, že jsme rozvodím pro mnoho oblastí a tudíž máme převážně nečistotu jen sami od sebe. **Tato výhoda nás plně zavazuje, abychom obdobné podmínky poskytl následným souhlasem států, kam naše vody tečou, a jsme plně odpovědní, každý z nás a všichni dohromady, za to, jak se tímto závazkem vypořádáme (viz nedávné havárie v Rumunsku).**

Tento způsob čištění odpadních vod se nám jeví jako by byl obestřen výrobním a obchodním tajemstvím. Japoncům však ne, neboť jsou od nepaměti filosoficky a světónárodně propojeni s ději v přírodě a se zákony dialektiky přírody. Právě tak jako my u nás, v západním světě si všimli samočisticí schopnosti toku řek, zvláště bystřin, které po uplynutí několika kilo-

metrů dovedou odbourat převážnou část znečišťujících látek ve vodě. Jenomže způsob vysvětlení fyzikální podstaty čistícího mechanismu se podstatně liší právě tak, jako se stále dosud liší náš a jejich přístup k pojmání zákonitostí dialektiky přírody, který si u nás v osvícenecké době přizpůsobili k zavedení třídního boje klasici takzvaného vědeckého marxistického materialistického světového názoru. Tak se stal bezduchý materialismus hnacím mottem dnešní vědy a co je v něm psáno, je i dáno, a nediskutuje se, ani se o tom dále neuvažuje. Co však nebylo těmito vševědci napsáno, tak prostě neexistuje ani existovat nemůže. Naopak orientální filozofie přímo slovy Buddhy nutí lidi k uvažování a k prozkoumání dosud nepoznaných věcí takto: „*Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj to, cos neprozkoumal.*“

Proto japonští vědci počali zkoumat technologii samočisticích schopností řek a zajímat se o to, kde a jak se bere k tomu z. vnějšího fyzikálního prostředí, z oceánu volné energie, potřebná energie, tj. π -energie. Postavení přiměřených systémů na její zachycení a zkoncentrování, případně na konverzi, jim od pradávna nečinilo žádné potíže, neboť je dovedl zhotovovat člověk již v neolitu, tj. před 22 tisíci lety (blíže viz 24). Proč to tedy dokázal bez znalostí moderní teoretické fyziky a bez složitých vzorců a rovnic? Asi proto, že v přírodě žil a cítil přímo s ní a ne zprostředkovaně v intencích různých světových názorů, jak se na co dívat a jak a co správně pojímat.

Proto ten, kdo chce dnes pochopit π -energii v celém jejím širokém pojetí, musí se nejprve seznámit s nezkreslenými zákonitostmi dialektiky přírody, která mu pak otevře svá tajemství. Právě tak, jako je otevřela prostému člověku, alpskému lesníkovi Viktoru Schaubbergerovi, jak je podrobně popsáno v kapitole 12.1. Odpověď na otázku, zda by to byl dokázal po absolvování VUMLU, nebo by se byl stal skeptikem, ponechávám bez komentáře na volné úvaze každého soudného čtenáře.

18.1 Voda jako prostředek na odvedení opotřeбенé bioenergie

To, že voda v živých organismech slouží v tělních tekutinách jako důležitý transportní prostředek různých látek v ní rozpuštěných a rozptýlených

není nutné zde znovu opakovat a zdůrazňovat. Voda současně přitom slouží i jako transportní prostředek k odvedení látek pro organismus nepotřebných a škodlivých. Je toho skutečně víc než dost a tak nás již ani nenapadne, že voda má své poslání v živých organismech nejen v oblasti biochemické, ale plní i neméně důležité úlohy v oblasti biofyzikální a bioenergetické.

Již před několika tisíciletími si staré kultury uvědomovaly důležitou roli vody při uzdravování a bioenergetickém posilování. Jako taková je v různých obměnách používána různými národy a náboženstvími ještě dodnes. Milióny lidí se ročně vydávají na pouť k řece Ganze, aby se tam očistily, zbavily zdravotních potíží a energeticky na namáhavou zpáteční cestu posílily. Cožpak se nemohou vykoupat někde jinde, dokonce hygieničtěji než v řece Ganze, kam jsou svedeny odpadní splaškové vody z velkých měst, kde plavou zdechlina zvířat a mrtvoly lidí? Vždyť u nás v Evropě je možné se vykoupat v dovezené vodě z Mrtvého moře anebo ve vodě vyrobené uměle ze soli tohoto moře. Voda z Gangy nejenže očišťuje zpocená a prachem z cest znečištěná těla poutníků, odnímá a s sebou odnáší opotřebovanou bioenergii, ale současně na její místo dodává vitální energii načerpanou na své horním toku v Himálajích a sluneční energii získanou při toku otevřenou krajinou. Další nemalou roli zde hraje i rituálně posvátné prostředí při společné koupeli několika set modlících se lidí, vytvářející tak obrovský „*generátor bioenergie*“ a to i tehdy, ať se to některému materialistovi líbí či nelíbí. Každý dnes, kdo má televizi anebo video, se může při sledování záběru z pobožnosti při koupání v Ganze nejen na vlastní oči přesvědčit, a pokud stále dosud nezůstává totálně zabedněný, tak může vycítit i solitonové záznamy vzniklé v tomto mimořádném prostředí. Lidé zbožně pijí vodu ze znečištěné řeky, ve které plave mrtvá drůbež a domácí zvířata, omývá se spousta upocených a zaprášených lidí a přesto se nikdo nenakazí a neonemocní. Prostě v „živé“ vodě posvátné řeky to ani není možné.

Nyní se však podívejme, jak to v této oblasti vyhlíželo před 3 tisíciletími u nás v západní civilizaci s použitím vody k očištění a bioenergetickému posílení. Nemusíme přitom pátrat v různých starých knihách; postačí, když si ve Starém zákoně v Bibli otevřeme III. knihu Mojžíšovu a tam nalezneme tehdejší hygienické zásady pro udržování čistoty těla podle dodnes platné zásady – ve zdravém těle zdravý duch. V 17. kapitole ve 3.

verši se setkáme s velmi zajímavým názorem na krev jako nositelku života v každém živém tvorů, kterého oživuje. Zde opět voda v krvi má velmi důležitou roli, akumulátoru bioenergie a podle toho s ní některé kultury nakládaly. Proto z ulovené zvěře musela být ihned krev z jejího těla na zem vypuštěná zakryta prachem. Dnes víme, že košerování (tj. podříznutí krční tepny zvířete před jeho zabitím na jatkách) mělo v horkých klimatických podmínkách své hygienické opodstatnění, neboť v krvi žijící mikroorganismy se okamžitě po ztrátě životní energie v těle zabitého zvířete počaly rychle rozmnožovat a produkovat smrtelně nebezpečné jedy – tzv. mrtvolný jed. Bylo to však ještě něco jiného, co i někteří ortodoxní Židé dodnes znají, a proto jedí jen maso a jídlo, které je „košer“.

Kéž by to tajemné „něco“ znali i dnešní hematologové a anesteziologové, kteří lidem při dlouhodobých operacích zavádějí mimotělní oběh krve a je dodávána krev z konzerv. Při tom je z ní odebírána vitální energie do vnějšího prostředí a oslabený pacient není schopný si ji sám doplnit, až najednou náhle, ačkoliv je vše v pořádku, takto zbaven energie umírá. Přitom dnes naprosto odděleně a sterilně prováděná aktivace krve při mimotělním oběhu například BCS-technologie je snadno technicky proveditelná, dokonce i bez potřeby přístrojů pro aktivaci. Tuto bioenergii lze totiž přenést i přes stěnu hadice či skleněné trubice z bioaktivovaného preparátu, který je k ní zvenčí přiložen. Pokud by ani takový preparát nebyl po ruce, tak postačí nabíjet v uzavřeném potrubí obíhající krev zvenčí léčitelským způsobem, rukama.

18.3 Elixír mládí – odplyněná voda

Při biochemických rozbořech krve osob různého věku bylo zjištěno, že u novorozenců se pohyboval tlak kyslíku v krvi mezi 10,4 až 24,5 mm rtuťového sloupce a u dospělých byl mezi 39,4 až 94 mm rtuťového sloupce, tj. téměř 4x vyšší. Stárnutím organismu a při onemocnění ztrácí buňky část své původní vitální energie a pokud tento pochod se stává nevratným, pak onemocnění nebo stárnutí končí smrtí.

Podle našich zjednodušených představ daných nám školskou výukou o důležitosti kyslíku pro dýchání a škodlivosti kysličníku uhličitého, ve

kterém se uhasí nejen plamen hořící svíce, ale udusí se v něm i člověk, si často dobře neuvědomujeme, že dýchání jsou ve skutečnosti dva samostatné a diametrálně se lišící pochody. Při nádechu a zadržení nadechnutí probíhají v našem těle oxidační pochody, při kterých jsou z okysličovaného prostředí odebírány valenční elektrony pro umožnění chemické reakce – oxidace. Při výdechu a zadržení v těle probíhá opačný druh reakce – redukce, při které jsou do těla redukováného prostředí, hlavně do krve, dodávány valenční elektrony. Lapidárně řečeno, při oxidaci jsou krev i ostatní tělní tekutiny ochuzovány o energii (elektrony), což však je záhy napraveno při redukci a elektrony jsou dodávány zpět. V mladém a zdravém organismu jsou tyto pochody vyvážené a nedochází k velkým disproporcím mezi oxidací a redukcí tak, jak se děje u starých a nemocných osob.

Vědomě řízeným dechem si však lze poměrně rychle učinit přiměřenou nápravu a harmonizovat bioenergetické vztahy ve svém těle. Svého času bylo doporučováno dýchání do igelitového pytlíku a zpětné nadechování vydýchaného vzduchu se zvýšeným obsahem kyslíčnicku uhličitého, čímž se měly povzbudit redukční pochody v těle. Mnohem přirozenější způsob, jak obohatit své tělo o elektrony, je pohyb venku na čistém vzduchu obsahujícím dostatek negativních iontů, které své elektrony po vdechnutí předávají v plicích do naší krve hemoglobinu a vzniká tak energeticky bohatý oxihemoglobin.

Bioickou aktivitu buněk lze zvýšit pitím odplyněné vody, případně i různě koncentrované vodné rozbory sacharózy nebo chloridu sodného. Zamezí se tak nepřiměřeně rychlému stárnutí buněk a ušetří se energie, kterou mají buňky vydávat na udržování tohoto „biologického vaku“.

Svůj boom prožilo odplyňováním pitné vody v 60tých letech minulého století, kdy se na výzkumu odplyněné vody pracovalo v řadě předních výzkumných ústavů v různých zemích. Povšimněme si výsledků výzkumu manželů Zelepuchinových, které získali na Kazašském zemědělském institutu pod vedením profesorky O. V. Trojické, kde použili pozoruhodnou metodiku k prokázání biofyzikálních účinků odplyněné vody. Tuto metodu získávali roztátím ledu nebo sněhu, nebo z převařené a rychle zchlazené vody na teplotu +20°C. Případně vakuováním, kdy bylo možné snížit obsah kyslíku ve vodě z původních 9,05 m/l až na 4,25 mg/l. Při pokusech bylo zjištěno, že takto dokonale odplyněná voda je mimořádně vsřebávána

březovými listy do ní ponořenými, které na jednu hodinu vlivem silného přesycení vodou nabobtnaly a byly téměř průzračné. V dalších pokusech byly použity ke vstřebávání listy břízy různě uměle připravené roztoky sacharózy, chloridu sodného a dalších látek o různé koncentraci živin a dalších látek, při docílení stejného efektu zajištěním jejich rychlého a dokonalého proniknutí do buněk. Když se to pak vyhodnotí i ekonomicky, tak úspory mohou být při aplikaci na velké plochy porostů značné.

V živočišné výrobě se projevilo použití odplyněné vody většími váhovými přírůstkami a lepší vitalitou a zdravotním stavem. Tak například u ovcí, které pily odplyněnou vodu, se snížila tělesná teplota o 1 až 2° C a jejich život se prodloužil o 20 až 25 %. Tomu by měli věnovat pozornost gerontologové. Pohledme však ještě na svrašťující se pokožku stárnoucích lidí, která dělá vrásky na čele a ženám starosti, jak se jich zbavit. Používají přitom obvykle často velmi drahé hydratační pleťové krémy zvenčí natírané na dehydratované buňky pokožky. Přitom si neuvědomují, že pitím levné odplyněné vody by snadno a rychle dodaly vodu do buněk, v případě použití π -vody i bioenergie. Proto je tato voda dnes používána nejen k pití, ale k výrobě různých kosmetických přípravků a masážních krémů.

Vitalita buňky se projevuje jejím turgorem, tj. buněčným napětím, souvisejícím a udržovaným energeticky dostatečně silným obsahem buňky. Ten je tvořen z velké části vodou, jejíž stav souvisí i s kvalitou a fyzikálními vlastnostmi buněčné vody do buněk zvenčí přiváděné. Důležitou součástí buněk jsou i bílkoviny a nukleové kyseliny, jejichž vlastnosti jsou v buněčné protoplazmě ovlivňovány i vlastnostmi dodávané vody. Odplyněná voda posunuje hodnoty pH od kyselosti směrem k zásaditosti. Např. u rostlinných buněk se jejich kyselost s $\text{pH} = 4,3$ změnila na mírnou zásaditost $\text{pH} = 7,5$. V zásaditém prostředí dochází k vyšší hydrataci bílkovin a jsou posíleny metabolické pochody v buňkách.

Udržení zásadité reakce krve i buněk je cílem a předmětem snahy o zdravou výživu a prevence i léčby řady onemocnění včetně rakoviny. A tak se ve starší literatuře můžeme setkat s řadou návodů, jak a na co používat odplyněnou vodu a s jakým úspěchem.

Pitná kúra s odplyněnou vodou spočívá v pití 2 dl vody 3x až 4x denně, vždy půl hodiny před jídlem, nejlépe „odraženou“ na tělesnou teplotu, aby po jejím ohřátí v těle nebyla odebrána energie. Tak se zlepšuje střevní peri-

staltika a základní funkce trávení, snižuje se i náchylnost k alergiím vedoucím k dehydrataci organismu. Je známo, že silný alergický nebo astmatický záchvat lze zmírnit vypitím sklenky vlažné pitné vody.

Další aplikace odplyněné vody je doporučována všude tam, kde je zapotřebí dodat do dehydratovaných buněk vodu. Takže je používána ke kloktání, mytí zubů i pokožky i k inhalacím. S překvapením zjistíme, že při úpravě pitné vody ve vodárenství se s ní dělá pravý opak. Ani dnešní hygieniky většinou příliš nezajímají fyzikální vlastnosti pitné vody, nanejvýše její teplota, elektrická vodivost a optické vlastnosti. Provzdušněním vody při její úpravě je jí totiž dodán vzdušný kyslík a aby toho nebylo dost, tak ještě navíc velmi aktivní kyslík ve stavu zrodu chlorováním vody. Paradoxní je i funkce jednoho dnes u nás prodávaného aktivátoru vody, ve kterém sice voda levituje, ale současně je silně okysličována vzduchem. Počet alergií zvláště u malých dětí u nás stále nebezpečně stoupá. Obvykle se to svaluje na znečištění životního prostředí a na chemické a konzervační přísady do potravy. Nadešel však i čas, kdy je zapotřebí všimnout si fyzikálních vlastností pitné chlorované vody. Již dávno bylo prokázáno ovlivnění aktivity katalázy takovouto nepřírozenou vodou. Kataláza je velmi důležitý dýchací enzym, obsahující železo a zúčastňuje se na okysličovacích reakcích v živé buňce.

Nedávno jsme s velkou slávou a nadšením vstoupili do třetího tisíciletí, naplnění spokojeností nad lidstvem dosaženým pokrokem ve vědě a technice. Žel, v oblasti úpravy pitné vody, tak aby vyhovovala i po stránce jejich fyzikálních vlastností a biofyzikálních účinků na živé organismy, je stále co dohánět. Naštěstí se již rýsuje určitá naděje na zlepšení v zavádění BCS – blíže viz kap. 17 – a tak konečně bude možné získat pitnou vodu nezpůsobující civilizační nemoce.

19. Má voda paměť anebo nemá?

Ostrá polemika kolem této prosté otázky trvá již velmi dlouhou dobu a při-
tvrdila zvláště po vstoupení homeopatie na scénu. Homeopatie, umožňu-
jící přenos informací, postupně získala řadu nadšených zastánců a na
druhé straně i řadu zavilých odpůrců, kteří využívají každou příležitost
k tomu, aby ji a její zastánce potupně zesměšlili.

Výstižně a stručně jednou větou by se tato pře dala popsat takto:
*„Zatímco německý fyzik Wolfgang Ludwig tvrdí, že voda má paměť jako
slon, tak druhý tvrdí, že tomu může věřit jenom vůl.“* Žel každý na tom má
svůj kus pravdy. Ten první, opírající se o více než 4000leté zkušenosti lid-
stva s různými způsoby aktivace pitné a léčivé vody, a ten druhý ze sku-
tečnosti, že stále dosud není k dispozici dostatečně průkazná měřicí pří-
strojová metoda, kterou by bylo možné vše související objektivně promě-
řit a prokázat. Tak jsou permanentně ve při. Jak však ze zpráv z odborného
tisku vysvítá, tak tyto rozpory, při kterých jsou s oblibou používány i názvy
z říše zvířat, definitivně skončí. Švýcarský fyzikální chemik Louis Rey
v renomovaném časopise *Physica* nedávno zveřejnil odbornou studii, ve
které se snaží dokázat, že voda má skutečně paměť. Zjistil, že struktura
vodíkových vazeb v čisté vodě se podstatně liší od struktury vodíkových
vazeb v silně zředěných homeopatických solných vodních roztocích. Tyto
roztoky pak postupně ředil ještě dále, mnohem víc, než to dělají homeo-
paté, takže v nich prakticky nezůstal ani jeden jediný iont rozpouštěné soli.
Přesto však v těchto vzorcích zůstaly zachovány vodíkové vazby zacho-
vávající stejnou strukturu, jakou měly za přítomnosti iontů různých solí.

Rey ke svým pokusům záměrně použil těžkou vodu, ve které je místo
běžného vodíku těžký vodík deuterium, čímž se dosahuje mnohem pev-
nější vazby mezi atomy těžkého vodíku. Pro sledování atomové struktury
vzorků použil Rey moderní metodu termoluminiscence. Při ní je ozařován
hluboce zmrazený vzorek, který pak při postupném ohřívání uvolňuje
v sobě naakumulovanou energii v podobě světla způsobem, z něž lze roz-
poznat atomovou strukturu vzorku.

V Paříži na Univerzitě Denise Diderota zopakoval se stejným výsledkem tyto pokusy specialista na termoluminiscenci Raphael Visocekas. Lze předpokládat, že se do prověřování brzo pustí i další vědci, mající k dispozici uvedenou měřicí techniku, bez ohledu na to, zda byli či nebyli zastánci názoru, že „voda má paměť“. Tak by se však uzavřela ještě jedna neméně důležitá stránka této pře: „*Má takováto voda nesoucí informace, např. v homeopatických preparátech, nějaké léčivé účinky?*“ Zde opět budou stát proti sobě dva nesmiřitelné tábory. Jedni budou argumentovat mnohaletými úspěšnými a hmatatelně ověřitelnými výsledky a odpůrci budou preferovat absenci průkazných fyzikálních měření a objektivních důkazů. Zde se však bitevní pole brzy vyklidí a bitva skončí. Dokonce tak, že se zde nebude muset čekat na uplatnění známého výroku Maxe Plancka: „*Nová vědecká pravda netriumfuje tím, že přesvědčí své odpůrce a přiměje je vidět světlo, ale spíše tím, že její odpůrci vymřou a pro novou generaci se stane samozřejmostí.*“

Na scéně se objevila nová věda – bioinformatika, zabývající se přenosem informací v živých organismech a přenosem informací z vnějšího prostředí na živé organismy. Připomeňme si, že se jedná o velmi důležité informace, vždyť celý hmotný svět je stvořen z energie a informací. Informace rozhoduje o prostorovém rozložení energie vytvářející hmotu. Jako příklad bývá uváděn uhlík, který je ve zhuštěné formě nejtvrděší formou hmoty na světě diamantem, v tuhé formě uhlím a v plynném skupenství kysličníkem uhličitým. K přenosu informací, které nemají žádnou vlastní energii, je však zapotřebí nosná energie, která je přemístí tam, kde je třeba. V živém organismu k tomuto účelu slouží energie čchi (**vis vitalis**) a voda jako akumulátor této energie. Zatímco již pravda o akumulčních schopnostech vody zvítězila, tak nad několik tisíciletí známou životní energií čchi se dodnes někteří lidé tváří nechápavě a často i z ideologických důvodů odmítavě, neboť se jedná podle jejich názoru o něco nehmotného, tudíž nevědeckého. To i přesto, že jsou si dobře vědomi, že všechna hmota má svůj základ v energii. To, že je všude přítomná, však již nepřipouští. Pokusme se jim dát na to odpověď parafrázovanou otázkou z lyrické lidové písničky: „*Lásko, Bože, lásko, kde ta lidé berú, na horách nerosteš, v poli ta nesejú...*“. Pokud se týče odpovědi na otázku, kde lidé berou životní energii čchi, ta je velmi stručná: prostě tam, kde je. Žijeme totiž v oceánu volné energie, takže není nijak obtížné tuto energii vhodným způsobem zachy-

tit, zesílit a použít k přenosu informací. O tom, jak se to dělá od pravěku až dodnes, velmi podrobně píšeme v knize „*Po stopách lovců éteru*“ (24). Zde si jen uvedeme praktický příklad bezdotykového přenosu informací (na distanc), který umožňuje provádět současně i přístrojové měření a registraci tohoto přenosu. Tak, jak jej podrobně popisuje a řadou výsledků měření zachycených na grafech dokladuje známý německý stavební biolog dipl. Ing. Joachim Götz v časopise *Wetter-Boden-Mensch*, č. 3, 1993, str. 9–12 pod názvem „*Krebsmachweiß durch Blutmessungen nach Dr. Hartmann?*“

Ke koncentraci volné energie z okolí použil osvědčený model pyramidy (viz obr. 19a; pro naše zeměpisné šířky by však elevační úhel stěn pyramidy měl činit 33°) a jeho účinnost zvětšil použitím dvou vrstevných stěn. Vnější vrstva je tvořena dobrým dielektrickým materiálem, který se však nesmí nabíjet elektrostatickou elektřinou. Vnitřní vrstva je zhotovena z tenkého ocelového plechu, přičemž se jednotlivé trojúhelníky nemají v hranách dotýkat. Rozměry pyramidky jsou přizpůsobeny velikosti použitých skleněných nádob a nejsou kritické. Důležité je však jejich prostorové umístění, známé nasměrování pyramidky vůči světovým stranám a dostatečná vzdálenost pokusné aparatury od rušivých zdrojů vysílajících kolem sebe elektromagnetické záření. Vliv změn zemního magnetického pole je kompenzován válcovým permanentním magnetem, podloženým pod kádinku naplněnou destilovanou vodou, do které jsou ponořeny dvě stejnosměrné elektrody. Voda v kádince tvoří přijímač, zachycující na distanc záření (informace) vycházející ze vzorku látky umístěné v uzavřené sklínce vysílače. Touto látkou může být homeopatický preparát nebo některá z tělních tekutin nebo i exkrementů z těla vyšetřovaného pacienta. Jako přenosová energie se správnou kvalitou i intenzitou slouží uvedená volná energie, jejichž hladina se koncentrováním zvýší oproti původní hladině, takže se tyto dvě hladiny na principu spojených nádob snaží vzájemně vyrovnat, přičemž jsou i přitom přenášeny informace. Registračním přístrojem jsou pak z obvodu 0,1 mV/cm přes naladěné elektrody umístěné v kádince registrovány změny vyvolané různými vzorky, které zvláště u různě potencovaných homeopatických preparátů se jeví jako velmi výrazné.

Toto je jen jeden ze starších příkladů snahy, jak objektivizovat měření homeopatických preparátů a vyšetřování různých vzorků silně zředěných

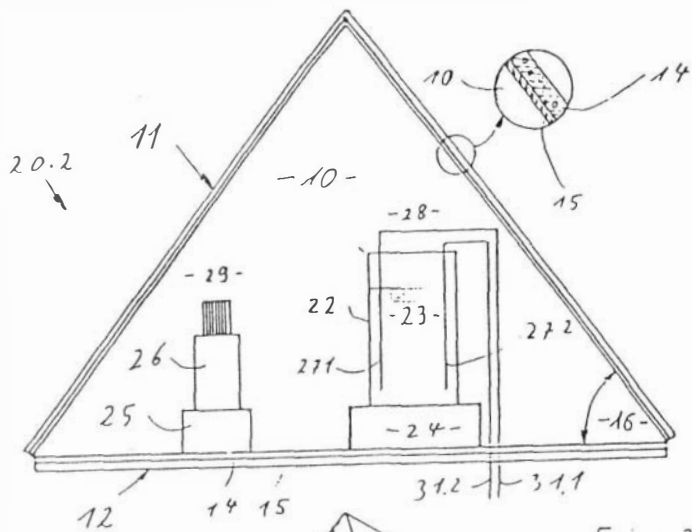

Fig. 2

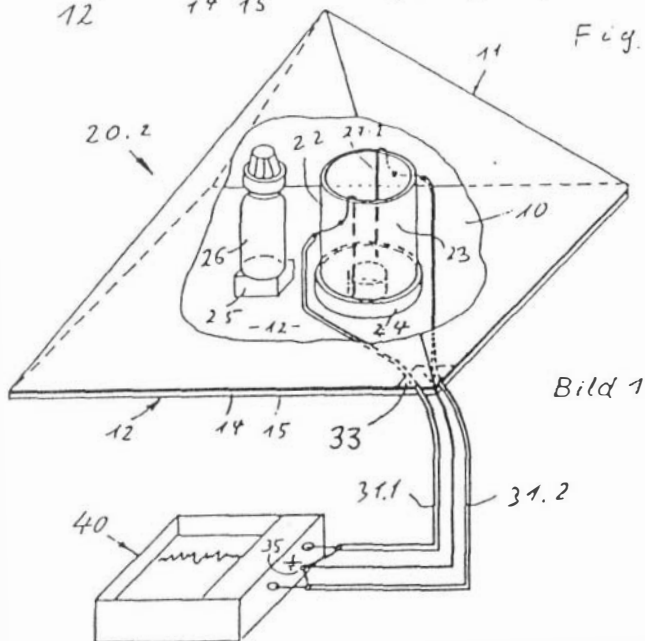

Bild 1

Obr. 19a

Přístroj pro měření přenosu informací do vody na distanc podle Dipl. Ing. Joachima Götze v časopise *Wetter-Boden-Mensch* 3/1993, str. 16.

vodou. Pokud je nám známo, tak řešení této otázky neustrnulo, ale v řešení objektivních přístrojových měřicích technik je na různých místech pokračováno, a to často s použitím nejmodernějších měřicích, registračních a počítačem vyhodnocovacích technik. Sebedokonalejší takováto technika však nikdy nemůže plně nahradit logické uvažování člověka při činění závěru z výsledků pokusů a měření. Proto bude mít vždy odborně vzdělaný člověk v této oblasti svoji neopomenutelnou roli. Důležitou roli budou mít i lidé vidící ódické vyzařování nad vzorky různými způsoby aktivované vody a při sledování rozkladu tohoto vyzařování do jednotlivých částí světelného spektra a tvorby tvarových vzorů. Toto je již sice dnes nahraditelné moderní optoelektronikou, ale chybí odborníci, kteří by tento výzkum a měření prováděli.

•

*ZEMŘE-LI VODA,
ZEMŘE I ČLOVĚK.*

C. F. von Weizsäcker

20. Závěr

Člověk si sám dal pojmenování „*homo sapiens*“, tedy moudrý, a přitom dělá jednu hloupost za druhou. Tak je tomu i v případě naprosto nezodpovědného znečišťování a znehodnocování vody, které je sice na zemském povrchu dostatek, ale čím dál tím méně vhodné a použitelné jako pitné vody. Právě nastupující globální oteplování, usychající zeleň a vysychající zdroje podzemní vody nám signalizují dostatečně zřetelně, že je nejvyšší čas začít s uvážlivým nakládáním a hospodařením s vodou, zabránit jejímu znečišťování a plýtvání. K tomu mají posloužit i různé akce pořádané k Mezinárodnímu roku čistoty vod.

Těžště problému spočívá v tom, že kvalitní pitné pramenité vody pro zásobení velkých měst je celosvětový nedostatek a lidstvo tuto otázku řeší nákladnou úpravou povrchových vod, které si však obvykle svoji neuváženou činností předem znečistí vypouštěním splašků s obsahem velmi obtížně a nákladně odstranitelných toxických látek. Stupňující se používání prudce jedovatých herbicidů a insekticidů v zemědělství způsobuje postupné zamoření posledního zbytku kvalitních podzemních vod. Velkým ohrožením je i spad radioaktivního popílku z nedostatečně vyčištěných spalin tepelných elektráren, který jako časovaná bomba dopadá na celou plochu Země a postupně proniká do dosud kvalitnějších vod z pramenišť v horských oblastech. Uvědomují si vůbec tuto skutečnost jinak tak horliví odpůrci jaderné energetiky, kteří z obavy z možnosti zamoření životního prostředí únikem radioaktivních látek z dokonale těsných reaktorů, klidně podporují provoz tepelných elektráren celoplošně nenápadně zamořujících své okolí do velkých vzdáleností spadem nebezpečného radioaktivního popílku, který kontaminuje na několik století spodní i povrchové vody, zatím ve zdánlivě nepatrném množství, takže prý nemůže ohrozit život na Zemi? Zdání však klame, neboť radioaktivní záření se v živých organismech postupně kumuluje, až se ze zdánlivě nepatrných a neškodných množství stane zákeřný útočník. Obdobně je tomu i s řadou dalších toxických látek a volných radi-

kálů, které jsou v pitné vodě obsaženy v nepatrných množstvích, ale zůstávají v organismech, které pak zatěžují.

Proto péče o dobrou kvalitu pitné vody, šetření s touto vodou i ochrana proti znečišťování zdrojů pitné vody, se stala nepostradatelnou součástí života dnešních lidí.

V této knize jsme se pokusili nastítnit srozumitelnou formou řadu praktických možností, jak si různými fyzikálními způsoby můžeme sami aktivovat vodu pro pitné účely, pro závlivku rostlin a pro použití v lidovém léčitelství.

Dotkli jsme se i velmi diskutované otázky, zda voda má paměť nebo nemá. Ačkoliv mnoho zpráv a sdělení mluví s nadšením pro, tak ještě zdaleka není k dispozici vše, co je k definitivnímu vynesení verdiktu o tak široké problematice zapotřebí. Přestože lidstvo po celém světě více než čtyři tisíciletí pitnou vodu různými způsoby aktivuje, tak dosud nevyužívá všechny přednosti, které jsou touto fyzikální úpravou poskytovány. Nouze naučila Dalibora housti, a tak se i nadcházející nouze o kvalitní pitnou vodu stane impulsem k její ochraně a lepšímu a dokonalejšímu používání. Některé z těchto zásad jsme uvedli ve formě praktických návodů v této publikaci.

Pokrok v této oblasti půjde nezadržitelně dál i přes urputný odpor některých zaostávajících jedinců, kteří nesledují dostatečně nejen vývoj v této oblasti, ale neznají ani to, co již dávno lidé racionálně na podporu svého zdraví po tisíciletí používají. Jaký postoj k jejich jednání zaujmout, nám radí náš veliký myslitel Mistr Jan Hus: *„Od samého počátku svých studií jsem si učinil zásadu, že kdykoliv uslyším v kterékoliv věci mínění správnější, pokorně a radostně ustoupím od mínění dřívějšího věda, že to, co víme, je malým zlomkem toho, co nevíme.“*

Seznam literatury

- 1 BÉLIZAL H., MOREL – *L'émission de Forme*
- 2 BRAGG PAUL C. A BRAGGOVÁ PATRICIA – *Šokující pravda o vodě*, Fontána 1998, ISBN 80-86179-06-0
- 3 CLARKOVÁ HULDA R. – *Revoluce v léčení nemocí*, Fontána 2000, ISBN 80-86179-56-7
- 4 DRBAL KAREL – *Soukromá sdělení při osobních setkáních*
- 5 FÜLÖP LÁSZLÓ – *Az életvív története*
- 6 HARTMANN ERNST – *Vorstoss in bioogisches*, Neuland (1963)
- 7 IGNATĚNKO ALBERT – *Schola vitae*
- 8 KERELL BILL, GOGGIN KATHY – *Pyramid Power*
- 9 KLASSEN V. I. – *Omagnučivanie vodnych systém*, Chimia 1982
- 10 LÖWIT R. – *Die Heilkunst der früheren Hochkulturen*
- 11 LASSEK HEIKO – *Léčba energií*, Fontána 2001, ISBN 80-86179-73-7
- 12 LIEKENS PAUL – *The guide to pyramid energy*
- 13 PATROVSKÝ VĚNCESLAV – *Magneticky upravená a polarizovaná voda*, Sdělovací technika 6/1978
- 14 SCHULL BILL, ED PETITT – *The Psychic Power of Pyramid*
- 15 SVOBODOVÁ MARIE – *Turzovka*
- 16 TOTH MAX, NEILSEN GREG – *Pyramid Power*
- 17 VOKENŠTEJN MICHAEL V. – *O fenoménu pseudovědy*, Vesmír č. 3, 1984, str. 83–84
- 18 WALKER N. W. – *Wasser kann Ihre gesundheit zerstören*
- 19 WÜST JOSEF – *Články v časopise ZfR z konce 30tých let m. s.*
- 20 ZELEPUCHINOV I. D. A I. D. – *Klíč k živé vodě*
- 21 ŽERT, JURIŠEK, STOCKMAN, SÁNDOR – *Zdravé bydlení – 1. díl*, Fontána 2000
- 22 ŽERT, JURIŠEK, STOCKMAN, SÁNDOR – *Zdravé bydlení – 2. díl*, Fontána 2003
- 23 ŽERT, SÁNDOR – *Jsou mobility bezpečné?*, Fontána 2002
- 24 ŽERT, SÁNDOR – *Po stopách lovců éteru*

- 25 ŽERT – *Léčitelké pomůcky*
- 26 ŽERT – *Zázračná uzdravování z pohledu víry a vědy*, Fontána 2001
- 27 ŽERT VLASTIMIL – *Způsob koagulace koloidních částic dispergovaných v nepravých roztocích*, Čs. vynález AO – 182851.
- 28 LAKHOWSKY GEORGES – *L'oscillation cellulaire*, Paris 1931
- 29 VAŇURA JAROMÍR – *Síla v těžišti pyramidy – experimentální důkazy* 1997 – pouze v MZK pod č. 4-1068.306
- 30 VAŇURA JAROMÍR – *Fyzikální interakce geometrických těles a fyzikálních polí*, 1996, MZK pod č. 4-1016.800

Obsah

1. Předmluva	5
2. Úvod	7
3. Akumulátor V-voda	10
4. Pitná voda jako lék?	16
5. Voda jako léčebný prostředek starých kultur	21
5.1 Vlastnosti vody v radiestetickém pojetí	25
6. Aktivace vody ve starém Egyptě	30
7. Jaké vlastnosti má mít léčivá voda?	32
8. Voda pravotočivá a voda levotočivá	38
9. Učme se od přírody vyrábět léčivou vodu!	44
10. Voda kormoučená andělem a pulsační sprchy	50
11. Hamletovská otázka	52
12. Rozvířovači klidných vod	58
12.1 Viktor Schaubberger (1885–1958)	58
12.2 Vířič vody Wilhelma Martina	65
12.2.1 Odstranění dráždivého působení dráždivých fyzikálních polí vodou	69
12.3 Levitovaná voda	69

13. Nabíjení vody lidským hlasem	72
13.2 Muž, který registruje hlas vody	75
13.3 Vliv vědomí na fyzikální vlastnosti vody	77
14. Věnujme více pozornosti fyzikálním vlastnostem pitné vody	83
14.1 Zázračně léčivá ultravoda na starém španělském královském dvoře	84
14.2 Přechlorování pitné vody podporuje tvorbu biologických konglomerátů	86
14.3 Jak se bránit proti tvorbě biologických konglomerátů ...	87
14.4 Jak jsem se zbavoval ledvinových kamenů a písku	87
14.5 Biologické účinky magneticky upravené vody MUV ...	90
14.6 Jak jsem si zhotovil výkonný levný přístroj pro MUV ...	96
14.7 Rozdíl mezi MUV a polarizovanou vodou	97
14.8 Magnetická úprava vody v tělních tekutinách	101
14.9 Magnetický náramek	107
14.9.1 Fyzikální úprava vody v tělních tekutinách živočichů	110
14.9.2 Ovlivnění vody v míze rostlin	113
14.9.3 Voda v rezonanční terapii dřívě, dnes a zítra ...	118
14.9.4 Bojovník s rakovinou prof. Lakhowsky	119
15. Magnetická úprava vody bez použití umělých magnetů	125
15.1 Úprava vody „bleskem“ v domácím provedení	126
15.2 Voda aktivovaná energií z vnějšího fyzikálního prostředí .	129
15.3 Voda aktivovaná v pyramidě	132
15.4 Léčivá voda nabíjená zářením drahokamů	136
15.5 Aktivace vody zářením kosmických těles a světlem ...	143
16. Akumulace energie léčitele do vody	149
16.1 Připravte si vodu podporující růst vlasů	152
16.2 Pít či nepít svoji moč aneb o urinoterapii jinak	153

17. Pí-voda, voda s tisíciletou tradicí, voda budoucnosti	158
17.1 Několik informací o π -vodě	159
17.2 Definice π -vody a popis výrobního zařízení	166
17.3 Vysokoenergetická π -voda, vlastnosti a použití	167
17.4 Perspektivy léčby nádorů π -technologí	170
17.5 π -voda – voda pro život	184
17.6 π -voda v ortomolekulární medicíně	188
17.7 π -voda v rostlinné výrobě	191
17.8 Použití BCS-technologie v živočišné výrobě	198
17.9 BCS-technologie v potravinářském průmyslu	200
17.9.1 Posouzení vlivu úpravy pitné vody metodou Life Energy – závěrečná zpráva	204
18. Čištění řek bio-energií v Japonsku	208
18.1 Voda jako prostředek na odvedení opotřebené bioenergie	209
18.2 Elixír mládí – odplyněná voda	211
19. Má voda paměť anebo nemá?	215
20. Závěr	220
Seznam literatury	222
Obsah	224

*Staroegyptská stolička, sestavená z tvarových zářičů, sloužících k nabíjení vody
a k přenosu informací.*

*Představa o vzniku života ve vodě
od malíře prof. Tomáše Kopečka.*

*Prstence naplněný malými krystaly turmalínu vyzařujících do svého okolí
harmonizující záření, které nabíjí vodu.*

Magnetická úprava vody celková sestava.

Dílčí pohled na přístroj pro magnetickou úpravu vody.

Magnetizátor v detailu.

*Vitalita rostlin ošetřovaných
Pí-technologiemí je výrazně vyšší.
Srovnání rostlin zalévaných
neupravenou vodou (vlevo)
a Pí-vodou.*

Levá rostlina pěstovaná Pí-technologiemí pro rostlinnou výrobu, pravá standardně. Rozdílnost kořenového systému umožňuje rostlině přežít extrémní období (sucho, povodně, vysoké teploty, apod.).

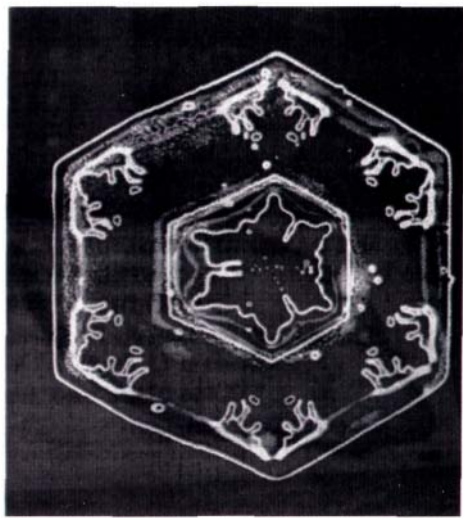
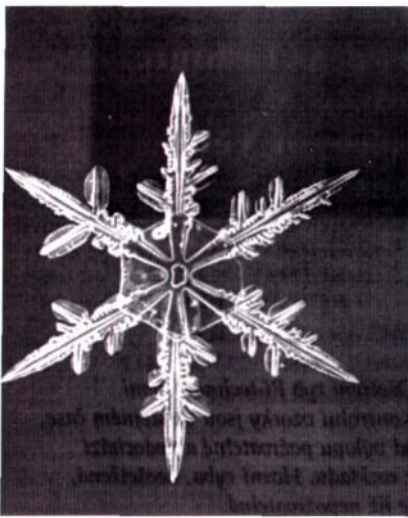
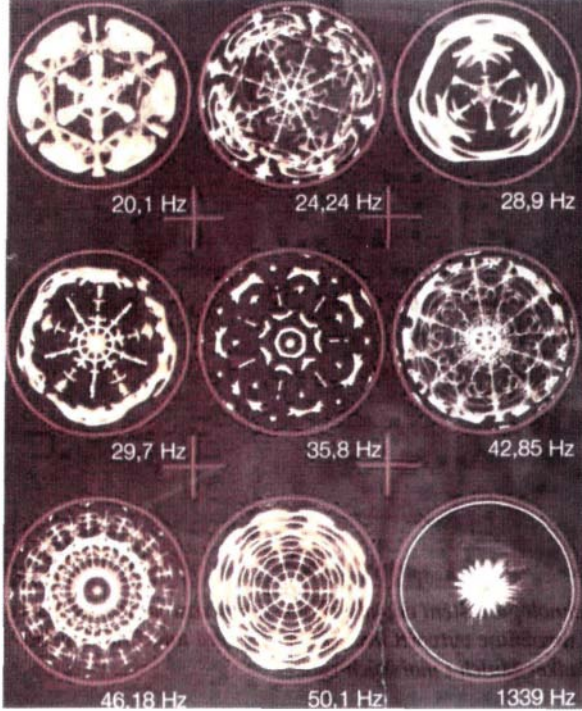
Kaluže na normálním poli jahodníku.

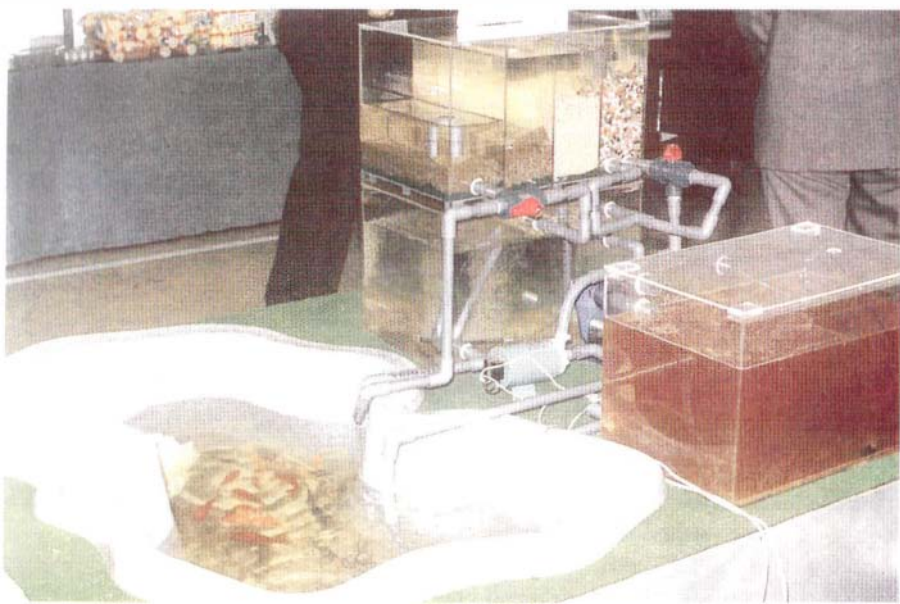

Vegetace jahodníku ošetřená P-technologemi vsákné a udrží závlahu podstatně lépe.

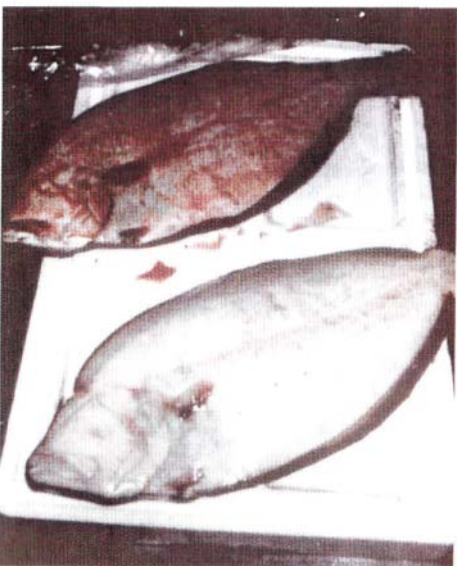

Struktura ledu
(snímky žezu)
při různých podmínkách
krystalizace (např. účinek
různých vibrací).

Výstava v Jižní Koreji 1993. Technologie čištění odpadních vod z provozu jatek a následná aktivace pomocí Pí-technologií umožňuje vytvořit kvalitní vodu, která umožňuje soužití sladkovodních i mořských ryb.

Ošetření ryb Pí-technologiemi. Kontrolní vzorky jsou ve stejném čase od výlovu požitelné a nedochází k rozkladu. Horní ryba, neošetřená, je již nepožitelná.